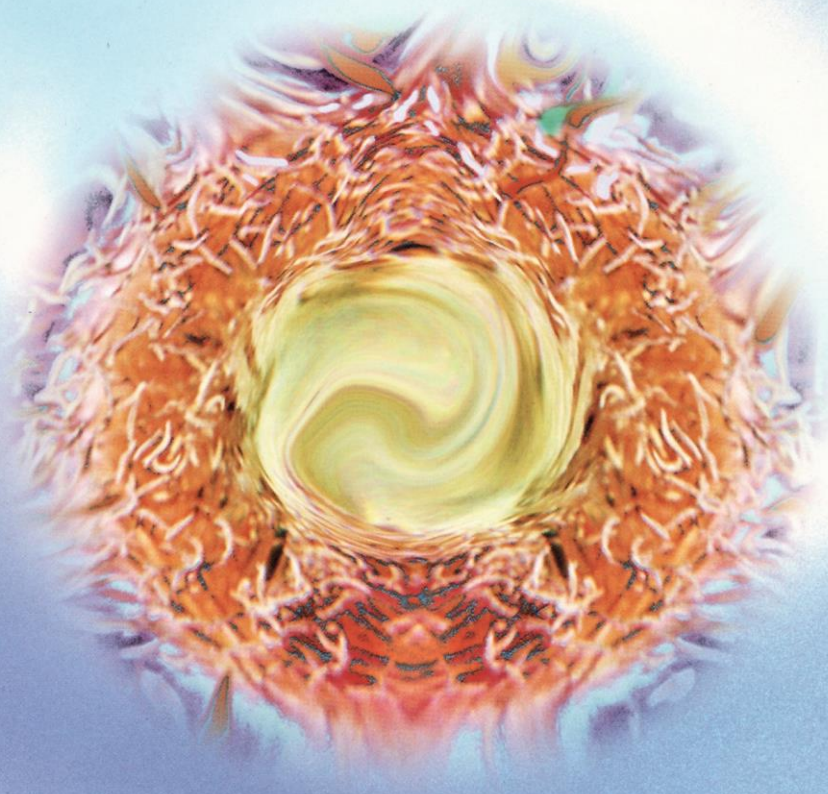
ΓΑΒΡΙΗΛ ΣΙΜΟΝΕΤΟΣ

Η ΕΚΤΗ ΑΙΣΘΗΣΗ

Η Ραδιαισθησία
και άλλες Ψυχικές Δυνάμεις

Η ΕΚΤΗ ΑΙΣΘΗΣΗ

ΓΑΒΡΙΗΛ ΣΙΜΟΝΕΤΟΣ

Η ΕΚΤΗ ΑΙΣΘΗΣΗ

Ραδιαισθησία και άλλες Ψυχικές Δυνάμεις

ΠΥΡΙΝΟΣ ΚΟΣΜΟΣ
ΑΘΗΝΑ 2003

Τηλ.: 210 68.20.796 - Fax: 211.40.42.143
Mob.: 693 22.33.98
e-mail: gaby.simonetos@gmail.com

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΥΡΙΝΟΣ ΚΟΣΜΟΣ
Ιπποκράτους 16, Αθήνα 106 80
Τηλ.: 210 36.02.883 - 210 36.15.223
Fax: 210 36.11.234

PYRINOS KOSMOS PUBLICATIONS
16, Hippokratous sir., Athens 106 80
Tel.: 210 36.02.883 - 210 36.15.223
Fax: 210 36.11.234

http: //www.pyrinoskosmos.gr
e-mail: info@pyrinoskosmos.gr

Αφιερωμένο στον μεταφυσικό δάσκαλο Παναγιώτη Α. Πύρινη

Πριν από λίγες δεκαετίες, έζησε μεταξύ μας στην Ελλάδα, ένας χαρισματικός άνθρωπος ο Παναγιώτης Α. Πύρινης (1903-1975). Γεννήθηκε στη Μυτιλήνη αλλά έζησε στην Αθήνα όπου πολλοί είχαμε την τύχη να τον γνωρίσουμε και να πάρουμε από αυτόν πληροφορίες για τη ραδιαισθητική και διαισθητική του ικανότητα. Υπήρξε ένας Πνευματικός δάσκαλος, που πάνω από όλα έσπειρε το σπόρο της Πνευματικότητας στην καρδιά πολλών αναζητητών της Αλήθειας.

Αυτό το πόνημα είναι ένας ελάχιστος φόρος τιμής και ευγνωμοσύνης για όσα του οφείλω.

Όροι κλειδιά μέσα στο κείμενο

*Γλωσσάρι

Σημείωμα του συγγραφέα

Θα ήθελα να σημειώσω ότι το κείμενο αυτού του βιβλίου δεν γράφτηκε από λογοτέχνη ούτε υπέστη κάποια φιλολογική ή γλωσσολογική επεξεργασία.

Χρησιμοποίησα παρά τα καθιερωμένα, επαναλήψεις, παραγράφους, υπογραμμίσεις, μέγεθος, τύπους και σκιερότητα γραμμάτων, με τέτοιο τρόπο ώστε να αποτυπώνονται και να γίνονται καλύτερα κατανοητές ορισμένες έννοιες οι οποίες ίσως δεν είναι γνωστές στον κοινό αναγνώστη. Έγινε προσπάθεια να μη χρησιμοποιηθούν λογοτεχνικές φιοριτούρες και φλυαρίες μόνο και μόνο για να αποκτήσει αυτό το βιβλίο πολλές σελίδες. Προσπάθησα να γίνει ακριβώς το αντίθετο.

Οι πηγές μου προέρχονται από τους Πνευματικούς μου διδασκάλους, από το πλούσιο υλικό που βρήκα στο Αγγλικό τμήμα της βιβλιοθήκης του Πανεπιστημίου του Δελχί και από προσωπική μου εμπειρία.

Ο «πρώτος» σκοπός αυτού του πονήματος είναι να συσχετιστούν οι εμπειρίες ατόμων που ασχολήθηκαν πρακτικά με τη ραδιοαίσθηση, με τις διδασκαλίες και τις ερμηνείες που δίνουν γι' αυτό το φαινόμενο οι μεγάλοι Πνευματικοί διδάσκαλοι, έτσι ώστε να δίνονται απαντήσεις στα ερωτήματα που δημιουργούνται σε όσους θεωρητικά ή πρακτικά ερευνούν και ασχολούνται με αυτό το αντικείμενο αλλά επίσης και σε κάθε άλλον ενδιαφερόμενο Εσωτεριστή.

Ο «δεύτερος» σκοπός θα αποκαλυφθεί στο τέλος αυτού του μικρού βιβλίου, στο κεφάλαιο «Όλα είναι προκαθορισμένα».

Και κάτι ακόμα, «για τους ολίγους»: Αυτοί θα πάρουν το μήνυμα των Τελείων Διδασκάλων, γιατί το κείμενο αποπνέει τις απόψεις και τη διδασκαλία Τους. Τελικά, αυτοί θα έχουν το κέρδος.

Πρόλογος

Τα τελευταία 150 χρόνια και συγκεκριμένα μετά την εμφάνιση των πρώτων βιβλίων της Έλενας Μπλαβάτσκι (1831-1891) στις προθήκες των βιβλιοπωλείων της Αγγλίας και του Βιβεκανάντα (1863-1902) στα βιβλιοπωλεία της Αμερικής, μεγάλος αριθμός αναζητητών και στις δύο ηπείρους άρχισαν να ενδιαφέρονται για τις μεταφυσικές γνώσεις και τις μυστικιστικές εμπειρίες ατόμων, που επί πολλούς αιώνες είχαν παραμείνει κρυμμένες από τον πολύ κόσμο, για το φόβο της οργής των πανίσχυρων θεολόγων και των εκδικητικών ιερατείων της γηραιάς Ευρώπης.

Η αλήθεια είναι ότι η μεταφυσική αναζήτηση στη Δύση είχε αρχίσει να εκδηλώνεται δειλά δειλά νωρίτερα, από την εποχή της Αναγέννησης και κυρίως, μετά τη Ναπολεόντεια εποχή με τις μεγάλες ιδέες και προσδοκίες για ελευθερία, ισότητα και αδελφοσύνη που απλώθηκαν στην Ευρώπη και ακόμα μετά τον πόλεμο Βορείων και Νοτίων και τη διακήρυξη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Αμερική.

Όμως το ενδιαφέρον του κόσμου μεγιστοποιήθηκε λίγο αργότερα, με τη βιομηχανική, τεχνολογική και μορφωτική επανάσταση του 19ου και 20ου αιώνα, που είχε σαν αποτέλεσμα εκτός των άλλων τον περιορισμό της εκκλησίας στα εκκλησιαστικά της καθήκοντα, καθώς και την καταδίκη και την απαξίωση των μεθόδων που αυτή χρησιμοποίησε κατά το παρελθόν, για να επιβάλει το «κοσμοσωτήριο έργο της». Οι Χριστιανοί δεσποτάδες και οι Μουσουλμάνοι μουλάδες στη Δύση, δεν είχαν πια γνώμη

για όλα και κυρίως δεν είχαν τη δυνατότητα να επιβάλουν τις πειστικός μεθόδους του παρελθόντος, προκειμένου να αλλαξοπιστήσουν με τη βία τον κόσμο.

Από τα μέσα του 18ου αιώνα οι Πνευματικοί άνθρωποι και οι αναζητητές της Αλήθειας στην Ευρώπη, προσπάθησαν να παντρέψουν την επιστημονική λογική της Δύσης με τη μεταφυσική γνώση και τη μυστικιστική παράδοση της Ανατολής και τα πρώτα βιβλία Εσωτερισμού άρχισαν να κυκλοφορούν ελεύθερα στα βιβλιοπωλεία. Τα έργα και τα κείμενα μεγάλων διανοουμένων, συγγραφέων και ποιητών όπως αυτά του Ουόρντσγουωρθ, του Σέλλεϋ και του Ραμπιντρανάθ Ταγκόρ στην Αγγλία, καθώς και του Ουίτμαν και του Έμερσον στην Αμερική, υπήρξαν οι μοχλοί που άνοιξαν τις σφραγισμένες και αραχνιασμένες πόρτες της μεταφυσικής στη διψασμένη για Πνευματικότητα Δύση.

Ακολούθησαν πολλές εκδόσεις βιβλίων όπως αυτά της Έλενας Μπλαβάτσκυ και του Βιβεκανάντα και με αυτό τον τρόπο η Δυτική σκέψη και η μεταφυσική έρευνα κατευθύνθηκε και οδηγήθηκε έτσι ώστε να δεχθεί και να ενστερνιστεί τις αρχές του Βεντατισμού και στη συνέχεια τις διδασκαλίες των μεγάλων Διδασκάλων του αιώνα μας.

Οι διαλέξεις και τα ταξίδια στις Ινδίες την εποχή εκείνη, έγιναν της μόδας και η συμμετοχή σε αποκρυφιστικούς κύκλους και πνευματιστικές συγκεντρώσεις ήταν το αντικείμενο των συζητήσεων σε όλους τους αριστοκρατικούς κύκλους στην Ευρώπη.

Ο Βιβεκανάντα στην Αμερική, ήταν αυτός που έφερε πρώτος σε επαφή, την Ινδική σοφία με το αγνό Ευαγγέλιο της Γαλιλαίας. Έλεγε: *«Μπορεί ένας άνθρωπος να μην έχει ποτέ του μελετήσει ούτε ένα φιλοσοφικό σύστημα, μπορεί να μην πιστεύει σε κανένα Θεό και ποτέ του να μην έχει πάει στην εκκλησία, μπορεί να μην έχει προσευχηθεί ούτε μία φορά στη ζωή του, ωστόσο, αν η απλή δύναμη καλών πράξεων τον οδήγησε σε μια τέτοια ψυχολογία που να είναι έτοιμος να δώσει τη ζωή του και ότι έχει για τους άλλους, τότε, έχει φθάσει στο ψηλότερο σημείο που μπορεί να φθάσει και ο θρησκευόμενος άνθρωπος με τις προσευχές του και ο φιλόσοφος με τη γνώση του. Αυτή η απάρνηση του εαυτού του για τους άλλους, η "νιβρίτι"* (Σανσκριτικός όρος) *είναι ο μισός δρόμος για τη Θέωση».*

Ακόμα ο Βιβεκανάντα απέδειξε ότι στην καταγωγή της η θρησκευτική σκέψη στη Δύση, με τη διπλή προέλευσή της από την Ελληνική και την Ιουδαιοχριστιανική σκέψη, στηρίζεται σε πνευματικά υπόβαθρα συγγενικά με εκείνα του Βεδαντισμού. Ακόμα διακήρυττε ότι η πίστη στην Ευρώπη δεν συγκροτήθηκε μονάχα από την εκχριστιανισμένη Ελληνορωμαϊκή εκκλησιαστική σκέψη αλλά και από μεγάλους Νεοπλατωνιστές Χριστιανούς Πατέρες όπως ο Ωριγένης, ο Πλωτίνος, ο Διονύσιος ο Αεροπαγίτης, ο άγιος Αυγουστίνος και από Ευρωπαίους μύστες που δεν είχαν ιδέα σχετικά με τη φιλοσοφική Ινδική σκέψη, όπως ο Έκκαρτ, ο Τόϋλερ, ο Φίχτε κλπ.

Ο κόσμος τον 19ο αιώνα άρχισε να ελευθερώνεται από το φόβο, τις προλήψεις και τις δεισιδαιμονίες και άρχισε να αναζητεί γνώσεις που δεν ήταν πάντοτε καταχωρημένες σε πανεπιστημιακά συγγράμματα. Με την ανεξιθρησκεία και τη σχετική ελευθερία στον γραπτό και τον προφορικό λόγο που επικράτησαν στον Δυτικό κόσμο, το 19ο αιώνα, δόθηκε μία ώθηση και μία καινούργια πνοή στη μεταφυσική έρευνα. Τα βιβλία του Ορομπίντο, οι μελέτες και τα πειράματα του Πάππους, του Ιωάννη Σαρκώ, του Αλλάν Καρδέκ, του Γουλιέλμου Κρουξ, του Κάμιλλου Φλαμαριόν και άλλων Ευρωπαίων αποκρυφιστών και ακόμα τα βιβλία με τις διδασκαλίες των μεγίστων Σούφι μυστών, Μαουλάνα Ρούμι, Σαμάζ-1- Ταμπρίζ, Ράβι Ντας και τέλος οι διδασκαλίες των μεγάλων μυστών και Διδασκάλων του 20ου αιώνα, Μπάμπα Σαουάν, Κιρπάλ Σινγκ και Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, ήρθαν αρωγοί για να σβήσουν τη δίψα των ανθρώπων για μεταφυσική γνώση και Εσωτερική αναζήτηση.

Αντίθετα η Ανατολή, μπορεί να μην είχε ακόμα γνωρίσει τη βιομηχανική επανάσταση, είχε όμως την τύχη να μην έχει υποστεί τη μεσαιωνική θρησκευτική καταπίεση που γνώρισε η Ευρώπη και επιπλέον είχε τις ευκαιρίες ώστε το παλιό καλό κρασί της μεταφυσικής γνώσης και της Πνευματικότητας να μπορεί να το γεύεται κάθε ειλικρινής αναζητητής, όλες τις εποχές, μέσα από τις διδασκαλίες των Πνευματικών της δασκάλων, μακριά από τα περιορισμένα όρια των αναπόδεικτων θεωρητικών θρησκευτικών δοξασιών και των θεολογικών αντιπαραθέσεων της Δύσης.

Είναι γεγονός ότι ο ανήσυχος άνθρωπος της σημερινής εποχής θέλει να βιώσει τις Εσωτερικές Αλήθειες εδώ και τώρα και όχι σε κάποιο άγνωστο μέλλον ή σε μια μελλοντική ζωή. Για το λόγο αυτό ζητάει να έχει προσωπική εμπειρία για το κάθε τι που ακούει και δεν αρκείται στα «θεόπνευστα» κηρύγματα των θεολόγων και στους «πύρινους λόγους» του οποιουδήποτε ιεροκήρυκα που κάθε Κυριακή μέσα από την τηλεόραση και το ραδιόφωνο του λέει τι να κάνει για να σωθεί!

Σε αυτή τη μεταφυσική αναζήτηση, του κάθε αναγνώστη και αναζητητή της Αλήθειας, το μικρό αυτό πόνημα ελπίζω να αποτελέσει ένα σημείο αναφοράς και η μελέτη της Ραδιαισθησίας και των άλλων Αστρικών ικανοτήτων που μπορεί να έχει ή να αποκτήσει ένας άνθρωπος, να του προκαλέσει το ενδιαφέρον και να γίνει αιτία ώστε ο αναζητητής, να θελήσει να γνωρίσει όχι μόνο τον θελκτικό Αστρικό κόσμο αλλά και άλλους κόσμους που έχουν άπειρα μεγαλύτερη Πνευματικότητα, αξιοποιώντας έτσι με τον καλύτερο τρόπο, το βραχύ χρόνο που του έχει δοθεί σε αυτή του την ενσάρκωση.

Εισαγωγή

Όλοι οι άνθρωποι έχουμε πέντε αισθήσεις που εξυπηρετούνται από τα πέντε αισθητήριά μας όργανα, τα μάτια, τα αυτιά, τη μύτη, τη γλώσσα και το δέρμα. Σε αυτά τα αισθητήρια όργανα, υπάρχουν ειδικοί αισθητηριακοί υποδοχείς που δέχονται εκλεκτικά από το περιβάλλον με μορφή κυμάτων και δονήσεων τα διάφορα οπτικά, ακουστικά, οσφρητικά, γευστικά ερεθίσματα καθώς και τα ερεθίσματα αφής (κρύο, θερμότητα, πίεση, πόνο). Τα ερεθίσματα αυτά μόλις συλληφθούν από τα αισθητήρια όργανα ακολουθούν μία κεντρομόλο πορεία. Μεταβιβάζονται μέσα από τα αισθητηριακά νεύρα στα αντίστοιχα εγκεφαλικά κέντρα που βρίσκονται στο Στέλεχος του Υλικού μας εγκέφαλου και έτσι λαμβάνουμε γνώση για το κάθε τι. Τα κέντρα αυτά είναι το κέντρο της όρασης, της ακοής, της γεύσης κλπ.

Όλα τα πιο πάνω είναι γνωστά από πολλές δεκαετίες όχι μόνο στους επιστήμονες αλλά και στους κοινούς ανθρώπους, γιατί διδάσκονται στα σχολεία. Εκείνο όμως που παραμένει σε όλους άγνωστο, ακόμα και στους πανεπιστημιακούς δασκάλους, είναι το πώς ένα **«ερέθισμα»** μετατρέπεται σε **«εντύπωση»** και πώς με αυτή την εντύπωση αποκτούμε επίγνωση του αντικείμενου που βλέπουμε, ακούμε, γευόμαστε κ.λ.π. Γενικά η διαδικασία του πώς αποκτούμε **επίγνωση** του περιβάλλοντος μέσα από τα αισθητήρια μας όργανα δεν είναι γνωστή μέχρι σήμερα στην ιατρική επιστήμη και στη βιολογία. Υπάρχουν διάφορες θεωρίες,

πολλές φορές αλληλοσυγκρουόμενες αλλά δεν υπάρχει καμία αληθοφανής εξήγηση. Μπορεί να έχει μελετηθεί με κάθε λεπτομέρεια η ανατομική πορεία των αισθητηριακών νεύρων, η σχέση τους με τα άλλα νεύρα, τα αντανακλαστικά και η φυσιοπαθολογία του νευρικού συστήματος, ακόμα και η δομή του ανθρώπινου γονιδιώματος αλλά επιστημονική απάντηση για το πώς γίνεται να έχουμε επίγνωση του χώρου που μας περιβάλλει και του χρόνου μέσα στον οποίο υπάρχουμε, δεν έχει ακόμα δοθεί.

Αντίθετα μεγάλοι μύστες, άγιοι και Πνευματικοί δάσκαλοι, εδώ και πολλούς αιώνες, όπως αναφέρεται στη μυστικιστική βιβλιογραφία, μας έχουν δώσει μία περισσότερο πειστική εικόνα για το τι συμβαίνει στην πραγματικότητα, όσον αφορά το πώς βλέπουμε, πώς ακούμε και γενικά πώς αντιλαμβανόμαστε το χώρο που μας περιβάλλει. Συγκεκριμένα, μας λένε ότι τα εγκεφαλικά κέντρα του Στελέχους του Υλικού μας εγκεφάλου στα οποία αναφερθήκαμε, δεν είναι ο τελικός προορισμός των αισθητηριακών ερεθισμάτων που προσλαμβάνουμε, αλλά μόνο ενδιάμεσοι σταθμοί που επιτελούν μία ανάλυση και μία μεταλλαγή των **ερεθισμάτων** που δέχονται από τα αισθητηριακά νεύρα. Τα ερεθίσματα αυτά τροποποιημένα μεταβιβάζονται για περαιτέρω επεξεργασία από τα «Εγκεφαλικά Κέντρα του Υλικού» μας εγκεφάλου στα αντίστοιχα «Κέντρα του Αστρικού» μας εγκεφάλου, όπου, τα ερεθίσματα αυτά μετατρέπονται από ερεθίσματα σε εντυπώσεις, οι οποίες **εντυπώσεις** αποστέλλονται ανάλογα, για διαμόρφωση και επεξεργασία ή για αποθήκευση στα μέρη του νου που στα Σανσκριτικά, που είναι η παλαιότερη γλώσσα που μιλήθηκε από την Αρεία φυλή, ονομάζονται Τσίττα (Chitta), Μάνας (Manas) και Μπούντι (Budhi).

Τελικός αποδέκτης όλων των εντυπώσεων που προσλαμβάνουμε από το περιβάλλον μας μέσω των αισθητηρίων οργάνων είναι η ψυχή. Η **ψυχή είναι το πραγματικό μας Εγώ.** Αυτή χαίρεται και λυπάται και σε αυτή καταλήγουν όλα τα αισθήματα και τα συναισθήματα. Οι Πνευματικοί δάσκαλοι λένε ακόμα, ότι ο νους είναι μόνο ένα εργαλείο, **ένας υπηρέτης της ψυχής**, που τη βοηθάει να έρχεται σε επαφή και να δέχεται εντυπώσεις από τα τρία χαμηλότερα Επίπεδα της Θεϊκής Δημιουργίας, το Υλικό, το

Αστρικό και το Αιτιατό Πνευματικό Επίπεδο. Ο νους μόνος του δεν έχει ζωή, δεν σκέπτεται και δεν έχει την ικανότητα του ορθολογισμού και της επαγωγής. Μόνο όταν έρθει σε επαφή με την ψυχή δέχεται τη συνειδητότητά της και τότε ο νους αποκτάει υπόσταση και αυτοενέργεια.

Το Chitta μέρος του νου, είναι μία λίμνη στην οποία χύνονται ατελείωτα ποτάμια εντυπώσεων. Είναι μία αποθήκη συνειδητών και υποσυνείδητων εντυπώσεων. Με το μέρος αυτό του νου αντιλαμβανόμαστε την ομορφιά, τα σχήματα, τα χρώματα, το ρυθμό, την αρμονία και την προοπτική. Το Chitta είναι ο αποδέκτης των εντυπώσεων που δημιουργούνται στον Αστρικό εγκέφαλο όπως προαναφέραμε. Αυτό το μέρος του νου, το Chitta, στέλνει τις εντυπώσεις που δέχεται, για επεξεργασία στο Manas που αποτελεί την **κυρίως νοητική ουσία.** Το Manas επεξεργάζεται τιc εντυπώσεις και δημιουργεί σκέυ/εκ:· Οι σκέψεις τρέφουν το νου και καταγράφουν νέες εντυπώσεις στο Chitta. Με το Manas έχουμε τη δυνατότητα να αγαπάμε αυτά που συνηθίσαμε να μας αρέσουν, όπως κάποια συγκεκριμένη μουσική, ένα είδος φαγητού, ένα χρώμα κλπ. και ακόμα γευόμαστε και απολαμβάνουμε ένα συγκεκριμένο ερέθισμα, όπως για παράδειγμα το οινόπνευμα, τον καπνό, το χάδι ή αντίθετα αισθανόμαστε δυσαρέσκεια για κάποιο άλλο ερέθισμα όπως το πικρό κινίνο. Το Manas στέλνει αυτόματα τα συμπεράσματά του στο Budhi για τελική κρίση. Το Budhi ή **διάνοια,** επεξεργάζεται τις εντυπώσεις και τις ενσυνείδητες και τις υποσυνείδητες σκέψεις. Έχει τη λογική, την κρίση, τον ορθολογισμό και τη διάκριση. Συλλέγει σκέψεις και κάνει συνδυασμό των παραστάσεων. Αποφασίζει για τα μεγάλα προβλήματα της ζωής και στέλνει τα συμπεράσματά του με τη μορφή συναισθημάτων στην ψυχή που είναι ο τελικός αποδέκτης των πάντων! Τέλος το Budhi δίνει εντολές σε ένα άλλο μέρος του νου που λέγεται Ahankar το οποίο ενεργοποιεί τους μυώνες του σώματός μας, για δράση.

Η ρήση των αρχαίων Ελλήνων «νους ορά και νους ακούει» μπορεί να ακούγεται παράδοξη αλλά είναι μία αλήθεια αποδεκτή από όλους τους μύστες, όλων των εποχών. «Δεν βλέπουν τα μάτια και δεν ακούν τα αφτιά», μας λένε. Τα όργανα αυτά είναι

απλά υποδοχείς κυμάτων και ταλαντώσεων και στη συνέχεια διαβιβαστές των οπτικών, των ακουστικών και των λοιπών ερεθισμάτων. Ο νους είναι αυτός που βλέπει και που ακούει, δέχεται και απορρίπτει, ευχαριστείται ή δυσαρεστείται και δημιουργεί αισθήματα και συναισθήματα των οποίων τελικός αποδέκτης είναι η ψυχή. Αυτά με εξαιρετικά μεγάλη συντομία είναι όσα μπορεί να αναφέρει κανείς εδώ για τις πέντε μας αισθήσεις.

Οι Πνευματικοί διδάσκαλοι μας λένε ακόμα, ότι «τα τρία τέταρτα των ανθρώπων έχουν αναπτυγμένη από ελάχιστα έως *πάρα πολύ και μία άλλη αίσθηση», την «Έκτη Αίσθηση».* *Η Έκτη* Αίσθηση ή Ραδιοαίσθηση είναι μία αισθητική ικανότητα που έχουν ορισμένοι άνθρωποι να συλλαμβάνουν και να αποκωδικοποιούν «ορισμένου τύπου» ακτινοβολίες και κύματα που εκπέμπουν όλα ανεξαιρέτως τα οργανικά και ανόργανα σώματα και που ονομάζονται Ραδιαισθητικές Ακτινοβολίες ή Ραδιαισθητικό Κύματα. Αυτά τα Ραδιαισθητικό Κύματα, μας λένε, δεν γίνονται αντιληπτά με τις άλλες πέντε αισθήσεις αλλά μόνο με την «Έκτη Αίσθηση» ή Ραδιοαίσθηση που διαθέτει όπως αναφέραμε σε διαφορετικό βαθμό το μεγαλύτερο μέρος των ανθρώπων. Αυτή η Έκτη Αίσθηση ή Ραδιοαίσθηση έχει σχέση και με τη «Διαίσθηση» αλλά γι αυτή θα γίνει ιδιαίτερος λόγος στα επόμενα κεφάλαια. **Η Διαίσθηση θεωρείται η «μεγάλη αδελφή της Ραδιοαίσθησης»** και βρίσκεται και αυτή, σαν τη Ραδιοαίσθηση αναπτυγμένη στο σύνολο των ανθρώπων, σε διαφορετικό βαθμό. Το γεγονός αυτό είναι κάτι που όλοι μας το γνωρίζουμε από προσωπική ο καθένας εμπειρία.

Τα αισθητήρια όργανα που δέχονται τη Ραδιαισθητική Ακτινοβολία, είναι τα χέρια και τα πόδια και κυρίως οι παλάμες και τα πέλματα. Τα κύματα αυτής της Ραδιαισθητικής Ακτινοβολίας που δέχονται τα όργανα αυτά, μεταφέρονται όχι με τα Αισθητηριακά νεύρα αλλά με το Συμπαθητικό Νευρικό Σύστημα, στα κέντρα του Στελέχους του Υλικού εγκεφάλου και από εκεί ακολουθούν την ίδια πορεία προς τον Αστρικό εγκέφαλο που ακολουθούν και τα ερεθίσματα από τα άλλα πέντε γνωστά αισθητήρια όργανα. Η αποθήκευση των εντυπώσεων που δημιουργούν τα Ραδιαισθητικό Κύματα γίνεται όπως και από τα άλλα αισθητή-

ρια στο Chitta μέρος του νου, ενώ η αποκωδικοποίηση, η κατάταξη και η αξιολόγησή τους γίνεται από το Manas και το Budhi.

Τελικός αποδέκτης των Ραδιαισθητικών Κυμάτων όπως και όλων των εντυπώσεων που προέρχονται από τα πέντε αισθητήριά μας όργανα είναι πάντοτε η ψυχή που αποτελεί και τον τελικό αποδέκτη όλων των συναισθημάτων. («Πώς λειτουργεί ο νους» Κιρπάλ Σινγκ - εκδ. Πύρινος Κόσμος)

Οι Πνευματικοί δάσκαλοι λένε ότι ο νους, απομονωμένος από την ψυχή, είναι ένα νεκρό όργανο, ένα άχρηστο εργαλείο, σαν ένα κομπιούτερ που δεν είναι συνδεδεμένο με το ρεύμα. Όπως το κομπιούτερ είναι ένα κούφιο μεταλλικό κουτί έτσι και ο νους αν δεν βρίσκεται σε επαφή με την ψυχή ώστε να δεχθεί το ζωογόνο ρεύμα της «συνειδητότητάς» της, είναι ένα νεκρό και άχρηστο εργαλείο, το οποίο η ψυχή κάποτε το πήρε, το ενεργοποίησε και το χρησιμοποίησε, και όταν κάποτε δεν θα το χρειάζεται για την εξέλιξή της, στο δρόμο της επιστροφής της, θα το απορρίψει σαν άχρηστο στο Αιτιατό Επίπεδο, από όπου το πήρε.

Εκείνο όμως που έχει ιδιαίτερη σημασία είναι ότι ορισμένα πολύ προικισμένα άτομα, μπορούν και συλλαμβάνουν τα Ραδιαισθητικά Κύματα όχι μόνο με τις παλάμες και τα πέλματα αλλά με όλο τους το σώμα. Αυτά τα ραδιαισθητικό άτομα, όπως θα δούμε στα επόμενα κεφάλαια χρησιμοποιούν για τη σύλληψη των Ραδιαισθητικών Κυμάτων τη λεγόμενη **«Ραδιαισθητική Ακτίνα Προσοχής»** (*γλωσσάρι) και δεν τους είναι απαραίτητη η χρήση Ραδιαισθητικών Βοηθημάτων όπως το εκκρεμές κλπ. Τα βοηθήματα αυτά στην περίπτωσή τους είναι περιττά και άχρηστα αν και πολλές φορές τα χρησιμοποιούν μόνο και μόνο για να βοηθηθούν στην αυτοσυγκέντρωσή τους.

Άλλα, ακόμα πιο χαρισματικά άτομα, μπορούν να συλλάβουν τα Ραδιαισθητικά Κύματα απευθείας με τα Κέντρα του Αστρικού τους Εγκέφαλου, χωρίς να διαμεσολαβήσει το Αυτόνομο Νευρικό Σύστημα και τα Κέντρα του Στελέχους του Υλικού τους εγκεφάλου.

Στην Ευρώπη, μετά τα σκοτεινά χρόνια του Μεσαίωνα, η Ρα-

διοαίσθηση ή Ραδιαισθησία όπως αλλιώς ονομάζεται, έγινε αρχικά αντικείμενο μελέτης αποκρυφιστών, ψυχικών και μεταφυσικών και για την ειρωνεία, πρώτα από όλους και με ιδιαίτερο ζήλο μελετήθηκε από κάποιους ιερωμένους στη Γαλλία. Μεταξύ αυτών ήταν και ο Γάλλος αβάς Μέμερτ ο οποίος μελέτησε για τρεις περίπου δεκαετίες το φαινόμενο και στη συνέχεια κατέγραψε τις παρατηρήσεις και τα πειράματά του. Το 1930 ο Μέμερτ κυκλοφόρησε ένα δοκίμιο με τίτλο «Οι αρχές και η πρακτική της ραδιοαίσθησης» με το οποίο κατέπληξε τους συγχρόνους του. Το δοκίμιο αυτό μεταφράστηκε στα Γερμανικά, Ιταλικά και Αγγλικά και στάλθηκε στον τότε Πάπα που έδειξε τόσο ενδιαφέρον και θαυμασμό, ώστε έβαλε το γραμματέα του Βατικανού Ευγένιο Τίσσεραντ να στείλει ένα εγκωμιαστικό γράμμα στον αβά Μέμερτ, που από τότε πολλοί τον αποκαλούν «Βασιλιά της Ραδιοαίσθησης».

Όμως ακόμα και ο Βασιλιάς της Ραδιοαίσθησης παρά τις μακρόχρονες μελέτες και τις εξαιρετικά σπάνιες ικανότητές του στον τομέα αυτό, **δεν μπόρεσε να δώσει εξηγήσεις σε όλες τις όψεις του φαινομένου της ραδιοαίσθησης και δεν μίλησε καθόλου για τη διαίσθηση** που αποτελεί μία άλλη Αστρική ικανότητα, αδελφή της ραδιοαίσθησης.

Σε ένα σημείο στο δοκίμιό του ο Μέμερτ αναφέρει: *«Όπως ορισμένα άτομα είναι προικισμένα στον τομέα των μαθηματικών, της μουσικής ή της ζωγραφικής, έτσι και ορισμένα άλλα είναι προικισμένα με εξαιρετικά μεγάλη ραδιαισθητική ευαισθησία ώστε δεν χρειάζονται ούτε κάποιο εκκρεμές ούτε κάποιο άλλο βοήθημα για να μπορούν να δώσουν απάντηση σε κάθε πληροφορία που τυχόν θα τους ζητηθεί. Όμως σε πολλούς, η υπέρμετρη αυτή ευαισθησία, τούς διεγείρει το νευρικό σύστημα σε τέτοιο βαθμό, ώστε τη στιγμή της συγκέντρωσής τους παρουσιάζουν δυνατό πονοκέφαλο, πυρετό ή κάνουν συχνά και εμετό. Μία ανάλογη περίπτωση ήταν αυτή του πατέρα μου, που έχοντας αυτή την υπερευαισθησία, πολλές φορές απέφευγε να περνάει από ορισμένα σημεία του δρόμου, που από κάτω έτρεχε νερό για να μη χαλάει η διάθεσή του και να μην τον πιάνει ίλιγγος».* Και συνεχίζει ο Μέμερτ στο δοκίμιό του, *«Εγώ δεν έχω αυτή την ενοχλητική ευαισθησία, απλά αισθάνομαι ένα βά-*

ρος στους μηρούς μου, ενώ τα πέλματά μου παρουσιάζουν ένα μικρό τρόμο και είναι βαριά σα να είναι καρφωμένα στο έδαφος. Το αίσθημα αυτό που δεν μπορώ να *πω ότι είναι ενοχλητικό, αυξάνεται σε ένταση ανάλογα με το βαθμό της ακτινοβολίας που εκπέμπεται από το αντικείμενο που αναζητώ, σε σημείο που να με καθιστά ανίκανο να συγκεντρωθώ και να μου είναι απαραίτητη η χρησιμοποίηση του εκκρεμούς. Είναι όμως αλήθεια ότι ορισμένα άτομα που είναι εξαιρετικά προικισμένα βλέπουν διαισθητικά το νερό, σαν η γη από πάνω του να είναι διαφανής. Και όχι μόνο αυτό α}1ά βλέπουν διαισθητικά και περιγράφουν από μακρινές αποστάσεις όχι μόνο νερά και μεταλλεύματα αλλά και κτίρια, γέφυρες, ανθρώπους, ζώα και γεγονότα που συμβαίνουν τώρα ή έλαβαν χώρα κατά το παρελθόν. Για αυτούς τους ανθρώπους εγώ δεν μπορώ να πω τίποτα. Οι ικανότητάς τους ανήκουν στη σφαίρα της μεταφυσικής και του μυστικισμού και το μόνο που μπορώ να συμπεράνω είναι ότι τα φαινόμενα αυτά, απλά άπτονται στη ραδιαισθησία ή μάλλον βρίσκονται πάνω από αυτή. Η μεταφυσική και ο μυστικισμός αρχίζουν εκεί που τελειώνει η επιστήμη».*

Γι’ αυτούς τους ανθρώπους με τις υπερφυσικές δυνάμεις, που ο Βασιλιάς της Ραδιοαίσθησης «δεν μπορεί να πει τίποτα», μας δίνουν πληροφορίες οι μύστες, οι άγιοι και οι Πνευματικοί διδάσκαλοι και μας λένε ότι όλοι ανεξαιρέτως οι άνθρωποι είναι δυνατόν να αποκτήσουν αυτές τις δυνάμεις και άλλες ακόμα μεγαλύτερες από αυτές, **σαν υποπροϊόντα της Πνευματικής τους ανάπτυξης, αν ακολουθήσουν ένα Πνευματικό Μονοπάτι.**

Ο Ανδρόνικος ο Ρόδιος αναφέρει ότι ο Αριστοτέλης διέκρινε τα φαινόμενα σε φυσικά και μεταφυσικά. Φυσικά ονόμαζε αυτά που στηρίζονται στους φυσικούς νόμους και μεταφυσικά, αυτά που δεν στηρίζονται στους φυσικούς νόμους αλλά στηρίζονται σε άλλους νόμους, τους Αστρικούς νόμους, τους οποίους άλλοι άνθρωποι πιστεύουν και άλλοι υποψιάζονται ότι υπάρχουν. Γι’ αυτούς τους νόμους θα μιλήσουμε πιο κάτω με σχετική λεπτομέρεια.

Αν δεχθούμε τις απόψεις του Αριστοτέλη, η Ραδιαισθησία σαν φαινόμενο κατέχει μία ενδιάμεση θέση, διότι από τη μία με-

ριά στηρίζεται στους φυσικούς νόμους και θα μπορούσε να θεωρηθεί μία φυσική επιστήμη και από την άλλη, μας δίνει αποτελέσματα που με την κρίση και την ανθρώπινη λογική δεν μπορούν να εξηγηθούν επιστημονικά αλλά μπορεί να θεωρηθούν ότι υπάγονται σε άγνωστους μεταφυσικούς νόμους, νόμους που υπερτερούν και καταλύουν τους νόμους του φυσικού σύμπαντος.

Έτσι και σήμερα που οι περισσότεροι χρησιμοποιούν ραβδοσκόπους για να βρουν κάπου αν υπάρχει νερό, η ικανότητα αυτή αν και δεν μπορεί να εξηγηθεί επιστημονικά και να αποτελέσει αντικείμενο διδασκαλίας κάποιας πανεπιστημιακής έδρας, δεν παύει να αποτελεί ένα φαινόμενο που κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει την αξία του και αντίθετα, μπορεί να αποτελέσει ένα κεφάλαιο που θα πρέπει να διερευνηθεί επιστημονικά, να στηριχθεί δηλαδή στην έρευνα, την παρατήρηση, την επανάληψη και το πείραμα.

Η φυσική ροπή του ανθρώπινου νου είναι να θέλει να γνωρίσει τις αιτίες και την εξήγηση κάθε φαινομένου και όταν αυτό εμπειρικά δεν το κατορθώνει, καταφεύγει στην επιστημονική παρατήρηση και το πείραμα. Όμως υπάρχουν ανεξήγητα για την επιστήμη φαινόμενα που οι μεταφυσικοί τα γνωρίζουν, αλλά επειδή δεν μπορούν να δώσουν γι’ αυτά επιστημονικές εξηγήσεις, καθώς τα φαινόμενα αυτά δεν στηρίζονται στους φυσικούς νόμους, δεν μπορούν να τα εξηγήσουν σε τρίτους. Οι ίδιοι όμως γνωρίζουν τον τρόπο που αυτά επιτελούνται. Τέτοια φαινόμενα είναι η ραδιοαίσθηση, η ακάίά των αναστενάριδων, η διαίσθηση, τα οράματα κλπ.

Μεταξύ των ραδιαισθητικών ατόμων υπάρχουν ορισμένοι που δέχονται τη ραδιοαίσθηση σαν ένα κλάδο της φυσικής στον οποίο ακόμα δεν έχουν καθοριστεί οι νόμοι που τον διέπουν και έχει σχέση με κύματα και ακτινοβολίες. Άλλοι, οι μεταφυσικοί, θεωρούν τη διαίσθηση και τη ραδιοαίσθηση σαν **Αστρικές ικανότητες που μπορεί κανείς να τις έχει λιγότερο ή περισσότερο αναπτυγμένες από τη γέννησή του. Και η μεν διαίσθηση είναι μία έμφυτη ιδιότητα που δεν καλλιεργείται, αλλά αυξάνεται κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις που θα δούμε, τη ραδιαισθητική όμως ικανότητα πολλοί από μας μπορούμε να την αναπτύξουμε και να την τελειοποιήσουμε με τη βοήθεια κάποιου που ο ίδιος έχει αναπτυγμένη αυτή την ικανότητα.**

Θα πρέπει να επαναλάβουμε ότι σύμφωνα με τις μυστικιστικές παραδόσεις αυτές οι «ικανότητες - χαρίσματα» αναπτύσσονται πολύ σύντομα και χωρίς εξαίρεση σε όλους όσους ασχολούνται με πνευματικές ασκήσεις και κυρίως με το διαλογισμό κατορθώνουν να βιώσουν ακόμα και τα πρώτα Υποεπίπεδα του Αστρικού κόσμου, όπως θα δούμε πιο κάτω.

Η ραδιοαίσθηση ήταν γνωστή από τα πολύ παλιά χρόνια και για τους ραβδοσκόπους, που έχουν αυτή την ικανότητα, υπάρχουν εκατοντάδες αναφορές σε παπύρους και παλιά κείμενα που βρέθηκαν πρωτότυπα ή μεταφρασμένα σε μοναστήρια και βιβλιοθήκες. Μάλιστα στην Ανατολική μυστικιστική βιβλιογραφία και συγκεκριμένα στα γραπτά του Πέρση μυστικιστή του 11ου μ.Χ. αιώνα Ίνταχαν Χαλ (Idahan Hal) και του Άραβα, Αμπού Αμίλ (Abbu Amil) του 9ου αιώνα, αναφέρεται, ότι την εποχή του Φίλιππου και του Μεγάλου Αλεξάνδρου, ραβδοσκόποι εντόπιζαν τα κοιτάσματα του χρυσού, του αργύρου, του χαλκού και του σίδερου αλλά και πολύ παλαιότερα, ραβδοσκόποι ήταν αυτοί που δίδαξαν τον άνθρωπο της Νεολιθικής εποχής την αξία του χαλκού, το πώς να εντοπίζουν τα κοιτάσματά του και ακόμα πώς να τον καθαρίζουν και πώς να τον επεξεργάζονται.

Στην αρχαία Αίγυπτο η Ραδιαισθησία είχε μεγάλη πέραση στις αυλές των Φαραώ και υπάρχει μία μεγάλη σειρά παπύρων στο μουσείο του Βερολίνου που αναφέρονται σε αυτή.

Ακόμα μέσα από τη μυστικιστική βιβλιογραφία, μας δίνεται η πληροφορία ότι σε πολύ παλαιότερες εποχές όλοι οι άνθρωποι είχαν τέτοιου είδους ικανότητες και άλλες παρόμοιες, για τις οποίες δεν μπορεί εδώ να γίνει αναφορά. Η αρχαιολογική σκαπάνη απέδειξε ότι από τα πολύ παλιά χρόνια οι Κινέζοι και οι Ινδοί γνώριζαν και χρησιμοποιούσαν τη Ραδιαισθητική βέργα και το εκκρεμές. Το 1799 ο καθηγητής του πανεπιστημίου του Στρασβούργου, Ζερμπουάν (Gerboin), έφερε ένα παλαιό εκκρεμές που είχε βρεθεί σε έναν αρχαίο τάφο στην Ινδία και το παρουσίασε στην Ακαδημία Επιστημών στο Παρίσι. Το ίδιο εκκρεμές το 1833 δόθηκε στον τότε διαπρεπή επιστήμονα Σεβρέλ (Chevreul) για να το μελετήσει και να παρουσιάσει στην Ακαδη-

μία τα συμπεράσματά του. Δυστυχώς ο Σεβρέλ δεν είχε τις κατάλληλες ψυχικές ικανότητες και τα αποτελέσματα της έρευνας του ήταν αρνητικά, με αποτέλεσμα οι μελέτες του φαινομένου της ραδιαισθησίας να καθυστερήσουν για πολλά χρόνια.

Παλαιότερα και για πολλούς αιώνες στην Ευρώπη, η ραδιοαίσθηση με όλες της τις μορφές, χαρακτηριζόταν από τα Χριστιανικά ιερατεία σαν μία μορφή μαγείας και γι'αυτό κάθε κείμενο που αναφερόταν στη ραβδοσκοπία και γενικότερα σε ραδιαισθητικά άτομα, οι θεολόγοι της εποχής το καίγανε και πολλές φορές αν κάποιος τολμούσε ακόμα και να μιλήσει για ραβδοσκοπία, αντιμετωπιζόταν σαν άθεος, ειδωλολάτρης, δαιμονισμένος και παγανιστής και υφίστατο σκληρές τιμωρίες, τόσο αυτός όσο και η οικογένειά του.

Αλλά και τελευταία, για το Δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο έχει γραφεί ότι οι Γερμανοί χρησιμοποίησαν ραδιαισθητικό άτομα που με τη βοήθεια ραδιογωνιομέτρων κατόρθωσαν να ανακαλύψουν όλους ανεξαιρέτως τους ραδιοφωνικούς σταθμούς που εξέπεμπαν παράνομα κατ' αυτούς, πατριωτικά για τους συμμάχους μας, στην Ευρώπη.

1. Ορισμός και αρχές της Ραδιαισθησίας

Τι σημαίνει Ραδιοαίσθηση ή Έκτη Αίσθηση; Ο κλασικός ορισμός της ραδιοαίσθησης όπως τον βρίσκουμε στην Εσωτερική βιβλιογραφία είναι ότι: «πρόκειται για μία **ιδιάζουσα ικανότητα ορισμένων ατόμων,** με τη βοήθεια μιας διχαλωτής βέργας ή ενός εκκρεμούς να αισθάνονται τις σωματιδιακές ή κάθε άλλης μορφής ακτινοβολίες και τα ηλεκτρομαγνητικά κύματα που εκπέμπουν ανόργανα στοιχεία, οργανικές ενώσεις, αντικείμενα και ζώντες οργανισμοί και να μπορούν να αναγνωρίζουν και να αποκωδικοποιούν από το είδος της ακτινοβολίας, το συγκεκριμένο στοιχείο, την οργανική ένωση, το αντικείμενο και τον οργανισμό που τις εκπέμπει». Στην πράξη δηλαδή, η ραδιοαίσθηση είναι κάτι πολύ περισσότερο από τη ραβδοσκοπία όπως θα δούμε πιο κάτω και το σπουδαιότερο, σε πολλούς ανοίγει την πόρτα που οδηγεί στη μεταφυσική γνώση και την πνευματική εξέλιξη. Βέβαια για άλλους, αποτελεί ένα μεγάλο εμπόδιο, γιατί τους αναπτύσσει τον εγωισμό και ακόμα περισσότερο την αγάπη για το χρήμα Στο βιβλίο αυτό θα γίνει προσπάθεια, ίσως για πρώτη φορά, η ραδιοαίσθηση να περιγράφει επιστημονικά σαν γεγονός που υπάρχει και προβληματίζει και συγχρόνως να ερμηνευτεί μεταφυσικά σαν φαινόμενο, με βάση τις πληροφορίες που έχουμε μέσα από την κλασική μυστικιστική βιβλιογραφία και τις προσωπικές εμπειρίες του συγγραφέα. Ακόμα θα περιγράφουμε ορισμένα

εκπληκτικά επιτεύγματα ραδιαισθητικών και διαισθητικών ατόμων και ακόμα, το σπουδαιότερο, θα αναφερθούμε στους δρόμους που ανοίγονται μπροστά σε αυτούς που έχουν το χάρισμα της Έκτης Αίσθησης, όχι για να επιτελούν θαυμαστά πράγματα, να τους θαυμάζουν οι άλλοι και να βγάζουν χρήματα, αλλά για να προχωρήσουν οι ίδιοι και να οδηγήσουν και άλλους στο Μονοπάτι της Πνευματικότητας.

Την πρώτη ερμηνεία για το φαινόμενο της ραδιοαίσθησης διατύπωσε ο Γεώργιος Λακόφσκυ το 1851 στο βιβλίο του «Το Μυστικό της ζωής - Κοσμικές ακτίνες και ακτινοβολίες». Σύμφωνα με τη θεωρία του Λακόφσκυ αλλά σύμφωνα και με άλλες παραπλήσιες θεωρίες άλλων νεοτέρων μελετητών του φαινομένου, η ραδιοαίσθηση στηρίζεται σε δύο παραδοχές:

Η πρώτη είναι η **«κλασική παραδοχή»** της φυσικής επιστήμης. Σύμφωνα με αυτή, μπορεί το μόριο του υδρογόνου να αποτελείται από δύο άτομα, το μόριο του σιδήρου από είκοσι έξι, του αργύρου από σαράντα επτά και του μόλυβδου από ογδόντα δύο αλλά η πυκνότητα της ύλης δεν εξαρτάται ούτε από τον αριθμό των ατόμων κάθε στοιχείου, ούτε από τον αριθμό των ηλεκτρονίων, των πρωτονίων και των ποζιτρονίων που αποτελούν κάθε άτομο ύλης. Η πυκνότητα κάθε στοιχείου εξαρτάται από τη φύση του μεταξύ των μορίων διαστήματος, που δεν είναι το ίδιο σε όλες τις μορφές της ύλης. Πιο συγκεκριμένα, **οι δυνάμεις συνοχής που κρατάνε σε επαφή τα μόρια κάθε συγκεκριμένου στοιχείου, π.χ. του σιδήρου, του χαλκού, του αλουμινίου κλπ. είναι σε άλλα στοιχεία ισχυρότερες και σε άλλο χαλαρότερες, με αποτέλεσμα, ανάλογα με τη διαφορετική πυκνότητά τους τα διάφορα χημικά στοιχεία να εκπέμπουν μία διαφορετική αλλά απόλυτα χαρακτηριστική για κάθε στοιχείο Ραδιαισθητική Ακτινοβολία.** Η ακτινοβολία αυτή, εκπέμπεται διηνεκώς προς τον περιβάλλοντα χώρο και θεωρητικά μέχρι το άπειρο.

Δεύτερη είναι η **«φιλοσοφική παραδοχή»** που σύμφωνα με αυτή, **η σκέψη είναι μία νοητική ταλάντωση που εκπέμπεται από τον άνθρωπο προς το άπειρο** με ταχύτητα μεγαλύτερη από αυτή του φωτός που είναι 300.000 χιλιόμετρα το δευτερόλεπτο. Όταν ο ραδιαισθητικός συγκεντρωθεί και στείλει τη σκέψη

του σε ένα χώρο που υπάρχει ένα αντικείμενο, σαν παράδειγμα ένα χρυσό νόμισμα, το μέταλλο και στη συγκεκριμένη περίπτωση ο χρυσός (που έχει πυκνότητα που αντιστοιχεί σε ατομικό αριθμό 79), εκπέμπει μία χαρακτηριστική ακτινοβολία που προκαλεί μία μέγιστη ταλάντωση στα ίχνη του χρυσού που βρίσκονται φυσιολογικά στον οργανισμό του κάθε ανθρώπου και επομένως και του ίδιου του ραδιαισθητικού. Σύμφωνα με αυτή την άποψη, η ιδιαιτερότητα του ραδιαισθητικού ατόμου και σε αντίθεση με τον άλλο κόσμο, είναι να μπορεί «νοητικά» να αντιλαμβάνεται, να αποκωδικοποιεί και να προσδιορίζει τη συγκεκριμένη ακτινοβολία σαν προερχόμενη από το χημικό στοιχείο «χρυσός». Η συγκεκριμένη δόνηση που έχει σχέση με τον ατομικό αριθμό του μετάλλου, **προκαλεί τη γέννηση ενός ραδιαισθητικού ρεύματος που δημιουργείται στο νου του ραδιαισθητικού ατόμου που στη συνέχεια, φυγόκεντρα περνάει μέσα από τα δάκτυλα του ραδιαισθητικού στο εκκρεμές που κρατεί και τότε αυτό αρχίζει να κινείται με έναν χαρακτηριστικό τρόπο.** Το ίδιο ισχύει για τον άργυρο, το κοβάλτιο και για καθένα από τα στοιχεία της κλίμακας του Μεντελέγιεφ, που όλα ανεξαιρέτως βρίσκονται σε μεγαλύτερες ή σε ελαχιστότατες ποσότητες στο ανθρώπινο σώμα.

Στην τηλεραδιαισθησία συμβαίνει κάτι ανάλογο, καθώς δεν υπάρχει διαφορά αν ο ραδιαισθητικός στείλει τη σκέψη του σε απόσταση δέκα μέτρων ή εκατό χιλιάδων μέτρων. Αν ένας ραδιαισθητικός σαν παράδειγμα, ερωτηθεί για την παροχή μίας πηγής νερού που βρίσκεται σε ένα μέρος που απέχει 1000 χιλιόμετρα μακριά, αυτός θα πάρει ένα χάρτη της περιοχής και θα συγκεντρώνει τη σκέψη του πάνω σ’ αυτόν, ενώ με το δεξιό του χέρι θα κρατάει ένα εκκρεμές. Η σκέψη του θα συλλάβει την ταλάντωση που εκπέμπει το νερό. Η ταλάντωση αυτή θα δονήσει το νερό που βρίσκεται στο σώμα του ραδιαισθητικού και θα δημιουργήσει ένα Ραδιαισθητικό Ρεύμα που θα θέσει σε κίνηση το εκκρεμές που κρατάει. Ένα άλλο άτομο «πιο ευαίσθητο» αντιλαμβάνεται και υποδεικνύει το σημείο της πηγής ή άλλα στοιχεία σχετικά με το νερό της, χωρίς να χρειάζεται να συγκεντρώσει για πολύ χρόνο τη σκέψη του αλλά και χωρίς να κρατάει κά-

ποιο εκκρεμές. Του αρκεί να περάσει η μύτη του μολυβιού του πάνω από το συγκεκριμένο σημείο του χάρτη. Ένας άλλος μπορεί να καθορίσει στο χάρτη το συγκεκριμένο σημείο που βρίσκεται το νερό περνώντας το χέρι του πάνω από το χάρτη. Σε σπανιότερες περιπτώσεις, αρκεί και μόνο ο ραδιαισθητικός να ρίξει το βλέμμα του στο χάρτη για να υποδείξει πού βρίσκεται η πηγή και ποια είναι η ποσότητα ροής του νερού ανά ώρα.

Κατά τον Λακόφσκυ αν κάποιος που έχει την Έκτη Αίσθηση, στείλει τη σκέψη του σε κάποιο απομακρυσμένο μέρος της γης, η ταλάντωση της σκέψης του απλώνεται μέχρι και το σημείο αυτό, σε χρόνο μικρότερο από 1/7 του δευτερόλεπτου και συντονίζεται με την ακτινοβολία που εκπέμπει το προς ανεύρεση υλικό, π.χ. το νερό μίας πηγής. Την εντύπωση από το αποτέλεσμα του συντονισμού του κύματος της σκέψης του ραδιαισθητικού, με τη Γαιοακτινοβολία (*γλωσσάρι) του προς ανεύρεση υλικού, στην προκειμένη περίπτωση του νερού, συλλαμβάνει και αποκωδικοποιεί ο νους του ραδιαισθητικού ατόμου και μας δίνει τη σχετική απάντηση, στο αν και πόσο νερό, μέταλλο, πετρέλαιο κλπ. υπάρχει στην περιοχή.

Τις απόψεις του Λακόφσκυ απεδέχθηκαν πολλοί ερευνητές επιστήμονες με υπέρμαχο τον καθηγητή της ψυχιατρικής στο πανεπιστήμιο της Ρώμης Καζαμάλλι (Casamalli) που έφθασε στο σημείο να προτείνει η ραδιαισθητική ικανότητα να χρησιμοποιείται και για ιατρικούς διαγνωστικούς σκοπούς. «Δεν μένει» έλεγε «παρά κάποτε η επιστήμη να επιβεβαιώσει, ή να τροποποιήσει αυτή τη θεωρία, αλλά τα πρακτικά ωφελήματα πρέπει να αρχίσουμε να τα υπολογίζουμε από τώρα» (1936).

Η **«μεταφυσική παραδοχή».** Εκτός από την επιστημονική και τη φιλοσοφική παραδοχή του Λακόφσκυ για την εξήγηση του φαινομένου της ραδιοαίσθησης που ήδη αναφέρθηκαν, υπάρχει και μία μεταφυσική εξήγηση στην οποία θα αναφερθούμε, με βάση τις πληροφορίες που μας κληροδότησαν μεγάλοι Πνευματικοί δάσκαλοι εδώ και πολλούς αιώνες.

Εξήγηση της ραδιαισθησίας με βάση τη μυστικιστική βιβλιογραφία

Στις μυστικιστικές παραδόσεις αναφέρεται ότι *«κάποτε, σε ένα πολύ μακρινό παρελθόν, οι ψυχές που είναι πνοές βγαλμένες μέσα από τα σπλάχνα του Θεού, σταγόνες από τον Ωκεανό της Θεότητας, αγαπημένα παιδιά του Ενός Πατέρα, για ένα άγνωστο και ασύλληπτο για την ανθρώπινη διάνοια λόγο, απομακρύνθηκαν από την Περιοχή του Σατς Κάντ (Σανσκριτικός όρος,) μία Περιοχή Καθαρού Πνεύματος, τον κήπο της Εδέμ, εκεί που δημιουργήθηκαν οι ψυχές και από όπου εστάλησαν για να κατοικήσουν στις κατώτερες Πνευματικές Περιοχές καθώς και το Υλικό Επίπεδο».* Λέγεται ακόμα ότι *«στο Υλικό Επίπεδο οι ψυχές αφού περάσουν μέσα από την ανόργανο ύλη, το φυτικό και το ζωικό βασίλειο, στη συνέχεια φιλοξενούνται μέσα σε διάφορα ανθρώπινα σώματα, μέχρι που η Θεία Χάρη κάποτε, θα τις φέρει στο δρόμο της επιστροφής τους»,* στο «Σατς Καντ» ή «Βασίλειο του Ουρανών» όπως αναφέρεται στις Χριστιανικές Γραφές ή στην «Αγκαλιά του Πατέρα» κατά την έκφραση του Πρόκλου, του άγιου Αυγουστίνου, του Ωριγένη και του Πλωτίνου.

Η επιστροφή αυτή της ψυχής και η επανένωσή της με τον Θεό ονομάζεται Σαμάντι ή Θέωση και όλοι οι άγιοι, οι μύστες και οι μεγάλοι Πνευματικοί διδάσκαλοι, αλλά και όλες οι θρησκείες διδάσκουν ότι αυτή η Θέωση αποτελεί τον προορισμό του ανθρώπου και το σκοπό της ανθρώπινής του υπόστασης και ύπαρξης πάνω στη γη.

Ακόμα οι μύστες και οι Πνευματικοί δάσκαλοι μάς δίνουν μερικές πληροφορίες για να αντιληφθούμε πώς και από τι είμαστε φτιαγμένοι εμείς οι άνθρωποι και πώς λειτουργούμε. Οι γνώσεις που μας δίνονται στην πραγματικότητα δεν αποτελούν παρά «αντανακλάσεις, των αντανακλάσεων, των αντανακλάσεων της πραγματικότητας», που όμως αν και αντανακλάσεις είναι ικανές να μας βοηθήσουν να σχηματίσουμε έστω και μία αμυδρή αντίληψη αυτού που είμαστε και αυτών που υπάρχουν γύρω μας, καθώς η ικανοποίηση του νου μας, αποτελεί προϋπόθεση για την Εσωτερική μας έρευνα και την περαιτέρω Πνευματική μας πρόοδο.

Μας λένε λοιπόν οι Πνευματικοί δάσκαλοι ότι: *«Κάθε ψυχή κατά την κάθοδό της από την καθαρά Πνευματική περιοχή που δημιουργήθηκε καθώς περνούσε μέσα από τις διάφορες περιοχές της Δημιουργίας, κατευθυνόμενη προς τον Υλικό κόσμο, έπαιρνε αντίστοιχα ένα "σώμα ", ή "κάλυμμα ", για να μπορεί μέσα από αυτό να εκφράζεται και να επικοινωνεί με τις Πνευματικές περιοχές στις οποίες βρίσκεται κάθε χρονική στιγμή, στο μακραίωνο της ταξίδι.*

Συγκεκριμένα η ψυχή πήρε ένα Υπεραιτιατό, ένα Αιτιατό, ένα Αστρικό και τελικά ένα Υλικό σώμα. Τα σώματα αυτά στην πραγματικότητα είναι ***εργαλεία επικοινωνίας της ψυχής με τα αντίστοιχα πεδία:*** *Υπεραιτιατό, Αιτιατό ή Νοητικό, Αστρικό και Υλικό. Τα εργαλεία αυτά είναι σαν τις ηλεκτρικές συσκευές που για να λειτουργήσουν, πρέπει να συνδεθούν με το ρεύμα. Στη συγκεκριμένη περίπτωση πρέπει τα σώματα ή καλύμματα ή εργαλεία να βρίσκονται σε επαφή με την ψυχή για να λειτουργούν, γιατί αυτή τα εμψυχώνει δηλαδή τους δίνει ύπαρξη, ζωή, συνειδητότητα και δύναμη. Με άλλα λόγια πρέπει να "εμψυχωθούν " καθώς από μόνα τους τα ενδύματα αυτά είναι νεκρά και άψυχα, όπως το σκάφανδρο του δύτη.*

Το σκάφανδρο είναι ένα ένδυμα-εργαλείο, απαραίτητο στο δύτη για την παραμονή του στο βυθό της θάλασσας. Όσο καιρό παραμένει στο βυθό είναι καλυμμένος με αυτό και όταν τελειώσει την εργασία του το εγκαταλείπει πάνω στη βάρκα. Με τον ίδιο τρόπο και η ψυχή, χρησιμοποιεί τα καλύμματά της. Το Υλικό ή ανθρώπινο σώμα, το Αστρικό, το Αιτιατό ή Νοητικό και το Υπεραιτιατό. Όσο καιρό η ψυχή βρίσκεται στον Υλικό, Αστρικό, Αιτιατό και Υπεραιτιατό κόσμο, έχει ανάγκη τα περιβλήματά της. Τα ζωογονεί, τα χρησιμοποιεί και κάποτε μέσα στην εξέλιξή, τα απορρίπτει σαν άχρηστα το ένα μετά το άλλο και αυτά διαλύονται στα εξ ων συνετέθησαν. Το μεν Υλικό σώμα θα επιστρέψει στον Υλικό κόσμο, στη γη, το Αστρικό, στο Αστρικό Επίπεδο, το Αιτιατό στο Αιτιατό ή Νοητικό Επίπεδο και το Υπεραιτιατό, στο Υπεραιτιατό Επίπεδο».

Για τα περιβλήματα της ψυχής στις μυστικιστικές παραδόσεις αναφέρεται ότι «όπως ο ήλιος συγκρατεί γύρω του τους πλανή-

τες έτσι και η ψυχή συγκρατεί γύρω της τα περιβλήματα της». Τα καλύμματα υπάρχουν όσο καιρό περιβάλλουν την ψυχή και ζωογονούνται και συγκρατούνται από αυτή, όπως οι πλανήτες του ηλίου υπάρχουν όσο υπάρχει ο ήλιος. Όταν δεν θα υπάρχει ήλιος οι πλανήτες του θα διαλυθούν. Όταν η ψυχή στο δρόμο της επιστροφής της απορρίψει τα καλύμματά της, αυτά χάνοντας την επαφή από αυτήν διαλύονται και πρώτο από όλα διαλύεται και πεθαίνει το Υλικό της κάλυμμα, το υλικό μας σώμα.

Το εργαλείο «νους» ή νοητικό σώμα, στο οποίο αναφερθήκαμε, είναι ένα όργανο που το χρησιμοποιεί η ψυχή για να επικοινωνεί με τα τρία κατώτερα επίπεδα της Θεϊκής Δημιουργίας. Το Υλικό, το Αστρικό και το Αιτιατό Επίπεδο. Αν δεν υπήρχε ο νους, σαν μεσάζων, η ψυχή δεν θα μπορούσε να εκδηλωθεί και να επιτελέσει τον προορισμό της στα Επίπεδα αυτά. Ο ανθρώπινος νους είναι σαν ένα ραδιόφωνο που μπορεί να συντονίζεται στα μακρά, τα μεσαία και τα βραχέα κύματα με το γύρισμα ενός κουμπιού. Όταν η συνειδητότητά μας βρίσκεται στο Υλικό Επίπεδο χρησιμοποιούμε τον **Υλικό** μας **νου.** Όταν «γυρίσει το κουμπί» και η συνειδητότητά μας βρεθεί στο Αστρικό ή το Αιτιατό Επίπεδο, τότε η ψυχή χρησιμοποιεί αντίστοιχα τον **Αστρικό** ή τον **Αιτιατό** της **νου.** Αυτό το γύρισμα του κουμπιού συμβαίνει
1) κατά την ώρα του διαλογισμού και 2) μετά το θάνατο του Υλικού σώματος, οπότε η ψυχή βρίσκεται στο Αστρικό ή το Αιτιατό Επίπεδο. Όπως στη γήινή μας ζωή χρησιμοποιούμε τον **Υλικό** μας νου, που όταν κατάλληλα τον εκπαιδεύσουμε στο σχολείο και στο πανεπιστήμιο, μπορούμε, στηριζόμενοι στους Φυσικούς νόμους να επιτύχουμε επιστημονικά επιτεύγματα, σαν παράδειγμα να πηγαίνουμε στα άστρα, να χρησιμοποιούμε την πυρηνική ενέργεια για διαφόρους σκοπούς κλπ., έτσι ο άνθρωπος μπορεί να εκπαιδεύσει και τον Αστρικό του νου και στηριζόμενος στους Αστρικούς νόμους να επιτελεί υπερφυσικά επιτεύγματα που στη μυστικιστική βιβλιογραφία αναφέρονται με τη Σανσκριτική τους ονομασία, σαν «Ρίντις», «Σίντις» και «Σάμιαμ». Το ίδιο ισχύει και για τον Αιτιατό νου.

Πολλές φορές στην καθημερινή μας ζωή συναντάμε προικισμένα άτομα που λέμε ότι είναι οξύνοες, ιδιοφυίες και μεγάλο-

φυΐες. Τα άτομα αυτά έχουν το θείο χάρισμα από τη γέννησή τους να έχουν έναν Υλικό νου με ιδιαίτερα αναπτυγμένη διάνοια. Αν στη ζωή τους τα άτομα αυτά συνδυάσουν το χάρισμα που τους έχει δοθεί με μία καλή εκπαίδευση, έχουν πολλές πιθανότητες να διακριθούν στη ζωή τους.

Το ίδιο ισχύει και για ορισμένα «άλλα άτομα» που είναι προικισμένα με ιδιαίτερα αναπτυγμένο τον Αστρικό τους νου και μεταξύ αυτών είναι και τα άτομα που έχουν αναπτυγμένη την Έκτη Αίσθηση ή Ραδιοαίσθηση. Τα άτομα αυτά αν μαθητεύσουν κοντά σε κάποιον ειδήμονα και κατάλληλα εκπαιδευτούν, μπορεί να καλλιεργήσουν τη ραδιαισθητική τους ικανότητα σε πολύ μεγάλο βαθμό και να επιτελούν πραγματικά θαύματα.

Σύμφωνα με τους μυστικιστές η ραδιοαίσθηση δεν έχει ούτε επιστημονική εξήγηση ούτε φιλοσοφική ερμηνεία. Η ραδιαισθητική ικανότητα είναι ένα Θείο δώρο.

Μπορούμε να μελετήσουμε τη ραδιοαίσθηση και τους νόμους της όμως επειδή δεν υπάγεται στους φυσικούς νόμους αλλά στους νόμους του Αστρικού Επιπέδου, εμείς δεν μπορούμε με την κρίση και τη λογική με την οποία είναι προικισμένος ο «Υλικός μας νους να δώσουμε καμιά ερμηνεία. Σαν παράδειγμα δεν είναι δυνατόν να εξηγήσουμε την ακαΐα των αναστενάρηδων! Παρατηρούμε το χορό τους πάνω στα κάρβουνα και λέμε ότι δεν υπάρχει επιστημονική εξήγηση. Οι διάφορες θεωρίες που έχουν κατά διαστήματα διατυπωθεί για να την ερμηνεύσουν περνούν τα όρια του αστείου και φθάνουν στα όρια του γελοίου. Η αλήθεια είναι ότι δεν υπάρχει καμιά εξήγηση του φαινομένου με βάσει τους νόμους του Φυσικού Επιπέδου. Όμως αυτοί που έχουν γνωρίσει τις πραγματικότητες και τους νόμους του Αστρικού Επιπέδου, μπορούν σαν παράδειγμα, να ερμηνεύσουν την ακαΐα των αναστενάρηδων όπως εμείς μπορούμε να εξηγήσουμε γιατί ένα μήλο όταν φύγει από το χέρι μας πέφτει κάτω.

Η ραδιαισθησία λοιπόν, είναι μία Αστρική ικανότητα που έχουν ορισμένα άτομα με ιδιαίτερα αναπτυγμένο τον Αστρικό τους νου.

Ορισμένες, ίσως οι κυριότερες, Αστρικές ή Ψυχικές ή Μαγικές ικανότητες όπως λέγονται, που μπορεί να έχει κανείς από τη

γέννησή του και που ορισμένες από αυτές μπορεί να αναπτύξει σε διαφορετικό βαθμό αργότερα, με αυτοέλεγχο και αυτοσυγκέντρωση (με κάποιες μορφές γιόγκα), σύμφωνα με τους μεγάλους μύστες και διδασκάλους είναι οι εξής:

Αστρικές ή Ψυχικές ή Μαγικές δυνάμεις ή ιδιότητες ή ικανότητες

1) Άνιμα: είναι η ικανότητα του ανθρώπου, όταν βάλει την προσοχή του σε κάποιο οργανικό ή ανόργανο σώμα, να μπορεί να μεταφέρει μέσα σε αυτό τη συνειδητότητά του δηλαδή όλο του το Είναι. Με αυτό τον τρόπο γίνεται «ένα» με το συγκεκριμένο σώμα και εισχωρώντας νοητικά μέσα σε κάθε μόριο της ύλης του μπορεί και «βλέπει» τη δομή και τη φύση του σώματος αυτού.

Με αυτή του την ικανότητα, ο Ψυχικός, μπορεί να διατρέχει τα αγγεία και τα νεύρα, να ελέγχει τα όργανα και να ανακαλύπτει ανωμαλίες και παθήσεις στο ανθρώπινο σώμα. Πολύ συχνά εκτός από τη διάγνωση που μπορεί να κάνει με την Άνιμα, μπορεί να έχει και μία άλλη ικανότητα να θεραπεύει με την αφή, δίνοντας στον ασθενή βιοενέργεια. Τη βιοενέργεια ή αλλιώς Αιθέρα ή Πράνα προσλαμβάνει από το περιβάλλον και την κατευθύνει μέσα από τα δάκτυλά του ή με τη σκέψη του στα αντίστοιχα ενεργειακά κέντρα του ασθενή. Από τα ενεργειακά κέντρα, η βιοενέργεια, μέσα από τους Νάντι δηλαδή τους Αιθερικούς ή Ενεργειακούς Σωλήνες, θα φθάσει μέχρι την πάσχουσα περιοχή του σώματος. Έτσι, αν υπάρχει κάποια πάθηση του πεπτικού συστήματος, ο Ψυχικός θα δώσει βιοενέργεια στο Ηλιακό πλέγμα, ακουμπώντας τον ασθενή στην κοιλιά. Αν υπάρχει πάθηση στο κυκλοφορικό, βάζει το χέρι ή τη σκέψη του στο στήθος του ασθενή, όπου βρίσκεται το Κέντρο της Καρδιάς κλπ.

Αν ο ασθενής βρίσκεται μακριά ο θεραπευτής μπορεί να του στείλει δική του βιοενέργεια, την οποία αργότερα θα επανακτήσει. Κατά τη λαϊκή έκφραση «θα ξαναγεμίζει τις μπαταρίες του». Η ικανότητα να διακρίνει ένας θεραπευτής, ακριβώς πιο είδος ή σαν να λέμε πιο «μήκος κύματος» βιοενέργεια λείπει κάθε φορά από τον εκάστοτε ασθενή και να του τη δίνει, είναι εκείνο που

χαρακτηρίζει έναν βιοθεραπευτή, σαν «καλό βιοθεραπευτή» (healer). Θα πρέπει να σημειωθεί ότι αν ακουμπώντας το σώμα του ασθενή ο ραδιαισθητικός κάνει κάποιες πονηρές σκέψεις ή αποσκοπεί σε κάποια απολαβή, η βιοενέργεια που του μεταγγίζει, δεν έχει αποτέλεσμα και δεν ωφελείται ο ασθενής.

Με την Άνιμα, παλαιότερα, υπήρχαν ορισμένοι άνθρωποι που «έβλεπαν» αν μία γυναίκα είναι έγκυος και πιο ήταν το φύλο του κυήματος, ώστε ο πατέρας να ξέρει και σε περίπτωση που ήταν κορίτσι, πήγαινε τη γυναίκα του για έκτρωση!

2) Λάγκιμα: είναι η ικανότητα του ατόμου να <u>εξουδετερώνει</u> την ελκτική δύναμη που ασκεί η <u>βαρύτητα</u> στο σώμα του. Χρήση αυτής της ικανότητας γίνεται στο μετεωρισμό του υλικού σώματος, δηλαδή στην ικανότητα τού να σηκώνεται κανείς πάνω από το έδαφος είτε από την όρθια θέση είτε από τη θέση του λοτού (σταυροπόδι).

Είναι χαρακτηριστικό, ότι όλοι οι άνθρωποι έχουν δει στον ύπνο τους να έχουν αυτή την ικανότητα και να πετάνε από δω και από κει και λέγεται ότι αυτό οφείλεται στην επιθυμία της ψυχής να είναι αδέσμευτη και ελεύθερη και να απαλλαγεί από το Υλικό της περίβλημα.

Ένα παράδειγμα ατόμου με αναπτυγμένη τη Λάγκιμα είναι ο πιο γνωστός μάγος στην Αμερική, ο Κόπερφιλντ (Copperfield) τον οποίο έχουμε δει τα τελευταία χρόνια και στην Ελληνική τηλεόραση, να κάνει τούμπες ψηλά στον αέρα και συγχρόνως να αφήνει να φεύγουν από πάνω του μεγάλες φλόγες σε διάφορα σχήματα. Το άτομο αυτό είναι προικισμένο και με την ιδιότητα Βάσιτβαμ που αναφέρεται πιο κάτω. Με αυτή την ικανότητα μπορεί να εξαφανίσει από τα μάτια ενός θεατή, ένα ολόκληρο τραίνο ή ακόμα και την Ακρόπολη, διακόπτοντας την οπτική επαφή του τραίνου ή της Ακρόπολης από τα μάτια του θεατή. Χιλιάδες άτομα κάθε μέρα στις ΗΠΑ θαυμάζουν αυτές τις ιδιότητες του Κόπερφιλντ. Ο Κόπερφιλντ είναι ένα σεμνό άτομο, πάμπλουτος, παντρεμένος με παιδιά και στις διάφορες συνεντεύξεις που του παίρνουν δηλώνει ένας απλός άνθρωπος που από τη γέννησή του έχει αυτό το χάρισμα. Συζητώντας μαζί του κάποτε

μου είπε ότι και τα δύο αγόρια που έχει έχουν σε κάποιο βαθμό τέτοιες ιδιότητες, αλλά με κανένα τρόπο δεν θέλουν να τις χρησιμοποιούν. Είναι «κατάρα» μου είπε να τις έχει κανείς και έχω τους λόγους μου που το λέω.

Εγώ απόρησα και μέχρι σήμερα δεν έχω ακριβώς καταλάβει τι εννοούσε με τη λέξη «κατάρα».

3) Γκάριμα: είναι αντίθετη με τη Λάγκιμα και είναι η ικανότητα να γίνεται κανείς βαρύνει σαν το ατσάλι και με το σώμα του να μπορεί να ακινητοποιεί οποιοδήποτε αντικείμενο. Άτομα με τέτοιες ικανότητες μπορεί να δει κανείς αν πάει στο Δελχί, στην περιοχή που είναι το δημόσιο αποτεφρωτήριο. Εκεί, κοντά στο ποτάμι είναι μία περιοχή που συχνάζουν διάφοροι γιόγκις, χειρομάντες, μικροαπατεώνες, ψευδοπροφήτες, θεραπευτές, έμποροι με μαγικά βότανα που δίνουν μαλλιά στους φαλακρούς και παιδιά στους άτεκνους κλπ. Ανάμεσα σε αυτούς είναι και άνθρωποι που πραγματικά έχουν αναπτυγμένες Αστρικές ή Ψυχικές ικανότητες και τις επιδείχνουν με αντάλλαγμα λίγες ρουπίες, για να βγάλουν το ψωμί τους.

Τα θαύματα που μπορεί κανείς να δει σε αυτή την περιοχή, αλλά και σε πολλά άλλα μέρη, είναι απίστευτα και είναι πολλοί που τα έχουν κινηματογραφήσει. Είναι εκεί ακριβώς που μπορεί να καταλάβει κανείς τα λόγια των μυστών και των Πνευματικών δασκάλων που μας λένε με έμφαση ότι δεν πρέπει να παρασυρόμαστε από τα θαύματα και να νομίζουμε ότι θαύματα κάνουν μόνο όσοι είναι άγιοι και έχουν τη Θεία Χάρη.

Μία φορά ο γιος μου ο Ανδρέας μου ζήτησε να τον πάρω μαζί μου στην Ινδία και να του δείξω αυτούς που παραμένουν θαμμένοι κάτω από το χώμα για μέρες. «Δεν μπορώ να το πιστέψω» μου έλεγε «ότι μπορεί να υπάρχουν τέτοιοι άνθρωποι!» Τον πήρα λοιπόν μαζί μου εκείνη τη χρονιά και πήγαμε στην περιοχή που προανέφερα. Ρώτησα αν ήταν κανένας θαμμένος και μου είπαν όχι αλλά ότι ήταν δύο που καθόταν από το πρωί κάτω από το νερό.

Με λίγο ψάξιμο τους βρήκαμε. Ήταν δύο λεβέντες που κάθονταν σταυροπόδι μέσα στο νερό με μία πέτρα ο καθένας στην αγκαλιά του. Τα άτομα αυτά είχαν αναπτυγμένη την ικανότητα

Κάλπα για την οποία θα μιλήσουμε πιο κάτω.

Είχαν μπει κάτω από το νερό το πρωί και όπως μας είπαν ο ένας θα έβγαινε από το νερό το απόγευμα γιατί βιαζόταν να φύγει για το χωριό του και ο άλλος θα έβγαινε την άλλη μέρα. Πλησιάσαμε κοντά. Το νερό ήταν περίπου πενήντα πόντους πάνω από το κεφάλι τους και οι ίδιοι φαίνονταν καθαρά. Είχαν κλειστά τα μάτια και δεν φαινόταν να αναπνέουν γιατί δεν βλέπαμε να βγαίνουν φυσαλίδες από τη μύτη ή από το στόμα τους. Κάθονταν και οι δύο ακίνητοι σαν απολιθωμένοι. Από πάνω ένα συνεταιράκι τους, φώναζε τον κόσμο να δει το φαινόμενο και με ένα δισκάκι μάζευε μερικές ρουπίες. Ήταν ο τρόπος που τα τρία αυτά άτομα έβγαζαν το ψωμί τους.

Λίγο πιο κάτω βρήκαμε ένα άτομο που έκανε επίδειξη της ικανότητας Γκάριμα που είχε. Ήταν ένας νεαρός Ινδός μέτριου αναστήματος και μάλλον ασθενικός. Τον είχαν ζώσει με μερικά χοντρά σκοινιά που τα είχαν δέσει στην καρότσα ενός φορτηγού αυτοκινήτου. Η απόσταση του ατόμου από το αυτοκίνητο ήταν γύρω στα πέντε μέτρα. Μόλις ο σύντροφός του μάζεψε τα φιλοδωρήματα που ήταν αρκετά χρήματα για την περίπτωση, περίπου ένα Ευρώ, το θέαμα άρχισε.

Ο νεαρός πήρε βαθιές αναπνοές και για ένα διάστημα 30-40 δευτερολέπτων παρέμεινε τελείως ακίνητος και αυτοσυγκεντρωμένος. Μετά από λίγο άρχισε να κάνει μία σειρά αναπνοές (πραναγιάμα), επακολούθησε λίγη ώρα αυτοσυγκέντρωσης και πάλι μία σειρά από *αναπνοές* και πάλι αυτοσυγκέντρωση. Στη συνέχεια έκανε νόημα στο συνεταιράκι του, που ήταν ένα αγοράκι όχι περισσότερο από 6 ετών και εκείνο ειδοποίησε τον οδηγό του αυτοκινήτου να βάλει μπρος τη μηχανή.

Σε λίγο το αυτοκίνητο έβαλε όλη του τη δύναμη για να τραβήξει με τα σκοινιά τον Ινδό αλλά χωρίς αποτέλεσμα. Το αυτοκίνητο, ερείπιο καθώς ήταν μούγκριζε και οι λαμαρίνες του έμοιαζαν ότι θα ξεκολλήσουν, οι ρόδες σπινάριζαν και σήκωναν ένα μεγάλο σύννεφο σκόνης. Τα λάστιχα άρχισαν να μυρίζουν αλλά ο Ινδός παρέμεινε στη θέση του, ασάλευτος. Αυτό διήρκεσε περίπου 40 δευτερόλεπτα. Στη συνέχεια όταν το αυτοκίνητο σταμάτησε να τραβάει, ο Ινδός ξεζώστηκε τα σκοινιά και ξάπλωσε

στο χώμα όπου έπεσε σε ύπνο τελείως εξαντλημένος, Αυτοί που είχαν ξαναδεί το θέαμα είπαν ότι θα παρέμενε έτσι αποκαμωμένος για μερικές ώρες και θα κοιμόταν και ότι με κανένα τρόπο δεν θα έπρεπε να τον ενοχλήσει κανείς ή να του δώσει νερό γιατί θα μπορούσε να πεθάνει. Το γιατί δεν μπόρεσα ποτέ να το μάθω.

Ένας άλλος μεσήλικας Ινδός έκανε λίγο πιο κάτω μία άλλη επίδειξη που και αυτή στηριζόταν στην Αστρική ιδιότητα Κάλπα. Κρατούσε στα χέρια του μία μπετόβεργα πάχους 10 χιλιοστών και μήκους 80 περίπου εκατοστών του μέτρου. Τη μία άκρη της μπετόβεργας τη στήριξε σε μία λακουβίτσα σε κάποιο τοίχο και την άλλη στήριξε στη κόγχη του ματιού του, αφού τοποθέτησε ένα μικρό κομμάτι δέρμα 5Χ5 εκατοστά εμπρός από το βολβό του ματιού του. Η μπετόβεργα παρέμενε οριζόντια ακουμπώντας στον τοίχο και την κόγχη του ματιού. Αφού ισορρόπησε τη μπετόβεργα τράβηξε τα χέρια του από πάνω της, αυτοσυγκεντρώθηκε και άρχισε να κάνει ορισμένες αναπνοές (πραναγιάμα). Σε λίγο σταμάτησε και άρχισε σιγά-σιγά να προχωράει προς τον τοίχο. Η μπετόβεργα λύγισε και από ευθεία έγινε καμπύλη, οπότε τη συγκρότησε για να μην πέσει στο χώμα.

Ο Αντρέας έμεινε κατάπληκτος με το στόμα ανοιχτό σαν μαγεμένος! «Δεν είναι δυνατόν!» ψελλίζει! Μήπως είναι κομπίνα, σκέφθηκε. Ο Ινδός μάντευσε τη σκέψη του και του έδωσε να εξετάσει τη μπετόβεργα. Ήταν μία κανονική μπετόβεργα. Δεν ήταν κούφια και όταν προσπάθησε να τη λυγίσει και να την ισιώσει .. .ούτε συζήτηση!

Του υποσχέθηκα μετά από δύο χρόνια που θα γινόταν η «Κουμπαμίλα» να τον ξαναπάρω μαζί μου στην Ινδία για να δει και να χορτάσει Πνευματικές θεραπείες και μαγικά κατορθώματα ώστε στη ζωή του να τα θεωρεί όλα πιθανά και να μη νομίζει ότι όποιος κάνει θαύματα θα πρέπει υποχρεωτικά να είναι ο Χριστός ή κάποιος άγιος.

Η Κουμπαμίλα που γίνεται κάθε τέσσερα χρόνια και η μεγάλη Κουμπαμίλα που γίνεται κάθε οκτώ χρόνια στην Ινδία, είναι μία γιορτή που κρατάει δέκα περίπου μέρες. Στις Κουμπαμίλες, μαζεύονται όλοι οι μάγοι, άσπροι μαύροι και.. .ασπρόμαυροι, γιόγκι με μεγάλη Πνευματικότητα με μερικούς μαθητές τους και άλλοι

«δάσκαλοι» αγύρτες και απατεώνες που ψάχνουν για μαθητές, για να τους εκμεταλλευτούν με διαφόρους τρόπους. Θαυματουργοί που ανεβαίνουν σε σκοινιά και άλλοι που τρυπιούνται με σπαθιά. Ζητιάνοι και πλανόδιοι έμποροι. Είναι ένα περιβάλλον που σε πιάνει πονοκέφαλος από το θόρυβο, ζαλάδα από τον πολύ κόσμο που πάει και έρχεται και ακόμη λύπη για τη φτώχεια, σιχασιά για τη βρώμα, αγανάκτηση για την κακομοιριά των ανθρώπων και θλίψη για την αθλιότητα που συναντάς σε κάθε σου βήμα.

4) Μάσχιμα: είναι η ικανότητα να βλέπει κανείς σαν σε οθόνη όλα όσα υπάρχουν μέσα στο διάστημα, όπως είναι η παγκόσμια διάταξη των ηλιακών συστημάτων και οι νόμοι που τη διέπουν. Ακόμα να γνωρίζει πώς γεννιούνται, πώς αναπτύσσονται, πώς μεγαλώνουν, πώς πολλαπλασιάζονται και πώς πεθαίνουν οι γαλαξίες. Βλέπουν τις ασύλληπτες πυρηνικές εκρήξεις με τις αφάνταστα μεγάλες θερμοκρασίες που επικρατούν μέσα στις αεριώδεις μάζες των γαλαξιών, με συνέπεια να μεταβάλλεται το νερό σε υδρογόνο, το πυρίτιο σε άνθρακα και ακόμα όταν ψυχθεί η μάζα τους, πώς η ανόργανη ύλη γίνεται φορέας ζωής. Βλέπουν ακόμα τις μαύρες τρύπες, γνωρίζουν την έννοια του κενού αλλά και πολλούς άλλους νόμους που είναι ακόμα άγνωστοι στην επιστήμη.

5) Πράτι: είναι η ικανότητα να μεταφέρει κανείς τη συνειδητότητά του σε οποιοδήποτε σημείο του Υλικού σύμπαντος εμπρός και πίσω από το χρόνο και συγκεντρώνονται: την προσοχή του στο συγκεκριμένο σημείο ή γεγονός, να έχει αντίληψη του τι υπάρχει, τι έγινε και τι γίνεται εκεί. Σαν παράδειγμα αν συγκεντρώσει την προσοχή του στη μάχη του Μαραθώνα, μπορεί να βρεθεί εκεί και να την περιγράφει σαν να είναι πολεμικός ανταποκριτής. Με τον ίδιο τρόπο μπορεί να περιγράψει τα πετρώματα που βρίσκονται πάνω στον Άρη ή ένα γεγονός που βρίσκεται σε εξέλιξη, σε ένα μακρινό μέρος της γης, όπως μία πλημμύρα, ένα σεισμό κλπ.

Η Πράτι έχει ομοιότητες με την Ανιμα. Η διαφορά είναι ότι με την Πράτι, το άτομο είναι παρατηρητής των γεγονότων, ενώ με την Ανιμα ταυτίζεται με το αντικείμενο που ερευνάει.

Εδώ θα αναφέρω ένα παράδειγμα ενός «μάγου» που είχε αυ-

τή την ικανότητα:

Ήταν στις αρχές του 1970. Βρισκόμουν για τρεις μήνες στο Λονδίνο όπου είχα πάει για μετεκπαίδευση. Ένα βράδυ καθώς περπατούσα στο δρόμο, είδα έξω από ένα μεγάλο θέατρο, το Albert's Hall, κόσμο μαζεμένο και κάποιος με πλησίασε και μου είπε αν θέλω να αγοράσω το εισιτήριό του. Σκέφθηκα πως συνήθως, ότι παίζει αυτό το θέατρο είναι ποιότητας και έτσι χωρίς να το σκεφθώ αγόρασα το εισιτήριο και μπήκα μέσα. Ήταν μία παράσταση που θύμιζε λίγο Ελληνική επιθεώρηση, αλλά με κάτι κρύες Εγγλέζικες ατάκες και γλυκανάλατα αστεία, όμως με καταπληκτικά σκηνικά.

Μετά από μισή ώρα περίπου βαρέθηκα και σκέφθηκα να φύγω, όταν διαβάζοντας το πρόγραμμα είδα ότι αμέσως μετά θα εμφανιζόταν στη σκηνή κάποιος διάσημος μάγος, που θα έκανε ορισμένα καταπληκτικά πράγματα, θα υπνώτιζε και θα έβαζε κάποιον από το ακροατήριο που δεν ήξερε, να μιλάει Γερμανικά και άλλα τέτοια. Δεν έφυγα.

Σε λίγο παρουσιάστηκε στη σκηνή ο μάγος! Ένας θηλυπρεπής νέος με παρδαλά ρούχα που δεν ήταν περισσότερο από είκοσι ετών. Με νάζι ζήτησε εθελοντές από το ακροατήριο για να τον βοηθήσουν και σήκωσα από τους πρώτους το χέρι μου. Μου είπε να πλησιάσω στη σκηνή και αυτό με ευχαρίστησε γιατί σκέφθηκα ότι θα μπορούσα να ελέγχω καλύτερα αν τα κόλπα του ήταν «σικέ».

Μετά από λίγο με έβαλε να καθίσω και να κοιτάζω το ακροατήριο και μου ζήτησε να βγάλω από την τσέπη μου ένα χαρτονόμισμα και να το κρατήσω μέσα στο χέρι μου χωρίς να το κοιτάξω. Έτσι και έκανα. Τότε πήρε ένα μολύβι και σε ένα πίνακα που ήταν ακριβώς πίσω μου και δεν τον έβλεπα, έγραψε καθώς διαπίστωσα μετά, κάτι γράμματα και ένα αριθμό. Στη συνέχεια αστειεύτηκε και με ρώτησε αν νόμιζα ότι μπορούσα να τον ξεγελάσω. Του είπα όχι και τότε μου λέει «διάβασε τον αριθμό που έχει το Ελληνικό χαρτονόμισμα που έχεις στο χέρι σου». Διάβασα ένα - ένα τα γράμματα και τους αριθμούς και ξαφνικά... άκουσα όλο το ακροατήριο να τον χειροκροτεί.

Είχε γράψει στον πίνακα το σωστό αριθμό και είχε καταλάβει την πονηριά μου να βγάλω από την τσέπη μου ένα Ελληνικό και

όχι ένα Εγγλέζικο χαρτονόμισμα για να τον μπερδέψω. Ο μάγος είχε χρησιμοποιήσει κατά πάσα πιθανότητα την Αστρική ικανότητα που λέγεται Πράτι. Και λέω κατά πάσα πιθανότητα γιατί υπάρχει και άλλος τρόπος πιο ...μαγικός με τον οποίο θα μπορούσε να γνωρίζει τον αριθμό, αλλά δεν θέλω να μπερδέψω τον αναγνώστη μου. (Συναλλαγή με Αστρικές οντότητες).

Αυτή την ικανότητα, την Πράτι, έχουν και τα άτομα που κάνουν «Αυτόματη Γραφή». Στην περίπτωση αυτή, ο Ψυχικός μπορεί ή να βάλει κάποιο συγκεκριμένο ερώτημα στο μυαλό του και να προσπαθήσει να έχει κάποια απάντηση με την Αυτόματη Γραφή ή αδειάζει το νου του και αφού κάνει μία προσευχή, (!) περιμένει να έχει κάποια διδασκαλία ή καθοδήγηση από κάποια οντότητα που μπορεί αληθινά ή λανθασμένα, να νομίζει, ότι τον οδηγεί (!) Συγκεντρώνεται στη μύτη ενός μολυβιού που κρατάει και αρχίζει να γράφει σε κόλλες χαρτί και να μιλάει συγχρόνως, λέγοντας ό,τι του έρχεται στο νου, χωρίς να το επεξεργάζεται. Κάποιος βοηθός, τού αλλάζει συνεχώς τις κόλλες του χαρτιού που γράφει ώστε να μη σταματάει το γράψιμο και να μη διακόπτεται η συγκέντρωσή του.

Στο τέλος μπορεί να βγει ένα συμπέρασμα από αυτά που έχει πει και από αυτά που έχει γράψει. Αυτά που έχει γράψει, πολλές φορές είναι σχήματα και τεθλασμένες γραμμές τις οποίες σε ένα δεύτερο χρόνο, μπορεί να τις διαβάσει ο ίδιος αυτός που έκανε την Αυτόματη Γ ραφή ή κάποιος άλλος πιο εξειδικευμένος σε αυτή την εργασία.

Η Αυτόματη Γραφή με τις πολλές παραλλαγές της, καμιά φορά δίνει αξιόλογες πληροφορίες ενώ άλλες, τις περισσότερες, περιέχει ψήγματα αλήθειας και άλλοτε περιέχει τρέλες. Η Αυτόματη Γραφή είναι μία νοητική εργασία και για το λόγο αυτό υπόκειται στην πιθανότητα του λάθους και δεν πρέπει να στηρίζεται κανείς σ’ αυτή. Επειδή και εγώ κάποτε είχα ασχοληθεί με αυτή, έχω γνώση και εμπειρία. Μία φορά μάλιστα κατά τη διάρκεια μίας τέτοιας Γραφής είχα μία «φανταστική»(!) οπτική εμπειρία, και νόμιζα ότι σχεδόν είχα φθάσει τον Θεό. Αλίμονο... ήταν όλα δημιουργήματα της φαντασίας. Ευτυχώς που είχα κάποιον να με καθοδηγεί σωστά, αλ-

λιώς .. .ποιος ξέρει, .. .ίσως «να την είχα ψωνίσει» και να νομίζω ότι μπορεί κανείς μέσα από την Αυτόματη Γραφή, να μιλάει με τον Θεό. Ήταν μια εποχή που δεν είχα ακόμα ακούσει τα λόγια του Κιρπάλ, ότι: τον Θεό μπορεί κανείς να γνωρίσει μόνο με αφοσίωση. Όταν τον ρωτούσαν με πιο τρόπο μπορεί να φθάσει κανείς τον Θεό, συνήθιζε να λέει: «God can be realized only by devotion».

Η Αυτόματη Γραφή καθώς και διάφορες άλλες μορφές επικοινωνίας με το Υπερπέραν σε ένα πολύ μεγάλο ποσοστό είναι αναξιόπιστες ανεξάρτητα με το τι λένε αυτοί που ασχολούνται με αυτές. Εκτός της αναξιοπιστίας οι επικοινωνίες που γίνονται με διαφόρους τρόπους με το Υπερπέραν, δεν προσφέρουν τίποτα το αξιόλογο στον πραγματικό αναζητητή της Αλήθειας. Σε αυτές τις επικοινωνίες ή σεάνς (seances) όπως είναι γνωστές, που γίνονται μέσα από διαφόρους Ψυχικούς που ονομάζονται διάμεσα ή μέντιουμ, ακούγονται διδασκαλίες λογικοφανείς με κάποια σάλτσα αγιοσύνης και λυτρωτισμού, που τις δίνουν διάφοροι άγιοι (;) και μεγάλοι άνδρες του παρελθόντος όπως ο Σωκράτης, ο Μεγαλέξανδρος, άγγελοι και αρχάγγελοι, ο Χριστός, η Παναγία κλπ. κλπ.! Σπανίως και μόνο σε ορισμένες από αυτές τις δραστηριότητες υπάρχουν ψήγματα αλήθειας. Στην πλειονότητα των περιπτώσεων είναι όλα παραμύθια, ιδίως στις περιπτώσεις που η συμμετοχή σε αυτές τις συγκεντρώσεις απαιτεί και την καταβολή κάποιου τιμήματος. Υπάρχει μία μικρή αλήθεια σκεπασμένη με εκατό μεγάλα ψέματα.

Ο μεγάλος Διδάσκαλος Μπάμπα Σαουάν έλεγε ότι « Άλλοι εκμεταλλεύονται το γάιδαρο τους και άλλοι το θρησκευτικό συναίσθημα των συνανθρώπων τους για να βγάζουν λεφτά». Αυτό το «ψυχεμπόριο» έχει φουντώσει και στην Ελλάδα που κατά καιρούς εμφανίζονται πολλοί Ψυχικοί από το εξωτερικό, που έναντι τιμήματος 240-300 € + ΦΠΑ προσφέρονται να δώσουν σε κάθε ενδιαφερόμενο Εσωτερικές εμπειρίες!

Είναι αλήθεια και εδώ θα πρέπει να το αναφέρουμε, ότι υπάρχουν Πνευματικοί άνθρωποι που έρχονται σε επαφή με το Υπερπέραν και καθοδηγούν τους μαθητές τους με ένα σωστό τρόπο. Αυτοί ονομάζονται Αποστολικά διάμεσα. Το πώς όμως θα διακρίνει κανείς το στάρι από το κριθάρι είναι μια άλλη ιστορία και

δεν μπορούμε εδώ να δώσουμε τη συνταγή.

6) Τηλεπάθεια: είναι η ικανότητα νοερής επικοινωνίας με **άτομα** αλλά και με καταστάσεις που βρίσκονται **μακριά, τώρα,** αυτή τη συγκεκριμένη στιγμή. Σαν παράδειγμα, τηλεπαθητικά ένα άτομο αν συγκεντρώσει την προσοχή του σε ένα συγγενικό του πρόσωπο και ανεξάρτητα από την απόσταση που τους χωρίζει, μπορεί να αντιληφθεί ότι το πρόσωπο αυτό είναι στενοχωρημένο ή ότι κινδυνεύει και μάλιστα από κάποια συγκεκριμένη αιτία π.χ. φωτιά.

Ορισμένες φορές η τηλεπαθητική εντύπωση είναι τόσο ζωντανή ώστε νομίζει κανείς ότι τη βιώνει και πάσχει η χαίρεται το ίδιο με το άτομο με το οποίο έχει την τηλεπαθητική σύνδεση. Η τηλεπάθεια είναι σε μικρό βαθμό αναπτυγμένη σε όλους τους ανθρώπους και όλοι έχουμε τέτοια παραδείγματα από τη ζωή μας.

Το διάβασμα και η μεταβίβαση της σκέψης μπορεί να θεωρηθούν σαν εγγόνια της τηλεπάθειας. Δεν είναι καθαρά τηλεπάθεια αλλά δεν υπάρχει χρόνος για να αναλυθούν διεξοδικά εδώ αυτά τα φαινόμενα.

Ακόμα υπάρχουν καταστάσεις που συνδυάζεται η τηλεπάθεια με τη διαίσθηση. Σαν παράδειγμα μπορεί να ακούει κανείς διαισθητικά κάποιο συγκεκριμένο άτομο να τον επικαλείται και να ζητάει τη βοήθεια του και η φωνή να νομίζει ότι ακούγεται από τα υλικά του αφτιά. Άλλοτε πάλι η φωνή μπορεί να τον προειδοποιεί για κάποιον κίνδυνο που πρέπει να αποφύγει

7) Διαίσθηση: είναι μία πηγαία γνώση για κάτι που συνέβη, συμβαίνει ή θα συμβεί, για κάτι που υπήρξε ή θα υπάρξει στο απώτερο μέλλον. Κάτι που το βλέπω μπροστά μου και πιθανώς να μην είναι σύμφωνο με τη λογική και συμβατό με τους Φυσικούς νόμους, αλλά έχω την πεποίθηση ότι είναι αληθινό. Αναπτυγμένη διαίσθηση μπορεί να έχει ο καθένας και δεν είναι κάτι ενδεικτικό αγνότητας και αγιότητας για έναν άνθρωπο.

Η διαίσθηση αντίθετα με την τηλεπάθεια δεν έχει χρονικούς ή άλλους περιορισμούς. Η διαισθητική αντίληψη και γνώση είναι πηγαία και δεν είναι επεξεργασμένη από τη διάνοια (Budhi) και ακόμα δεν προϋποθέτει τη συγκέντρωση της προσοχής σε κάτι

συγκεκριμένο. Σαν παράδειγμα, σε μία δεδομένη συζήτηση που γίνεται λόγος για τη Μεσοπαγετώδη εποχή, ο διαισθητικός μπορεί αστραπιαία να έχει διαισθητική αντίληψη για το πώς ήταν η ζωή τότε, πώς ήταν οι άνθρωποι, τι φυλές υπήρχαν, τι ζώα και τι φυτά υπήρχαν, πώς μετακινιόνταν οι άνθρωποι κλπ. Μπορεί διαισθητικά το κάθε τι να το βλέπει με διόραση και να το ακούει με διακοή με τα Αστρικά αισθητήρια όργανά του.

Ο διαισθητικός μπορεί να ομιλεί πηγαία χωρίς να σκέπτεται και απλά να αναφέρει αυτά που έρχονται στο νου του σαν κινηματογραφική ταινία. Η διαισθητική ακοή συνηθίζεται να ονομάζεται διακοή και η διαισθητική όραση, διόραση ή clairvoyance. Αργότερα μπορεί να μην θυμάται επακριβώς όλα αυτά για τα οποία μίλησε. Η διαισθητική ομιλία έχει ροή, συνειρμό και επαγωγή. Η γλώσσα και το λεξιλόγιο που χρησιμοποιείται είναι το γνωστό λεξιλόγιο του ατόμου που ομιλεί.

Η διαισθητική γνώση μπορεί να μεταδοθεί και με το γραπτό λόγο, απευθείας ή παραβολικά, με πεζό ή έμμετρο τρόπο, ανάλογα με το ταπεραμέντο του διαισθητικού. Λέγεται ότι ο Ιούλιος Βέρν ήταν ένα τέτοιο προικισμένο διαισθητικό άτομο και ακόμα, εδώ μπορεί να κατατάξει κανείς ορισμένου είδους προφητείες, για τις οποίες δεν μπορεί στο σύνολό τους να γίνει εδώ κάποια έστω και γενικόλογη αναφορά και διαφοροποίηση.

Η διαφορά της Πράτι από τη Διαίσθηση έγκειται στο ότι η Διαισθητική γνώση ξεχειλίζει μέσα από τον άνθρωπο χωρίς να χρειάζεται να συγκεντρώσει την προσοχή του σε κάτι το συγκεκριμένο που αναζητεί. Η Διαισθητική εμπειρία γεννιέται και αναβλύζει απρόκλητα, μόνη της όπως το νερό από την πηγή του και δεν χρειάζεται να το αναζητήσει κανείς για να το γευθεί. Η συνειδητότητα του ατόμου παραμένει στο σώμα του και το άτομο έχει σε λειτουργία και τις πέντε αισθήσεις του Υλικού του νου.

Εδώ θα πρέπει κάτι να γίνει απόλυτα αντιληπτό. Είναι ένα σημείο που όλοι οι Πνευματικοί δάσκαλοι και οι μύστες τονίζουν με τον πιο έντονο και κατηγορηματικό τρόπο!

Η διαίσθηση είναι μία νοητική λειτουργία και υπόκειται στην πιθανότητα της πλάνης. Όταν κάποιος έχει μία διαισθητική αντί-

ληψη για κάτι, η συνειδητότητά (δηλαδή η ψυχή) του λειτουργεί στο Υλικό επίπεδο και χρησιμοποιεί τον Υλικό νου. Στο διαλογισμό και εφόσον η συνειδητότητά του ατόμου είναι έξω από το σώμα και βρίσκεται στον Αστρικό ή τον Αιτιατό κόσμο, ο άνθρωπος έχει άμεση αντίληψη όλων όσων βλέπει και ακούει χρησιμοποιώντας τον Αστρικό του νου με τα Αστρικά αισθητήριά όργανα και αυτά που βιώνει (κάτω από ορισμένες βασικές προϋποθέσεις) είναι αληθινά, πραγματικά και αδιαμφισβήτητα και είναι αυτά που ονομάζονται Πνευματικές ή Εσωτερικές εμπειρίες. Όλα τα άλλα που έχουν σχέση με τον Υλικό νου, δεν είναι πνευματικές εμπειρίες αλλά θεωρούνται σαν νοητικά επιτεύγματα και υπόκεινται στην πιθανότητα του λάθους.

Οι οδοιπόροι στο Πνευματικό Μονοπάτι αποκτούν και μπορούν να συνδυάζουν τις δύο ικανότητες, Πράτι και Διαίσθηση, όταν φθάσουν στα πιο ψηλά Υποεπίπεδα του Αστρικού κόσμου. Είναι τότε που κάποιος με βάση τη μυστικιστική ορολογία ονομάζεται «σοφός». Σοφός θεωρείται αυτός που γνωρίζει και ομιλεί για όλα όσα αφορούν όχι μόνο τη γη αλλά ολόκληρο το Υλικό Επίπεδο.

Η διαίσθηση αναπτύσσεται στους ανθρώπους παράλληλα με την Πνευματικότητά τους, κυρίως όταν αυτοί μαθητεύουν κοντά σε κάποιο Πνευματικό δάσκαλο. Λέγεται ότι ένα μέρος της διδασκαλίας τους και μάλιστα το σημαντικότερο, οι Πνευματικοί δάσκαλοι το μεταδίδουν διαισθητικά στους μαθητές τους και αυτή είναι η αιτία που μετά την αποχώρηση ενός δασκάλου συχνά επακολουθεί διάσπαση των μαθητών του, καθώς κάθε μαθητής έχει διαφορετική αντίληψη του νοήματος της διδασκαλίας του δασκάλου του.

Ψήγματα Πράτι και Διαίσθησης έχουν πολλά άτομα που πολλές φορές μας καταπλήσσουν με τις αποκαλύψεις τους, κυρίως όταν αυτά είναι άτομα που απευθύνονται σε αδαείς και αφελείς και τα χαρίσματά τους τα χρησιμοποιούν για να βγάζουν χρήματα, όπως οι καφετζούδες, οι χαρτορίχτρες κλπ. Τα άτομα αυτά χρησιμοποιούν ένα συνδυασμό της Αστρικής ικανότητας που διαθέτουν και της ψυχολογίας στην οποία βρίσκονται οι «πελάτες τους» για να βγάζουν χρήματα. Και βέβαια και εδώ υπάρχουν λιγότερο, περισ-

σότερο ή και καθόλου προικισμένες καφετζούδες και χαρτορίχτρες, όπως υπάρχουν και άλλα άτομα που εκμεταλλεύονται λιγότερο ή περισσότερο τον πόνο και την αφέλεια των συνανθρώπων τους. Όμως για να είμαστε δίκαιοι, ακόμα και ανάμεσα στους γνωστούς μας υπάρχουν άτομα, κυρίως γυναίκες που από τη στροφή ενός κλειδιού μαντεύουν αν μία γυναίκα θα γεννήσει αγόρι ή κορίτσι, αν κάποιος είναι ματιασμένος δηλαδή κάτω από επίδραση αρνητικών σκέψεων κλπ. κλπ. Όλα αυτά που τα γελάμε και τα απορρίπτουμε (και καλά κάνουμε) έχουν μια δόση αλήθειας όσο και αν στην εποχή μας προσπαθούμε κάτι τέτοια να τα απαξιώσουμε και να τα γελοιοποιήσουμε. Πολλές φορές ήμαστε υποχρεωμένοι έστω και με ειρωνεία να τα δεχθούμε. Ο λαός είναι σοφός, με μία σοφία που προέρχεται από τη μαγεία και την ειδωλολατρία των πρωτόγονων ανθρώπων, άσχετα αν συγχρόνως είναι και αφελής και εύπιστος. Καθημερινό παράδειγμα της αφέλειας και της ευπιστίας είναι ένας μεγάλος αριθμός συνανθρώπων μας που δίνουν λεφτά σε τσιγγάνες και άλλα πρόσωπα για να τους λύσουν τα μάγια κλπ. Βέβαια εδώ ανοίγει ένα μεγάλο κεφάλαιο που δεν είναι η στιγμή να το συζητήσουμε γιατί.. .όλα τα νομίσματα έχουν δύο όψεις.

Στη διαίσθηση μπορούμε να κατατάξουμε και ορισμένες άλλες ιδιότητες που αναφέρονται πιο κάτω:

* *Προαίσθηση.* Η προαίσθηση αποτελεί μία αντανάκλαση της διαίσθησης στον υποσυνείδητο νου και είναι μία ιδιότητα που έχουν σε μικρό βαθμό όλοι οι άνθρωποι. Η προαίσθηση είναι η σχετική βεβαιότητα που έχουμε για γεγονότα που πρόκειται να συμβούν στο άμεσο μέλλον και που είναι σύμφωνα με τη λογική και τους φυσικούς νόμους. Λέμε, σαν παράδειγμα, «Έχω την προαίσθηση ότι σήμερα θα κάνουμε μεγάλη είσπραξη στο μαγαζί»

* Να καταλαβαίνει κάποιος τη γλώσσα των πουλιών και των ζώων, να συνομιλεί νοητικά μαζί τους, να μην τον φοβούνται, να μην τον βλάπτουν και να είναι φιλικά απέναντι του όσο άγρια και αν είναι.

Ένα τέτοιο άτομο ήταν τη δεκαετία του 60 ο νεοκόρος της εκκλησίας «Παναγία Τρυπητή» στο Αίγιο. Φώναζε πουλιά γύρω του χωρίς το δέλεαρ της τροφής και αμέσως μαζεύονταν εκατοντάδες πουλιά όλων των ειδών. Σε ορισμένα από αυτά που τα γνώριζε τους είχε δώσει και διάφορα ονόματα. Τους μιλούσε γλυκά και όταν τους έλεγε να φύγουν αμέσως όλα μαζί φεύγανε. Στην εκκλησία υπήρχαν και δύο γάτες που τα πουλιά δεν τις φοβόνταν και πολλές φορές κάθονταν δίπλα τους με εμπιστοσύνη. Πολλοί κάτοικοι της περιοχής θυμούνται και μιλάνε ακόμα για το άτομο αυτό.

% Να γνωρίζει **ορισμένες** από τις προηγούμενες ζωές του και να γνωρίζει περίπου πότε θα πεθάνει (όχι ακριβώς μέρα και ώρα όπως γίνεται σε άλλες καταστάσεις).

Να διαβάζει τις βαθιές σκέψεις των άλλων.

* Να γνωρίζει **ορισμένα** από τα μυστικά της Δημιουργίας της γης και των πλανητών καθώς και των γεγονότων που συνέβησαν μέσα στα εκατομμύρια χρόνια της ύπαρξης της γης.

* Να γνωρίζει και να ομιλεί για **ορισμένες** από τις φυλές, τους λαούς και τις μετακινήσεις τους, για τους πολιτισμούς που πέρασαν από τη γη και ακόμα για τους κατακλυσμούς και τις καταβυθίσεις των ηπείρων και για τα είδη της ζωής που υπήρξαν και πιθανώς υπάρχουν σε άλλους πλανήτες.

* Να προφητεύει, να προβλέπει και να προλέγει **ορισμένες** φορές, όχι πάντα, γεγονότα για το εγγύς ή απώτερο μέλλον, όπως σεισμούς πλημμύρες, έκρηξη ηφαιστείων αλλά και να ομιλεί για ανακαλύψεις και για ευχάριστα ή δυσάρεστα γεγονότα που μέλλουν να συμβούν.

* Να μιλάει διαισθητικά ξένες γλώσσες. Ένας παιδικός μου φίλος, ο Θανάσης Ασπρογίτης, μου έλεγε ότι κάποτε γνώρισε στην περιοχή Γιούτα Πραντές της Ινδίας έναν Ινδό που χωρίς

βέβαια να γνωρίζει Ελληνικά, του απάγγειλε δύο τρεις στίχους από ένα ποίημα που ο φίλος μου είχε γράψει στην Αθήνα λίγες εβδομάδες πιο πριν. Όταν τον ρώτησε πώς κατόρθωνε αυτό το πράγμα, ο Ινδός του απάντησε ότι πολλές φορές όταν βλέπει ξένους, του έρχεται κάτι από μέσα του και αρχίζει να μιλάει τη γλώσσα τους.

8) Πράκαμιαμ: είναι η ικανότητα να εκπληρώνει κανείς *όλες* τις υλικές του επιθυμίες και επιδιώξεις. Με ελάχιστη προσπάθεια μπορεί να αποκτήσει φήμη, δόξα και πλούτο ενώ με τις ίδιες ενέργειες κανένας άλλος δεν θα πετύχαινε το ίδιο αποτέλεσμα μέσα στο ίδιο χρονικό διάστημα. Μπορεί ακόμα να χρησιμοποιήσει αυτή του την ικανότητα για να προσφέρει στο κοινωνικό σύνολο και στο συνάνθρωπό του, επιτελώντας ανεπανάληπτες ανακαλύψεις και κατορθώματα ή αντίθετα μπορεί να προκαλέσει μεγάλες καταστροφές. Την ικανότητα αυτή έχουν αναπτυγμένη αυτοί που τους ονομάζουμε μεγαλοφυΐες και ιδιοφυίες. Είναι το δώρο με το οποίο αυτοί οι άνθρωποι είναι προικισμένοι.

9) Βάσιτβαμ: είναι η ικανότητα να ελέγχει και να επιβάλει τη θέλησή του σε όλα τα πλάσματα και τις δυνάμεις της φύσης. Π.χ. μπορεί να μπει σε ένα λεωφορείο και να επιβάλει νοητικά σε κάποιον επιβάτη να σηκωθεί από το κάθισμα για να καθίσει ο ίδιος. Μπορεί να κάνει ένα άγριο ζώο να απομακρυνθεί από ένα χώρο, ακόμα να βάλει φωτιά σε ένα ξύλο με μία ματιά του, να παραμορφώνει αντικείμενα και να στρεβλώνει μεταλλικές βέργες με τη σκέψη του (φαινόμενο Γκέλερ), να προκαλεί αέρα και βροχή και αντίθετα να ηρεμεί τη θάλασσα ή να αλλάζει κατεύθυνση σε μία πυρκαγιά κλπ.

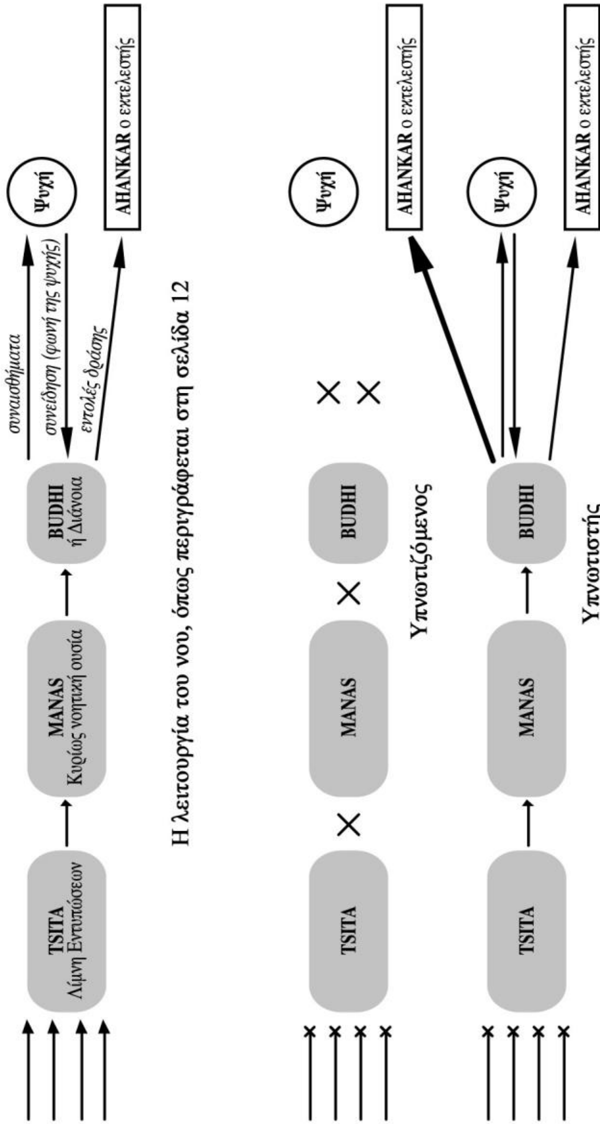
Θυμάμαι κάποτε που ταξίδευα με ένα όβερκραφτ από το Αλτζεσίρας της Ισπανίας προς στην απέναντι ακτή της Αφρικής σε ένα σημείο κοντά στο Γιβραλτάρ, ο καιρός ήταν πολύ κακός και το πλοίο άρχισε να τρίζει επικίνδυνα, μία Ισπανίδα Ψυχικός που ταξίδευε μαζί μας, ηρέμησε τη θάλασσα γύρω από το όβερκραφτ. Ήταν πραγματικά συγκλονιστικό να βλέπεις κύματα τεσσάρων

έως πέντε μέτρων να «κάθονται» γύρω από το πλοίο και αυτό να περνάει πάνω σε ήρεμα νερά. Σε όλους μας, θύμισε την ιστορία του Μωυσή στην έξοδο των Εβραίων που παραμέρισαν τα νερά και το θαύμα του Ιησού που ηρέμησε τη λίμνη της Γαλιλαίας.

Ήταν το έτος 1958 όταν η μεγάλη κόρη του Π.Π. σπούδαζε οδοντιατρική στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας· πήγαινε στο δεύτερο έτος και είχε δώσει εξετάσεις στο μάθημα της Ανατομίας· ο καθηγητής Γ. Αποστολάκης πολύ αυστηρός, δεν χάριζε κάστανα· πίστευε ότι η ανατομική ήταν το πιο βασικό μάθημα της Ιατρικής και αν έχανε ο φοιτητής έστω και μία ερώτηση στις εξετάσεις, τον έκοβε. Έτσι όταν σε μία βασική ερώτηση του καθηγητή δεν απάντησε όλη η πεντάδα που εξεταζόταν, τους πέταξε έξω λέγοντάς τους ότι ήταν αδιάβαστοι. Αυτό όμως σήμαινε για την Μ.Π. ότι θα έχανε ένα ολόκληρο χρόνο, γιατί τότε δεν μεταφέρονταν τα μαθήματα από χρόνο σε χρόνο όπως σήμερα. Στο σπίτι του Π.Π. επικράτησε κλάμα και στενοχώρια, μέχρι που όλοι ανακουφίστηκαν όταν ο Π.Π. μας είπε ότι η Μ.Π. θα περνούσε το μάθημα της Ανατομίας.

Όλοι χαρήκαμε αλλά μείναμε λίγο επιφυλακτικοί γιατί ο καθηγητής αυτός ήταν Κέρβερος και δεν έπαιρνε από κουβέντες και από «μέσα» όπως άλλοι. Σε αυτόν αν έβαζε κανείς «μέσο» ήταν βέβαιο ότι θα έκανε πολλά χρόνια να περάσει το μάθημα. Όμως ο Π.Π. ήταν σίγουρος και μάλιστα μας είπε και λεπτομέρειες που δεν τολμώ να τις γράψω γιατί θα φανούν απίστευτες. Βγήκαν τα αποτελέσματα. Οι τέσσερις είχαν κοπεί, η Μ.Π. είχε προβιβάσιμο βαθμό. Ήταν μία περίπτωση επιβολής της θέλησης του Π.Π. στον καθηγητή. Η ιστορία έχει ενδιαφέρουσα συνέχεια, που όμως δεν μπορεί να κοινολογηθεί.

Στην Αστρική αυτή ικανότητα, τη Βάσιτβαμ, μπορούμε να κατατάξουμε και τον Υπνωτισμό. Υπνωτισμός είναι η ικανότητα ενός ατόμου, του υπνωτιστή, να αδρανοποιεί τη διάνοια *ενός* άλλου. του υπνωτιζόμενου, με αποτέλεσμα η διάνοια (το budhi μέρος του νου) του υπνωτιζόμενού να παύει να έχει επικοινωνία με α) με το Manas μέρος του νου, β) με το Ahankar και γ) με την ψυχή του. (*γλωσσάρι)

Η λειτουργία του νου, όπως περιγράφεται στη σελίδα 12

Υπνοτισμός:
Το Budhi του υπνοτιστή δίνει εντολές στο Alhankar του υπνοτιζόμενου

Χρησιμοποιώντας ο υπνωτιστής το δικό του Budhi, δίνει εντολές στο Ahankar του υπνωτιζόμενού και ο υπνωτιζόμενος εκτελεί τυφλά και αδιαμαρτύρητα ό,τι του υποβάλλει ο υπνωτιστής. Όταν επανελθεί, δηλαδή όταν αρχίσει πάλι να λειτουργεί το Budhi, δηλαδή η διάνοιά του, δεν έχει ενθύμηση αυτών που μεσολάβησαν.

Με αυτό τον τρόπο, πριν λίγα χρόνια στην Κρήτη, ένα πολύ μεγάλης ηλικίας άτομο, απέκοψε από τους γονείς της μία δεκαεξάχρονη κοπέλα και έμενε μαζί της. Δεν γνωρίζω με πιο τρόπο τελείωσε αυτή η ψυχική ομηρία, αλλά οι εφημερίδες έγραψαν ότι «ο γέροντας είχε μία "μαγική επίδραση" πάνω στην κοπέλα και ότι τη διατηρούσε υπνωτισμένη για καιρό». Βέβαια κανείς δεν μπορεί να μάθει από τις εφημερίδες πώς έχουν τα πράγματα αλλά το βέβαιο είναι ότι έχουν περιγράφει περιπτώσεις που άτομα παρέμειναν κάτω από την επίδραση ενός υπνωτιστή για χρόνια.

Υπάρχουν πολλές ιστορίες που κυκλοφορούν σχετικά με τον υπνωτισμό ατόμων. Πολλές από αυτές είναι έτσι όπως λέγονται, άλλες κάπως έτσι και άλλες καθόλου έτσι. Όλοι ξέρουμε ότι λέγονται πολλά ψέματα πάνω σε αυτά τα θέματα. Είναι όμως γεγονός αναμφισβήτητο ότι κάτω από την επίδραση ισχυρών υπνωτιστών, άτομα μπορούν να παραμείνουν χωρίς θέληση για μικρά ή μεγάλα χρονικά διαστήματα.

10) Ίσιτβα: αυτή είναι η ικανότητα του να μπορεί κάποιος να «παίζει» τον δημιουργό, τον συντηρητή και τον καταστροφέα υλικών αντικειμένων. Μπορεί να δημιουργεί υλικά αντικείμενα χρησιμοποιώντας Αστρική ύλη, να τα μετουσιώνει (αυτό ήταν το όνειρο των αλχημιστών) και άλλα να τα εξαφανίζει μετατρέποντάς τα σε Αιθέρα ή Πράνα.

Την ικανότητα αυτή έχουν και τη χρησιμοποιούν κατόπιν άνωθεν εντολής ορισμένοι Πνευματικοί δάσκαλοι που ονομάζονται άβαταρς (Σανσκριτική λέξη που σημαίνει θείες ενσαρκώσεις ή κοινωνικοί αναμορφωτές, π.χ. Μωυσής, Σρι Σάτυα Σαι Μπάμπα κλπ), σαν επίβεβαιωτικά της αξιοπιστίας της διδασκαλίας τους, προκειμένου να επισύρουν την προσοχή των ανθρώπων από την καθημερινότητα και να τους υπενθυμίσουν ότι υπάρχουν και άλλες πραγματικότητες τις οποίες μπορούν να γνωρίσουν, καθώς και άλλες δρα-

στηριότητες, με τις οποίες μπορεί να ασχοληθούν για να έχουν κάποιο Πνευματικό όφελος.

11) Ρούπα και Κάλπα: είναι η ικανότητα τού να αποκτήσει κανείς σωματική τελειότητα και πλήρη έλεγχο στο σώμα του. Αυτές τις ικανότητες έχουν ορισμένοι που μπορούν να διπλώσουν το σώμα τους ώστε να καταλαμβάνουν ένα ελάχιστο χώρο, να αποδεσμεύονται από τα δεσμά τους έστω και αν είναι δεμένοι με αλυσίδες, να τρυπάνε το σώμα τους με σπαθιά, να μην καίγονται από τη φωτιά, όπως οι Αναστενάρηδες, να μπορούν να παραμένουν χωρίς να αναπνέουν κάτω από το νερό, να παραμένουν για μέρες θαμμένοι κάτω από το χώμα αναστέλλοντας τις βασικές σωματικές τους λειτουργίες, όπως την αναπνοή και την κυκλοφορία (ένα είδος χειμέριας νάρκης) κλπ. Ακόμα να επιβιώνουν χωρίς τη λήψη τροφής. (Μαϊ Μα - βλέπε Γιογκανάντα) προσλαμβάνοντας και χρησιμοποιώντας βιοενέργεια για τις σωματικές τους ανάγκες, κατευθείαν από το περιβάλλον και όχι με την καύση οργανικών ουσιών που βρίσκονται στις τροφές και με το οξυγόνο που παίρνουμε με την αναπνοή. Ακόμα τέτοιες ικανότητες έχουν και αυτοί που μπορούν να αφαιρέσουν αναίμακτα έναν όγκο ή κάτι άλλο από το σώμα ενός ασθενούς.

Το 1973 κυκλοφόρησε στην Ελλάδα η φήμη ότι στις Φιλιππίνες υπάρχουν ορισμένοι θεραπευτές που κάνουν με τα δάκτυλά τους αναίμακτες εγχειρήσεις και αφαιρούν από το σώμα ασθενών διάφορες παθολογικές εξεργασίες. Μία ομάδα γιατρών αποφασίσαμε, με την ευκαιρία ενός οφθαλμολογικού συνεδρίου στο Κιότο της Ιαπωνίας, να σταματήσουμε για τρεις - τέσσερις μέρες στις Φιλιππίνες για να δούμε από κοντά το φαινόμενο.

Όταν φθάσαμε με το αεροπλάνο στο αεροδρόμιο της Μανίλας, επειδή δεν γνωρίζαμε κανέναν, ψάξαμε για το γιατρό που ήταν υπεύθυνος των υγειονομικών υπηρεσιών του αεροδρομίου και του ζητήσαμε να μας πει με ποιο τρόπο θα μπορούσαμε να συναντήσουμε έναν τέτοιο θεραπευτή. Ο γιατρός γέλασε και μας είπε ότι όλα είναι απάτη, ότι πολύς κόσμος ερχόταν γι' αυτό το σκοπό στις Φιλιππίνες και ότι το μόνο θετικό ήταν ότι με αυτό τον τρόπο αυξανόταν η τουριστική κίνηση στις Φιλιππίνες.

Στο βάθος όμως, μας είπε, υπάρχει μία αλήθεια. «Στην περιοχή του ηφαιστείου Ταάλ, στην ομώνυμη λίμνη Ταάλ ζούσε μέχρι το 1965 ένας γέροντας που είχε αυτή την καταπληκτική ικανότητα, να μπορεί αναίμακτα να βγάζει με τα δάκτυλά του μέσα από το σώμα ενός ασθενούς όζους, όγκους και κύστεις και με αυτό τον τρόπο να τον θεραπεύει. Ήταν πολύ διάσημος και όταν ήμουν πεμπτοετής φοιτητής στο πανεπιστήμιο, ο καθηγητής της ιατροδικαστικής μας πήγε όλους τους συμφοιτητές να τον δούμε να κάνει τέτοιες επεμβάσεις. Ήταν φανταστικός στη δουλειά του και εξαιρετικά συμπαθής σαν άνθρωπος. Είχε και δύο αγόρια που τον βοηθούσαν και όπως λέγανε, θα ήταν διάδοχοί του γιατί είχαν και αυτά την ίδια ικανότητα με τον πατέρα τους. Πριν λίγα χρόνια μάλιστα είχε πάει και τον είχε κινηματογραφήσει, ένα συνεργείο με γιατρούς από τις ΗΠΑ. Όμως το 1965 με το μεγάλο σεισμό ο γέροντας χάθηκε και προφανώς σκοτώθηκε. Κυκλοφορεί όμως η φήμη ότι οι μυστικές υπηρεσίες κάποιου κράτους τον εξαφάνισαν και γι αυτό και τα παιδιά του που είχαν αρχίσει να κάνουν αυτό το είδος θεραπείας από φόβο, κρύβονται».

Αυτά μας είπε ο γιατρός του αεροδρομίου και κατάληξε «Σας είπα όλα όσα ξέρω και σας μίλησα σαν γιατρός προς γιατρούς. Όλα τα άλλα που ακούτε στην Ευρώπη είναι φαντασίες και έχει καταντήσει όποιος δεν έχει δουλειά εδώ στις Φιλιππίνες να κάνει το χειρουργό-θεραπευτή. Και επειδή υπάρχει μεγάλη ανεργία, οι θεραπευτές που έχουν προκόψει τώρα τελευταία είναι πολλοί. Πραγματικοί χειρουργοί-θεραπευτές υπάρχουν αλλά δεν είναι και «δύο στην πεντάρα» όπως εμφανίζονται σήμερα. Η χειροχειρουργική είναι ένα φαινόμενο σπάνιο, γνωστό από τις παραδόσεις μας. Πιστεύω όμως ότι δεν είναι προνόμιο των Φιλιππινών αλλά μέσα στους αιώνες έχει παρατηρηθεί και σε άλλες χώρες. Έχω ακούσει ότι στη Βραζιλία σήμερα υπάρχουν ένα- δύο τέτοιοι θεραπευτές».

Η τελευταία μου ερώτηση ήταν αν ήταν κάτι που έχει σχέση με τη θρησκεία τους και οι προικισμένοι αυτοί άνθρωποι είναι κάτι σαν άγιοι. Ο γιατρός κατάλαβε το υπονοούμενο, γέλασε και μου απάντησε κατηγορηματικά, πως δεν έχει σχέση.

Έναν από αυτούς τους πολλούς «γιατρούς» αποφασίσαμε να

επισκεφθούμε και εμείς αφού ούτως ή άλλως βρεθήκαμε στις Φιλιππίνες. Έτσι την άλλη μέρα βάλαμε καινούργια φιλμς στις μηχανές μας, πήραμε ένα ταξί και ζητήσαμε να πάμε σε έναν «γιατρό» που σίγουρα έδινε προμήθεια σε αυτόν που του πήγαινε πελάτες - ασθενείς.

Το ταξί μας οδήγησε σε ένα «τενεκεδόσπιτο πολυτελείας» που κάποιοι θλιβεροί Φιλιππινέζοι είχαν προσπαθήσει να το μετατρέψουν σε ιατρείο. Ένας βρωμερός, υποτιθέμενος γιατρός, έχοντας πίσω του καδραρισμένο ένα κουρελόχαρτο με το οποίο προσπαθούσε να αποδείξει ότι είχε εργαστεί κάποτε και κάπου σαν νοσοκόμος, μας έδειξε που να καθίσουμε. «Μόλις τελείωσα μία σοβαρή εγχείριση» μας είπε!

Ένας άλλος Φιλιππινέζος, προφανώς αβανταδόρος, μας έδειχνε με καμάρι ένα μεταλλικό δοχείο γεμάτο αίματα που κρατούσε με κάτι τετράγωνα κομμάτια κρέας μέσα, που φαινόταν σαν να τα είχε κόψει με μπαλντά ο κρεοπώλης της γειτονιάς. Προσπάθησε να μας διαβεβαιώσει ότι ο «γιατρός» τα είχε βγάλει εκείνο το πρωί μέσα από αρρώστους.

Η όλη ιστορία είχε κάτι το αποκρουστικό, το αηδιαστικό και το γελοίο. Ντραπήκαμε που βρισκόμαστε σε αυτό το χώρο. Φύγαμε αηδιασμένοι από την κατάντια των ανθρώπων και δεν ασχοληθήκαμε ξανά με το θέμα.

Σε λίγο καιρό όλη ιστορία των Φιλιππινέζων γιατρών ξεφούσκωσε και ξεχάστηκε. Στην Ελλάδα οι κερδισμένοι από αυτή την ιστορία ήταν ορισμένα γραφεία ταξιδίων που οργάνωναν αυτές τις επισκέψεις στις Φιλιππίνες. Λέγεται ότι γύρω στους τρακόσους Έλληνες είχαν πάει εκείνη την εποχή και είχαν χειρουργηθεί (!) με αυτή τη μέθοδο.

Ο φίλος μου Γιώργος Πατερμανλής περίμενε με αγωνία την επιστροφή μου από τις Φιλιππίνες. Είχε σοβαρό πρόβλημα με την καρδιά του. Του είχαν πει ότι έπρεπε να αλλάξει κάποια βαλβίδα και φοβόταν. Δεν με πίστεψε όταν του είπα ότι με τη χειρουργική αυτή μέθοδο το μόνο που πετυχαίνουν αυτοί οι «γιατροί» είναι να αφαιρούν μέσα από κάθε τσέπη αρρώστου τρακόσα δολάρια και πήγε να «χειρουργηθεί» στην καρδιά. Όταν γύρισε από τις Φιλιππίνες τουλάχιστον ήταν ευτυχισμένος. Είχε την

αισιοδοξία ότι είχε γίνει σχεδόν καλά. Σε λίγες μέρες όμως πέθανε στο Ιπποκράτειο νοσοκομείο από την καρδιά του.

12) Ραδιοαίσθηση ή Ραδιαισθησία ή Έκτη Αίσθηση: στην Αστρική αυτή ικανότητα υπάγεται και η Ραβδοσκοπία. Για αυτή την ικανότητα θα μιλήσουμε με λεπτομέρεια πιο κάτω.

Από τις διάφορες Αστρικές ή Ψυχικές ή Μαγικές ικανότητες ή ιδιότητες ή δυνάμεις που αναφέραμε, άλλες μπορεί να προϋπάρχουν σε ένα άτομο από τη γέννηση του, αναπτυγμένες σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό και άλλες μπορεί να καλλιεργηθούν μέχρι κάποιο βαθμό κατά τη διάρκεια της ζωής, κοντά σε κάποιον γιόγκι που κατέχει μία ή περισσότερες από αυτές τις ιδιότητες. Θα πρέπει όμως να σημειώσουμε τα εξής σημαντικά:

Α) Όλες οι προαναφερθείσες γνώσεις-ικανότητες-ιδιότητες και δυνάμεις αλλά **και άλλες πολύ περισσότερες,** αναπτύσσονται σταδιακά σε αυτόν που με το διαλογισμό του και κάτω από την καθοδήγηση ενός αρμόδιου Πνευματικού δασκάλου περνάει μέσα από το Αστρικό Επίπεδο στον εξελικτικό δρόμο της ψυχής του. Ο μαθητής αυτός, ποτέ και σε καμία περίπτωση δεν αποκαλύπτει ούτε καν υπονοεί ότι έχει αυτές τις δυνάμεις και πολύ περισσότερο δεν κάνει χρήση αυτών των Αστρικών δυνάμεων ούτε αποκαλύπτει όσα γνωρίζει εκτός, σε σπανιότατες περιπτώσεις, αν έχει ειδική εντολή από «εκείνον» που Εσωτερικά τον καθοδηγεί. Σε αντίθετη περίπτωση εάν ο αναζητητής υποκύψει σε αυτό τον πειρασμό και κάνει χρήση αυτών των δυνάμεων, πρακτικά βάζει τέλος στην Πνευματική του σταδιοδρομία και εξέλιξη και μένει μόνο με το θαυμασμό αυτών που τον παρακολουθούν.

Και βέβαια οι πειρασμοί είναι μεγάλοι όταν μπορεί κανείς να αποκτήσει όσο πλούτο θέλει, όταν μπορεί να επιβάλει τη θέλησή του σε άλλα άτομα και των δύο φύλων και όταν μπορεί να αποκτήσει φήμη και να γίνει διάσημος. Όμως τότε θα έχει ξεφύγει από το σκοπό της ανθρώπινής του ύπαρξης που είναι η Αυτογνωσία και η Θέωση.

Στην Ινδία λένε ότι αυτός που ακολουθεί το Πνευματικό Μονοπάτι, περπατάει στην κόψη του ξυραφιού και αν πέσει, είναι

εξαιρετικά δύσκολο να βρει ξανά το δρόμο του.

Σαν συμπέρασμα μπορούμε να πούμε ότι ένας Πνευματικός άνθρωπος δεν ασχολείται και πολύ περισσότερο δεν επιδεικνύει τις δυνάμεις που πιθανώς κατέχει. Η ταπεινότητα και όχι η επίδειξη είναι το χαρακτηριστικό του.

Β) Η χρήση Αστρικών ή Ψυχικών δυνάμεων με σκοπό να υπάρξει κάποιο αποτέλεσμα στο Υλικό Επίπεδο, ονομάζεται Μαγεία. Τόσο η Λευκή όσο και η Μαύρη Μαγεία θεωρούνται από τους μεγάλους Πνευματικούς διδασκάλους σαν **εμπόδια στη Πνευματική πρόοδο** κάποιου που ακολουθεί το Μονοπάτι της Πνευματικότητας και εδώ θα πρέπει να γίνει μία σημείωση για τις πνευματικές θεραπείες που αναφέραμε πιο πάνω:

Είναι πολλοί αυτοί που λένε: «Εγώ κάνω θεραπεία δίνοντας βιοενέργεια από φιλευσπλαχνία και μάλιστα χωρίς να ζητάω χρήματα. Ακόμα πριν τη θεραπεία επικαλούμαι τη βοήθεια του Θεού ή κάποιου αγίου και λέω ότι δεν είμαι εγώ ο πράττων αλλά Εκείνος. Ακόμα ζητάω και παρακαλώ να είμαι απλά ένα κανάλι της ευσπλαχνίας Του. Και ερωτώ: Αυτό που κάνω είναι μαγεία; Είναι κακό»;

Οι μεγάλοι Διδάσκαλοι λένε ότι κάθε τι που γίνεται από φιλευσπλαχνία δεν είναι κακό αλλά αντίθετα είναι πολύ καλό και χαρακτηρίζει άτομα με αναπτυγμένη Πνευματικότητα. Όμως αν κάποιος υποφέρει, αυτό συχνά οφείλεται σε κάποια καρμική του υποχρέωση. Όμως κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να είναι περισσότερο φιλεύσπλαχνος από τον Θεό και ο Θεός δεν χρειάζεται μεσάζοντες για να δώσει τη Χάρη Του. Με τις πνευματικές θεραπείες απλά μετατίθεται η καρμική υποχρέωση του υπόχρεου και ένα μέρος από το κάρμα του, επιβαρύνει τον ίδιο τον θεραπευτή. Αν θέλετε από ευσπλαχνία να βοηθήσετε το συνάνθρωπό σας, λένε οι μεγάλοι μύστες και Πνευματικοί διδάσκαλοι, χρησιμοποιείστε το ισχυρότερο όπλο που έχει ο άνθρωπος, την προσευχή. «Η προσευχή επιτυγχάνει εκεί που όλα τα άλλα αποτυγχάνουν» έλεγε ο μεγάλος Διδάσκαλος Κιρπάλ. Ο χρόνος που καταναλώνεται για προσευχή και διαλογισμό από τον ίδιο τον ασθενή ή από κάποιον που θέλει να τον βοηθήσει, εξισορροπεί και «καίει το αρνη-

τικό κάρμα» του ασθενή, με αποτέλεσμα να παύει να υπάρχει λόγος ανταπόδοσης και έτσι έμμεσα, επιτυγχάνεται η θεραπεία.

Δεν είναι κακό από ευσπλαχνία και ανιδιοτέλεια να δίνει κανείς βιοενέργεια σε κάποιον που υποφέρει, ιδίως η μάνα στο άρρωστο παιδί της. Οι μαθητές όμως των Μεγάλων Διδασκάλων δεν σπαταλούν την ενέργειά τους σε πνευματικές θεραπείες αλλά την καταναλώνουν για το διαλογισμό τους και αυτούς που υποφέρουν τους βοηθούν με έναν τρόπο άπειρα πιο δυνατό και αποτελεσματικό και αυτός ο τρόπος είναι η προσευχή.

Γενικά μιλώντας, το κεφάλαιο της μαγείας είναι πολύ μεγάλο και πολύς κόσμος μπορεί να το δέχεται ή να το απορρίπτει, χωρίς να ξέρει ότι η αλήθεια συνήθως βρίσκεται στη μέση. Οι Μαγικές ενέργειες, με την έννοια της χρήσης Αστρικών δυνάμεων, μπορεί να είναι επωφελείς, όπως στην περίπτωση που κάποιος ψάχνει να βρει νερό για να μετατρέψει ένα ξερό μέρος σε κήπο, μπορεί όμως να είναι και επιβλαβείς όπως στην περίπτωση της ύπνωσης, της επίκλησης αρνητικών δυνάμεων για διαφόρους λόγους και σε άλλες περιπτώσεις που δεν θέλω να αναφέρω. Όλες αυτές οι ενέργειες από τις πλέον ανυστερόβουλες μέχρι τις πλέον μοχθηρές δεν προσφέρουν τίποτα σε κάποιον που θέλει να ακολουθήσει το Πνευματικό Μονοπάτι και πρέπει να τις αποφεύγει. Θα πρέπει ακόμα να τονιστεί ότι με τη Μαγεία, κανείς δεν μπορεί να βλάψει κάποιον που είναι διαρκώς συντονισμένος με το Θείο. Αντίθετα κινδυνεύει να έχει ο ίδιος τα αρνητικά αποτελέσματα που επιδιώκει για κάποιον άλλο. Ο άνθρωπος που είναι συντονισμένος με τον Πατέρα, δεν κινδυνεύει από μάγια ούτε υπόκειται στις επιδράσεις των αστερισμών. Αυτό είναι ένα αξίωμα που επαναλαμβάνεται από όλους τους Πνευματικούς δασκάλους, όλων των εποχών. Επειδή η **προσοχή είναι η εξωτερική έκφραση της ψυχής,** όπου έχουμε προσηλωμένη την προσοχή μας εκεί είναι και η ψυχή μας. Εμείς δηλαδή. **Έτσι αν η προσοχή μας είναι με τον Θεό είμαστε και εμείς με Αυτόν** και επομένως δεν είναι δυνατόν κανένας, ακόμα και ο πιο μεγάλος μάγος να μας βλάψει. Είναι αστείο να πιστεύουμε ότι είμαστε ανυπεράσπιστοι στα μάγια. Ό,τι λέγεται και θρυλείται είναι από άγνοια της πραγματικότητας και εξυπηρετεί επαγγελματικά συμφέροντα. Ο άν-

θρωπος που είναι συντονισμένος με τον Θεό είναι άτρωτος.

Γ) Για τις Αστρικές γνώσεις-δυνάμεις-ικανότητες που μπορεί να έχει από τη γέννησή του ένας άνθρωπος, οι μεγάλοι Πνευματικοί δάσκαλοι λένε ότι αυτές του δίνονται σαν θείο δώρο προκειμένου να διευθετήσει καλύτερα το κάρμα που του έχει δοθεί για αυτή του την ενσάρκωση. Είναι τελείως λανθασμένη η εντύπωση ότι τις ικανότητες αυτές τις είχε ήδη αναπτύξει παλαιότερα σε κάποια προηγούμενή του ενσάρκωση, ότι τώρα τις διατηρεί στη σημερινή του ενσάρκωση και επομένως πρόκειται για ένα άτομο με αναπτυγμένη Πνευματικότητα. Πολλές φορές μάλιστα, ίσως συμβαίνει το εκ διαμέτρου αντίθετο.

Δ) Οι Αστρικές ιδιότητες που έχει ένα άτομο μπορεί να έχουν αναπτυχθεί με έναν από τους πιο κάτω τρόπους:

1. Με κάποιας μορφής γιόγκα που μπορεί να του έχει υποδείξει ένας αρμόδιος γιόγκι.
2. Με Εσωτερική καθοδήγηση από κάποια ή κάποιες Αστρικές οντότητες. Η καθοδήγηση αυτή μπορεί να γίνει με διάφορους τρόπους που δεν μπορούν να αναπτυχθούν σε αυτό το μικρό βιβλίο. Ορισμένοι, αν όχι όλοι από αυτούς τους τρόπους, μπορεί να οδηγήσουν σε δυσάρεστα αποτελέσματα. Οι τρόποι αυτοί είναι συχνά συνυφασμένοι με Εσωτερικά ανταλλάγματα και εκβιασμούς! Αποτέλεσμα μίας κακής Εσωτερικής καθοδήγησης είναι το να πιστέψει και να θεωρήσει κανείς τον εαυτό του σωτήρα του κόσμου, ότι ο Θεός του ανέθεσε κάποιο μεγάλο έργο να φέρει σε πέρας, ότι ο ίδιος είναι η ενσάρκωση του Χριστού ή κάποιου άλλου μεγάλου άνδρα του παρελθόντος, ότι καθοδηγείται από κάποιον μεγάλο άγιο ή κάποια μεγάλη ιστορική προσωπικότητα και τέλος μία κακή καθοδήγηση μπορεί να οδηγήσει αυτόν ή και άλλους που τον ακολουθούν σε αντικοινωνικές πράξεις, ομαδικές αυτοκτονίες, θυσίες, σατανιστικές ενέργειες κλπ.
3. Διαισθητικά, χωρίς βοήθεια, μόνο με ενέργειες του ίδιου του αναζητητή, με προσευχή και στέρηση, με σκληρή Εσωτερική εργασία. Τα άτομα αυτά συνήθως αναχωρητές και μοναχοί, πολύ σπάνια μπορούν να υπερβούν τα ανώτερα Αστρικά Υποεπίπεδα.

4. Να αποτελούν όπως προαναφέρθηκε, υποπροϊόν της Πνευματικής του ανάπτυξης, κάτω από την καθοδήγηση ενός Πνευματικού δασκάλου.

Ε) ΟΛΕΣ ΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ που μας δίνονται από διαισθητικά άτομα προφορικά ή μέσα από βιβλία, υπόκεινται στη σοβαρή πιθανότητα του λάθους, είτε επειδή οι ίδιοι δεν αντιλήφθηκαν κάτι καλά είτε επειδή εμείς έχουμε περιορισμένη αντίληψη. Η αιτία δεν έχει σημασία, σημασία έχει να μη δεχθούμε μία λανθασμένη καθοδήγηση.

Ό,τι ακούμε και ό,τι μαθαίνουμε από διαισθητικά άτομα, θα πρέπει να τα θεωρούμε μόνο σαν χρήσιμες πληροφορίες και να τα βάζουμε στην πάντα. Η Τηλεπάθεια, η Προαίσθηση, η Διαίσθηση και γενικά όλες οι Αστρικές Νοητικές ικανότητες και ακόμα ότι έχει σχέση με το νου. υπόκειται στην πιθανότητα του λάθους. Αυτό αποτελεί αξίωμα στον μυστικισμό.

Η Άννυ Μπέζαντ στο βιβλίο της «Αστρικός κόσμος» έχει την ειλικρίνεια να λέει ότι «αυτά που γράφω, έτσι εγώ τα έχω αντιληφθεί. Ίσως μελλοντικά κάποιος άλλος τα αντιληφθεί και τα περιγράφει καλύτερα στους ενδιαφερομένους αναζητητές».

2. *Η Ραδιαισθησία στην πράξη*

Η Ραδιαισθησία όπως αναφέρθηκε είναι ένα φυσικό χάρισμα που έχουν ορισμένα άτομα και μπορεί να αναπτυχθεί περισσότερο με την εκπαίδευση και με τη βοήθεια κάποιου που έχει αυτή την ικανότητα. Για ορισμένους είναι μία πραγματική τέχνη και ένας τρόπος βιοπορισμού. Όμως, αν κάποιος δεν έχει αυτό το χάρισμα έστω και σε μικρό βαθμό αναπτυγμένο, δεν μπορεί να διδαχθεί τη ραδιαισθησία. Όπως μία αγριόγατα δεν μπορεί να εξημερωθεί και μία ζέμπρα δεν μπορεί να κάνει τις δουλειές που κάνει ένα άλογο, έτσι και άτομα που δεν έχουν αυτό το χάρισμα δεν μπορούν να διδαχθούν την τέχνη του ραδιαισθητικού.

Ο ανθρώπινος νους είναι χαμένος μέσα σε ένα λαβύρινθο πληροφοριών και συχνά για να βγει από αυτόν χρειάζεται κάποιο «νήμα της Αριάδνης». Το νήμα αυτό είναι απαραίτητο και για την ερμηνεία του φαινομένου της ραδιοαίσθησης. Εμείς για να καταλάβουμε τι είναι η Ραδιοαίσθηση θα πρέπει σύμφωνα με αυτά που μας λένε οι ραδιαισθητικοί, να λάβουμε υπόψη μας τις πιο κάτω παραδοχές:

α. Όλα τα φυσικά σώματα, χωρίς εξαίρεση, εκπέμπουν σταθερά στο χώρο κύματα ή σωματιδιακές ακτινοβολίες και ορισμένα και ραδιενεργείς ακτινοβολίες. Όπως τα ουράνια σώματα εκπέμπουν στη γη, τη λεγόμενη Κοσμική ακτινοβολία, έτσι και κάθε χημικό στοιχείο της φυσικής ύλης του πλανήτη Γη, εκπέμπει

ορισμένης συχνότητας «Γαίο-ακτινοβολία» που στην ουσία είναι και αυτή μία συνιστώσα της Κοσμικής ακτινοβολίας

β. Ο Αστρικός εγκέφαλος του ραδιαισθητικού ατόμου, από τη γέννησή του έχει την ικανότητα της λήψης και ανάλυσης αυτής της ακτινοβολίας και συγχρόνως της δημιουργίας ενός είδους ρεύματος, του «Ραδιαισθητικού Ρεύματος» που συμπυκνωμένο εκπέμπεται στο χώρο, κυρίως μέσα από τα δάκτυλα του ραδιαισθητικού. Κρατώντας ένα κατάλληλο όργανο όπως μια βέργα ή ένα εκκρεμές, το αόρατο αυτό «ρεύμα» μπορεί να γίνει αντιληπτό καθώς θέτει σε κίνηση τη συγκεκριμένη βέργα ή το εκκρεμές, που με αυτό τον τρόπο μπορεί να λειτουργήσει σαν δείκτης. Είναι σαν το αόρατο ρεύμα της μπαταρίας, που γίνεται αισθητό μόνο αν η μπαταρία συνδεθεί με μία λάμπα ή μία ηλεκτρική συσκευή.

γ. Το ανθρώπινο σώμα είναι ένα κύκλωμα στο οποίο κυκλοφορούν διάφορα ρεύματα, που άλλοτε μπορεί να παράγονται από τους διαφόρους ιστούς και άλλοτε να έχουν εξωτερική προέλευση. Το ηλεκτροκαρδιογράφημα, το εγκεφαλογράφημα, το μυογράφημα, είναι καταγραφές ρευμάτων που παράγονται από τους ανθρώπινους ιστούς. Το αμφιβληστροειδογράφημα και το ακουόγραμμα είναι καταγραφές ρευμάτων που προσλαμβάνονται από το περιβάλλον και μεταφέρονται στον εγκέφαλο. Με τον ίδιο τρόπο παράγεται το Ραδιαισθητικό Ρεύμα και εκδηλώνεται-καταγράφεται με τις κινήσεις κάποιας ραδιαισθητικής βέργας ή ενός εκκρεμούς.

δ. Τη ραδιαισθητική του δεινότητα, ένας αρχάριος ραδιαισθητικός, μπορεί να τη βελτιώσει κοντά σε κάποιον άλλο ραδιαισθητικό πιο πεπειραμένο.

Με αυτές τις παραδοχές που έχουν τεκμηριωθεί επιστημονικά και έχουν επιβεβαιωθεί με το πείραμα, θα προσπαθήσουμε να μελετήσουμε όχι θεωρητικά όπως έγινε πιο πάνω, αλλά στην πράξη, τα ραδιαισθητικό φαινόμενα.

Το Ραδιαισθητικό Πεδίο

Στη φυσική, όταν θέλουμε να αναφερθούμε σε ένα σώμα που επηρεάζει άλλα σώματα με δυνάμεις οι οποίες πηγάζουν μέσα από αυτό, λέμε ότι το σώμα περιβάλλεται από ένα πεδίο. Ένα αναμμένο κερί περιβάλλεται από ένα φωτεινό και ένα θερμικό πεδίο. Οι χορδές ενός μουσικού οργάνου που πάλλονται δημιουργούν ένα ακουστικό πεδίο. Αλλά υπάρχουν και πολλά άλλα πεδία τα οποία δεν μπορούμε να αισθανθούμε με τα αισθητήριά μας όργανα. Σαν παράδειγμα, ένα μηχάνημα παραγωγής ακτινών Χ δημιουργεί ένα αόρατο για μας πεδίο, που όμως επηρεάζει μία ευαίσθητη πλάκα και έχουμε την ακτινογραφία. Ένας σταθμός εκπομπής ραδιοφωνικών ή τηλεοπτικών κυμάτων εκπέμπει Ερτζιανά και τηλεοπτικά κύματα και εμείς με τις κατάλληλες συσκευές ακούμε μουσική και βλέπουμε εικόνες. Ακόμα ένα ραδιενεργό πεδίο ανιχνεύεται με έναν μετρητή Γκάϊγκερ καθώς δεν μπορεί να γίνει με άλλο τρόπο αντιληπτό από μας.

Έτσι και στην περίπτωση του ραδιαισθητικού πεδίου μπορεί αυτό να μη γίνεται άμεσα αντιληπτό από τις αισθήσεις μας, αλλά μπορεί να γίνει με τη χρήση των ραδιαισθητικών οργάνων, όπως για παράδειγμα το εκκρεμές, η ραδιαισθητική βέργα κλπ.

Θα πρέπει ακόμα να σημειωθεί ότι τα περισσότερα πεδία που γνωρίζουμε είναι **ομοιογενή.** Δηλαδή με κέντρο το συγκεκριμένο σώμα εκπέμπονται δυνάμεις ίδιας έντασης προς όλες τις κατευθύνσεις. Για παράδειγμα ένας ραδιοφωνικός σταθμός εκπέμπει Ερτζιανά κύματα τα οποία απομακρύνονται από αυτόν σαν ομόκεντρες σφαίρες και την ίδια στιγμή ακούγονται σε όλο τον κόσμο.

Υπάρχουν όμως και **ανομοιογενή** πεδία, όπως ανομοιογενές είναι το μαγνητικό πεδίο γύρω από ένα μαγνήτη. Οι μαγνητικές δυνάμεις είναι έκδηλες στους πόλους του μαγνήτη και ανύπαρκτες στο κέντρο του. Ανομοιογενές φωτεινό πεδίο μπορεί να έχουμε αν τοποθετήσουμε ένα σκιερό σώμα μπροστά από μία αναμμένη λάμπα, καθώς κάπου γύρω από τη λάμπα θα δημιουργηθεί μία σκιά και το αρχικά ομοιογενές φωτεινό πεδίο θα γίνει ανομοιογενές.

Στην περίπτωση του Ραδιαισθητικού Πεδίου, παρατηρείται η ιδιομορφία ώστε αυτό να είναι συγχρόνως και ομοιογενές και ανομοιογενές, και συνεχές και ασυνεχές. Θα προσπαθήσουμε να γίνουμε πιο σαφείς, εξετάζοντας πρώτα την **ανομοιογενή** ή ασυνεχή πλευρά του ραδιαισθητικού πεδίου.

Αν με το εκκρεμές ο ραδιαισθητικός διερευνήσει τη γύρω από ένα σώμα περιοχή, ενδεχομένως να δει ότι οι ακτίνες που εκπέμπονται από το συγκεκριμένο σώμα, σε άλλες μεν κατευθύνσεις διεγείρουν έντονα σε κίνηση το εκκρεμές και σε άλλες το αφήνουν ανεπηρέαστο ακόμα και σε σημεία που η απόσταση του εκκρεμούς από το σώμα συγκριτικά είναι κατά πολύ μικρότερη. Έχει παρατηρηθεί ότι **το σύνολο των ομοιογενών και των ανομοιογενών ακτινών που εκπέμπει κάθε σώμα, ανάλογα με τη σύστασή του, είναι χαρακτηριστικό για το είδος του συγκεκριμένου σώματος με αποτέλεσμα να μας δίνει τη δυνατότητα να καθορίσουμε τη φύση του.**

Ένα ανομοιογενές πεδίο χαρακτηρίζεται από καμπύλες επιφάνειες,και από *απλές γραμμές ή ακτίνες* που μπορεί να είναι ευθείες, καμπύλες ή σπειροειδείς και ονομάζονται αντίστοιχα «Μαγνητικές Επιφάνειες» και «Μαγνητικές Γραμμές».

Το **ανομοιογενές** Ραδιαισθητικό Πεδίο χαρακτηρίζεται ακόμα και από άλλα στοιχεία που θα αναφερθούν αμέσως πιο κάτω αλλά θα πρέπει να σημειώσει κανείς ότι στο ενδιάμεσο αυτών των επιφανειών και των γραμμών, το εκκρεμές παραμένει ακίνητο στα χέρια του ραδιαισθητικού. Όλες αυτές τις ακτινοβολίες είναι δυνατό να τις συλλάβει ο ραδιαισθητικός με το εκκρεμές, κρατώντας το γύρω, πάνω και κάτω από το προς μελέτη σώμα, χρησιμοποιώντας συχνά το αριστερό του χέρι σαν κεραία.

Όσον αφορά το **ομοιογενές** πεδίο, αυτό εκδηλώνεται με μία όμοια κίνηση του εκκρεμούς γύρω από το σώμα σε όλες τις διαστάσεις του χώρου.

Εάν θέλουμε να μελετήσουμε όλες τις παραμέτρους που αποτελούν το Ραδιαισθητικό Πεδίο ενός σώματος, θα πρέπει να τοποθετήσουμε το σώμα σε ένα κατάλληλο βάθρο ώστε να μπορούμε να το προσεγγίζουμε από κάθε κατεύθυνση. Μπορούμε ακόμα να το κρεμάσουμε από ένα σταθερό σημείο ώστε να είναι

προσιτό από όλες τις μεριές, στη μελέτη του με το εκκρεμές. Για τη μελέτη του Ραδιαισθητικού Πεδίου, κάθε ραδιαισθητικός χρησιμοποιεί διάφορα ραδιαισθητικό μέσα που δεν μπορεί κανείς να πει πιο από όλα αυτά είναι το καλύτερο. Καλύτερο θεωρείται από τον καθένα, αυτό που του δίνει καλύτερα αποτελέσματα. Το πλέον γνωστό από αυτά τα ραδιαισθητικό όργανα είναι το εκκρεμές και με αυτό άλλωστε όλοι αρχίζουν να πειραματίζονται.

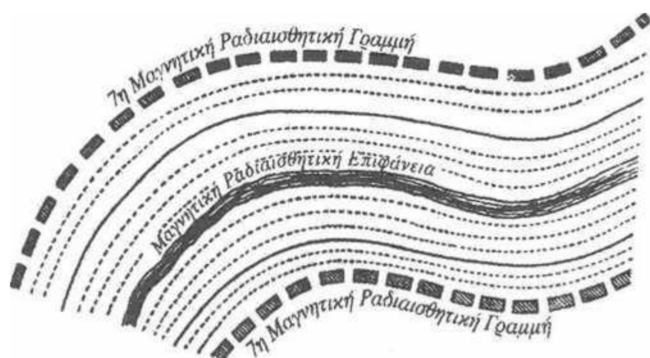
Με το εκκρεμές λοιπόν στο δεξιό χέρι, μεθοδικά, μετακινώντας το δεξί πόδι και με τεντωμένο το δείκτη του αριστερού χεριού προς τα πάνω για να λειτουργεί σαν κεραία, ο ραδιαισθητικός, καθορίζει τις παραμέτρους του Ραδιαισθητικού Πεδίου που είναι οι πιο κάτω:

1. Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Επιφάνειες και Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Γραμμές
2. Ραδιαισθητική Γεωδυναμική Ακτίνα
3. Ραδιαισθητική Ακτίνα Προσοχής ή Νοητική Ακτίνα
4. Φωτεινή Ραδιαισθητική Ακτίνα
5. Ραδιαισθητική Ακτίνα Μάρτυρα
6. Κάθετη Ραδιαισθητική Συνιστώσα
7. Απατηλές Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Εικόνες
8. Σειριακός Αριθμός και Διεύθυνση Περιστροφής
9. Σπειροειδείς Κινήσεις του εκκρεμούς

Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Επιφάνειες και Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Γραμμές

Αν ένα ραδιαισθητικό άτομο πάρει ένα εκκρεμές και αρχίσει να ψάχνει για νερό, είναι δυνατόν το εκκρεμές να δείξει την ύπαρξη νερού αλλά να έχει ευαισθητοποιηθεί μόνο από μία Μαγνητική Ραδιαισθητική Γραμμή με αποτέλεσμα αν σκάψει στο σημείο αυτό να μη βρει νερό. Αν ο ραδιαισθητικός προχωρήσει με το εκκρεμές σε μία γραμμή κάθετη από αυτή της πρώτης Μαγνητικής Ραδιαισθητικής Γραμμής που εντόπισε, θα ανακαλύψει άλλες έξι πα-

ράλληλες με την πρώτη, γραμμές και τελικά θα εντοπίσει μία Μαγνητική Ραδιαισθητική Επιφάνεια που θεωρητικά υποδεικνύει την παρουσία του νερού. Ακόμα και από την άλλη πλευρά της Μαγνητικής Ραδιαισθητικής Επιφάνειας που αντιστοιχεί σε κάποια συλλογή νερού ή σε κάποια υδάτινη φλέβα, το εκκρεμές θα καταγράψει επτά ακόμα Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Γραμμές (εικόνα Νο1). Ας συγκρατήσουμε λοιπόν προς το παρόν ότι γύρω από κάθε πλευρά συλλογής νερού ή γύρω από κάθε υδάτινη φλέβα υπάρχουν επτά Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Γραμμές, οι οποίες στην πραγματικότητα δεν έχουν μορφή γραμμής αλλά κυλινδρικής επιφάνειας γιατί δεν καθορίζουν την υδάτινη φλέβα μόνο στο οριζόντιο επίπεδο, αλλά την περιβάλλουν από όλες τις πλευρές.

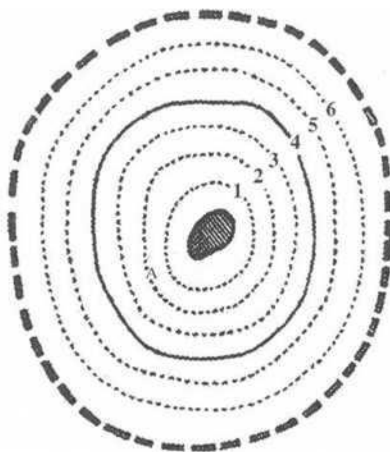

Εικόνα Νο 1

Οι επτά Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Γραμμές
από τις δύο πλευρές μίας φλέβας νερού. Διατομή σε οριζόντιο επίπεδο.

Είναι σαν το σύρμα ενός καλώδιου που διατρέχει το κέντρο του και περιβάλλεται από επτά στρώματα πλαστικού.

Στην περίπτωση του νερού οι πλέον ραδιαισθητικά ενεργείς Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Γραμμές είναι η έβδομη κατά κύριο λόγο και ακολουθεί η τέταρτη. Οι πρωτόπειροι συνήθως αδυνατούν να εντοπίσουν με το εκκρεμές τις άλλες πέντε Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Γραμμές.

Εικόνα Νο 2

Οι επτά Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Γραμμές έχουν σχήμα κυκλικό, όταν η φλέβα του νερού είναι κάθετη. Πλέον έκδηλη η έβδομη και λιγότερο η τέταρτη Μαγνητική Ραδιαισθητική Γραμμή.

Αν η φλέβα του νερού είναι κάθετη προς την επιφάνεια της γης ή πρόκειται για έναν κάθετο σωλήνα με νερό, οι Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Γραμμές που περιβάλλουν τη φλέβα του νερού θα έχουν σχήμα κυκλικό (εικόνα Νο 2). Αυτό το φαινόμενο με τις Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Επιφάνειες και τις Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Γραμμές δεν παρατηρείται μόνο γύρω από το νερό αλλά γύρω από όλα τα στοιχεία. Ο χρυσός σαν παράδειγμα έχει 11 Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Γραμμές, ο άργυρος έχει 6 και γενικά ο αριθμός των Μαγνητικών Ραδιαισθητικών Γραμμών είναι ίδιος με τον Σειριακό Αριθμό (*γλωσσάρι) των διαφόρων χημικών στοιχείων.

Ένας αριθμός νομισμάτων τοποθετημένων το ένα πάνω στο άλλο θα δώσει ομόκεντρες κυκλικές Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Γραμμές και κυλινδρικές επιφάνειες ενώ ένα μεμονωμένο νόμισμα θα δώσει ομόκεντρους κύκλους και ένα μικρό τμήμα κυλινδρικής επιφάνειας.

Ραδιαισθητική Γεωδυναμική Ακτίνα

Κάθε σώμα έχει μία Ραδιαισθητική Γεωδυναμική Ακτίνα η οποία βρίσκεται σε σταθερή γωνία με τον άξονα της γης και σε οριζόντιο επίπεδο έχει μία σταθερή απόκλιση από την κατεύθυνση Βορράς - Νότος. Η Ραδιαισθητική Γεωδυναμική Ακτίνα δεν είναι σε άμεση επαφή με το αντικείμενο αλλά βρίσκεται σε απόσταση από αυτό και έχει μήκος ανάλογο με το μέγεθος, το ειδικό βάρος και τη δύναμη ακτινοβολίας του. Παραδείγματα:

Ένα αργυρό νόμισμα διαμέτρου 1.6 εκ. και βάρους 17 γραμμαρίων έχει Ραδιαισθητική Γεωδυναμική Ακτίνα που σχηματίζει γωνία 90 μοιρών με την κατεύθυνση Βορράς - Νότος και έχει μήκος 13 εκατοστόμετρα.

Ένα αργυρό νόμισμα διαμέτρου 2.3 εκ. και βάρους 21 γραμμαρίων έχει Ραδιαισθητική Γεωδυναμική Ακτίνα που σχηματίζει γωνία 90 μοιρών με την κατεύθυνση Βορράς-Νότος και έχει μήκος 17 εκατοστόμετρα.

Ένα αρχαίο χάλκινο νόμισμα από την Αίγινα, διαμέτρου 0.8 εκ. και βάρους 8 γραμμαρίων, έχει Ραδιαισθητική Γεωδυναμική Ακτίνα 43 μοιρών με την κατεύθυνση Βορράς-Νότος και μήκος 4.5 εκατοστόμετρα.

Υπάρχουν ραδιαισθητικά άτομα που μπορούν να «αισθανθούν» την ύπαρξη της Ραδιαισθητικής Γεωδυναμικής Ακτίνας όχι μόνο με το εκκρεμές αλλά περιφέροντας το δείκτη του χεριού τους γύρω από το αντικείμενο και στη συγκεκριμένη περίπτωση γύρω από κάθε ένα από τα προαναφερθέντα νομίσματα.

Ραδιαισθητική Ακτίνα Προσοχής ή Νοητική Ακτίνα

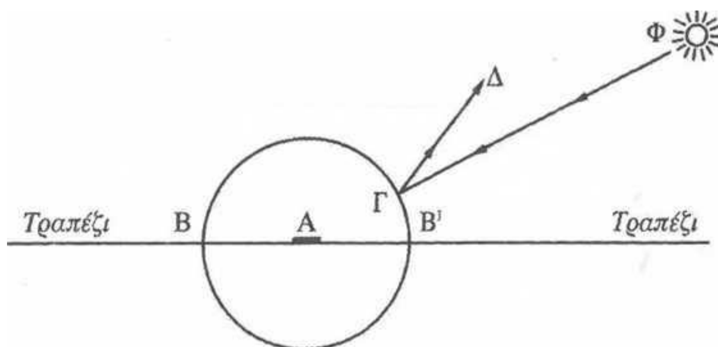
Η Ραδιαισθητική Ακτίνα Προσοχής λένε οι ραδιαισθητικοί, είναι μία «ακτίνα» που ενώνει κάθε αντικείμενο στο οποίο θα συγκεντρώσει την προσοχή του το ραδιαισθητικό άτομο, με τον ίδιο τον εαυτό του. Ο προικισμένος ραδιαισθητικός μόλις συγκεντρώσει την προσοχή του σε ένα αντικείμενο μπορεί να καθορίσει την παρουσία, τη φύση, την κατεύθυνση, την απόσταση και

το βάθος στο οποίο βρίσκεται το αντικείμενο μέσα στη γη. Ακόμα έχει τη δυνατότητα να «διαβάσει» μία ακτίνα που ενώνει ένα τρίτο πρόσωπο με το συγκεκριμένο αντικείμενο.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να αναφερθεί ότι έχουν γίνει στο παρελθόν πολλές συζητήσεις μεταξύ των ραδιαισθητικών, για το εάν αυτή η Ακτίνα Προσοχής εκπέμπεται από το αντικείμενο προς τα αισθητικά εγκεφαλικά κέντρα του ραδιαισθητικού ή αντίθετα από τον εγκέφαλο του ραδιαισθητικού προς το αντικείμενο. Ο Μέμερτ και άλλοι διαπρεπείς ραδιαισθητικοί, θεωρούν ότι η Ραδιαισθητική Ακτίνα Προσοχής που την ονομάζουν και **«Νοητική ακτίνα»** εκπέμπεται από το αντικείμενο στον εγκέφαλο, όπως τα ουράνια σώματα εκπέμπουν το φως τους στα μάτια μας. Η μόνη διαφορά, λένε, είναι ότι το φως που στέλνει ένα αστέρι μπορεί να εμποδιστεί από ένα σκιερό αντικείμενο στο να φθάσει τα μάτια μας ενώ η Νοητική Ακτίνα δεν μπορεί να εμποδιστεί από κανένα υλικό στο να φθάσει στον εγκέφαλο του ραδιαισθητικού. Λένε ακόμα ότι «ο εγκέφαλός μας δεν είναι ένας πομπός κυμάτων αλλά μία προσλαμβάνουσα συσκευή».

Αλλοι ραδιαισθητικοί υποστηρίζουν αντίθετα ότι ο εγκέφαλος του ραδιαισθητικού ατόμου, είναι αυτός που στέλνει κύματα. Έτσι, λένε, αν θέλουμε να γνωρίζουμε, σαν παράδειγμα, αν κάπου υπάρχει χρυσός, ο εγκέφαλος θα αποστείλει μία ακτίνα η οποία θα διερευνήσει την περιοχή και θα επιστρέφει με την απάντηση.

Αντίθετα με τις προαναφερθείσες εξηγήσεις, η μεταφυσική εξήγηση του φαινομένου, όπως τη δίνουν οι Πνευματικοί δάσκαλοι είναι η εξής: Ο Αστρικός Νους ενός ραδιαισθητικού ατόμου, μπορεί να είναι προικισμένος με μία Αστρική ιδιότητα που περιγράψαμε στο προηγούμενο κεφάλαιο και ονομάζεται «Πράτι» και όπως συμβαίνει με όλα τα φαινόμενα που υπάγονται στους Αστρικούς νόμους, δεν υπάρχει «λογική» εξήγηση με την οποία να μπορεί να γίνει αντιληπτό από τον Υλικό μας νου, πώς λειτουργεί η Πράτι.

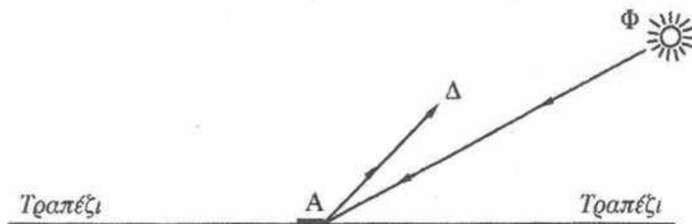
Εικόνα Νο 3

Η φωτεινή Ραδιαισθητική Ακτίνα αντανακλάται στη Μαγνητική Ραδιαισθητική Επιφάνεια που περιβάλλει το σώμα Α που είναι ένα ασημένιο νόμισμα.

Έτσι δεν υπάρχει θέμα αν το σώμα εκπέμπει κάποια ακτινοβολία που γίνεται αντιληπτή από τον ανθρώπινο εγκέφαλο ή αν ο εγκέφαλος του ραδιαισθητικού στέλνει κάποια ακτίνα που θα διερευνήσει την περιοχή και θα επιστρέφει με την απάντηση. Απλά υπάρχει μία πραγματικότητα, πως ορισμένα ραδιαισθητικά άτομα έχουν τη συγκεκριμένη ικανότητα που εμείς για λόγους συνεννόησης μπορούμε να την ονομάσουμε Ραδιαισθητική Ακτίνα Προσοχής ή Νοητική Ακτίνα.

Φωτεινή Ραδιαισθητική Ακτίνα

Η Φωτεινή Ραδιαισθητική Ακτίνα είναι ένα ραδιαισθητικό κύμα παράλληλο με κάθε φωτεινή ακτίνα που μπορεί να προέρχεται από τον ήλιο ή από οποιαδήποτε άλλη τεχνητή πηγή φωτός και ενώνει κάθε σώμα με τη φωτεινή πηγή που το φωτίζει.

Εικόνα Νο 4

Στην περίπτωση αυτή και σε σχέση με την εικόνα 3, η Μαγνητική Ραδιαισθητική Επιφάνεια έχει εξαφανιστεί.
Α = ασημένιο νόμισμα και το σημείο στο οποίο αντανακλάται η φωτεινή ακτίνα
Φ = φωτεινή πηγή ΑΔ = Φωτεινή Ραδιαισθητική Ακτίνα

Μιλάμε για δύο παράλληλες ακτίνες. Η πρώτη, η φωτεινή ακτίνα είναι ορατή ενώ η Φωτεινή Ραδιαισθητική Ακτίνα είναι μεν παράλληλη με την προηγούμενη, αλλά είναι αόρατη και ανιχνεύεται από τον ραδιαισθητικό με τη βοήθεια του εκκρεμούς. Στην ακτίνα αυτή αναφέρθηκε για πρώτη φορά ο αβάς Μπούλη (Bouly). Όταν υπάρχει έλλειψη αυτής της ακτίνας όπως συμβαίνει στο σκοτάδι, κανένα ραδιαισθητικό πείραμα δεν μπορεί να γίνει. Αυτή η Φωτεινή Ραδιαισθητική Ακτίνα ενώνει τη φωτεινή πηγή με όλα τα φωτιζόμενα από αυτή σώματα. Προκειμένου για την ακτινοβολία του ηλίου, αυτή φθάνει σε όλα τα φωτιζόμενα σώματα έστω και αν υπάρχουν σύννεφα και μάλιστα τότε τα αποτελέσματα της έρευνας ενός ραδιαισθητικού είναι καλύτερα και περισσότερο αξιόπιστα γιατί δεν δημιουργούνται Απατηλές Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Εικόνες (*γλωσσάρι) ή και όταν δημιουργούνται αυτές είναι πολύ λίγες.

Η Μαγνητική Ραδιαισθητική Επιφάνεια (Β Β1) που περιβάλλει ένα σώμα (Α) μπορεί άλλοτε να εξαπλώνεται σε μεγαλύτερη

απόσταση από το σώμα και σε άλλες περιπτώσεις να βραχύνεται ή ακόμα και να εξαφανίζεται (εικόνα Νο 3 και Νο 4). Η Φωτεινή Ραδιαισθητική Ακτίνα αντίθετα με τη φωτεινή ακτίνα σταματάει στη Μαγνητική Ραδιαισθητική Επιφάνεια του υπό εξέταση σώματος όπως σταματάει μία φωτεινή ακτίνα μπρος από ένα αντικείμενο που μπορεί να παρεμβληθεί μεταξύ της φωτεινής πηγής και του υπό εξέταση σώματος (Α). Αυτό είναι ένα φαινόμενο που πολλές φορές εμποδίζει τον ραδιαισθητικό από του να μπορεί να εντοπίζει με μεγάλη ακρίβεια το σώμα που αναζητεί.

Θα πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι η Φωτεινή Ραδιαισθητική Ακτίνα δεν ακινητοποιείται μπρος από το σώμα ή μπρος από τη μαγνητική του αύρα αλλά φαίνεται σαν να ανακλάται και να δημιουργεί μία μικρή «Αντανακλά με νη Ραδιαισθητική Ακτίνα».

Η κατεύθυνση της εκπεμπόμενης Φωτεινής Ραδιαισθητικής Ακτίνας είναι από τη φωτεινή πηγή προς το σώμα, ενώ αντίθετα η Αντανακλόμενη Ραδιαισθητική Ακτίνα μπορεί να έχει οποιαδήποτε κατεύθυνση.

Ραδιαισθητική Ακτίνα Μάρτυρα

Κάθε σώμα αποστέλλει μία Ραδιαισθητική Ακτίνα Μάρτυρα προς κάθε όμοιο του σώμα. Για παράδειγμα αν υπάρχουν δύο ασημένια νομίσματα και δύο χάλκινα νομίσματα μέσα σε ένα δωμάτιο, μία Ραδιαισθητική Ακτίνα Μάρτυρα ενώνει μεταξύ τους τα δύο ασημένια νομίσματα και μία άλλη τα χάλκινα μεταξύ τους, αλλά δεν υπάρχει κάποια ακτίνα που να πηγαίνει από το χάλκινο στο ασημένιο νόμισμα ή αντίθετα.

Η Ραδιαισθητική Ακτίνα Μάρτυρα έχει πρωτεύουσα σημασία στην ομώνυμη μέθοδο εντόπισης σωμάτων. Για παράδειγμα, ας υποθέσουμε ότι ένα χρυσό νόμισμα έχει χαθεί ή έχει κρυφτεί μέσα σε ένα δωμάτιο. Ένας ραδιαισθητικός μπορεί να εντοπίσει το χαμένο νόμισμα με την εξής μέθοδο: τοποθετεί πάνω σε ένα τραπέζι στη μέση του δωματίου ένα άλλο χρυσό νόμισμα και περιφέρει το εκκρεμές του γύρω από το χρυσό νόμισμα που βρίσκεται πάνω στο τραπέζι. Στην κατεύθυνση που βρίσκεται το χαμένο νόμισμα η Ραδιαισθητική Ακτίνα Μάρτυρα διακόπτεται και το

εκκρεμές που κρατάει με το δεξί του χέρι επισημαίνει τον Σειριακό Αριθμό (*γλωσσάρι) του χρυσού. Έτσι αρχικά εντοπίζει την κατεύθυνση στην οποία βρίσκεται το χαμένο νόμισμα. Στη συνέχεια αν μετακινήσει το τραπέζι με το χρυσό νόμισμα «μάρτυρα» από τη μέση του δωματίου σε ένα άλλο σημείο του και επαναλάβει το πείραμα με τη βοήθεια του εκκρεμούς, θα επισημάνει πάλι μία νέα κατεύθυνση στην οποία βρίσκεται το χαμένο νόμισμα. Το ακριβές σημείο του χαμένου αντικειμένου, θα βρίσκεται στο σημείο διασταύρωσης των δύο Ραδιαισθητικών Ακτινών Μάρτυρα που σημείωσε στα δύο πειράματά του.

Κάθετη Ραδιαισθητική Συνιστώσα και Απατηλές Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Εικόνες

Η Κάθετη Ραδιαισθητική Συνιστώσα είναι και αυτή ένα στοιχείο του Ραδιαισθητικού Πεδίου. Όταν σε ένα χώρο ο «αιθέρας» του περιβάλλοντος βρίσκεται σε ήρεμη κατάσταση, μία Κάθετη Ραδιαισθητική Συνιστώσα δημιουργείται πάνω και κάτω από κάθε σώμα ακριβώς όπως όταν ένα σώμα καθρεφτίζεται μέσα σε ένα καθρέφτη. Αυτή η ραδιαισθητική ακτίνα που αντιστοιχεί στο σώμα και το είδωλό του, ονομάζεται Κάθετη Ραδιαισθητική Συνιστώσα.

Σε αυτή την Κάθετη Ραδιαισθητική Συνιστώσα οφείλεται το γεγονός ότι κάθε φορά που το εκκρεμές του ραδιαισθητικού βρίσκεται κάθετα πάνω από το σώμα, κινείται με έναν χαρακτηριστικό τρόπο.

Σε περίπτωση που επικρατούν κακές καιρικές συνθήκες με αποτέλεσμα να διαταράζεται η ισορροπία του αιθέρα πάνω από το σώμα, η Κάθετη Ραδιαισθητική Συνιστώσα εξαφανίζεται ή φαίνεται να διασκορπίζεται και να δημιουργεί τις Απατηλές Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Εικόνες.

Ο Μέμερτ για να κάνει αντιληπτό το φαινόμενο κάνει μία διασκεδαστική παρομοίωση και λέει: *«Σκεφθείτε μία ομάδα Μοϊκανών να έχει ξεκινήσει για πόλεμο, να έχει προσωρινά κατασκηνώσει σε ένα δάσος και να έχει ανάψει φωτιά. Αν δεν φυσάει αέρας, ο καπνός από τη φωτιά θα ανεβεί οριζόντια και θα προδώσει στον εχθρό την ακριβή τους θέση. Αν αντίθετα φυσάει αέρας,*

τα ελαφρά ίχνη καπνού στην περιοχή δεν μπορεί να γίνουν αιτία να αποκαλυφθεί η θέση τους». Η Κάθετη Ραδιαισθητική Συνιστώσα είναι ο ραδιαισθητικός «καπνός» των σωμάτων. Η παρουσία του πάνω από ένα σώμα δείχνει την ήρεμη κατάσταση του αιθέρα πάνω από αυτό και εξηγεί την ακρίβεια της πληροφορίας που μας δίνει το εκκρεμές ενώ αντίθετα η έλλειψη της Κάθετης Ραδιαισθητικής Συνιστώσας, είναι σημείο μαγνητικής διαταραχής και λανθασμένων ενδείξεων του εκκρεμούς.

Σαν Απατηλές Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Εικόνες, περιγράφεται το είδος του αντικατοπτρισμού ή των άστατων αντανακλάσεων που χορεύουν γύρω από ένα σώμα όταν στην ατμόσφαιρα επικρατεί κακοκαιρία. Η κινητικότητα αυτών των Απατηλών Μαγνητικών Ραδιαισθητικών Εικόνων, δημιουργεί εμπόδια στον καθορισμό της απόστασης και της κατεύθυνσης του προς αναζήτηση σώματος. Η απόσταση και η κατεύθυνση διαρκώς μεταβάλλονται, με αποτέλεσμα να παρεμποδίζεται η ακριβής εντόπισή του.

Οι Απατηλές Μαγνητικές Εικόνες μπορεί να παρομοιαστούν με τα «ηλιακά παρήλια», αυτές τις ομάδες ψευδών ήλιων που παρουσιάζονται στα βόρεια πλάτη του πλανήτη μας γύρω από τον ήλιο και είναι γνωστές σαν «οι εφιάλτες των ραδιαισθητικών». Οι Απατηλές αυτές Εικόνες, είναι έντονες όχι μόνο όταν υπάρχει έκδηλη κακοκαιρία αλλά και μεγάλη ηλιοφάνεια με υψηλή θερμοκρασία. Αντίθετα ελαττώνονται το απόγευμα που πέφτει ο ήλιος και όταν υπάρχει συννεφιά.

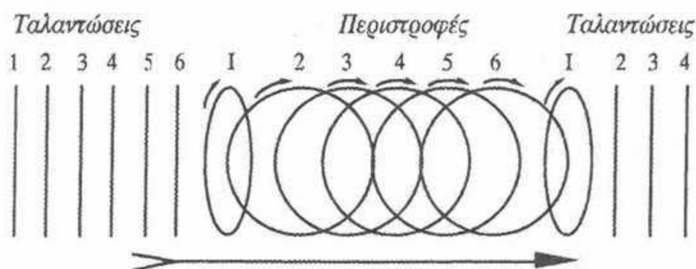
Μερικές φορές οι Απατηλές Ραδιαισθητικές Μαγνητικές Εικόνες, αφού εκδηλωθούν γύρω από ένα σώμα δεν διαρκούν πολύ και εξαφανίζονται με αποτέλεσμα στη συνέχεια να συγκεντρώνονται πάνω και κάτω από το σώμα και να ξαναεμφανίζεται η Κάθετη Μαγνητική Ραδιαισθητική Συνιστώσα. Τότε είναι και η πιο κατάλληλη στιγμή για τον ραδιαισθητικό να συνεχίσει την έρευνά του, γιατί μετά από ένα μικρό χρονικό διάστημα, συνήθως, εμφανίζονται και πάλι οι Απατηλές Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Εικόνες.

Οι Απατηλές Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Εικόνες είναι ιδιαίτερα ενοχλητικές στην αναζήτηση χρυσού όπως θα δούμε πιο

κάτω. Όμως, σε περίπτωση που το σώμα δεν είναι δυνατό να εντοπιστεί, ο ραδιαισθητικός μπορεί ακόμα και από αυτές τις Απατηλές Ραδιαισθητικές Εικόνες να πάρει χρήσιμες πληροφορίες όσον αφορά το βάθος και στην περίπτωση του νερού, της παροχής και της κατεύθυνσης ροής του, γιατί τότε είναι σαν να εξετάζει το κάθε τι μέσα από ένα καθρέπτη, όπως ο οδοντίατρος με το καθρεφτάκι του μπορεί και εξετάζει γύρω γύρω όλα τα δόντια. Αν ο ραδιαισθητικός με το εκκρεμές του πάει γύρω από την Απατηλή Μαγνητική Εικόνα, μπορεί να λάβει χρήσιμες πληροφορίες όπως θα δούμε πιο κάτω σε κάποιο παράδειγμα.

Σειριακοί Αριθμοί και Κατεύθυνση Περιστροφής

Για κάθε χημικό στοιχείο, το εκκρεμές δίνει έναν ορισμένο αριθμό ταλαντώσεων που ακολουθείται από έναν ίσο αριθμό περιστροφών. Τις περιστροφές ακολουθούν ταλαντώσεις και πάλι περιστροφές και το αυτό συνεχίζεται και επαναλαμβάνεται συνέχεια (εικόνα Νο 5). Θα πρέπει όμως να διευκρινισθεί ότι μόνο ο αρχικός αριθμός των ταλαντώσεων και των περιστροφών είναι χαρακτηριστικός για κάθε στοιχείο και ότι κάθε φορά η επανάληψη επιτελείται σε διαφορετική κατεύθυνση.

Εικόνα Νο 5

Ο Σειριακός Αριθμός του χρυσού, χαρακτηρίζεται από έξι ταλαντώσεις που ακολουθούνται από έξι περιστροφές και αυτές από τέσσερις ταλ.αντώσειςμε κατεύθυνση προς τα δεξιά.

Δηλαδή όταν τελειώσει η πρώτη σειρά των ταλαντώσεων και περιστροφών το εκκρεμές μοιάζει σαν να διστάζει λίγο και αμέσως μετά επαναλαμβάνει τον ίδιο αριθμό ταλαντώσεων και περιστροφών σε διαφορετική κατεύθυνση, έχοντας την τάση με αυτό τον τρόπο να περιγράφει το σχήμα του αντικειμένου. Και αυτό συνεχίζεται όσο χρόνο ο ραδιαισθητικός έχει το χέρι του, κοντά ή πάνω από το προς μελέτη αντικείμενο.

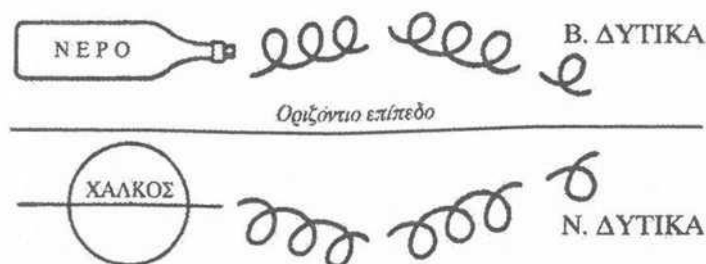
Στην περίπτωση που το σώμα αποτελείται από άργυρο, ο ραδιαισθητικός θα παρατηρήσει έξι ταλαντώσεις και έξι περιστροφές και γι'αυτό λέγεται ότι ο Σειριακός Αριθμός του αργύρου είναι έξι. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι οι έξι περιστροφές γίνονται σύμφωνα με την κίνηση των δεικτών του ρολογιού. Αν όμως ο άργυρος δεν είναι καθαρός αλλά έχει προσμείξεις όπως συμβαίνει σε πολλά αργυρά νομίσματα, οι έξι περιστροφές θα γίνονται με φορά αντίθετη από αυτή των δεικτών του ρολογιού.

Κάθε χημικό στοιχείο (Σίδηρος, Μόλυβδος, Ασβέστιο κλπ.) έχει έναν Σειριακό Αριθμό και ακόμα κάθε στοιχείο χαρακτηρίζεται και από μία «Κατεύθυνση Περιστροφής» σύμφωνα με την οποία κινείται το εκκρεμές όταν βρίσκεται πάνω από αυτό.

Εδώ όμως θα πρέπει να αναφερθεί ότι οι διάφοροι ραδιαισθητικοί έχουν διαφορετική αντίληψη σχετικά με τους Σειριακούς Αριθμούς και με την Κατεύθυνση Περιστροφής του εκκρεμούς πάνω από κάθε στοιχείο και αυτό οφείλεται στη διαφορετική ευαισθησία του καθενός. Κάθε ραδιαισθητικός με την πάροδο του χρόνου και με την πείρα του, αποκτάει μία ευαισθησία σε ορισμένους παράγοντες που δεν μπορεί να την περιγράφει σε τρίτους αλλά που τον ίδιο τον οδηγεί σε σωστά συμπεράσματα. Το εκκρεμές αν και υπακούει σε ορισμένους κανόνες δεν παύει σε διαφορετικά χέρια να έχει ελαφρώς διαφορετική συμπεριφορά και γι' αυτό λέγεται συχνά ότι «οι ραδιαισθητικοί καταλήγουν στο ίδιο αποτέλεσμα μέσα από διαφορετικούς δρόμους». Πουαλέ (Poualet)

Σπειροειδείς Κινήσεις του Εκκρεμούς

Πάνω και κάτω από τη Ραδιαισθητική Γεωδυναμική Ακτίνα το εκκρεμές περιγράφει έναν αριθμό περιέργων επαναλαμβανόμενων Σπειροειδών Κινήσεων που επιτελούνται σε διαφορετικά επίπεδα. Η τροχιά του εκκρεμούς μοιάζει σαν να ανεβαίνει ή να κατεβαίνει μία περιστρεφόμενη σκάλα της οποίας ο άξονας παίρνει απρόβλεπτες κατευθύνσεις, που όμως είναι σταθερές για κάθε είδος σώματος. Αυτές οι κινήσεις ονομάζονται Σπειροειδείς Κινήσεις του Εκκρεμούς. Οι Σπειροειδείς Κινήσεις δημιουργούν σύνολα τριών σπειρών, δύο σπειρών και μίας σπείρας αλλά με τέτοιο τρόπο ώστε ο συνολικός αριθμός των σπειρών να δίνει πάντα την ίδια χαρακτηριστική εικόνα.

Εικόνα Νο 6

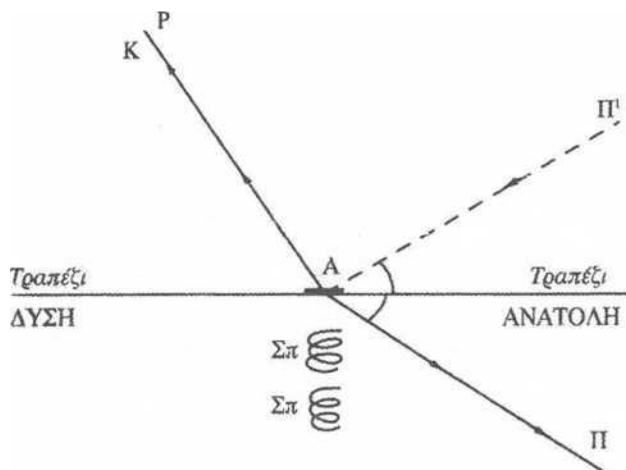
Σπειροειδείς κινήσεις πάνα) και κάτω από το οριζόντιο επίπεδο.

Για παράδειγμα, στην περίπτωση του αργύρου παρατηρούμε τρεις σπείρες, αλλαγή κατεύθυνσης, τρεις σπείρες. Σύνολο σπειρών έξι.

Για το χρυσό τρεις σπείρες, αλλαγή κατεύθυνσης, τρεις σπείρες, αλλαγή κατεύθυνσης, τρεις σπείρες, αλλαγή κατεύθυνσης, δύο σπείρες. Σύνολο σπειρών ένδεκα.

Όσον αφορά την κατεύθυνση των σπειριόν, αυτή αρχίζει από το σώμα και ακολουθεί κατά μήκος τη Ραδιαισθητική Γεωδυναμική Ακτίνα με την οποία τελικά και ταυτίζεται. Οι σπείρες αυτές ονομάζονται Σπειροειδείς Ακτίνες του Μέμερτ.

Οι Σπειροειδείς Κινήσεις του εκκρεμούς έχουν μεγάλη αξία για τον καθορισμό της φύσης ενός σώματος. Σαν παράδειγμα, το νερό και ο χαλκός έχουν τον ίδιο Σειριακό Αριθμό και για το λόγο

Το Ραδιαισθητικό Πεδίο σε οριζόντια κάτοψη.
Α = ασημένιο νόμισμα πάνω στο τραπέζι. ΚΡ = το κεφάλι του Ραδιαισθητικού. Α ΚΡ = Ραδιαισθητική Ακτίνα Προσοχής.
Π = σημείο που τελειώνει η Μαγνητική Ραδιαισθητική Γραμμή με κατεύθυνση προς την Ανατολή. ΑΠ = δύο σειρές από τρεις σπείρες κάτω από τη Ραδιαισθητική Γεωδυναμική Ακτίνα.

αυτό όταν ο ραδιαισθητικός θέλει να καθορίσει το είδος του σώματος που βρίσκεται κάτω από τα πόδια του θα στηριχθεί σε δύο παράγοντες. Πρώτον στο ότι τα δύο αυτά υλικά έχουν διαφορετική Ραδιαισθητική Γεωδυναμική Ακτίνα και δεύτερον ότι προκαλούν διαφορετικές Σπειροειδείς Κινήσεις στο εκκρεμές. Η Ραδιαισθητική Γεωδυναμική Ακτίνα του νερού έχει κατεύθυνση βορειοδυτική ενώ του χαλκού νοτιοδυτική (εικόνα Νο 6). Επιπλέον οι σπείρες του εκκρεμούς πάνω από το νερό είναι, δύο ομάδες σπει-

ρών και ακολουθείται από μία, που βρίσκονται πάνω από το οριζόντιο επίπεδο, ενώ του χαλκού βρίσκονται κάτω από το οριζόντιο επίπεδο.

Το περίγραμμα των αντικειμένων

Η παρατήρηση έδειξε ότι στα χέρια ενός ευαίσθητου και εξοικειωμένου ραδιαισθητικού, το εκκρεμές καθώς αλλάζει διαρκώς «Κατεύθυνση Περιστροφής» περιγράφει ή ζωγραφίζει στον αέρα το σχήμα των σωμάτων. Σαν παράδειγμα πάνω από ένα ψαλίδι θα καταγράψει δύο κύκλους και μία ευθεία γραμμή. Σε έναν τόπο που γίνονται ανασκαφές, εάν κάτω από το χώμα υπάρχει μία κολώνα ή ένας τάφος το εκκρεμές μπορεί να αποκαλύψει το είδος της κολώνας και το σχήμα του τάφου.

Το αίσθημα βάρους του εκκρεμούς

Έχει παρατηρηθεί ότι πάνω από τα διάφορα σώματα η αίσθηση του βάρους του εκκρεμούς είναι διαφορετική. Σαν παράδειγμα, αν το εκκρεμές βρίσκεται πάνω από ένα κοίτασμα πετρελαίου το βάρος του εκκρεμούς αυξάνει και έχει κανείς την εντύπωση ότι το πετρέλαιο έλκει το εκκρεμές. Το αντίθετο μπορεί να παρατηρηθεί αν κάτω από το έδαφος υπάρχει φυσικό αέριο οπότε το βάρος του εκκρεμούς φαίνεται σα να ελαττώνεται και δίνεται η αίσθηση ότι το εκκρεμές απωθείται από το αέριο.

Έτσι στη λίστα των χαρακτηριστικών κάθε στοιχείου θα πρέπει να προσθέσουμε και τη δύναμη με την οποία έλκεται ή απωθείται το εκκρεμές, με αποτέλεσμα να υπάρχει μία φαινομενική αύξηση ή ελάττωση του βάρους του.

Τα Ραδιαισθητικά Παράσιτα

Όπως στο ραδιόφωνο υπάρχουν πολλές φορές παράσιτα που μας εμποδίζουν να ακούσουμε καθαρά έναν ραδιοφωνικό σταθμό που εκπέμπει, το ίδιο φαινόμενο παρατηρείται συχνά και στα πειράματα των ραδιαισθητικών.

Πυξίδες και κρυστάλλινο πρίσμα που χρησιμοποίησε με επιτυχία, ερασιτέχνης Ραδιαισθητικός για να βρει κλεμμένες και κρυμμένες λίρες

Όταν υπάρχουν μεγάλες βαρομετρικές μεταβολές είναι δυνατόν το εκκρεμές να παραμένει ακίνητο. Το ίδιο όμως μπορεί να συμβεί και σε άλλες περιπτώσεις χωρίς να υπάρχει κάποια άλλη αντιληπτή αιτία. Ακόμα και η διάθεση του ραδιαισθητικού παίζει ρόλο και πολλές φορές και ο σκοπός για τον οποίο ο ραδιαισθητικός επιτελεί την έρευνά του

Έχει παρατηρηθεί σε μεγάλο αριθμό περιπτώσεων μέσα στους αιώνες, ραδιαισθητικοί που έχουν ιδιοτελείς σκοπούς ή που το αποτέλεσμα των ενεργειών τους μπορεί να προκαλέσει σε κάποιον βλάβη, να αποτυγχάνουν.

Συμβαίνει συχνά, κατά την πρόοδο ενός πειράματος, ο ραδιαισθητικός διαισθητικά να αντιληφθεί ότι αν και δεν έχει κακές προθέσεις το αποτέλεσμα των ενεργειών του θα προκαλέσει βλάβη σε κάποιον ή σε κάποιους και τότε χωρίς να μιλήσει αναβάλλει το πείραμά του για κάποια άλλη μέρα.

Σε περίπτωση που υπάρχουν παράσιτα και για το λόγο αυτό δυσκολία στην εργασία του ραδιαισθητικού, αυτός θα πρέπει να περιμένει ένα χρονικό διάστημα και να επαναλάβει τις προσπάθειές του. Τα παράσιτα είναι συχνά αλλά συνήθως διαρκούν για λίγο. Υπάρχει βέβαια και ένας τρόπος για να τα περιορίσει κανείς και σαν στην περίπτωση ενός ραδιοφώνου, μπορεί να χρησιμοποιήσει σαν κεραία το αριστερό χέρι ή το δείκτη του αριστερού του χεριού ή ακόμα μία κάθετη βέργα που θα πρέπει να την κατευθύνει προς μία ορισμένη κατεύθυνση του ορίζοντα, σε σχέση με τον ήλιο.

Σε ορισμένες περιπτώσεις που ένα εκκρεμές δεν κινείται λόγω παρασίτων, μπορεί να το ενεργοποιήσει αφήνοντας το νήμα του εκκρεμούς που κρατεί, λίγο μακρύτερο. Όταν τα παράσιτα απομακρυνθούν τότε θα πρέπει να αποκαταστήσει το αρχικό μήκος του νήματος, γιατί αλλιώς θα αρχίσουν να δημιουργούνται παράσιτα στη νέα θέση.

Τα Ραδιαισθητικό όργανα

Τα Ραδιαισθητικό όργανα είναι τα εργαλεία που χρησιμοποιεί ο ραδιαισθητικός προκειμένου:

Μεταλλικά εκκρεμή κατασκευασμένα από διάφορα μέταλλα, σε διάφορα σχήματα. Διακρίνουμε μέχρι και βαρίδια ψαρέματος που χρησιμοποιήθηκαν για την ανεύρεση μίας νάρκης.

Α) Να διερευνήσει αν στο υπέδαφος υπάρχουν νερά ή σπήλαια. Αν τα νερά ρέουν ή είναι στάσιμα. Αν τα νερά είναι γλυκά ή αλμυρά, αν είναι πόσιμα ή μολυσμένα κλπ.

Β) Να εντοπίσει ένα μετάλλευμα, ένα χαμένο αντικείμενο ή ένα πρόσωπο. Να καθορίσει τη σύσταση του εδάφους και τις ποσότητες των μεταλλευμάτων. Ακόμα να εντοπίσει κοιτάσματα πετρελαίου, φυσικών αερίων, ναυάγια, αεροπλάνα, βλήματα κλπ.

Γ) Να καθορίσει σημεία του σώματος του ανθρώπου που πάσχουν ή που πρόκειται να νοσήσουν.

ξύλινα εκκρεμή με θέση για να βάζει κανείς δείγματα ουσιών: μέταλλα, ασβέστη, πετρέλαιο

Το παλαιότερο, απλούστερο και γνωστότερο ραδιαισθητικό όργανο είναι το **εκκρεμές.** Εκκρεμές μπορούμε να ονομάσουμε κάθε σώμα του κρέμεται από ένα ακίνητο σημείο και μπορεί ελεύθερα να ταλαντώνεται. Το αιωρούμενο σώμα μπορεί να είναι από μέταλλο, ξύλο, γυαλί, επεξεργασμένο κρύσταλλο, ημιπολύτιμη πέτρα, ελεφαντόδοντο και γενικά από κάθε υλικό που έχει ένα σχετικό βάρος ώστε να μπορεί να αναρτηθεί και ελεύθε-

ρα να ταλαντώνεται. Μερικοί παλαιότερα, όταν δεν είχαν πρόχειρο κάποιο εκκρεμές, χρησιμοποιούσαν σαν εκκρεμές το ρολόι τσέπης τους που κρεμόταν από κάποια αλυσίδα ή ακόμα κάποιο κλειδί που το κρέμαγαν με ένα σπάγγο. Λέγεται όμως ότι είναι καλύτερα να χρησιμοποιείται ένα αδρανές υλικό όπως το ξύλο, το κρύσταλλο και το ελεφαντόδοντο παρά ένα μεταλλικό.

Το σχήμα του εκκρεμούς είναι καλύτερα να είναι σφαιρικό για να επηρεάζεται όσο το δυνατό λιγότερο από τον αέρα και το βάρος του από 20-50 γραμμάρια. Σε ορισμένες περιπτώσεις που οι χειριστές είναι πολύ ευαίσθητοι, το βάρος μπορεί να είναι 100-120 γραμμάρια γιατί στα χέρια τους ένα ελαφρό εκκρεμές μπορεί να περιστρέφεται συνεχώς και να μη σταματάει.

Ορισμένοι χρησιμοποιούν σαν εκκρεμές κάποια μικρή κάψα μέσα στην οποία τοποθετούν μία μικρή ποσότητα από το υγρό ή το στερεό που ψάχνουν να βρουν. Αν ψάχνουν να βρουν πετρέλαιο βάζουν πετρέλαιο και αν ψάχνουν για χρυσό βάζουν μέσα στην κάψα ένα χρυσό αντικείμενο.

Συχνά ένας ραδιαισθητικός χρησιμοποιεί δύο ή και περισσότερα εκκρεμή ανάλογα με το υλικό που ψάχνει να βρει. Μπορεί να χρησιμοποιήσει εκκρεμή διαφορετικού μεγέθους και βάρους, από διαφορετικό υλικό και με διαφορετικό χρώμα κατά περίπτωση.

Συχνά στον ραδιαισθητικό δίνεται η εντύπωση ότι το βάρος του εκκρεμούς μεταβάλλεται και αυτό οφείλεται στο είδος του υλικού που ψάχνει να βρει. Το ίδιο το εκκρεμές όταν κρατιέται πάνω από ένα στρώμα πετρελαίου μπορεί να φαίνεται βαρύτερο και αντίθετα πάνω από μία κοιλότητα με φυσικό αέριο μπορεί να φαίνεται ότι το βάρος του είναι μηδενικό. Η ευαισθησία και η πείρα του ραδιαισθητικού αξιολογούν ανάλογα αυτό το φαινόμενο.

Άλλοι πάλι αντί να κρατούν την αλυσίδα ή το σπάγγο με τα δάκτυλά τους, τα κρεμάνε στην άκρη μίας ελαστικής βέργας ή ενός σύρματος το οποίο αντιλαμβάνεται τη διαφορά του βάρους του εκκρεμούς και σε κάθε περίπτωση κάμπτεται ανάλογα. Σαν παράδειγμα, κάμπτεται περισσότερο πάνω από πετρέλαιο και λιγότερο πάνω από το φυσικό αέριο. Γίνεται δηλαδή κάτι ανάλογο με το καλάμι του ψαρά, όταν πιάσει ένα μικρότερο ή ένα μεγαλύτερο ψάρι.

Το υλικό από το οποίο αναρτάται το εκκρεμές πρέπει να είναι ελαστικό και ελεύθερο και να μην έχει τάση συστροφής, ώστε να μην επηρεάζει τις κινήσεις του εκκρεμούς. Είναι καλύτερο ένα λεπτό μεταξωτό κορδόνι από μία μισινέζα ψαρέματος.

Σειρά από έγχρωμα ξύλινα εκκρεμή

Ακόμα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη και το μήκος της αλυσίδας ή του σπόγγου που αφήνεται κάτω από τα δάκτυλα. Σαν παράδειγμα, αν σταθεί ο ραδιαισθητικός με το εκκρεμές του πάνω από ένα ασημένιο νόμισμα, μπορεί το εκκρεμές να μην κινείται παρά μόνο αν αφήνοντας την αλυσίδα να γλιστρήσει μέσα από τα δάκτυλά του, αυξήσει ή ελαττώσει το ελεύθερο μήκος της ή ακόμα αν σκύψει ή αντίθετα αν απομακρύνει το χέρι του και μεταβάλλει την απόσταση μεταξύ εκκρεμούς και νομίσματος. Ορισμένοι ραδιαισθητικοί όπως είπαμε πιο πάνω, χρησιμοποιούν έγχρωμα εκκρεμή. Κάθε χρώμα έχει ένα διαφορετικό μήκος κύματος που μπορεί να συντονίζεται με ένα όμοιο χρώμα ή μπορεί να συμπληρώνει ή να αποσβένει κάποιο άλλο χρώμα ενός προς αναζήτηση αντικειμένου.

Ακόμα ορισμένα χρωματιστά αντικείμενα λειτουργούν σαν ραδιαισθητικό φίλτρα και μπορεί να απορροφήσουν την ακτινο-

βολία διαφόρων σωμάτων. Σε αυτή την περίπτωση τα έγχρωμα εκκρεμή έχουν μία ιδιαίτερη χρησιμότητα για ορισμένους ραδιαισθητικούς. Σύμφωνα με τα πιο πάνω αν μεταξύ του εκκρεμούς και του νερού παρεμβάλουμε χρωματιστές μεμβράνες, θα παρατηρήσουμε άλλες μεμβράνες να αδρανοποιούν το εκκρεμές και άλλες να το αφήνουν ανεπηρέαστο.

Ραβδοσκοπικό έλασμα

Εδώ παραθέτουμε έναν σχετικό πίνακα, γνωστό σαν «Πίνακα του Ριπόλιν» που δείχνει πώς ορισμένα χρώματα δρουν σαν φίλτρα και αντίθετα πώς άλλα χρώματα δεν επηρεάζουν το Ραδιαισθητικό Πεδίο των διαφόρων σωμάτων.

ΕΠΗΡΕΑΖΟΥΝ	**ΔΕΝ ΕΠΗΡΕΑΖΟΥΝ**
Το νερό	
Κόκκινο	Κυανό της Πρωσίας
Γκρι πράσινο	Ανοικτό κίτρινο
Ανοικτό γκρι μεταλιζέ	Λευκό του χιονιού
Ιρλανδικό πράσινο	Ροζέ
Αχυροκίτρινο	
Το χρυσάφι	
Καρμινόχρουν	Κόκκινες αποχρώσεις
Ιρλανδικό πράσινο	Μπλε
Μπλε βιολετί	Ανοικτό κίτρινο
Κιτρινοπράσινο	Μπλε μαρέν
Το ασήμι	
Μπλε ανοικτό	Καρμινόχρουν
Μπλε βαθύ	Ερυθρό της Τύρου
Μπλε Μαρέν	
Τον χαλκό	
Βιολετί	
Αποχρώσεις μπλε	Κόκκινο
Αποχρώσεις πράσινες	Κίτρινο
Βιολετί	
Το πετρέλαιο	
Πράσινο	Πορτοκαλί
Μπλε	
Σκούρο κίτρινο	
Σαμουά	

Έγχρωμες ραβδοσκοπικές βέργες από διάφορα μέταλλο, μέσα σε δερμάτινη θήκη, όπως οι σαΐτες στη φαρέτρα του τοξότη.

Η θερμοκρασία, είναι ένας άλλος παράγοντας που μπορεί να επηρεάσει τις κινήσεις ενός εκκρεμούς. Αν την ώρα που ένα εκκρεμές κινείται γύρω από ένα αντικείμενο, βάλουμε από κάτω μία φλόγα και το θερμάνουμε θα δούμε την ταχύτητα περιστροφής του να αυξάνεται και αντίθετα όταν απομακρύνουμε τη φλόγα και όσο το εκκρεμές θα ψύχεται τόσο οι κινήσεις του θα γίνονται πιο αργές.

Οι κινήσεις του εκκρεμούς

Οι κινήσεις που μπορεί να κάνει το εκκρεμές στα χέρια ενός ραδιαισθητικού είναι τριών ειδών: ταλαντώσεις, περιστροφές και ελλειψοειδείς κινήσεις.

Οι **ταλαντώσεις** γίνονται σε ένα επίπεδο, όπως ακριβώς κινείται το εκκρεμές των ρολογιών. Συχνά θυμίζουν τις κινήσεις της κούνιας όπου μετά την αρχική ώθηση, λόγω της βαρύτητας, ελαττώνεται το εύρος της ταλάντωσης. Όμως η ώθηση δεν είναι μία όπως στο πείραμα του Γαλιλαίου, αλλά είναι πολλές και συ-

νεχείς με αποτέλεσμα οι ταλαντώσεις να μην είναι συμμετρικές αλλά το εκκρεμές να γέρνει και να έλκεται προς μία κατεύθυνση. Αυτό έχει πρακτική αξία γιατί δίνει στον ραδιαισθητικό τη δυνατότητα να καθορίζει την κατεύθυνση της ροής του νερού κάτω από το χώμα καθώς το εκκρεμές γέρνει και έλκεται από την κατεύθυνση του ρεύματος.

Το εύρος των ταλαντώσεων ενός εκκρεμούς διαφέρει στα χέρια του κάθε ραδιαισθητικού ανάλογα με την «ευαισθησία» του και ακόμα ανάλογα με το Ραδιαισθητικό Πεδίο κάθε αντικειμένου. Ακόμα εξαρτάται από το βάρους του εκκρεμούς, τη θερμοκρασία του περιβάλλοντος και το μήκος της αλυσίδας ή του νήματος του εκκρεμούς. Αντίθετα είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι η απόσταση του ραδιαισθητικού από το προς έρευνα αντικείμενο δεν έχει επίδραση στις κινήσεις του εκκρεμούς.

Είναι άξιο προσοχής ότι οι κινήσεις του εκκρεμούς για το ίδιου όγκου αντικείμενο είναι οι ίδιες είτε ο ραδιαισθητικός έχει κάτω από τα πόδια του το προς εξέταση αντικείμενο είτε αυτό βρίσκεται μερικές χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά.

Οι **περιστροφές.** Σε αυτές τις κινήσεις, το εκκρεμές διαγράφει μία σειρά κύκλων και το νήμα του δημιουργεί ένα νοερό κώνο με κορυφή το χέρι του ραδιαισθητικού. Οι κινήσεις αυτές μπορεί να συνδυάζονται με τις προηγούμενες, δηλαδή με ταλαντώσεις και μία δύναμη να ωθεί το περιστρεφόμενο εκκρεμές προς μία κατεύθυνση. Έχει ακόμα σημασία να παρατηρήσει κανείς τη φορά περιστροφής του εκκρεμούς, αν είναι δεξιόστροφη ή αριστερόστροφη. Δηλαδή σύμφωνα με τις κινήσεις των δεικτών του ρολογιού ή αντίθετες. Η φορά περιστροφής έχει ιδιαίτερη σημασία όπως θα δούμε πιο κάτω στα πειράματα που θα περιγράφουμε.

Οι **ελλειψοειδείς** κινήσεις. Αυτές παρατηρούνται για λίγο, όταν το εκκρεμές από μία κατάσταση ταλαντώσεων αρχίζει να επιτελεί περιστροφές και αντίθετα όταν ενώ περιστρέφεται επανέρχεται σε μία κατάσταση ταλαντώσεων. Το νήμα του εκκρεμούς κρατιέται, από μεν τους δεξιόχειρες ραδιαισθητικούς με το δεξιό, από δε τους αριστερόχειρες με το αριστερό τους χέρι και συγκε-

κριμένα με τον αντίχειρα και το δείκτη, με όσο το δυνατό μικρότερη πίεση και με τη ράχη του καρπού γυρισμένη προς τα πάνω και το βραχίονα χαλαρό. Αν αντί νήματος χρησιμοποιείται αλυσίδα, αυτή δεν πρέπει να τελειώνει σε κάποιο κρίκο και ο ραδιαισθητικός να κρατάει τον κρίκο. Πρέπει να κρατάει την ίδια την αλυσίδα.

Θήκες που περιέχουν φυσίγγια με διάφορα υλικά για την ποιοτική διερεύνηση του εδάφους.

Ένα άλλο ραδιαισθητικό όργανο είναι η **ραδιαισθητική βέργα.** Πολλοί ραδιαισθητικοί τη χρησιμοποιούν αντί του εκκρεμούς. Στην Ελλάδα χρησιμοποιείται πολύ σαν ραδιαισθητική βέργα μία διχάλα από ελιά ή μία κλιματόβεργα ή μία βέργα από ελιά, ενώ σε άλλα μέρη χρησιμοποιούνται χρωματιστά μεταλλικά ελάσματα κατασκευασμένα από διάφορα μέταλλα ανάλογα με τις προτιμήσεις του κάθε ραδιαισθητικού. Μερικοί πρακτικοί ραδιαισθητικοί, συνηθίζουν να χρησιμοποιούν μεταλλικές κρεμάστρες ρούχων ή τις μεταλλικές ακτίνες από κάποια ομπρέλα Οι βέργες έχουν συνήθως μήκος 30-40 εκατοστά και στηρίζονται ελαφρά αλλά σταθερά με τα δύο τους άκρα ανάμεσα στις παλάμες του ραδιαισθητικού ώστε να μπορούν να περιστρέφονται με την επενέργεια του ραδιαισθητικού ρεύματος. Η βέργα με τις περιστροφικές κινήσεις που επιτελεί μπορεί να δείξει εύκολα την κατεύθυνση ροής του νερού αλλά οπωσδήποτε ένα εκ-

κρεμές λειτουργεί πιο αποτελεσματικά. Το εκκρεμές έχει μικρότερο όγκο, χωράει στο τσεπάκι του παντελονιού και είναι λιγότερο κουραστικό στη χρήση. Ακόμα το εκκρεμές έχει τη δυνατότητα να καταγράφει τον μεγαλύτερο αριθμό από τις κινήσεις του Ραδιαισθητικού Πεδίου και να περιγράφει κατά κάποιο τρόπο το σχήμα τού προς αναζήτηση αντικειμένου ενώ συγχρόνως υποδεικνύει ακριβέστερα τη θέση του. Ένα άλλο πλεονέκτημα που έχει ο ραδιαισθητικός που χρησιμοποιεί εκκρεμές είναι ότι αφήνει ελεύθερο το αριστερό του χέρι ώστε να μπορεί να το χρησιμοποιεί σαν κεραία ή να κάνει κάποια άλλη βοηθητική εργασία.

Η ραδιαισθητική βέργα είναι λιγότερο ακριβής γιατί είναι περισσότερο ευαίσθητη και βρίσκεται διαρκώς σε μία κατάσταση έντασης. Η ισορροπία της είναι ασταθής και τα τινάγματά της συχνά είναι απότομα με αποτέλεσμα να τραυματίζουν τις παλάμες του ραδιαισθητικού. Ορισμένα εξαιρετικά ευαίσθητα άτομα όταν βρεθούν πάνω από μεγάλη υπόγεια ροή νερού, το ρεύμα του μπορεί να τους παρασύρει και αφού τους περιστρέφει να τους ρίξει τελικά στο έδαφος.

Ένα χρονόμετρο τσέπης που χρησιμοποιούσε σαν εκκρεμές στην Αγία. Θέκλη στην Κεφαλονιά ο Μαρίνος Σιμωτάς για να εντοπίζει τα μέρη που είχαν νερό για να ανοίγει πηγάδια. Το γεγονός διακομοδούσε το σατυρικό τοπικό έντυπο «Φανός της Κεφαλονιάς» γράφοντας ότι «...είναι φυσικό να μην μπορεί ο Μαρινάκης να βρει νερό στο χωριό του που είναι κοντά στο Ληξούρι...γιατί κάτι τέτοια “μαραφέτια” δουλεύουν μόνο στο Αργοστόλι». Υπονοώντας ότι οι Αργοστολιώτες σε αντίθεση με τους Ληξουριώτες, ήταν πιο πρακτικοί και πιο έξυπνοι!

Στις αρχές τις δεκαετίας του ’70 βρισκόμαστε με τον Π.Π. στην περιοχή της Λούτσας όπου είχαμε πάει προκειμένου να βρούμε να νοικιάσουμε ένα σπίτι για το καλοκαίρι. Επειδή ο χώρος ήταν καταπράσινος, κάποιος τον ρώτησε αν αυτό οφειλόταν στο ότι η περιοχή είχε από κάτω νερά. Ο ραδιαισθητικός πήρε από κάτω μία καμπυλωτή κλιματόβεργα και κρατώντας την οριζόντια, ανάμεσα στις δύο χούφτες του, έκανε συγκεντρωμένος μία στροφή γύρω από το σώμα του για να δεί από πού ερχόταν το νερό. Όμως το ρεύμα που δέχθηκε ήταν τόσο ισχυρό σε σχέση με την ευαισθησία του, που τον στροβίλισε και μετά από μία-δύο περιστροφές τον έριξε κάτω με τα μούτρα στη λάσπη.

Ο ραδιαισθητικός που χρησιμοποιεί βέργα, συνήθως αρχίζει την έρευνά του από μία κατάσταση αυτοσυγκέντρωσης ενώ αυτός που χρησιμοποιεί εκκρεμές από μία κατάσταση ηρεμίας. Το βασικό όμως, όπως έλεγε ο αβάς Μέμερτ είναι να έχει κανείς το χάρισμα και στη συνέχεια να έχει κατάλληλα εκπαιδευτεί. Το είδος του εκκρεμούς ή αντί για εκκρεμές οτιδήποτε άλλο μέσο χρησιμοποιήσει ο ραδιαισθητικός έχει δευτερεύουσα σημασία και είναι τελείως προσωπική η επιλογή του ραδιαισθητικού οργάνου για τον καθένα.

Στην Αγγλία της Βικτωριανής εποχής, ήταν πολύ συνηθισμένο οι ραβδοσκόποι να έχουν κρεμασμένο ένα ρολόι τσέπης από τη ζώνη τους και να μην το ενθυλακώνουν στο μικρό τσεπάκι του παντελονιού τους αλλά να το αφήνουν να κρέμεται προκειμένου να δείχνουν σε κάθε τυχόν ενδιαφερόμενο την ιδιότητά τους. Υπάρχουν θαυμάσιες γκραβούρες στο Βρετανικό μουσείο ραβδοσκόπων με κρεμασμένα τα ρολόγια τους αλλά και πολλές εύθυμες ιστορίες σε σατυρικά περιοδικά της εποχής.

Το 1989 μόλις είχα κτίσει το σπίτι μου στη Φιλοθέη, επειδή είχαμε μεγάλο κήπο και ήταν γνωστό ότι η Φιλοθέη έχει πολλά νερά από κάτω, φώναξα κάποιον τεχνικό που είχε γεωτρύπανο για να κάνει μία γεώτρηση. Το υδραγωγείο της Φιλοθέης είναι μόλις πενήντα μέτρα από το σπίτι μου και έτσι ήμουν σίγουρος ότι θα εύρισκα νερό και μάλιστα στα 45 με 50 μέτρα. Ρώτησα για την τιμή και ο τεχνικός μου είπε ότι θα μου έλεγε την άλλη μέρα

μετά την επίσκεψη του χώρου από ένα ραβδοσκόπο που θα έστελνε, χωρίς να με επιβαρύνει. Εγώ παραξενεύτηκα γιατί δεν υπήρχε περίπτωση να μη βρούμε νερό, αλλά ο τεχνικός μου είπε ότι χρειαζόταν τη συμβουλή του ραβδοσκόπου για τη δική του ευκολία. Αργότερα μου εξήγησε ότι είχε σημασία για εκείνον τι έδαφος θα εύρισκε κάτω από την επιφάνεια της γης και μέχρι την επιφάνεια του νερού για να υπολογίσει τις μέρες εργασίας και τα μεροκάματα ώστε να μου δώσει ανάλογα την προσφορά του.

Την άλλη μέρα ήρθε ένας ραβδοσκόπος που άρχισε να ψάχνει στον κήπο για να βρει μία κατάλληλη βέργα για να τη χρησιμοποιήσει σαν ραδιαισθητικό όργανο. Όταν δεν βρήκε με ρώτησε αν έχουμε στο σπίτι κάποια συρμάτινη κρεμάστρα. Του δώσαμε μία τέτοια κρεμάστρα, την κράτησε ανάμεσα στις δύο του παλάμες, έκανε ένα γύρω στον κήπο και έφυγε αμίλητος σε πέντε λεπτά.

Ο ραβδοσκόπος στο μικρό αυτό χρονικό διάστημα μελέτησε το υπέδαφος, έδωσε στον τεχνικό τα συμπεράσματά του και ο τεχνικός την επόμενη μέρα το πρωί ήρθε και μου έδωσε την προσφορά του.

3. *Μαθήματα Ραδιαισθησίας*

Η ραδιαισθητική τέχνη στα πρώτα της στάδια διδάσκεται σαν μάθημα του σχολείου και όταν ο σπουδαστής αποκτήσει τις βασικές γνώσεις που περιγράφηκαν στα προηγούμενα κεφάλαια, αρχίζει πια μόνος του να πειραματίζεται και να προσπαθεί να αξιοποιήσει το χάρισμα που του έχει δοθεί και που όπως προαναφέρθηκε, βρίσκεται αναπτυγμένο σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό περίπου στο 40% των ανθρώπων. Βέβαια θα πρέπει να θυμίσουμε ότι υπάρχουν και άτομα που η χάρη αυτή ρέει από πάνω τους. Αυτοί δεν χρειάζονται μαθήματα από άλλους αλλά μόνοι τους και με δικούς τους τρόπους αξιοποιούν αυτό τους το χάρισμα.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να σημειωθεί ότι πολλοί αποφασίζουν να χρησιμοποιήσουν τη ραδιοαισθητική τους ικανότητα επαγγελματικά, κυρίως για να βρίσκουν νερό. Τα άτομα αυτά συνηθίζουμε να τα ονομάζουμε ραβδοσκόπους και για τους ραβδοσκόπους πολλοί λένε αστειευόμενοι ότι... «μπορεί να ξέρετε πιο είναι το αρχαιότερο γυναικείο επάγγελμα αλλά αν δεν ξέρετε πιο είναι το αρχαιότερο ανδρικό, μάθετε ότι μετά το επάγγελμα του στρατιώτη, είναι αυτό της ραβδοσκοπίας».

Ραβδοσκόπους λοιπόν ονομάζουμε τους ραδιαισθητικούς εκείνους που επαγγελματικά ασχολούνται με τον εντοπισμό νερού αν και πολλοί δεν κάνουν διάκριση μεταξύ των δύο όρων, ραδιαισθησία και ραβδοσκοπία, έστω και αν η ραδιαισθησία είναι κάτι πολύ γενικότερο όπως θα δούμε στη συνέχεια.

Πολλοί άνθρωποι ακόμα και σήμερα, τον 21 αιώνα, εμπιστεύο-

νται περισσότερο κάποιο ραβδοσκόπο για να βρουν νερό στο κτήμα τους, παρά κάποιον επιστήμονα. Από προσωπική εμπειρία γνωρίζω περιπτώσεις που ραδιαισθητικοί είχαν επιτύχει να βρουν νερό σε μέρη που επανειλημμένα με υποδείξεις επιστημόνων γαιολόγων, πολλές γεωτρήσεις είχαν αποβεί άκαρπες. Ένα τέτοιο περιστατικό συνέβη στις αρχές της δεκαετίας του 60 στην περιοχή Περαχώρας Λουτρακιού όπου οι μηχανικοί του Δήμου και του Υπουργείου είχαν υποδείξει ορισμένα σημεία για την ανεύρεση νερού αλλά οι γεωτρήσεις δεν έφεραν κανένα αποτέλεσμα. Δεν βρέθηκε ούτε ένας κουβάς νερό. Τελικά οι κάτοικοι κάλεσαν έναν ραδιαισθητικό που τους υπέδειξε μία περιοχή στην οποία με τη χρήση ενός εκκρεμούς, εντόπισε ένα σημείο που όπως τους είπε, θα εύρισκαν λίγο νερό στα 16 μέτρα και λίγο περισσότερο στα 56 μέτρα. Όμως, τους προειδοποίησε ότι η ποσότητα του νερού θα ήταν μικρή και θα επαρκούσε μόνο για την άρδευση μίας μικρής περιοχής και αυτό όχι για περισσότερο από 10 χρόνια. Έτσι και έγινε. Νερό βρέθηκε ακριβώς στα βάθη και στις ποσότητες που προείπε ο ραβδοσκόπος, αποδεικνύοντας έτσι ότι το «χάρισμα» είχε νικήσει την επιστήμη. Σήμερα στο σημείο αυτό η γεώτρηση αποδίδει νερό που αρκεί μόνο για τις ανάγκες μιας αγροικίας.

Σε μία άλλη περίπτωση, μετά την αποτυχία του επιστήμονα, δόθηκε σε έναν ραδιαισθητικό στην Αθήνα ένας τοπογραφικός χάρτης ενός μεγάλου κτήματος στην περιοχή της Χαλκίδας για να δει αν υπήρχε νερό και σε πιο σημείο. Ο ραδιαισθητικός σημείθ3σε στο χάρτη ένα σημείο όπου είπε ότι σε βάθος επτά μέτρων υπήρχε άφθονο νερό. Μετά από μία εβδομάδα ο ιδιοκτήτης του κτήματος πήγε και είπε γεμάτος απογοήτευση στον ραδιαισθητικό ότι έσκαψαν στο συγκεκριμένο σημείο έως και οκτώ μέτρα και δεν βρήκαν νερό και τον παρακάλεσε να επισκεφθεί ο ίδιος το κτήμα. Την άλλη μέρα σαν εκδρομή πήγαμε στο συγκεκριμένο σημείο και ο ραδιαισθητικός υπέδειξε να σκάψουν προσεκτικά μέσα στο πηγάδι στο ύψος των επτά μέτρων στο πλάι, με κατεύθυνση το βορά. Όταν η αξίνα προχώρησε περίπου 60 πόντους στο αργιλώδες έδαφος, παρατηρήθηκε μια υγρασία και αμέσως μετά η εκροή λίγου νερού. Ο ραδιαισθητικός πρόσταξε τον εργάτη να ανέβει αμέσως στην επιφάνεια γιατί κινδύνευε.

Πραγματικά πριν καλά-καλά ανέβει ο εργάτης στην επιφάνεια, το έδαφος έσκασε στο βόρειο πλαϊνό τοίχωμα του σκάμματος και μεγάλες ποσότητες νερού πλημμύρισαν το πηγάδι. Αν ο εργάτης δεν είχε ανέβει αμέσως επάνω, ίσως να είχε πνιγεί. Από τότε μέχρι σήμερα στο σημείο αυτό υπάρχει ένα αρτεσιανό πηγάδι που ποτίζει όλη τη γύρω περιοχή.

Υπάρχουν άλλοι ραδιαισθητικοί που έχουν σαν αποκλειστική εργασία την εντόπιση θησαυρών, παρά τις προλήψεις που υπάρχουν ότι όταν ψάχνει κανείς για τάφους και για χρυσάφι δέχεται επικίνδυνα ρεύματα για την υγεία και τη ζωή του. Τον περασμένο αιώνα συνήθιζαν να λένε ότι αυτοί που ψάχνουν για χρυσό, παθαίνουν φυματίωση και μάλιστα το 1901 στο νοσοκομείο Dieu στο Παρίσι, ένας Γάλλος γιατρός ονομαζόμενος Μπαλαντιέ (Ballantier) παρουσίασε σε μία προς τιμή του συγκέντρωση, το βιβλίο του με τίτλο «Οι ασθένειες του χρυσού και των τάφων». Το βιβλίο αυτό έγινε best seller εκείνη την εποχή και την έκδοσή του ακολούθησαν άλλα βιβλία, σχετικά με το χρυσό των Πυραμίδων στην Αίγυπτο, με την κατάρα των Φαραώ κλπ., κλπ.

Γνωστοί ακόμα είναι και οι ραδιαισθητικοί που ασχολούνται με τη διάγνωση παθήσεων και τη θεραπεία ασθενών. Μόνο για την περίπτωση αυτή υπάρχουν σήμερα στο διαδίκτυο 1800 καταχωρήσεις για επαγγελματίες ραδιαισθητικούς-γιατρούς (;).

Σε πολλά υποανάπτυκτα μέρη χρέη γιατρού κάνουν ραδιαισθητικά άτομα και σε άλλα ένας ραδιαισθητικός είναι ο μάγος του χωριού ή ο ιερέας.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να διευκρινισθεί ότι ορισμένοι ραδιαισθητικοί αν και έχουν σε μεγάλο βαθμό αναπτυγμένες αυτές τις ικανότητες, είναι εξαιρετικά επικίνδυνοι και θα πρέπει κανείς να μη στηρίζεται αποκλειστικά στις οδηγίες που δίνουν. Σε πολλές περιπτώσεις οι πρακτικοί αυτοί θεραπευτές υπήρξαν καταστροφικοί και πήραν στο λαιμό τους ασθενείς. Για το θέμα αυτό θα ασχοληθούμε σε ένα μετέπειτα κεφάλαιο ώστε να αποδώσουμε «τα του Καίσαρος τω Καίσαρι».

4. Πειράματα για την κατανόηση του ραδιαισθητικού

Η ραδιαισθησία είναι ένα χάρισμα αλλά και μία τέχνη που μπορεί να τελειοποιηθεί στα άτομα που έχουν αυτό το θείο δώρο. Όπως ήδη αναφέρθηκε, περίπου το 40% των ανθρώπων είναι λιγότερο ή περισσότερο προικισμένοι με αυτό το χάρισμα και θα πρέπει να αναφερθεί ακόμα ότι υπάρχουν και άτομα στα οποία η ραδιαισθητική ικανότητα είναι τόσο αναπτυγμένη που χωρίς καμία εκπαίδευση αλλά μόνο με τη δική τους διαισθητική ικανότητα μπορούν να κατορθώσουν πράγματα απίστευτα.

Συνήθως οι νέοι ραδιαισθητικοί χρειάζεται να εκπαιδευτούν από κάποιον που γνωρίζει αυτή την τέχνη με τον κλασικό τρόπο. Δηλαδή στην αρχή διδάσκονται τη θεωρία που αφορά τις παραμέτρους του Ραδιαισθητικού Πεδίου και αργότερα, για να αποκτήσουν εμπειρία και στην πράξη, εκτελούν διάφορα πειράματα, μεταξύ των οποίων είναι και τα πέντε κλασικά πειράματα που θα περιγράφουμε πιο κάτω.

Πρώτο πείραμα. Πείραμα του Μπράνλεϋ (Branly).

Το πείραμα αυτό αφορά :

α. Την ανίχνευση των Μαγνητικών Ραδιαισθητικών Γραμμών ενός σώματος και συγκεκριμένα τις 11 Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Γραμμές του χρυσού.

β. Τη Ραδιαισθητική Γεωδυναμική Ακτίνα του χρυσού.

γ. Τη Ραδιαισθητική Ακτίνα Προσοχής ή Νοητική Ακτίνα.

δ. Την έννοια του Σειριακού Αριθμού.

Για το πείραμα αυτό χρησιμοποιείται μία σειρά σκεπαστών, μεταλλικών, μαγειρικών σκευών. Μέσα σε ένα από αυτά τοποθετείται ένα χρυσό νόμισμα και καλείται ο μαθητευόμενος, με ένα εκκρεμές, να ανακαλύψει μέσα σε πιο σκεύος βρίσκεται το νόμισμα.

Αρχικά ζητείται από τον εκπαιδευόμενο να ανιχνεύσει μία-μίατις 11 χαρακτηριστικές Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Γραμμές του χρυσού πάνω από το δοχείο και με αυτό τον τρόπο να βεβαιωθεί ότι πρόκειται για ένα χρυσό νόμισμα. Στη συνέχεια το χρυσό νόμισμα τοποθετείται μέσα σε ένα άλλο δοχείο και ζητείται από τον μαθητευόμενο να το εντοπίσει πάλι, ανιχνεύοντάς το αυτή τη φορά με τη Ραδιαισθητική Γεωδυναμική Ακτίνα του χρυσού και όταν γίνει και αυτό, γίνεται νέα προσπάθεια εντοπισμού του χρυσού νομίσματος με τη Ραδιαισθητική Ακτίνα Μάρτυρα.

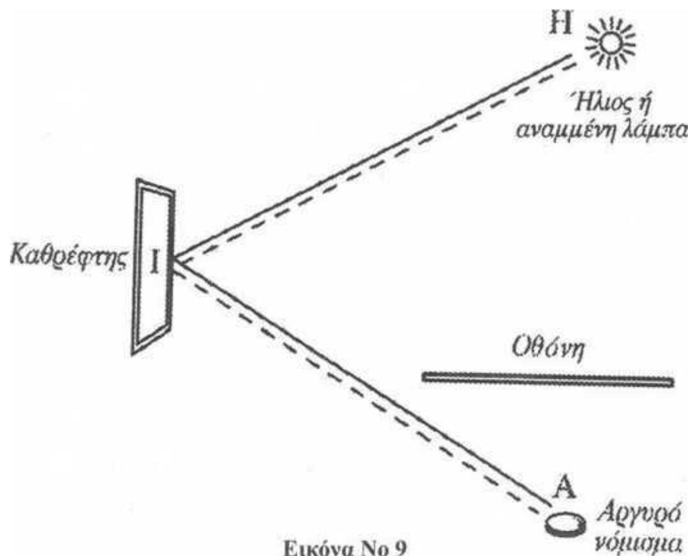

Εικόνα Νο 8

Η φωτεινή ακτίνα και η Φωτεινή Ραδιαισθητική Ακτίνα είναι δύο ακτίνες παράλληλες

Για το σκοπό αυτό τοποθετείται πάνω σε ένα τραπεζάκι μία βέρα ή ένα άλλο χρυσό νόμισμα ή ένα οποιοδήποτε χρυσό αντικείμενο και με το εκκρεμές καθορίζεται η διεύθυνση της Ραδιαισθητικής Ακτίνας Μάρτυρα. Μετακινείται το τραπεζάκι με τη βέρα από τη θέση που ήταν σε μία άλλη νέα θέση και καθορίζεται πάλι η νέα κατεύθυνση της Ραδιαισθητικής Ακτίνας Μάρτυρα. Στο μεταλλικό σκεύος που συναντιόνται οι δύο Ραδιαισθητικές Ακτίνες Μάρτυρα, σε αυτό βρίσκει το νόμισμα. Το πείραμα τελειώνει με μία προσπάθεια να ανιχνευθεί ο Σειριακός Αριθμός του χρυσού, πράγμα όμως που δεν επιτυγχάνεται γιατί το νόμισμα βρίσκεται μέσα σε δοχείο που είναι κατασκευασμένο από άλλο μέταλλο. Μόλις όμως το νόμισμα βγει από το μεταλλικό σκεύος, αμέσως ανιχνεύεται ο Σειριακός Αριθμός του χρυσού.

Δεύτερο πείραμα. Πείραμα του αβά Μπούλη (Abbe Bouly) ή πείραμα του καθρέφτη.

Η Φωτεινή Ραδιαισθητική Ακτίνα διαθλάται από τον καθρέφτη όπως ακριβώς και η φωτεινή ακτίνα του ήλιου.

Για την εκτέλεση αυτού του πειράματος, τοποθετούμε ένα ασημένιο νόμισμα στη θέση Α που φωτίζεται από μία πηγή Η. Το πείραμα αυτό αποδεικνύει την ύπαρξη και τη χρησιμότητα της Φωτεινής Ραδιαισθητικής Ακτίνας. Το σχήματα Νο 8 και Νο 9 κάνουν εύκολα αντιληπτή την εκτέλεση του πειράματος, όπως το δίδασκε ο ίδιος ο Μπούλη στους μαθητές του.

Παρεμβάλουμε ένα σκιερό εμπόδιο και με τη βοήθεια ενός καθρέφτη φωτίζουμε το ασημένιο νόμισμα πίσω από το σκιερό εμπόδιο. Στη συνέχεια αν χρησιμοποιήσουμε ένα εκκρεμές μπορούμε να ανιχνεύσουμε τον Σειριακό Αριθμό του αργύρου όχι μόνο στη κατεύθυνση Η-Α αλλά και στην κατεύθυνση Η-Ι και Ι-Α.

Με το πείραμα αυτό καταδεικνύεται η <u>παράλληλη ποοεία</u> των δύο ακτινών, της φωτεινής ακτίνας και της Φωτεινής Ραδιαισθη-

τικής Ακτίνας και η ομοιογενής αντανάκλασή τους από τον καθρέφτη.

Τρίτο πείραμα. Το πείραμα του πρίσματος.

Σε ένα τελείως σκοτεινό δωμάτιο αφήνουμε να περάσει μία ηλιακή ακτίνα. Αυτή η φωτεινή ακτίνα πέφτει στον απέναντι τοίχο και δημιουργεί ένα μικρό φωτεινό δίσκο. Στο σημείο του φωτεινού δίσκου τοποθετούμε ένα ασημένιο νόμισμα. Σε όλη τη διαδρομή της φωτεινής ακτίνας αν χρησιμοποιήσουμε ένα εκκρεμές η Φωτεινή Ραδιαισθητική Ακτίνα θα μας αποκαλύπτει τον Σειριακό Αριθμό του αργύρου. Αν στη διαδρομή της φωτεινής ακτίνας παρεμβάλουμε ένα πρίσμα, το λευκό ηλιακό φως θα διασπαστεί, το νόμισμα θα πάψει να φωτίζεται και στη διαδρομή των φωτεινών δεσμίδων, από το πρίσμα μέχρι την επιφάνεια στην οποία σχηματίζεται το φάσμα των χρωμάτων δεν θα μπορούμε να ανιχνεύσουμε τη Φωτεινή Ραδιαισθητική Ακτίνα. Εντούτοις αν με ένα μικρό εκκρεμές ανιχνεύσουμε το φάσμα θα δούμε ότι η Φωτεινή Ραδιαισθητική Ακτίνα έχει διασπαστεί και μπορεί, «κάπως», να εντοπιστεί στο τέλος της ερυθρός και στην υπέρυθρη ζώνη και στο τέλος της ιώδους και υπεριώδους περιοχής.

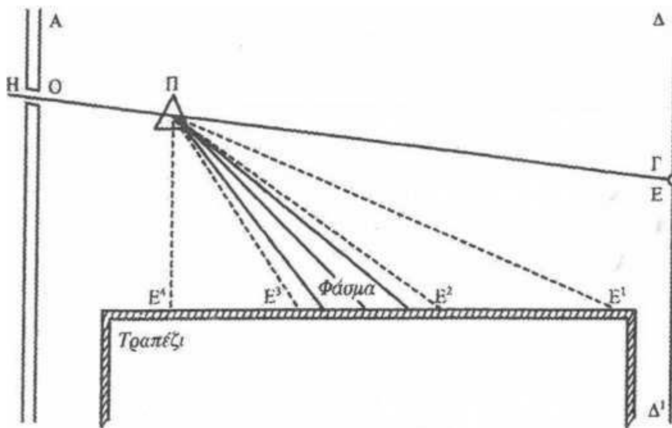
Τέταρτο πείραμα. Το πείραμα του φακού.

Με αυτό το πείραμα καταδεικνύεται ότι η φύση των Μαγνήτικών Ραδιαισθητικών Γραμμών, Ακτινών κλπ. είναι ίδια με τις φωτεινές ακτίνες και διαθλώνται ακριβώς με τον ίδιο τρόπο (εικόνα Νο 10). Σε έναν προβολέα εικόνων (projector) στη θέση της διαφάνειας τοποθετείται παράκεντρα, προς το δεξιό ήμισυ του οπτικού πεδίου, ένα μικρό χρυσό νόμισμα που κρέμεται από μία κλωστή και στη συνέχεια ανάβουμε τον προβολέα. Στην οθόνη και ακριβώς στο αριστερό της ήμισυ θα δημιουργηθεί μία σκιά που θα αντιστοιχεί στο νόμισμα. Αυτό συμβαίνει επειδή οι φωτεινές ακτίνες του προβολέα, περνώντας μέσα από το φακό του,

αναστρέφονται και όταν το αντικείμενο είναι δεξιά η σκιά του σχηματίζεται στο αριστερό ήμισυ της οθόνης και αντίθετα. Τώρα, αν με ένα μολύβι περιγράφουμε πάνω στην οθόνη τη σκιά του νομίσματος που προβάλλεται και στη συνέχεια σβήσουμε τον προβολέα, μέχρι η λάμπα του να κρυώσει τελείως, είναι φυσικό η σκιά του αντικειμένου στην οθόνη να χαθεί αλλά στην περιοχή που περιγράψαμε με το μολύβι, που εξακολουθεί να δέχεται τη Φωτεινή Ραδιαισθητική Ακτίνα, θα ανακαλύψουμε ότι ακριβώς και μόνο σε εκείνο το σημείο της οθόνης, θα μπορούμε να ανιχνεύσουμε τον Σειριακό Αριθμό 11 του χρυσού. Με αυτό τον τρόπο αποδεικνύεται ότι η Φωτεινή Ραδιαισθητική Ακτίνα των σωμάτων είναι και παραμένει παράλληλη με τη φωτεινή ακτίνα και όταν ακόμα η φωτεινή ακτίνα διαθλασθεί, στην πορεία της μέσα από το φακό.

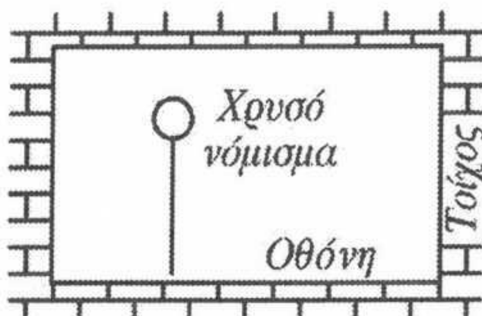
Πέμπτο πείραμα. Το πείραμα των γωνιών των τοίχων.

Στην έρευνά του για ανεύρεση διαφόρων αντικειμένων μέσα σε ένα σπίτι, ο εκπαιδευόμενος ραδιαισθητικός γνωρίζει ότι αν αυτά βρίσκονται κοντά στη γωνία που σχηματίζουν δύο τοίχοι, το φάσμα της ακτινοβολίας που εκπέμπει διακόπτεται στο χώρο που καθορίζουν οι δύο τοίχοι. Έτσι αν ένα νόμισμα βρίσκεται κτισμένο στη διασταύρωση δύο κάθετων τοίχων είναι αδύνατο να εντοπιστεί με το εκκρεμές (εικόνες Νο 11,12,13).

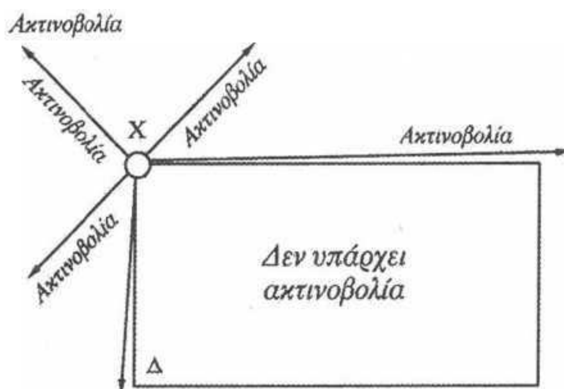
Εικόνα Νο 10

Η—ήλιος. ΑΑ1=διάφραγμα. 0= οπή διαφράγματος.
Γ= φωτεινό σημείο στον τοίχο. ΔΔ1= τοίχος. Π-πρίσμα
Ε=πρώτη θέση του αργυρού νομίσματος. Ε1-Ε2-Ε3-Ε4= θέσεις αργυρού νομίσματος που δείχνουν τις Ραδιαισθητικές Ακτίνες ΟΓΙΕ1-ΟΠΕ2- ΟΠΕ3-ΟΠΕ4
Το εκκρεμές πριν την παρεμβολή του πρίσματος υποδεικνύει την ύπαρξη νομίσματος στη θέση ΕΙ. Μετά την παρεμβολή του πρίσματος η Φωτεινή Ραδιαισθητική Ακτίνα αντανακλάται όπως η φωτεινή ακτίνα

Εικόνα Νο 11

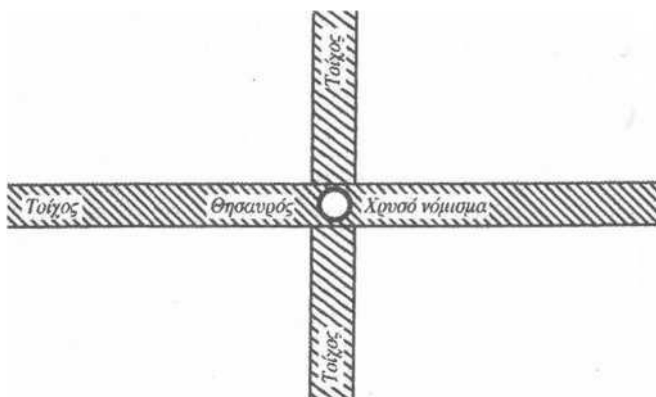
Το πείραμα του φακού

Εικόνα Νο 12

Η σημασία της γωνίας στους τοίχους

Η εξήγηση δεν είναι πολύ ξεκάθαρη, λέγεται όμως ότι πιθανώς αυτό οφείλεται στην πολλαπλή αντανάκλαση των ραδιαισθητικών κυμάτων στους τοίχους και σε τελική απόσβεση της ραδιαισθητικής ακτινοβολίας.

Εικόνα Νο 13

Η σημασία της γωνίας στους τοίχους.
Το νόμισμα είναι αδύνατον να βρεθεί.

5. *Ψάχνοντας για νερό και για σπηλιές*

Το Ραδιαισθητικό Πεδίο του νερού

Τα χαρακτηριστικά του Ραδιαισθητικού Πεδίου του νερού είναι τα εξής: Ραδιαισθητική Γεωδυναμική Ακτίνα που έχει κατεύθυνση Βορρά-Νότο. Ο Σειριακός Αριθμός του είναι 7 και η Διεύθυνση Περιστροφής για το διαυγές νερό είναι αντίθετη με την κίνηση των δεικτών του ρολογιού.

Βαρόμετρο και σημειώσεις για τον καθορισμό των
κατάλληλων συνθηκών για ραδιαισθητική έρευνα.

Στο σημείο αυτό ο ραδιαισθητικός θα πρέπει να είναι πολύ προσεκτικός γιατί τον ίδιο Σειριακό Αριθμό 7 που έχει το νερό, έχει και ο χαλκός. Ακόμα μικρή διαφορά έχει ο Σειριακός Αριθμός του μπετόν που είναι 7.5 και της μελάσας που είναι 8 κλπ. Σε αυτές τις περιπτώσεις η διάκριση θα πρέπει να γίνεται με τη Ραδιαισθητική Γεωδυναμική Ακτίνα η οποία είναι διαφορετική για τα διάφορα υλικά σώματα.

Παρατηρώντας το Ραδιαισθητικό Πεδίο του νερού, ανακαλύπτουμε ότι οι σπειροειδείς κινήσεις του εκκρεμούς έχουν διάταξη 3 σπείρες, 3 σπείρες, 1 σπείρα. Σύνολο 7, σε διάταξη ενός ημικυκλίου, κάτω από το οριζόντιο επίπεδο. Αλλά επειδή οι σπείρες δημιουργούνται κάτω από το νερό και ο ραδιαισθητικός στέκεται πάνω από την επιφάνειά του, η διερεύνηση του είδους των σπειροειδών κινήσεων συνήθως είναι αδύνατη.

Με το εκκρεμές ο Ραδιαισθητικός μπορεί να αποκαλύψει και το περίγραμμα της κοιλότητας που περιέχει το νερό, της κοίτης μέσα στην οποία ρέει καθώς και τη φορά κίνησής του.

Ακόμα το εκκρεμές έλκεται και γίνεται βαρύτερο ανάλογα με την ποσότητα του νερού, τη δύναμη ροής του και τη δύναμη πρόσκρουσής του στα πλάγια της κοίτης του. Η δύναμη του Ραδιαισθητικού Πεδίου δεν είναι πάντα η ίδια. Το ακίνητο νερό δύσκολα ανιχνεύεται ενώ αντίθετα η πρόσκρουσή του στη κοίτη του όταν ρέει, ενεργοποιεί έντονα το εκκρεμές. Έτσι ένα μικρό ρυάκι μπορεί να δημιουργεί ένα περισσότερο έντονο Ραδιαισθητικό Πεδίο από μία μεγάλη ακίνητη συλλογή νερού.

Όπως ήδη αναφέρθηκε, μία φλέβα νερού που ρέει στο οριζόντιο επίπεδο δημιουργεί μία Μαγνητική Ραδιαισθητική Επιφάνεια που περιβάλλεται από επτά Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Γραμμές. Αν η φλέβα έχει κάθετη πορεία, θα περιβάλεται από επτά ομόκεντρες κυκλικές Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Γ ραμμές. Από αυτές τις επτά Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Γραμμές, η πρώτη που είναι η πλέον εξωτερική και η τέταρτη, ανιχνεύονται πιο εύκολα γιατί είναι μεγαλύτερης έντασης και γίνονται περισσότερο αντιληπτές από το εκκρεμές του ραδιαισθητικού, κυρίως αν αυτός είναι πρωτόπειρος. Οι υπόλοιπες τρεις είναι πιο δύσκολο να ανιχνευθούν.

Αν την ημέρα του πειράματος επικρατούν κακές καιρικές συνθήκες, ακόμα και ένας πολύ πεπειραμένος ραδιαισθητικός μπορεί να παραπλανηθεί, γιατί η ομάδα των επτά Μαγνητικών Ραδιαισθητικών Γραμμών του νερού μπορεί να επαναλαμβάνεται πολλές φορές και τότε ο καθορισμός της Μαγνητικής Ραδιαισθητικής Επιφάνειας είναι ιδιαίτερα δύσκολο να ανιχνευθεί.

Η κυκλοφορία του νερού.

Όπως ήδη έχει αναφερθεί, η ραδιαισθητική ικανότητα, δηλαδή η ευαισθησία των ραδιαισθητικών στο να βρίσκουν νερό, μέταλλα κλπ. είναι αναπτυγμένη σε διαφορετικό βαθμό και λόγω του διαφορετικού βαθμού στον οποίο έχουν αναπτυγμένο αυτό το έμφυτο χάρισμα αλλά και λόγω της διαφορετικής εκπαίδευσης που έχει κάθε ραδιαισθητικός.

Έτσι, είναι σχετικά εύκολο να συναντήσει κανείς ένα ραδιαισθητικό άτομο, να το οδηγήσει σε ένα χωράφι και αυτό χρησιμοποιώντας ένα εκκρεμές ή μια κλιματόβεργα να του πει αν υπάρχει νερό και σε τι ποσότητα αλλά είναι δύσκολο να βρει κάποιον που να μπορεί να καθορίσει την έκταση ενός υδροφόρου ορίζοντα και να έχει την ικανότητα να διακρίνει από πού αυτός ο ορίζοντας προσπορίζεται το νερό του. Στη δεύτερη αυτή περίπτωση θα πρέπει ο ραδιαισθητικός να αισθάνεται το νερό με την ιδιαίτερη αίσθηση που θα του δίνει η Ραδιαισθητική Ακτίνα Προσοχής ή Νοητική Ακτίνα που δεν είναι αναπτυγμένη στον ίδιο βαθμό σε όλους τους ραδιαισθητικούς.

Είναι λίγοι αυτοί που μπορούν να ιχνογραφούν το περίγραμμα των υπογείων υδάτων, των ποταμών, των λιμνών κλπ. και να απομακρύνουν τις Απατηλές Ραδιαισθητικές Εικόνες από αντικατοπτρισμό, που συχνά εμποδίζουν τη ραδιαισθητική έρευνα.

Για τη μελέτη μιας εκτεταμένης συλλογής νερού θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί ένας μεγάλος αναλυτικός χάρτης όλης της χώρας και να σημειώνονται πάνω σε αυτόν όλα τα στοιχεία που θα βρίσκει ο ραδιαισθητικός, γιατί ένας υδροφόρος ορίζοντας μπορεί να δέχεται νερό από εκατοντάδες χιλιόμετρα μακριά.

Λέγεται ότι ο υδροφόρος ορίζοντας που βρίσκεται κάτω από το Παρίσι είναι ένα πλατύ ποτάμι που περνάει 1800 μέτρα κάτω από τη λίμνη της Γενεύης κοντά στη Λοζάννη και δέχεται νερό τόσο από τα Λευκά όρη όσο και από τις Άλπεις. (Εργασία του Γάλλου Μπαταντιέ - Maurice Batandier - 1898 που επιβεβαιώθηκε από δορυφορικές λήψεις το 1998).

Το υπόγειο νερό δεν είναι πάντα ένα ποταμάκι που κυλάει πιο αργά ή πιο γρήγορα. Συχνά είναι μία θάλασσα που δέχεται νερό από βροχές, από χιόνια και από παγετούς και χάνεται μέσα σε γεωλογικά στρώματα, άλλοτε αδιάβροχα και άλλοτε διαπερατά, και που εμπλουτίζεται από άλατα και διάφορες άλλες ουσίες ή αντίθετα φιλτράρεται από αυτές και πέφτει σε αβύσσους ενώ άλλοτε μετατρέπεται σε ατμούς και άλλοτε πάλι καταλήγει στο βάθος κάποιας λίμνης ή κάποιας θάλασσας.

Όλες αυτές τις μεταβολές είναι πολύ δύσκολο αν όχι αδύνατο να τις παρακολουθήσει ένας ραδιαισθητικός που δεν έχει ιδιαίτερα ανεπτυγμένο το χάρισμα ή κατά τους μεταφυσικούς, αυτή την Ψυχική ικανότητα.

Το πόσιμο νερό

Εκτός από την παρουσία του νερού με τη μορφή μίας δεξαμενής, μίας λίμνης, ενός ρυακιού, ενός ποταμού ή μιας θάλασσας, ο ραδιαισθητικός ανάλογα με την ευαισθησία και την εκπαίδευσή του μπορεί να καθορίσει την ποσότητα και την παροχή του νερού, τη σκληρότητά του, τη θερμοκρασία του, τη διαύγειά του καθώς και να πιθανολογήσει με αρκετή ακρίβεια την καταλληλότητά του για πόση. Για το σκοπό αυτό, αφού καθορίσει τον Σειριακό Αριθμό του νερού θα πρέπει με το εκκρεμές να καθορίσει αν σε αυτό υπάρχουν στοιχεία αμμωνίας, βάκιλοι, οργανικές ουσίες ή επικίνδυνα μέταλλα.

Ο πάγος και τα σύννεφα έχουν τον ίδιο Σειριακό Αριθμό με το νερό. Ο δε ραδιαισθητικός μπορεί να καθορίσει τόσο τη θερμοκρασία του πάγου κάτω από το μηδέν όσο και αν το νερό είναι βρόχινο ή θαλασσινό. Ακόμα υπάρχουν και ραδιαισθητικοί που

από μακριά μπορούν να αντιληφθούν τα σύννεφα και την κατεύθυνσή τους και να πιθανολογήσουν μία καταιγίδα και ακόμα να αισθάνονται ποια είναι η υγρασία του περιβάλλοντος.

Το Ραδιαισθητικό Πεδίο της σπηλιάς

Το εκκρεμές μας βοηθάει να ανακαλύψουμε υπόγειες σπηλιές, υπόγεια κενά και θολωτούς τάφους, πολύ εύκολα. Η αναζήτηση θα αποκαλύψει τη Ραδιαισθητική Γεωδυναμική Ακτίνα να έχει κατεύθυνση προς το βορρά, την Κατεύθυνση Περιστροφής του εκκρεμούς να είναι αντίθετη με αυτή των δεικτών του ρολογιού και τις Σπειροειδείς Κινήσεις του εκκρεμούς να είναι δύο σύνολα, με τρεις σπείρες κάθε σύνολο. Ακόμα ο ραδιαισθητικός θα διαπιστώσει αίσθημα ελαφρότητας στο εκκρεμές του.

Το περίγραμμα και το μέγεθος του χώρου που καταλαμβάνει μία σπηλιά μπορεί επίσης πολύ εύκολα να καθοριστούν, ενώ υπάρχει μόνο μία μικρή δυσκολία στο να βρεθεί το στόμιο, αν υπάρχει στόμιο, από το οποίο μπορεί να μπαίνει αέρας στο σπήλαιο. Ο καθορισμός αυτού του στομίου είναι ένα έργο που μόνο ένας πεπειραμένος ραδιαισθητικός μπορεί να επιτελέσει.

Για την ανεύρεση θολωτών τάφων, υπογείων αιθουσών και σπηλαίων πολλοί επιστήμονες ζητούν τη συνδρομή ραδιαισθητικών. Είναι γνωστή η ιστορία του ραδιαισθητικού που χρησιμοποιήθηκε όταν χρειάστηκε να καθοριστεί η δαιδαλώδης πορεία που έχουν οι κατακόμβες κάτω από το ναό του Αγίου Παύλου στη Ρώμη. Ήταν στις αρχές του 19ου αιώνα όταν πιθανολογήθηκε ότι ένα μεγάλο μέρος από τις κατακόμβες αυτές είχε υποστεί προσχώσεις και δεν ήταν δυνατό να διερευνηθεί αν οι κατακόμβες αυτές είχαν πράγματι κάποια συνέχεια. Ένας γνωστός ραδιαισθητικός της εποχής εκείνης με το όνομα Dalliani, χρησιμοποιώντας για εκκρεμές ένα κλειδί, χάραξε πάνω στο χώμα, στον περίβολο της εκκλησίας του αγίου Παύλου την πορεία των στοών που είχαν υποστεί προσχώσεις και ακόμα του υπόλοιπου τμήματος των αγνώστων μέχρι εκείνη τη χρονική στιγμή στοών. Οι υποδείξεις του επαληθεύτηκαν και για το λόγο αυτό έτυχε της ευλογίας του τότε Πάπα!

Το έτος 1928 ο γραμματέας του Ποντιφικάτου του Βατικανού υπεύθυνος στα θέματα αρχαιολογικών ερευνών Μπελβεντέρι (Belvederi), ζήτησε από έναν ραδιαισθητικό να τον πληροφορήσει αν στο υπέδαφος δίπλα από το κτήριο ενός ορφανοτροφείου στη Ρώμη, υπήρχαν αρχαιολογικά ευρήματα οπότε θα υπήρχε φόβος η αρχαιολογική υπηρεσία να διακόψει τις εργασίες ανέγερσης μίας νέας πτέρυγας του ορφανοτροφείου. Ο ραδιαισθητικός μετά από επίσκεψη στο χώρο, απάντησε ότι στο σημείο εκείνο και σε βάθος 10 περίπου μέτρων υπήρχε μία κενή αίθουσα διαμέτρου 6 και ύψους 4 μέτρων, στην οποία οδηγούσε μία κατεστραμμένη μαρμάρινη σκάλα και ότι μέσα στην αίθουσα υπήρχαν διάφορα σπασμένα αγάλματα. Η έρευνα της αρχαιολογικής υπηρεσίας δικαίωσε 100% τον ραδιαισθητικό.

Το απόλυτο κενό

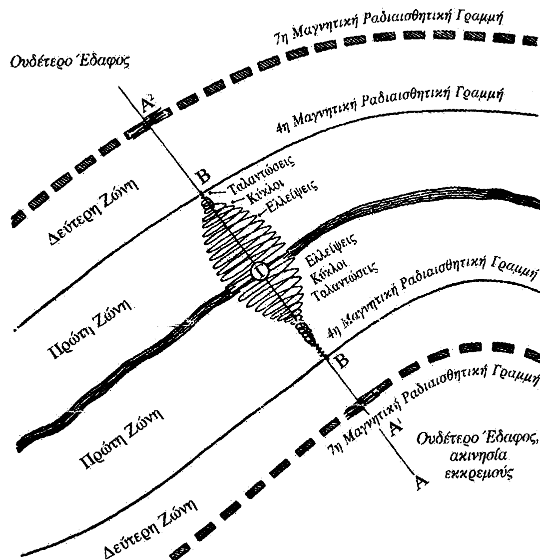
Αν ένας ραδιαισθητικός χρησιμοποιώντας το εκκρεμές του πειραματιστεί με ένα ηλεκτρικό λαμπτήρα που θεωρητικά περιέχει ένα μεταλλικό σπείραμα που περιβάλλεται από κενό, θα ανακαλύψει ότι η συμπεριφορά του εκκρεμούς, έχει τα ίδια κοινά χαρακτηριστικά με αυτά που παρατηρούνται πάνιο από μία σπηλιά. Η κατεύθυνση της Ραδιαισθητικής Γεωδυναμικής Ακτίνας είναι προς το Βορρά. Η κατεύθυνση της περιστροφής είναι αντίθετη από αυτή των δεικτών του ρολογιού και οι σπειροειδείς κινήσεις αποτελούν δύο σύνολα από τρεις σπείρες το καθένα και ακόμα δημιουργείται στον ραδιαισθητικό η αίσθηση ότι το εκκρεμές του έχει μικρότερο βάρος.

Το πείραμα αυτό μας δείχνει ένα κοινό γνώρισμα που έχουν οι ραδιαισθητικές ακτίνες με τις φωτεινές ακτίνες και αυτό είναι ότι μπορούν και οι δύο να μεταδίδονται μέσα από το κενό. Το εκκρεμές στην περίπτωση του λαμπτήρα απλά αποκαλύπτει την ύπαρξη του μεταλλικού σπειράματος. Εάν ισχύει η άποψη των ραδιαισθητικών ότι και αυτό που θεωρούμε απόλυτο κενό περιέχει ένα ρευστό που λέγεται «αιθέρας», αυτή είναι και μία άποψη ανεπιφύλακτα αποδεκτή από τους μεταφυσικούς.

6.Η Πρακτική της ανεύρεσης νερού

Με βάση όσα προαναφέρθηκαν, υπάρχουν τέσσερις μέθοδοι ανεύρεσης νερού από έναν ραδιαισθητικό.

Πρώτη μέθοδος: Νερό μπορεί να βρεθεί με τον καθορισμό της Μαγνητικής Ραδιαισθητικής Επιφάνειας και των Μαγνητικών Ραδιαισθητικών Γραμμών του.

Εικόνα Νο 14
Ανεύρεση μίας φλέβας νερού με το εκκρεμές

Η μέθοδος αυτή στηρίζεται στο ότι, όπως αναφέρθηκε σε προηγούμενο κεφάλαιο, γύρω από μία φλέβα νερού δημιουργείται μία Μαγνητική Ραδιαισθητική Επιφάνεια, και γύρω από αυτή επτά κυλινδρικές Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Επιφάνειες που σε μία οριζόντια τομή παρουσιάζονται σαν επτά Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Γραμμές γύρω από την αρχική Μαγνητική Ραδιαισθητική Επιφάνεια.

Από τις 14 Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Γραμμές, (επτά από κάθε πλευρά της Μαγνητικής Ραδιαισθητικής Επιφάνειας), η έβδομη και η τέταρτη είναι οι πλέον ανιχνεύσιμες ιδίως από τους πρωτόπειρους ραδιαισθητικούς (εικόνες Νο 1 και 2). Όταν ο ραδιαισθητικός εντοπίσει αυτές τις Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Γραμμές ψάχνοντας για νερό κεντρομόλα, δηλαδή προς τη φλέβα του νερού, θα εντοπίσει εύκολα τη Μαγνητική Ραδιαισθητική Επιφάνεια. Αν όμως ακολουθήσει φυγόκεντρη πορεία, από τη φλέβα του νερού, θα καταλήξει σε μία ουδέτερη ζώνη, όπου το εκκρεμές δεν θα κινείται.

Όταν ο ραδιαισθητικός αρχίζει την έρευνά του από την ουδέτερη ζώνη που στο πιο κάτω σχήμα σημειώνεται με το σημείο Α, (εικόνα Νο 14) και κατευθύνεται προς την έβδομη Μαγνητική Ραδιαισθητική Γραμμή που είναι το σημείο Α2, το εκκρεμές αρχικά θα ταλαντεύεται κάθετα προς την έβδομη Μαγνητική Ραδιαισθητική Γραμμή μέχρι που θα τη συναντήσει. Όταν τη συναντήσει οι ταλαντώσεις του εκκρεμούς θα γίνουν παράλληλες προς τις Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Γραμμές αλλά λιγότερο έντονες από ό,τι θα ήταν αν βρισκόταν πάνω από το νερό, δηλαδή πάνω από τη Μαγνητική Ραδιαισθητική Επιφάνεια. Ακολουθώντας ο ραδιαισθητικός μία κάθετη πορεία από την έβδομη προς την τέταρτη Μαγνητική Ραδιαισθητική Γραμμή, το εκκρεμές θα ταλαντεύεται πάλι κάθετα προς τις Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Γραμμές μέχρι να συναντήσει την τέταρτη Μαγνητική Ραδιαισθητική Γραμμή οπότε θα αρχίσει και πάλι να ταλαντεύεται παράλληλα με αυτή. Μετά το σημείο Β η ταλάντωση θα αρχίσει να γίνεται ελλειπτική και θα αυξάνεται σε εύρος, μέχρι που οι ελλείψεις θα καταλήξουν σε απλές αλλά έντονες ταλαντώσεις παράλληλες προς τη φλέβα του νερού. Στο σημείο αυτό ο ραδιαισθητι-

κός βρίσκεται στη Μαγνητική Ραδιαισθητική Επιφάνεια, δηλαδή πάνω από τη φλέβα του νερού. Από εκεί και πέρα το εκκρεμές αν προχωρήσει από την άλλη μεριά της φλέβας του νερού, θα κινείται με έναν τρόπο αντίστροφο από εκείνον που ήδη περιγράφηκε.

Ορισμένες φορές που κατά την ώρα του πειράματος επικρατεί κακοκαιρία και η ατμόσφαιρα είναι ηλεκτρισμένη, παρατηρείται μία πολλαπλή επανάληψη των επτά Μαγνητικών Ραδιαισθητικών Γραμμών με αποτέλεσμα να είναι μάταιος ο καθορισμός της Μαγνητικής Ραδιαισθητικής Επιφάνειας με τη μέθοδο αυτή. Σε τέτοιες περιπτώσεις ο ραδιαισθητικός μπορεί να αναζητήσει την Κάθετη Ραδιαισθητική Συνιστώσα αν πρόκειται για πηγή νερού ή κάποιο Κάθετο Μαγνητικό Ραδιαισθητικό Επίπεδο αν πρόκειται για φλέβα νερού. Η κάθετη Μαγνητική Ραδιαισθητική Συνιστώσα όπως αναφέρθηκε στα προηγούμενα, σε κάποια στιγμή απορροφάει τις πολλαπλές Απατηλές Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Εικόνες.

Πώς όμως ο ραδαισθητικός διακρίνει τις Απατηλές Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Εικόνες από τα πραγματικά αντικείμενα; Όταν ο ραδιαισθητικός δεν έχει χρόνο να περιμένει μέχρι οι Απατηλές Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Εικόνες να λάβουν τη μορφή της κάθετης Μαγνητικής Ραδιαισθητικής Συνιστώσας και να έχει αξιόπιστες ενδείξεις με τη χρήση του εκκρεμούς, μπορεί να κάνει τα εξής:

Α) Να καρφώσει στο έδαφος έναν μικρό σιδερένιο πάσσαλο ή να τοποθετήσει ένα μεγάλο κλειδί στο σημείο που πιθανολογεί ότι υπάρχει νερό. Αν από κάτω πραγματικά υπάρχει νερό το εκκρεμές θα παύσει να κινείται πάνω από τον πάσσαλο ή το κλειδί. Αν πρόκειται για μια Απατηλή Μαγνητική Ραδιαισθητική Εικόνα, το εκκρεμές θα εξακολουθήσει να ταλαντεύεται. **Αυτό παρατηρείται γιατί ο σίδηρος απορροφάει την ακτινοβολία του νερού.**

Β) Ίδιο θα είναι το αποτέλεσμα αν ο ραδιαισθητικός με το αριστερό του χέρι κρατάει ένα αιχμηρό μεταλλικό αντικείμενο.

Γ) Αν ο ραδιαισθητικός κρατήσει την αναπνοή του και το εκκρεμές σταματήσει να κινείται, πρόκειται για μία Απατηλή Μαγνητική Ραδιαισθητική Εικόνα. Αν το εκκρεμές συνεχίσει να κινείται, το αντικείμενο είναι πραγματικό.

Μεταλλικός πάσσαλος για την ανεύρεση αντικειμένων
με τη μέθοδο της Ραδιαισθητικής Ακτίνας

Δ) Να σηκώσει το βραχίονα του δεξιού του χεριού εφόσον με αυτό κρατάει το εκκρεμές και να το αφήσει να κατεβαίνει σιγά-σιγά σαν να θέλει να βυθίσει το εκκρεμές μέσα σε ένα υγρό. Αν πρόκειται για Απατηλή Μαγνητική Ραδιαισθητική Εικόνα ο ραδιαισθητικός δεν θα καταλάβει κάποια μεταβολή στο βάρος του εκκρεμούς καθώς θα το κατεβάζει προς το έδαφος. Αντίθετα αν ο ραδιαισθητικός βρίσκεται πραγματικά πάνω από νερό, θα αισθάνεται σαν το υποτιθέμενο υγρό στο οποίο βυθίζει το εκκρεμές, να είναι παχύρρευστο και να υπάρχει κάποιο εμπόδιο στη διαδρομή του εκκρεμούς προς το έδαφος.

Δεύτερη μέθοδος: Με τη Φωτεινή Ραδιαισθητική Ακτίνα. Όπως ήδη αναφέρθηκε, μία Ραδιαισθητική Φωτεινή Ακτίνα διαρκώς συνδέει κάθε σώμα με τον ήλιο ή με οποιαδήποτε άλλη φωτει-

νή πηγή το φωτίζει. Η ακτίνα αυτή όταν φθάσει στο σώμα ή στη Μαγνητική Ραδιαισθητική Επιφάνεια που το περιβάλλει, αντανακλάται δημιουργώντας μία ορισμένη γωνία. Η ακτίνα που αντανακλάται είναι βραχεία και σύντομα εξαφανίζεται. Μεταξύ του ήλιου και του σώματος η φωτεινή ακτίνα του ήλιου συγχωνεύεται με τη Φωτεινή Ραδιαισθητική Ακτίνα, εφόσον στην πορεία της ηλιακής ακτίνας δεν παρεμβάλλεται κάποιο σκιερό εμπόδιο.

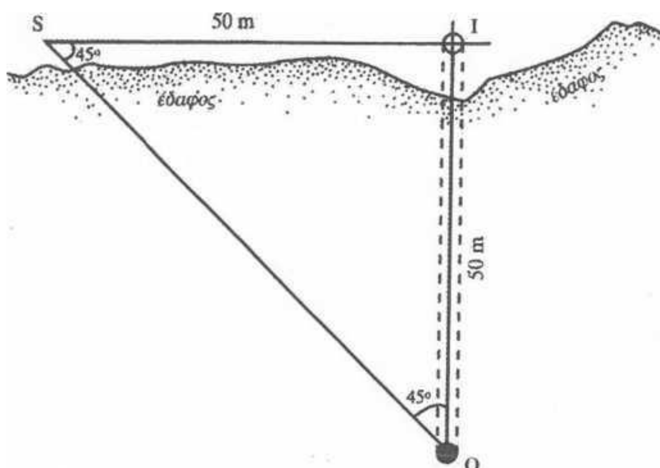
Πρακτικά, ο ραδιαισθητικός περιμένει ώστε ο ήλιος να βρίσκεται κοντά στο οριζόντιο επίπεδο, όπως συμβαίνει νωρίς το πρωί και το απόγευμα και περπατώντας παρεμβάλλεται σαν σκιερό εμπόδιο μεταξύ του ήλιου και του χώρου που πρόκειται να αναζητήσει το νερό. Μόλις το σώμα του διακόψει τη Φωτεινή Ραδιαισθητική Ακτίνα, το εκκρεμές αρχίζει να περιστρέφεται και έτσι να υποδηλώνει την παρουσία του νερού. Τότε προχωράει με το εκκρεμές προς την ίδια κατεύθυνση με τη Φωτεινή Ραδιαισθητική Ακτίνα, προς το νερό, μέχρι του σημείου που η Ακτίνα αυτή αντανακλάται σχηματίζοντας μία οξεία γωνία. Στο σημείο αυτό ο ραδιαισθητικός βρίσκεται πάνω από το νερό.

Θα πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι συχνά η ηλιακή ακτίνα όταν υπάρχει μεγάλη ηλιοφάνεια μπορεί να δώσει γέννηση σε Απατηλές Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Εικόνες, όπως ήδη έχει αναφερθεί.

Τρίτη μέθοδος: Με τη Ραδιαισθητική Ακτίνα Προσοχής. Η Ραδιαισθητική Ακτίνα Προσοχής, ενώνει το αντικείμενο με τον εγκέφαλο του ραδιαισθητικού και κανένα εμπόδιο δεν μπορεί να παρεμβληθεί ανάμεσά τους. Ο ραδιαισθητικός κρατώντας το εκκρεμές επισκοπεί τον ορίζοντα γυρνώντας το σώμα του γύρω από το σημείο στο οποίο στέκεται, έχοντας το αριστερό του βραχίονα σαν κεραία στραμμένο προς τα άνω. Τη στιγμή που ο βραχίονάς του θα διασταυρωθεί με τη Ραδιαισθητική Ακτίνα Προσοχής, το εκκρεμές θα αρχίσει να ταλαντώνεται και να υποδεικνύει την κατεύθυνση στην οποία βρίσκεται το νερό. Για ορισμένους ραδιαισθητικούς δεν είναι απαραίτητο να σηκώνουν το βραχίονά τους ή κάποιο κλαδί σαν κεραία για να καθορίσουν την κατεύθυνση στην οποία βρίσκεται το νερό και όταν το κάνουν, είναι για να έχουν μια κάποια μεγαλύτερη ακρίβεια στο πείραμά τους.

Αρχικά με τη μέθοδο αυτή ο ραδιαισθητικός γυρνώντας γύρω από το σώμα του, προσπαθεί να εντοπίσει το νερό σε μία κοντινή απόσταση, ας πούμε τα 50 μέτρα και στη συνέχεια στρέφει τα μάτια και την προσοχή του σε μία μεγαλύτερη ακτίνα, στα 100 μέτρα, 150 μέτρα κλπ. Ακόμα μπορεί να περιγράφει κύκλους με ακτίνα την απόσταση από ένα σπίτι ή ένα δένδρο που βρίσκονται στον ορίζοντα. Από τη στιγμή που βρει την κατεύθυνση στην οποία βρίσκεται το νερό νοητικά, συγκεντρώνεται χωρίς να κινείται στην απόσταση των 5, 10,20 κλπ. μέτρων μέχρι που το εκκρεμές να αρχίσει να κινείται. Με τον τρόπο αυτό μπορεί να καθορίσει την απόσταση στην οποία βρίσκεται το νερό. Βέβαια έχει μεγάλη σημασία και ο βαθμός στον οποίο έχει το χάρισμα ο ραδιαισθητικός και η εξοικείωση του με τη μέθοδο.

Τέταρτη μέθοδος: Η μέθοδος της διασταύρωσης των ακτινών. Αυτή συνίσταται στη μελέτη των ταλαντώσεων του εκκρεμούς και γίνεται ως εξής: Ο ραδιαισθητικός συγκεντρώνεται στην εργασία που κάνει χωρίς να κινείται και να σκέπτεται σε ποια κατεύθυνση υπάρχει νερό. Το εκκρεμές του δίνει την κατεύθυνση Κ1 και τότε αυτός κοιτάζει προς αυτή την κατεύθυνση αν υπάρχει κάποιο κτίριο, δέντρο, πέτρα κλπ και τα κρατάει σαν σημάδι. Επαναλαμβάνει το ίδιο από μία άλλη θέση σε απόσταση π.χ. 100 μέτρων από την προηγούμενη και χρησιμοποιώντας το εκκρεμές καθορίζει πάλι τη νέα κατεύθυνση Κ2 και κοιτάζει για κάποιο νέο σημάδι. Τελικά δεν έχει παρά να σημειώσει σε πιο σημείο τέμνονται οι ευθείες ΚΙ και Κ2. Εκεί θα βρίσκεται το νερό.

Εικόνα Νο 15

Υπολογισμός του βάθους

Καθορισμός της απόστασης και του βάθους του νερού

Στην Εικόνα Νο 15 ο ραδιαισθητικός στέκεται στο σημείο S και αναζητεί μία υπόγειο φλέβα που βρίσκεται στο σημείο O σε βάθος 50 μέτρων. Το σημείο I είναι στο έδαφος ακριβώς κάθετα από το σημείο O και σε απόσταση 50 μέτρων από το σημείο S. Έχουμε λοιπόν ένα τρίγωνο το SOI και δύο μεθόδους καθορισμού του βάθους στο οποίο βρίσκεται το νερό.

A. Απευθείας μέτρηση της απόστασης SO με τη Ραδιαισθητική Ακτίνα Προσοχής, χρησιμοποιώντας το εκκρεμές και βάζοντας την προσοχή του στα 5, 10, 15, 20, 30 μέτρα κλπ. Αν μετρηθεί η γωνία που σχηματίζει η Ραδιαισθητική Ακτίνα Προσοχής με το οριζόντιο επίπεδο και η απόσταση SI, με απλούς γεωμετρικούς υπολογισμούς καθορίζεται η απόσταση IO, δηλαδή το βάθος στο οποίο βρίσκεται το νερό.

Β. Μετρώντας διαδοχικά με την ίδια μέθοδο της Ραδιαισθητικής Ακτίνας Προσοχής, την οριζόντια απόσταση SI και την κάθετη SO. Έχει παρατηρηθεί ότι στον αέρα και πάνω από το έδαφος, σε ύψος που αντιστοιχεί με το μέσο ύψος του ανθρώπου σχηματίζονται Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Επιφάνειες που αντιστοιχούν σε υπόγειες ζώνες σε πολύ μικρότερη κλίμακα. Έτσι αν ένας ραδιαισθητικός που ψάχνει για νερό, αρχικά κρατήσει το εκκρεμές του όσο πιο ψηλά μπορεί και στη συνέχεια σιγά - σιγά αρχίζει να το κατεβάζει, τη στιγμή που το εκκρεμές θα βρίσκεται στα διάφορα ύψη του σώματός του, που αντιστοιχούν σε κάποια ζώνη που βρίσκεται νερό, θα αισθάνεται ένα ελαφρό αίσθημα αντίστασης στο κατέβασμα του εκκρεμούς και αυτό, ενώ μέχρι εκείνη τη στιγμή ήταν ακίνητο, θα αρχίσει να πάλλεται και να δίνει τον Σειριακό Αριθμό του νερού.

Σύμφωνα με την πιο πάνω παρατήρηση, όταν το εκκρεμές

αρχίζει να κινείται:

Στο ύψος των ματιών		το νερό βρίσκεται στα				40-50 μέτρα.
Στο ύψος " μέσης		"	"	"	"	100 "
Στο ύψος " γονάτων		"	"	"	"	250 "
Στο ύψος " αστραγάλων		"	"	"	"	300-400 "

Με αυτή τη μέθοδο είναι σαν να χρησιμοποιείται ένα εκκρεμές που να ενεργοποιείται καθώς κατεβαίνει σιγά-σιγά κάτω από τη γη και περνάει μέσα από διάφορα Μαγνητικά Επίπεδα νερού.

Εάν ένας ραδιαισθητικός έχει εντοπίσει το αντικείμενο της έρευνάς του, π.χ. ένα κοίτασμα χρυσού, μία φλέβα νερού κλπ. και θέλει να βρει σε ποιο βάθος βρίσκονται, στέκεται ακριβώς πάνω από την περιοχή, στο σημείο (Α) και βυθίζει στο έδαφος έναν πάσσαλο στον οποίο προσδένει ένα πολύ μακρύ σύρμα, το οποίο τεντώνει και το φέρνει παράλληλα με το έδαφος κρατώντας το σε απόσταση από αυτό με τη βοήθεια άλλων ξύλινων πασάλων. Αν αναζητείται ένα μεμονωμένο αντικείμενο η κατεύθυνση του σύρματος δεν έχει σημασία. Αν όμως πρόκειται για κάποια φλέβα νερού ή μετάλλου το σύρμα τεντώνεται κάθετα προς την κατεύθυνση της φλέβας που ήδη είχε βρεθεί και που τώρα αναζητείται το βάθος της.

Ο ραδιαισθητικός κρατώντας στα χέρια του μερικά κομμάτια από υλικά που πιθανολογεί ότι υπάρχουν κάτω από το σημείο (Α) π.χ. μάρμαρο, ασβέστη, αμίαντο κλπ. προχωράει με το εκκρεμές κατά μήκος του σύρματος μέχρι που το εκκρεμές να δώσει της χαρακτηριστικές ενδείξεις της ύπαρξης του νερού ή του μετάλλου. Αν η απόσταση από το σημείο (Α) είναι 20 μέτρα, τότε και το βάθος που βρίσκεται η φλέβα του νερού ή του μετάλλου είναι 20 μέτρα. Το κάθε τι που ανακαλύπτεται στο οριζόντιο επίπεδο και κατά μήκος του σύρματος, αν σκάψει κανείς στο σημείο (Α) θα το βρει και στο κάθετο, μέσα στο έδαφος.

Η εκτίμηση της παροχής του νερού

Μία πρώτη ένδειξη για την εκτίμηση της παροχής του νερού, είναι το εύρος και η συχνότητα των ταλαντώσεων του εκκρεμούς, που όμως, στα χέρια κάθε ραδιαισθητικού είναι διαφορετικά λόγω του διαφορετικού βαθμού της ραδιαισθητικής ευαισθησίας του καθενός.

Τα δύο αυτά στοιχεία, δηλαδή το εύρος και η συχνότητα των ταλαντώσεων διαφέρουν σε κάθε περίπτωση. Σαν παράδειγμα το νερό μιας πηγής μπορεί να δίνει 20 ταλαντώσεις μέσα σε 10 δευτερόλεπτα και μίας άλλης με μεγαλύτερη παροχή νερού να δίνει 24 ταλαντώσεις σε 10 δευτερόλεπτα. Το ίδιο εκκρεμές στα χέρια ενός άλλου ραδιαισθητικού για τις ίδιες πηγές νερού μπορεί να δώσει αντίστοιχα 24 και 29 ταλαντώσεις σε 10 δευτερόλεπτα. Κάθε ραδιαισθητικός έχει τα δικά του στάνταρ και με την εξάσκηση και την πείρα του μπορεί να βγάζει τα συμπεράσματά του.

Συνήθως οι πληροφορίες για την παροχή του νερού που μπορεί να δώσουν δύο ή τρεις πεπειραμένοι ραδιαισθητικοί ελάχιστα ή και καθόλου δεν διαφέρουν μεταξύ τους.

Η εκτίμηση της κατεύθυνσης ροής

Στο χέρι ενός μη ραδιαισθητικού ατόμου, όταν ένα εκκρεμές τεθεί εκούσια σε κίνηση αρχίζει να επιτελεί συμμετρικές ή σχεδόν συμμετρικές ταλαντώσεις. Στο χέρι όμως ενός ραδιαισθητι-

κού, οι κινήσεις του εκκρεμούς δεν είναι συμμετρικές. Εάν παρατηρήσει κανείς προσεκτικά θα δει το εκκρεμές να περιστρέφεται περισσότερο προς μία κατεύθυνση, σαν αυτό που το δραστηριοποιεί να το σπρώχνει προς αυτή την ορισμένη κατεύθυνση. Είναι σαν μία κούνια που όταν τη σπρώχνουμε ανεβαίνει ψηλά αλλά όταν επανέρχεται προς τη μεριά μας δεν ανεβαίνει στο ίδιο ύψος. Το ίδιο συμβαίνει και με το εκκρεμές. Πάνω από μία φλέβα νερού ΑΒ που το νερό ρέει με κατεύθυνση από το Α στο Β, το εκκρεμές φαίνεται σαν να σπρώχνεται από το Α προς την κατεύθυνση του Β. Αν κάποιος προσπαθήσει να κινήσει το εκκρεμές προς την αντίθετη κατεύθυνση, το εκκρεμές θα σταματήσει.

Έτσι αν ένας ραδιαισθητικός θέλει να καθορίσει με το εκκρεμές την κατεύθυνση της ροής ενός υπόγειου ποταμού που είναι γνωστή η ύπαρξή του, δεν έχει παρά να σταθεί πάνω από το ποτάμι και να αφήσει το εκκρεμές να ταλαντώνεται. Αν ο ραδιαισθητικός κινείται σύμφωνα με τη ροή του ποταμού οι ταλαντώσεις θα είναι ενεργείς και αντίθετα αν κινείται αντίθετα με τη φορά του ρεύματος του ποταμού, θα υπάρχει η τάση το εκκρεμές να σταματήσει να ταλαντώνεται. Αν ο ραδιαισθητικός κρατάει μία ραδιαισθητική βέργα ανάμεσα στις παλάμες του, αυτή θα στρέφεται έντονα προς τα άνω όσο προχωράει σύμφωνα με τη ροή του νερού και αντίθετα θα στρέφει ασθενώς προς τα κάτω όταν προχωράει αντίθετα με τη ροή του.

Αν ένας μαθητευόμενος ραδιαισθητικός θέλει να πειραματιστεί δεν έχει παρά να κρατήσει ένα εκκρεμές πάνω από έναν σωλήνα νερού που βρίσκεται στην αυλή του σπιτιού του και να παρατηρήσει αν η κατεύθυνση της ροής του νερού όπως την υπολόγισε είναι προς τη βρύση ή όχι. Αν είναι προς τη βρύση, έχει υπολογίσει σωστά. Η πορεία μίας φλέβας νερού που ρέει σε κάποιο συγκεκριμένο βάθος και σε ορισμένα σημεία βρίσκει μερική διέξοδο προς την επιφάνεια της γης, θυμίζει έναν κεντρικό αγωγό νερού που δίνει παροχή σε διάφορα σπίτια. Αυτές τις μερικές διεξόδους του νερού μπορεί να τις καθορίσει ο έμπειρος ραδιαισθητικός έστω και αν υπάρχει γύρω τους άργιλος ή λάσπη, ενώ ο πρωτόπειρος, συχνά οδηγείται σε λανθασμένα συμπεράσματα, αν πάνω από το νερό υπάρχουν αυτά τα υλικά.

Υπενθυμίζουμε ότι αν ο ραδιαισθητικός είναι ιδιαίτερα προικισμένος για να βρει την κατεύθυνση της ροής ενός υπόγειου ποταμού, δεν έχει παρά να συγκεντρωθεί στη φλέβα του νερού που είναι κάτω από τα πόδια του ή να συγκεντρωθεί πάνω από ένα χάρτη της περιοχής, έστω και αν ο ίδιος βρίσκεται χιλιόμετρα μακριά. Μπορεί ακόμα να έχει τη δυνατότητα να παρακολουθήσει όλη την πορεία του ποταμού από τις πλαγιές ενός βουνού μέχρι τη θάλασσα, σαν ο ποταμός να μην ήταν στο βάθος της γης αλλά στην επιφάνεια της. Δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ότι η ραδιοαίσθηση αποτελεί ένα χάρισμα που μπορεί να το έχει κάποιος από τη γέννησή του σε διαφορετικό βαθμό αναπτυγμένο, ότι μπορεί να το αναπτύξει περισσότερο με την εκπαίδευσή του κοντά σε έναν άλλο πιο πεπειραμένο ραδιαισθητικό αλλά μπορεί να αποτελεί και υποπροϊόν της πνευματικής ανάπτυξης κάθε ανθρώπου που ακολουθεί το Πνευματικό Μονοπάτι.

Η εκτίμηση της πίεσης του νερού

Αν έχουμε δύο μπουκάλια σφραγισμένα με φελλούς και το ένα είναι γεμάτο με νερό και το άλλο γεμάτο με σόδα, είναι προφανές ότι στο δεύτερο μπουκάλι, εσωτερικά ο φελλός θα δέχεται περισσότερη πίεση από ό,τι στο πρώτο, έστω και αν και στις δύο περιπτώσεις οι πιέσεις του νερού ισορροπούνται από τους σφηνωμένους φελλούς.

Το ίδιο μπορεί να συμβαίνει και σε μία υπόγεια συλλογή νερού. Μπορεί το νερό να πιέζεται από άλλες μεγάλες ποσότητες νερού και να μην μπορεί να εκτονωθεί λόγω του ότι περιβάλλεται από βράχο ή από έδαφος που είναι αδιάβροχο. Όμως καμιά φορά η πίεση είναι τόσο μεγάλη που αν υπάρξει έστω και μία μικρή διαφυγή, μπορεί να προκόψει μία εκτόνωση του νερού και τότε να σχηματίζεται ένας ψηλός πίδακας.

Στην περίπτωση που μία ποσότητα νερού βρίσκεται υπό πίεση, το εκκρεμές αποκαλύπτει αυτή την ιδιαίτερη κατάσταση σαν μία κάθετη κολώνα που ανυψώνεται από την επιφάνεια του νερού μέχρι το ύψος του πίδακα που θα εκδηλωνόταν, αν το νερό

αυτό έβρισκε κάποια διέξοδο προς τον αέρα.

Όταν ο ραδιαισθητικός ψάχνει με το εκκρεμές να ανακαλύψει το βάθος του νερού, θα συναντήσει αυτή την κολώνα πάνω από την οποία το εκκρεμές δίνει τον Σειριακό Αριθμό του νερού αλλά συγχρόνως έχει και το αίσθημα ελαφρότητας του εκκρεμούς που δίνει το αέριο. Ακολουθώντας και μετρώντας το ύψος της κολώνας μέχρι την επιφάνεια του νερού, υπολογίζει κανείς με την πείρα του από προηγούμενες παρεμφερείς μετρήσεις και την πίεση κάτω από την οποία βρίσκεται το νερό.

Η θερμοκρασία του νερού

Ένας ραδιαισθητικός προκειμένου να καθορίσει τη θερμοκρασία μίας συλλογής υπόγειου νερού, με την πείρα που έχει αποκτήσει από προηγούμενες μετρήσεις, φέρνει το εκκρεμές πάνω από μία υφασμάτινη κλίμακα που έχει εγγραφές θερμοκρασίας όπως το θερμόμετρο. Στην κλίμακα αυτή που είναι απλωμένη πάνω στο έδαφος παρατηρεί σε ποια ένδειξη το εκκρεμές θα αρχίσει να περιστρέφεται. Αν περιστρέφεται πάνω από την ένδειξη 20, η θερμοκρασία του νερού θα είναι 20 βαθμοί, αν πάνω από τους 25 η θερμοκρασία του νερού θα είναι 25 βαθμοί.

Συμπεράσματα

Τελειώνοντας θα πρέπει να τονίσουμε κάτι που εξηγείται μόνο με τις παραδοχές των μεταφυσικών: ότι δηλαδή, όσα προαναφέραμε και έχουν σχέση με τον καθορισμό της φύσης του νερού καθώς και κάθε άλλου σώματος και ακόμα για τον καθορισμό της απόστασης που αυτό βρίσκεται, του βάθους, της θερμοκρασίας, της κατεύθυνσης ροής, της ποσότητας, της καθαρότητάς του κλπ. ορισμένα άτομα που έχουν εξαιρετικά αναπτυγμένη την Ψυχική ικανότητα της Ραδιαισθησίας, μπορούν να τα καθορίσουν με εξαιρετική ακρίβεια, χωρίς τη χρήση κάποιου ραδιαισθητικού μέσου όπως το εκκρεμές ή διχαλωτή βέργα κλπ. αλλά μόνο με τη Ραδιαισθητική Ακτίνα Προσοχής.

Ένα τέτοιο άτομο, έστω και αν βρίσκεται χιλιόμετρα μακριά,

πάνω σε ένα πλοίο ή μέσα σε ένα αεροπλάνο, μπορεί να κάνει τις εκτιμήσεις του και να βγάλει τα συμπεράσματά του. Αν θέλει να τα επιβεβαιώσει μπορεί να επαναλάβει τα πειράματά του, επισκεπτόμενος αργότερα με ένα εκκρεμές ή κάποιο άλλο ραδιαισθητικό όργανο, τη συγκεκριμένη περιοχή. Και όπως προελέχθη αυτά ισχύουν όχι μόνο για το νερό αλλά και για το χρυσό, για κάποια βυθισμένη πολιτεία, για ένα χαμένο πρόσωπο, ένα ναυάγιο, για τον εντοπισμό ενός αεροπλάνου που κατέπεσε κλπ.

Ορισμένα άτομα, στο σπίτι τους και πολλές φορές χωρίς να χρησιμοποιούν Ραδιαισθητικό όργανα, μπορούν να χρησιμοποιούν με επιτυχία και άλλες μεθόδους όπως αυτή της Φωτεινής Ραδιαισθητικής Ακτίνας και ακόμα της Ραδιαισθητικής Γεωδυναμικής Ακτίνας. Κρατούν στο χέρι τους διάφορα υλικά, όπως μόλυβδο, άργυρο, χαλκό κλπ. και πάνω σε ένα χάρτη της περιοχής, καθορίζουν το σημείο στο οποίο βρίσκεται το κοίτασμα ενός υπό αναζήτηση υλικού ή κάποιο χαμένο πρόσωπο ή κάποιο ναυάγιο κλπ.

Η μέθοδος της Ραδιαισθητικής Ακτίνας Μάρτυρα είναι ιδιαίτερης χρησιμότητας όχι μόνο για την ανεύρεση του νερού αλλά και για άλλες περιπτώσεις όπως για την ποιοτική ανάλυση και τον καθορισμό της περιεκτικότητας ενός υπόγειου κοιτάσματος σε λιθάνθρακα, για την αξιολόγηση της καθαρότητας μιας συλλογής πετρελαίου, για την περιεκτικότητα ενός πετρώματος σε χρυσό, χαλκό, σιδηροπυρίτη κλπ.

Εδώ θα πρέπει να υπενθυμίσουμε τη διαφορά που υπάρχει ανάμεσα στη Ραδιαισθητική Ακτίνα Προσοχής και στη Διαίσθηση. Έχουμε αναφέρει ότι η πρώτη είναι μία παράμετρος του Ραδιαισθητικού Πεδίου ενώ η Διαίσθηση είναι μία διαφορετική Αστρική ή ψυχική ιδιότητα.

Τέλος θα πρέπει να σημειώσουμε ότι πολλές φορές, η συνεργασία γεωλόγων και ραδιαισθητικών για την ανεύρεση νερού, μπορεί να δώσει καλύτερα αποτελέσματα κυρίως σε περιπτώσεις μη επαρκώς προικισμένων και εκπαιδευμένων ραδιαισθητικών ατόμων.

7. *Ψάχνοντας για πετρέλαιο και φυσικά αέρια*

Το πετρέλαιο βρίσκεται μέσα στη γη σε τρεις μορφές: την υγρή, που είναι το αργό πετρέλαιο, την ασφαλτώδη και την αεριώδη και για να το εντοπίσει ο ραδιαισθητικός, μπορεί να χρησιμοποιήσει μία ή περισσότερες από τις μεθόδους που προαναφέραμε αρκεί να γνωρίζει ορισμένες σταθερές τις οποίες παραθέτουμε πιο κάτω:

Α) Το ακατέργαστο υγρό πετρέλαιο (crude), έχει:

* Ραδιαισθητική Γεωδυναμική Ακτίνα με κατεύθυνση 60 μοίρες Βοριοδυτικά.
* Σειριακό αριθμό: 22
* Διεύθυνση περιστροφής: Σύμφωνα με τους δείκτες του ρολογιού.
* Σπειροειδείς κινήσεις: Επτά σύνολα τριών σπειρών συν μία σπείρα.
* Αίσθηση του εκκρεμούς: Αίσθηση ότι αυτό είναι βαρύτερο.
* Ιδιαίτερη αίσθηση: Η εντύπωση ότι το εκκρεμές κινείται σαν μέσα σε ένα ελαιώδες υγρό.

Β) Το ασφαλτώδες πετρέλαιο (solid), έχει:

- Σειριακό αριθμό: 30
- Το εκκρεμές δίνει τις ίδιες ενδείξεις με το αργό πετρέλαιο και επιπλέον την ένδειξη ότι αυτό περιέχει προσμείξεις και συγκεκριμένα άσφαλτο.

Γ) Το αεριώδες πετρέλαιο, έχει:

- Σειριακό αριθμό: 14
- Διεύθυνση περιστροφής: Αντίθετη με τους δείκτες του ρολογιού.
- Σπειροειδείς κινήσεις: Ίδιες με του υγρού πετρελαίου.
- Αίσθηση εκκρεμούς: Αίσθηση ότι είναι ελαφρότερο και ότι χορεύει στον αέρα.

Θα πρέπει να τονιστεί ότι φυσικά αέρια όπως το μεθάνιο και το αεριώδες πετρέλαιο, βρίσκονται σε πολλά μέρη αλλά δεν θα πρέπει να νομίζει κανείς ότι όπου υπάρχει αεριώδες πετρέλαιο εκεί υποχρεωτικά υπάρχει και πετρέλαιο. Μπορεί ένα κοίτασμα του πετρελαίου να βρίσκεται χιλιόμετρα μακριά, τα αέριά του μη μπορώντας να διαφύγουν, να συσσωρεύονται σε μεγάλη απόσταση από αυτό. Σε μελέτες που έγιναν πρόσφατα στη Ρωσία, βρέθηκε ότι υπάρχουν χώροι με αεριώδες πετρέλαιο που απέχουν 5.000 χιλιόμετρα μακριά από κάποιο κοίτασμα πετρελαίου.

Ο επακριβής καθορισμός του χώρου τον οποίο καταλαμβάνουν τα φυσικά αέρια είναι δύσκολος. Σε ένα συνέδριο επιστημόνων και ραδιαισθητικών στη Ρωσία, πριν λίγα χρόνια, κανείς δεν συμφώνησε με κανέναν, στις βασικές παραμέτρους μέτρησης του όγκου των φυσικών αερίων με ραδιαισθητικές μεθόδους.

Το 1922 ο Αβάς Μέμερτ βρισκόταν στην Γκαλίσια και έψαχνε για πετρέλαιο, γιατί τότε δεν υπήρχαν βέβαια τα μέσα τα σημερινά. Υπεύθυνος της περιοχής για την έρευνα ήταν ο μηχανικός Μ. Χούσον (Husson) που κάποτε συνταξιδεύοντας μέσα σε ένα τραίνο, αστειευόμενος είπε του Μέμερτ «δεν κοιτάζεις μήπως υπάρχει και στο κτήμα μου πετρέλαιο; Ο Μέμερτ του ζήτησε να του δείξει πάνω στο χάρτη πού ακριβώς ήταν το κτήμα του

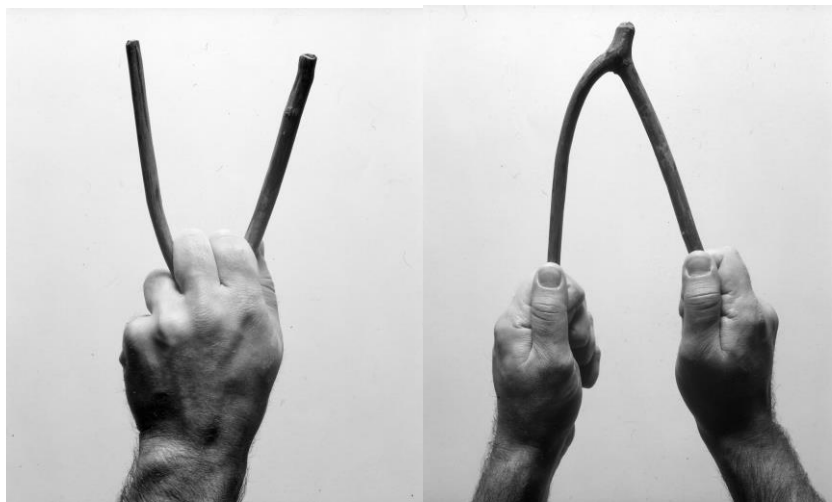
και αφού το ανίχνευσε με το εκκρεμές του, του είπε ότι το κτήμα του δεν είχε πετρέλαιο αλλά φυσικό αέριο, μεθάνιο, σε βάθος 2.8 μέτρα. Τέσσερα χρόνια αργότερα ο Χούσον έγραψε στον Μέμερτ ότι έκανε γεωτρήσεις στο κτήμα του γιατί υπήρχαν επιστημονικές ενδείξεις ότι εκεί υπάρχει πετρέλαιο, αλλά το μόνο που βρήκαμε είπε, ήταν μεθάνιο σε βάθος 2.8 μέτρων. Σε θυμήθηκα και γι'αυτό σου γράφω και μακάρι να σε είχα ακούσει τότε αλλά με παρέσυραν οι συνάδελφοί μου μηχανικοί.

Τα ραδιαισθητικό χαρακτηριστικά των αερίων τα αναφέραμε πιο πάνω, στη συνέχεια παραθέτουμε έναν πίνακα με τους Σειριακούς Αριθμούς ορισμένων υλικών και ακόμα με την κατεύθυνση της Ραδιαισθητικής Γεωδυναμικής τους Ακτίνας.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΕΙ ΔΙΑΦΟΡΑ ΥΛΙΚΑ

Σειριακός Αριθμός	Υλικό	Κατεύθυνση Ραδ. Γεωδ. Ακτ.
4	Σίδηρος - Ατσάλι	Νότος
4.4	Ασβεστόλιθος	Βορράς
5	Αλουμίνιο	75° ΒΑ.
5	Νικέλιο	55° ΝΑ.
6	Σπήλαια	30° ΝΔ.
6	Μεθάνιο	
6	Άργυρος	Ανατολή
7	Χαλκός-Ορείχαλκος	45° ΝΔ.
7	Κασσίτερος	75° ΒΔ.
7	Νερό	40° ΒΔ.
7	Τενεκές	27° ΒΑ.
9	Μαγγάνιο	45° ΝΔ.
10	Αρσενικό	Ανατολή
10	Κοβάλτιο	Νότος
11	Χρυσός	συνήθως Δύση σπάνια Βορράς σπανιότατα Ανατολή

12	Νάτριο	Βορράς
12	Βισμούθιο	75° ΒΑ.
13	Κάλιο	60° ΒΑ.
14	Χρωμίτης	Ανατολή
15	Ασβέστης	30° ΝΑ.
15	Υδράργυρος	17° ΒΑ.
17	Φώσφορος	45° ΝΔ.
17	Τσίγκος	45° ΝΑ.
21	Μόλυβδος	60° ΒΔ.
30	Πυρόλιθος	5° ΒΔ.
30	Άνθρακας	75° ΝΔ.
		κλπ. κλπ.

8. Αναζητώντας χρυσό

Ο χρυσός περισσότερο από κάθε άλλο σώμα είναι δύσκολο να ανιχνευτεί και αυτό οφείλεται στην πολλαπλότητα των Ραδιαισθητικών παραμέτρων που δημιουργεί γύρω του. Η πρώτη αρχική δυσκολία οφείλεται στο γεγονός ότι η Ραδιαισθητική Γεωδυναμική Ακτίνα του χρυσού, έχει πολλαπλές κατευθύνσεις. Η βασική της κατεύθυνση είναι προς τη Δύση αλλά συχνά λίγη ώρα αργότερα μπορεί να αλλάξει κατεύθυνση και να στραφεί προς την Ανατολή ή προς το Βορρά.

Ο Σειριακός αριθμός του χρυσού είναι 11

Η Διεύθυνση Περιστροφής του είναι σύμφωνα με την πορεία των δεικτών του ρολογιού.

Οι σπείρες 3,3,3,2 με τον άξονα να σχηματίζει μία αγκύλη με κατεύθυνση προς τη Δύση.

Τα μήκη της Ραδιαισθητικής Γεωδυναμικής Ακτίνας διαφέρουν ανάλογα με το βάρος του χρυσού αντικειμένου. Σαν παράδειγμα:

Για 10 γραμ. ατόφιο χρυσό το μήκος της Ραδιαισθητικής Γεωδυναμικής Ακτίνας είναι 60 εκατ.

Για 20 γραμ.	80 εκατ.
Για 30 γραμ	100 εκατ.
Για 55 γραμ.	120 εκατ.
Για 65 γραμ.	140 εκατ.
Για 80 γραμ.	170 εκατ.

Γ ια 92 γραμ.	200 εκατ.
Για 175 γραμ.	280 εκατ.
Για 250 γραμ.	300 εκατ.
Για 260 γραμ.	330 εκατ.

Σημειώστε ότι οι ανωτέρω τιμές είναι ενδεικτικές και διαφέρουν όταν μετρώνται από διαφορετικούς ραδιαισθητικούς.

Μία φλέβα χρυσού όπως και μία φλέβα νερού, περιβάλλεται από Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Γραμμές. Στην περίπτωση του νερού όπως είδαμε πιο πάνω είναι 7 ενώ στην περίπτωση του χρυσού είναι 11 και από αυτές η πλέον έντονες είναι η 6η και η 11η.

Μία μάζα χρυσού περιβάλλεται από σφαιρικές Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Επιφάνειες. Μία φλέβα χρυσού από κυλινδρικές Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Επιφάνειες. Οι επιφάνειες αυτές σχηματίζουν ομάδες 11 επιφανειών που σε περίπτωση κακοκαιρίας μπορεί να επαναλαμβάνονται απεριόριστα.

Οι δυνάμεις του Ραδιαισθητικού Πεδίου είναι πολύ πιο έντονες κάτω από το αντικείμενο (προς τη γη) παρά πάνω από αυτό. Επίσης είναι πιο έντονες προς την κατεύθυνση του Βορρά, της Ανατολής και της Δύσης.

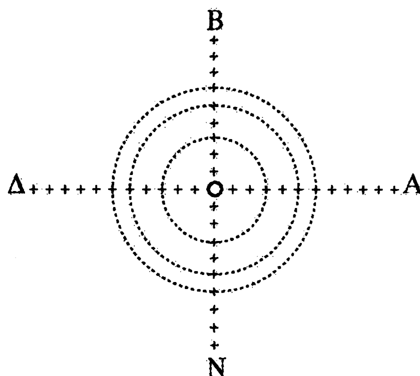
Εάν κάποιος είναι προσεκτικός, μπορεί με το εκκρεμές να εντοπίζει το χρυσό αντικείμενο, στο σημείο διασταύρωσης των κύκλων που καταγράφει το εκκρεμές, στην τάση του να κατευθυνθεί άλλοτε προς το Βορρά και άλλοτε προς την Ανατολή και τη Δύση. Με αυτό τον τρόπο, στο σημείο διασταύρωσης των Μαγνητικών Ραδιαισθητικών Γραμμών σχηματίζεται ο χαρακτηριστικός και γνωστός σε όλους **«Σταυρός του Χρυσού».**

Οι κινήσεις αυτές του εκκρεμούς, για ένα άτομο που δεν είναι εξαιρετικά εκπαιδευμένο και εξασκημένο μπορεί να τον παραπλανούν και να μην του επιτρέπουν να καθορίσει τη Μαγνητική Ραδιαισθητική Επιφάνεια της φλέβας ή τού. προς αναζήτηση χρυσού αντικειμένου.

Όσο μεγαλύτερη είναι η ηλιοφάνεια την ώρα του πειράματος και όσο περισσότερο η ατμόσφαιρα λόγω κακοκαιρίας είναι φορτισμένη με ηλεκτρισμό, τόσο πιο έντονες Απατηλές Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Εικόνες δημιουργούνται. Για το λόγο αυτό

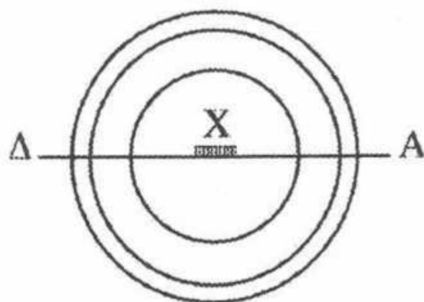
ο ραδιαισθητικός είναι καλύτερα να πειραματίζεται αργά το απόγευμα και μετά τη βροχή, οπότε οι παράγοντες αυτοί ατονούν. Ακόμα κατάλληλη στιγμή είναι αυτή που οι ακτινοβολίες σχηματίζουν ακριβούς πάνω από το χρυσό αντικείμενο την Κάθετη Ραδιαισθητική Συνιστώσα.

Από άποψη πρακτικής η διερεύνηση γίνεται στο σημείο που το εκκρεμές δίνει ενδείξεις ότι υπάρχει κάποια φλέβα χρυσού.

Εικόνα Νο 16

Ο Σταυρός του Χρυσού. Προβολή στο οριζόντιο επίπεδο του εδάφους. Ένα χρυσό νόμισμα περιβάλλεται από 44 (4Χ11) Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Σφαίρες που εμφανίζονται αντίστοιχα με τα τέσσερα σημεία του ορίζοντα και είναι το σημείο που το οριζόντιο επίπεδο του εδάφους διακόπτει τις έντεκα Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Σφαίρες

Εικόνα Νο 17

Ο "Σταυρός τον Χρυσού Κάθετη διανομή που δείχνει τρεις από τις έντεκα Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Επιφάνειες που είναι περισσότερο έκδηλες κάτω από το οριζόντιο επίπεδο και στον μεσημβρινό Ανατολή - Δύση.

Αλλά πού ακριβώς είναι αυτή η φλέβα και πού θα πρέπει κανείς να σκάψει; Τι θα πρέπει να κάνει ο ραδιαισθητικός; Γιατί είναι δυνατόν την ώρα του πειράματος η Μαγνητική Ραδιαισθητική Επιφάνεια να είναι ασταθής, να μην εντοπίζεται, να ανταναklάται και το εκκρεμές επηρεασμένο από Απατηλές Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Εικόνες να παραμένει αδρανές πάνω από την πραγματική φλέβα χρυσού.

Ένα λεπτό αργότερα μπορεί όλα να έχουν αλλάξει, η ηλεκτρική φόρτιση της ατμόσφαιρας να έχει χαθεί, το εκκρεμές να δραστηριοποιείται πάνω από την πραγματική φλέβα του χρυσού και να είναι ακίνητο στα σημεία που λίγο πιο πριν έδειχνε κάποια παραπλανητική δραστηριότητα. Έτσι δίνεται η εντύπωση ότι οι διάχυτες Απατηλές Μαγνητικές ή Ραδιαισθητικές Εικόνες που ανακάλυπτε ο ραδιαισθητικός, σχηματίζουν τώρα πάνω από το χρυσό μία Κάθετη Ραδιαισθητική Συνιστώσα.

Πώς όμως εξηγείται αυτό το φαινόμενο; Για την εξήγησή του δίνεται ένα παράδειγμα. Είναι, λένε, σαν την αντανάκλαση της σελήνης σε μία ήρεμη θάλασσα. Τα όρια της αντανάκλασης είναι σαφή και το είδωλο της σελήνης σταθερό και αμετακίνητο. Αν η θάλασσα έχει κυμάτισμά, δεν θα υπάρχει ένα σαφές είδωλο αλλά πολλαπλά, ασαφή αλληλεπικαλυπτόμενα και μετακινούμενα είδωλα, σε διαφορετική θέση και κατεύθυνση από το σημείο που θα βρισκόταν το είδωλο αν η θάλασσα ήταν ήρεμη. Για το λόγο αυτό ο ραδιαισθητικός δεν πρέπει να εργάζεται κάτω από αντίξοες συνθήκες που στην προκειμένη περίπτωση είναι η κακοκαιρία και η μεγάλη ηλιοφάνεια.

Η εναλλαγή αυτών των δύο καταστάσεων Απατηλές Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Εικόνες και Κάθετη Ραδιαισθητική Συνιστώσα είναι ένα σύνηθες φαινόμενο και γι’ αυτό αυτοί που ψάχνουν για χρυσό πρέπει να πειραματίζονται πολύ νωρίς το πρωϊ ή αργά το απόγευμα ή ακόμα τις ώρες που ο ήλιος περνάει από τις κατευθύνσεις της Ανατολής, του Νότου και της Δύσης.

Τι γίνεται όμως προκειμένου να διακρίνει ο ραδιαισθητικός τις Απατηλές Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Εικόνες από την Κάθετη Ραδιενεργό Συνιστώσα; Με το εκκρεμές καθορίζει τα σημεία που του δίνεται ο Σειριακός αριθμός 11 και σε όλα αυτά τα σημεία καρφώνει στο έδαφος ξύλινους πασσάλους. Στο σημείο που διασταυρώνονται οι Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Γ ραμμές και σχηματίζεται ο **«Σταυρός του Χρυσού»** εκεί είναι και το σημείο που βρίσκεται ο χρυσός.

Επειδή όμως υπάρχουν περιπτώσεις που ο ραδιαισθητικός πρέπει για διαφόρους λόγους να τελειώσει την εργασία του γρήγορα και δεν έχει το χρόνο να περιμένει για ιδανικές συνθήκες εργασίας, μπορεί να χρησιμοποιήσει και μία άλλη μέθοδο πιο απλή και πιο σύντομη.

Συγκεκριμένα μπορεί να χρησιμοποιήσει τη μέθοδο της Ραδιαισθητικής Ακτίνας Μάρτυρα που ήδη έχει περιγράφει. Σύμφωνα με αυτή τη μέθοδο, μπορεί κάποιος βοηθός να κρατάει ένα χρυσό αντικείμενο ή ένα χρυσό νόμισμα και να απομακρυνθεί σε μία απόσταση. Μόλις ο ραδιαισθητικός περάσει με το εκκρεμές του ανάμεσα από τη νοητή γραμμή που ενώνει το χρυσό που

κρατάει ο βοηθός, με το προς ανίχνευση χρυσό αντικείμενο, το εκκρεμές που κρατάει με το δεξιό του χέρι θα αρχίσει να δείχνει σε κάποιο σημείο Α του εδάφους τον Σειριακό αριθμό 11 του χρυσού. Το ίδιο επαναλαμβάνει και με ένα δεύτερο βοηθό που και αυτός απομακρύνεται προς μία άλλη κατεύθυνση. Ο ραδιαισθητικός με το εκκρεμές του πάλι ψάχνει το σημείο Β στο οποίο όταν διακοπεί η Ραδιαισθητική Ακτίνα Μάρτυρα θα του δίνεται ο Σειριακός Αριθμός 11 του χρυσού. Το χρυσό αντικείμενο θα βρεθεί στο σημείο που θα διασταυρωθούν οι δύο Ραδιαισθητικές Ακτίνες Μάρτυρα.

Σε ένα δεύτερο χρόνο ο ραδιαισθητικός μπορεί να επαναλάβει στο καθορισμένο πλέον σημείο τις έρευνές του με τον προηγούμενα περιγραφέντα τρόπο του «Σταυρού του Χρυσού».

Υπενθυμίζουμε ότι υπάρχουν ραδιαισθητικοί που μπορούν να χρησιμοποιήσουν με επιτυχία τη μέθοδο της Ραδιαισθητικής Ακτίνας Μάρτυρα εργαζόμενοι και πάνω από έναν τοπογραφικό χάρτη.

Για αυτούς που ψάχνουν για χρυσό και θησαυρούς

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να αναφερθώ σε αυτούς που ψάχνουν για αρχαία αντικείμενα και για χρυσά νομίσματα. Πολλοί ερασιτέχνες ραδιαισθητικοί που ψάχνουν για θησαυρούς με ένα εκκρεμές ή ένα άλλο ραδιαισθητικό μέσο, συχνά απογοητεύονται και καταφεύγουν στις διάφορες συσκευές που κυκλοφορούν στο εμπόριο. Από μία απόρρητη έρευνα που έγινε το 1996 από μία γνωστή αντιπροσωπεία τέτοιων συσκευών, προκύπτει ότι τουλάχιστον στην Ελλάδα **κανένας ποτέ δεν βρήκε ούτε το παραμικρό χρυσό αντικείμενο με τέτοια συσκευή.** Όποια διάδοση έχει ακουστεί για τενεκέδες με λίρες από την Κατοχή κλπ. που έχουν βρεθεί είναι όλα φαντασίες. Οι συσκευές αυτές ανιχνεύουν εύκολα το σίδηρο αλλά όχι το χρυσό, ανεξάρτητα με αυτά που εγγυώνται ορισμένοι έμποροι.

Εάν κάποιος θέλει να κάνει κάποια έρευνα για χρυσό ας την κάνει αλλά μόνο με τη βοήθεια κάποιου πεπειραμένου ραδιαισθητικού, αλλιώς ματαιοπονεί και ξοδεύει χρήματα.

Πρέπει όμως να ξέρει ότι μόνο **εξαιρετικά χαρισματικοί ραδιαισθητικοί μπορούν να βρουν χρυσό.** Αυτό πρέπει όλοι να το καταλάβουν και να μην ταλαιπωρούνται χωρίς λόγο ούτε να προμηθεύονται άχρηστες συσκευές και να κινδυνεύουν να μπλέξουν με τις αρχές για παράνομη ανασκαφή. Οι συσκευές αυτές είναι πολύ χρήσιμες και εντοπίζουν μεταλλικά αντικείμενα, ακόμα και.. .νάρκες! Εντοπίζουν μεγάλα κενά και θολωτούς τάφους αλλά όχι θησαυρούς και χρυσάφι. Οι συσκευές μπορεί να βοηθήσουν έναν αρχαιοκάπηλο αλλά ΟΧΙ έναν Χρυσοθήρα.

Επίσης θα πρέπει όλοι να γνωρίζουμε ότι αυτά που λέγονται, ότι «ο χρυσός αλλάζει θέση όταν είναι θαμμένος» ή ότι «τον θαμμένο χρυσό τον φυλάνε εξωγήινες οντότητες» κλπ. είναι όλα παραμύθια για αφελείς. Ο χρυσός είναι ένα μέταλλο όπως και όλα τα αλλά και μάλιστα σήμερα υπάρχουν μέταλλα που είναι πιο ακριβά από το χρυσό. Είναι όμως παρατηρημένο ότι άνθρωποι που κοιμούνται πάνω από χρυσό ή συναλλάσσονται με χρυσό, έχουν διαρκώς ένα αίσθημα κόπωσης και δυσθυμίας, πιθανώς γιατί η επαφή τους με το χρυσό που έχει φόρτιση από πολλές αρνητικές ανθρώπινες δραστηριότητες, επιδρά στο θυμικό τους. Αυτός φαίνεται ότι είναι και ο λόγος που υπάρχουν τόσες σχετικές προλήψεις. Οι δράκοι που φυλάνε το χρυσό, είναι οι κίνδυνοι που διατρέχουν οι χρυσοθήρες. Όχι από εξωγήινους αλλά από άλλους άπληστους συνανθρώπους τους. Ο τυχοδιωκτισμός είναι ένας μεγάλος δράκος και ο γρήγορος και εύκολος πλουτισμός είναι ένας ακόμα μεγαλύτερος. Θα πρέπει να ξέρει κανείς ότι τα μεγαλύτερα ψέματα που έχουν ειπωθεί από ανθρώπινο στόμα είναι σχετικά με το χρυσό. Μην πιστεύετε τίποτα και πολύ περισσότερο ότι ο χρυσός θα σας φέρει ευτυχία. Αν φέρνει κάτι μαζί του ο χρυσός είναι δυστυχία.

9.Αιτίες που κάνουν λάθη οι ραδιαισθητικοί

Αιτίες που οφείλονται στο εκκρεμές

Μία βασική αιτία είναι το βάρος του εκκρεμούς. Εάν το εκκρεμές είναι πολύ βαρύ αντιδρά νωχελικά σε αδύνατα κύματα. Εάν το εκκρεμές είναι πολύ ελαφρό αντιδρά έντονα στα έντονα κύματα. Έτσι για παράδειγμα πάνω από ένα αργυρό αντικείμενο οι σπείρες που θα περιγράφει το εκκρεμές αντί να είναι δύο ομάδες από τρεις σπείρες θα είναι πολλές ομάδες από 12, 18 ή 24 σπείρες.

Άλλη αιτία είναι το χρώμα του εκκρεμούς. Εάν ένα εκκρεμές είναι έγχρωμο μπορεί σε κάποια συγκεκριμένη περίπτωση να είναι ακατάλληλο και να χρειάζεται να χρησιμοποιηθεί ένα ίδιο εκκρεμές αλλά διαφορετικού χρώματος. Για να αποφεύγονται αυτά τα λάθη οι ραδιαισθητικοί χρησιμοποιούν κατά περίπτωση διαφορετικά εκκρεμή, από διαφορετικό υλικό κατασκευασμένα, με διαφορετικό βάρος και με διαφορετικό χρώμα.

Αιτίες που οφείλονται στον ανθρώπινο παράγοντα

Οι αιτίες αυτές είναι πολλές αλλά θα περιγράφουμε τις σπουδαιότερες:

α) Εάν το πέλμα του δεξιού ποδιού του ραδιαισθητικού δεν ακουμπάει τελείως στο έδαφος, το εκκρεμές μπορεί να παραμένει ακίνητο.

β) Όταν το εκκρεμές δεν κρατιέται σωστά όπως στην περίπτωση που ο ραδιαισθητικός το σφίγγει πολύ με το χέρι του ή το κρατάει πολύ ψηλά ή πολύ χαμηλά.

γ) Όταν ο ραδιαισθητικός είναι κουρασμένος, βιαστικός, εκνευρισμένος, άρρωστος ή υποχρεώνεται με τη βία να κάνει την έρευνά του.

δ) Όταν ο ραδιαισθητικός δεν είναι ιδιαίτερα προικισμένος και συγχρόνως έχει μικρή εκπαίδευση και στερείται πρακτικής,

ε) Όταν η έρευνά του είναι παράνομη και φοβάται τις συνέπειες,

ζ) Όταν ο ραδιαισθητικός είναι πολύ ευαίσθητος, τότε μπορεί ένα χρυσό νόμισμα να τον κάνει να αντιδράσει σαν να βρίσκεται πάνω από ένα χρυσωρυχείο.

Για να εξηγήσουμε τι σημαίνει πολύ ευαίσθητος ραδιαισθητικός θα κάνουμε μία παρένθεση και θα αναφέρουμε δύο παραδείγματα. Το πρώτο αφορούσε ένα ραδιαισθητικό άτομο που γνωρίζοντας την υπερευαισθησία του στο ρεύμα που δημιουργείται όταν υπογείως περνάει νερό, φορούσε πάντα χοντρά παπούτσια με σόλες από καουτσούκ και απέφευγε να συγκεντρώνει την προσοχή του στο υπέδαφος, ενόσω πατούσε το χώμα. Όλες του τις έρευνες τις έκανε με χαρτί και μολύβι στο γραφείο του.

Το άτομο αυτό, πριν από χρόνια ήταν μανιώδης κυνηγός αλλά αργότερα του ήταν αδύνατο να κυνηγήσει γιατί μόλις σήκωνε το όπλο του και εκεί κοντά υπήρχε έστω και λίγο υπόγειο νερό η κάνη του όπλου του έστριβε προς το νερό και δεν μπορούσε να σημαδέψει.

Σε μία άλλη περίπτωση, πάνω σε μία συζήτηση ρώτησα ένα άλλο ραδιαισθητικό άτομο, αν στην Αθήνα, στην περιοχή του Θησείου, που εκείνη την ώρα βρισκόμαστε, υπήρχε από κάτω πετρέλαιο. Το προικισμένο αυτό άτομο δεν χρειάστηκε να συγκεντρωθεί περισσότερο από μισό λεπτό ώστε με τη Ραδιαισθητική Ακτίνα Προσοχής να μας περιγράψει ακριβώς τι υπάρχει κάτω από το σημείο που εκείνη τη στιγμή στεκόμαστε και πίναμε τον καφέ μας. «Σε μία απόσταση 10 μέτρων και σε βάθος 4 μέτρων, είπε, υπάρχει ένα πηγάδι που από χρόνια πριν είχε στερέψει και αργότερα είχε σκεπαστεί. Μέσα στο πηγάδι υπάρχουν

μικρά θραύσματα από σταμνιά Ελληνιστικής και Βυζαντινής περιόδου. Πιο βαθιά στο έδαφος υπάρχουν διάφορα στρώματα αργιλώδους εδάφους και ελαφρόπετρας, μεγάλα σπήλαια, φλέβες νερού σε διάφορα στρώματα κλπ. κλπ. και τέλος... ναι υπάρχει σε βάθος 1500 μέτρων μικρή μη αξιοποιήσιμη όμως ποσότητα πετρελαίου και φυσικού αερίου!»

Και βέβαια οι διαπιστώσεις αυτές θα μπορούσαν να γίνουν ή να μη γίνουν πιστευτές, αλλά όλοι εκπλαγήκαμε και πιστέψαμε στην ακρίβειά τους, όταν αμέσως μετά, ο ραδιαισθητικός μας είπε ότι αισθάνθηκε ζάλη από το μεγάλο βάθος στο οποίο «κατέβηκε» καθώς και από τα αέρια του πετρελαίου, με αποτέλεσμα σε λίγο να του προκληθεί εμετός που είχε έντονη τη μυρουδιά του πετρελαίου. Μύρισε όλο το μέρος πετρέλαιο σαν να είχε χυθεί μπροστά μας, στο πάτωμα μία μπουκάλα πετρέλαιο. Αυτό μας έπεισε για την ακρίβεια των λόγων του.

Αυτά συμβαίνουν σε πολύ ευαίσθητα άτομα που και μόνο με τη Ραδιαισθητική Ακτίνα Προσοχής μπορούν να «διαβάσουν» το υπέδαφος.

Αιτίες που οφείλονται σε επιπολαιότητα του ραδιαισθητικού

Πολλές φορές υπάρχουν πληροφορίες ότι σε ένα συγκεκριμένο μέρος υπάρχει κάποιος θησαυρός ή υπάρχει φήμη ότι κάποιος ραδιαισθητικός εντόπισε σε κάποια περιοχή ένα αντικείμενο, π.χ. ένα ναυάγιο. Αν κάποιος άλλος ραδιαισθητικός πιστέψει αυτές τις πληροφορίες και ψάξει προκατειλημμένος να εντοπίσει το θησαυρό ή το ναυάγιο, είναι δυνατόν να καταλήξει σε λανθασμένα συμπεράσματα και να έχει Απατηλές Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Εικόνες. Για το λόγο αυτό ο ραδιαισθητικός πρέπει να είναι απερίσπαστος και να μην προσπαθεί να επιβεβαιώσει κάποιο άλλο ραδιαισθητικό άτομο ή να δίνει πίστη σε χάρτες με θησαυρούς. Η τέχνη της ραδιαισθησίας είναι να βρίσκει κανείς κάτι που πραγματικά υπάρχει και όχι να ψάχνει για κάτι που δεν υπάρχει.

Αιτίες που οφείλονται στη συνύπαρξη διαφόρων αντικειμένων με διαφορετικά, όμοια ή παρεμφερή Ραδιαισθητικά Πεδία.

Σαν παράδειγμα αν ψάχνει κανείς για ένα χαμένο μαχαίρι είναι δυνατό να νομίσει ότι το βρήκε και στην πραγματικότητα να έχει εντοπίσει ένα άδειο κουτί κονσέρβας ή να ψάχνει για ένα χρυσό αντικείμενο και το Ραδιαισθητικό Πεδίο του χρυσού αντικειμένου να συγχέεται με το Ραδιαισθητικό Πεδίο μίας βίδας. Στις περιπτώσεις αυτές ορισμένοι ραδιαισθητικοί χρησιμοποιούν τη Ραδιαισθητική Ακτίνα Μάρτυρα.

Άλλοτε πάλι είναι δυνατό δύο αντικείμενα να έχουν τον ίδιο Σειριακό Αριθμό, όπως σαν παράδειγμα το νερό και ο χαλκός. Στις περιπτώσεις αυτές πολλοί ραδιαισθητικοί χρησιμοποιούν το εκκρεμές για να καθορίσουν τη Διεύθυνση Περιστροφής και τις Σπειροειδείς Κινήσεις που είναι διαφορετικά στο χαλκό και το νερό.

Βλέπουμε δηλαδή ότι ορισμένες φορές χρειάζεται να χρησιμοποιηθούν δύο ή και περισσότερες ραδιαισθητικές μέθοδοι προκειμένου να καταλήξει κανείς στο σωστό συμπέρασμα.

Σε περίπτωση αναζήτησης χαμένων ατόμων είναι δυνατόν δύο άτομα να έχουν τα ίδια αριθμητικά στοιχεία και να χρειάζεται να γίνει διάκριση από την ακτινοβολία που εκπέμπουν τα ρούχα τους, όταν αυτό είναι δυνατό. Στο επόμενο κεφάλαιο θα δούμε τέτοια παραδείγματα και μεταξύ αυτών και την περίπτωση ενός παιδιού που ήταν χαμένο για δύο χρόνια και μετά από αυτό το χρονικό διάστημα τα προσωπικά αριθμητικά στοιχεία του είχαν αλλάξει.

Ακόμα είναι πιθανό ο ραδιαισθητικός να κάνει λάθος στον αριθμό των Σπειροειδών Κινήσεων ή των Ομάδων των Σπειροειδών Κινήσεων ή να μην μπορεί να διακρίνει μία ελλειπτική κίνηση του εκκρεμούς από μία κυκλική.

Εδώ θα πρέπει να επαναλάβουμε ότι κάθε ραδιαισθητικό άτομο, ανάλογα με το χάρισμα που του έχει δοθεί, έχει και διαφορετικό τρόπο εργασίας. 'Ενας μπορεί να χρησιμοποιεί την Α μέθοδο και άλλος τη Β. Ένας άλλος μπορεί να χρησιμοποιεί και τις δύο

μεθόδους για να διασταυρώνει τα συμπεράσματά του και άλλος μπορεί να μη χρησιμοποιεί καμία από τις πιο πάνω αλλά διαισθητικά «να βλέπει και να ακούει μέσα του» το κάθε τι.

Υπάρχουν ραδιαισθητικοί που με μεγάλη ευκολία διακρίνουν τον αριθμό των σπειρών, των περιστροφικών και των ελλειπτικών κινήσεων του εκκρεμούς και άλλοι που κάτι τέτοιο το θεωρούν ακατόρθωτο.

Άλλο λάθος που μπορεί να γίνει, είναι να ξεχάσει κανείς ότι η Ραδιαισθητική Γεωδυναμική Ακτίνα πολλές φορές αλλάζει όπως στην περίπτωση του χρυσού που δεν κατευθύνεται πάντα προς το Νότο.

Η κύρια αιτία των λαθών αυτής της κατηγορίας είναι οι Απατηλές Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Εικόνες που παραπλανούν τον ραδιαισθητικό όσον αφορά τη θέση του ζητούμενου σώματος. Ακόμα οι εικόνες του «Σταυρού του Χρυσού» όταν εμφανίζονται, είναι δυνατό να παραπλανήσουν και γι’ αυτό ο ραδιαισθητικός πρέπει να μη βιάζεται και να περιμένει την εμφάνιση της Κάθετης Ραδιαισθητικής Συνιστώσας.

Συχνά είναι δυνατόν οι παράλληλες Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Γραμμές γύρω από μία φλέβα νερού ή μετάλλου να θεωρηθούν ότι αποτελούν τη Μαγνητική Ραδιαισθητική Επιφάνεια και να παραπλανήσουν τον ραδιαισθητικό ως προς την πραγματική θέση της φλέβας του νερού ή του μετάλλου.

Υπολογίζοντας το βάθος στο οποίο βρίσκεται ένα σώμα, μπορεί το εκκρεμές να μην έχει έκδηλη ανταπόκριση όταν δέχεται ακτινοβολία από στρώματα αργίλου και μαρμάρου και ο ραδιαισθητικός μπορεί να κάνει λάθος υπολογισμούς, μην υπολογίζοντας το πάχος αυτών των στρωμάτων.

Ακόμα, ορισμένες ατμοσφαιρικές συνθήκες, όπως η πυκνή ομίχλη, οι καταιγίδες, οι ώρες της ημέρας ή και άλλοι άγνωστοι και απροσδιόριστοι παράγοντες, συχνά διαταράζουν τη μαγνητική ισορροπία και ο ραδιαισθητικός έχει ασταθή και αναξιόπιστα ευρήματα. Είναι σαν σε μία ραδιοφωνική εκπομπή να παρεμβάλονται παράσιτα και να μην μπορεί κανείς να καταλάβει για τι πράγμα μιλάει ο εκφωνητής της εκπομπής. Σε τέτοιες περιπτώσεις θα πρέπει τα πειράματα να αναβάλλονται και να επαναλαμ-

βάνονται μετά από ορισμένες ώρες ή και μέρες. Υπενθυμίζουμε και ξανά επαναλαμβάνουμε ότι το άτομο που έχει αναπτυγμένες τις ανάλογες Αστρικές δυνάμεις σαν αποτέλεσμα της Πνευματικής του προόδου, δεν εμποδίζεται στις εκτιμήσεις του από κανένα καιρικό ή άλλο φαινόμενο.

Αιτίες που οφείλονται σε τρίτους

Αν έναν ραδιαισθητικό την ώρα του πειραματισμού του τον βρίζουν, τον χλευάζουν, τον απειλούν, απαξιώνουν την εργασία του, του δίνουν λάθος πληροφορίες ή επιθυμούν έντονα την αποτυχία του, είναι δυνατόν να τον οδηγήσουν σε αποτυχία. Η αποτυχία αυτή έχει πολλές φορές δυσάρεστες συνέπειες ιδίως σε περιπτώσεις που όπως θα δούμε πιο κάτω ορισμένοι ραδιαισθητικοί χρησιμοποιούν τη ραδιαισθησία για τη διάγνωση και τη θεραπεία (;) διαφόρων παθήσεων.

Τέλος λέγεται ότι αν ο ραδιαισθητικός σκέπτεται με τα πειράματά του να εξαπατήσει κόσμο ή να προσποριστεί παράνομα οφέλη ή ακόμα εξετάζοντας με το εκκρεμές κάποιον άρρωστο αν έχει μέσα του λάγνες και πονηρές σκέψεις, τα συμπεράσματά του θα είναι λανθασμένα και θα έχει κακή τύχη. Εδώ οφείλονται και διάφορες προλήψεις που υπάρχουν στο λαό, ότι τους θαμμένους θησαυρούς τους φυλάνε υπεράνθρωπες οντότητες, ότι αρρώστια περιμένει αυτόν που χρησιμοποιώντας δυνάμεις, θα εκμεταλλευτεί την αγνότητα μιας άρρωστης κοπέλας και αντίθετα ότι, όταν ο ραδιαισθητικός είναι αγνός ή την ιδιότητα του αυτή την έχει αποκτήσει με «νηστεία και προσευχή», μπορεί να βρει την πηγή με το «αθάνατο νερό» και τα «βότανα που θεραπεύουν τα τραύματα του πολεμιστή και τις αρρώστιες του κόσμου». Με αυτές τις σαχλαμάρες και τις πρωτόγονες νοοτροπίες, ποτισμένες πολλές γενιές ανθρώπων και συγχρόνως με την απλοϊκότητα και την άγνοια που επικρατούσε τα παλιά χρόνια, περιέβαλαν στο παρελθόν ορισμένα ραδιαισθητικό άτομα με τη νομική τήβεννο και τον ιατρικό μανδύα ενώ άλλα τα θεοποίησαν με τα γνωστά σε όλους μας αρνητικά αποτελέσματα. (Ρασπούτιν)

Στο Μονπελιέ της Γαλλίας τη δεκαετία του ’70, ζούσε ένας

γιατρός που χρησιμοποιούσε τη ραδιαισθητική του ικανότητα για να κάνει διαγνώσεις και το βελονισμό κατά κύριο λόγο σαν μέσο θεραπείας. Με την πάροδο του χρόνου ο γιατρός αυτός απέκτησε μεγάλη φήμη και συγχρόνως εξασφάλισε και την έχθρα των συναδέλφων του που τους έπαιρνε τη δουλειά.

Είχε γίνει το κόκκινο πανί ανάμεσα στους γιατρούς και όλοι προσπαθούσαν να τον κακολογήσουν και να του βρίσκουν σφάλματα. Κάποτε έκανε το μεγάλο σφάλμα. Έκοψε από ένα κοριτσάκι με παιδικό διαβήτη τα φάρμακά της και το παιδί έπεσε σε κώμα και πέθανε. Με τη μανία που είχαν οι γιατροί εναντίον του φρόντισαν ο Ιατρικός Σύλλογος να του πάρει το δίπλωμα και να τον χώσουν βαθιά στη φυλακή.

Και γεννήθηκε το ερώτημα πώς ήταν δυνατόν, αυτός, ένας γιατρός πεπειραμένος, να κόψει την ινσουλίνη από το παιδί, που και ένας δευτεροετής φοιτητής της ιατρικής γνωρίζει ότι με αυτό τον τρόπο θα έβαζε σε κίνδυνο τη ζωή του παιδιού;

Ένας άλλος, επίσης ραδιαισθητικός γιατρός, έδωσε σε συνέντευξη στην εφημερίδα Μαρσεγιέζ δύο πιθανές εξηγήσεις. Η πρώτη εξήγηση ήταν ότι η μεγάλη εχθρότητα και αρνητικότητα των συναδέλφων του γι’ αυτόν, του άμβλυνε τη ραδιαισθητική ικανότητα που ήταν βέβαιο ότι κατείχε, και η δεύτερη ότι η οικονομική και επαγγελματική του επιτυχία εξαφάνισαν την ταπεινότητά του, που είναι απαραίτητη για να μπορεί κανείς να χρησιμοποιεί τις Ψυχικές του δυνάμεις, επωφελώς.

10. Τηλε-ραδιαισθησία

Σχετικά με την τηλεραδιαισθησία, μας δημιουργείται μία εύλογη ερώτηση: Όταν μιλάμε για ραδιαισθησία εννοούμε κάποιο ευαίσθητο άτομο, τον ραδιαισθητικό, που έχει την ικανότητα να συλλαμβάνει, να αναλύει και να κατατάσσει τις ακτινοβολίες ή τους κυματισμούς του Ραδιαισθητικού Πεδίου που έχουν όλα τα σώματα, με αποτέλεσμα να μπορεί να διακρίνει την παρουσία, τη θέση και την ταυτότητα του συγκεκριμένου σώματος.

Όσον αφορά όμως την τηλεραδιαισθησία, πώς είναι δυνατόν κάποιος ραδιαισθητικός να συλλαμβάνει και να αναλύει ακτινοβολίες και κυματισμούς σωμάτων που βρίσκονται σε αποστάσεις πολλών χιλιομέτρων, μακριά από το σημείο στο οποίο ο ίδιος βρίσκεται και άλλοτε πάλι σωμάτων που βρίσκονται μέσα στη γη ή στους αντίποδές της;

Η απάντηση είναι ότι η Ραδιαισθητική Ακτίνα Προσοχής ή Νοητική Ακτίνα που χρησιμοποιεί ο ραδιαισθητικός, δεν περιορίζεται από αποστάσεις, όμως μπορεί να λειτουργήσει μόνο από ορισμένα εξαιρετικά ευαίσθητα ραδιαισθητικό άτομα, που έχουν **έκδηλα έμφυτη,** αυτή την Αστρική ιδιότητα. Τα ραδιαισθητικό αυτά άτομα για να εργαστούν, θεωρούν απαραίτητη την ύπαρξη ενός χάρτη, μίας φωτογραφίας ή ενός σχεδίου, προκειμένου να επιτύχουν το στόχο τους, ενώ για άλλους, τους «Διαισθητικούς» όλα αυτά αποτελούν μία περιττή λεπτομέρεια.

Μιλήσαμε σε προηγούμενο κεφάλαιο για ορισμένους ραδιαισθητικούς που έχουν σε κάποιο βαθμό αναπτυγμένη τη Ραδιαι-

σθητική Ακτίνα Προσοχής και αναφέραμε ότι τα άτομα αυτά μπορούν να καθίσουν σε ένα σχετικά ψηλό σημείο και χωρίς να κινηθούν από τη θέση τους, με το νου τους, χρησιμοποιώντας τη Ραδιαισθητική Ακτίνα Προσοχής, να εξερευνούν διαδοχικά κυκλικές επιφάνειες γύρω τους σε απόσταση 30, 50, 80, 100, 150, 500 μέτρων και γενικά όσο φθάνει το βλέμμα τους, βάζοντας σαν οδηγά σημεία κάθε φορά, κάποιο δέντρο, ένα σπίτι, ένα στύλο, ένα λόφο κλπ. Η άποψη του Μέμερτ και άλλων, ότι ο εγκέφαλος του ραδιαισθητικού στέλνει κάποια ακτίνα με την ταχύτητα του φωτός, που αντανακλάται στο υπό διερεύνηση σώμα και επιστρέφει, θεωρείται από απίθανη έως παρανοϊκή και δείχνει παντελή έλλειψη μεταφυσικής γνώσης.

Η ραδιαισθητική ικανότητα είναι μία Αστρική ιδιότητα που υπάγεται στους Αστρικούς νόμους και δεν μπορεί να γίνει καταληπτή από τον Υλικό νου του ανθρώπου και γι’ αυτό, το φαινόμενο της ραδιαισθησίας και της τηλεραδιαισθησίας δεν έχουν κάποια «λογική» εξήγηση. Για εκείνον όμως που μπορεί να χρησιμοποιήσει τον Αστρικό του νου, η εξήγηση για το τι είναι ραδιαισθησία και για τους νόμους που τη διέπουν είναι τόσο απλή και αυταπόδεικτη όσο είναι για μας το γεγονός ότι αν αφήσουμε από το χέρι μας μία πέτρα, αυτή πέφτει κάτω και το γεγονός λέμε ότι οφείλεται στο νόμο της βαρύτητας. Με την κοινή λογική και με τα επιστημονικά δεδομένα, δεν μπορεί κανείς να έχει απαντήσεις για γεγονότα που υπάγονται στους Αστρικούς νόμους.

Κάποτε έκανα στο δάσκαλό μου ορισμένες ερωτήσεις πάνω στο θέμα της τηλεραδιαισθησίας και μου έδωσε τις πιο κάτω απαντήσεις που μαγνητοφώνησα και τις παραθέτω πιο κάτω χωρίς σχόλια και περιττολογίες. Μέσα από αυτές τις απαντήσεις μπορεί κανείς εύκολα να πάρει απάντηση σε κάθε σχετική με τη τηλεραδιαισθησία ερώτηση που θα είχε να κάνει.

• **Έχει σημασία για έναν ευαίσθητο ραδιαισθητικό αν το αντικείμενο της ερευνάς του βρίσκεται σε απόσταση 1000 ή 10.000 χιλιομέτρων;**

— Όχι δεν έχει.

- **Με τον ίδιο κόπο ή μάλλον με την ίδια ευκολία εργάζεσαι για να εντοπίσεις ένα αντικείμενο που βρίσκεται σε διαφορετικές αποστάσεις;**
— Ναι, είναι το ίδιο, η απόσταση δεν παίζει κανένα ρόλο, ακόμα και αν το αντικείμενο βρίσκεται στους αντίποδες της γης και παρεμβάλλεται όλος της ο όγκος.

- **Αν δώσεις σε έναν ραδιαισθητικό ένα χάρτη χωρίς ενδείξεις, μπορεί να εργαστεί πάνω σε αυτόν και να υποδείξει που βρίσκεται το υπό έρευνα αντικείμενο;**
— Ναι, μπορεί, αλλά για την ευκολία αυτού που του ζητάει μία πληροφορία καλό είναι να του δώσει ένα χάρτη στον οποίο να έχει σημειώσει τα σημεία του ορίζοντα και άλλα στοιχεία, όπως ένα σπίτι, μία λίμνη, ένα βουνό κλπ.

- **Μπορεί ένας ραδιαισθητικός να υπολογίσει την απόσταση στην οποία βρίσκεται ένα αντικείμενο;**
— Ναι, μπορεί, αλλά όχι με ακρίβεια. Αν το αντικείμενο βρίσκεται στον αντίποδα της γης, μπορεί να την καθορίσει με απόκλιση 100-200 χιλιομέτρων. Αν η απόσταση είναι μικρότερη, το σφάλμα μπορεί να είναι αμελητέο.

- **Αν σε έναν ραδιαισθητικό δοθεί μία φωτογραφία ή ένας χάρτης και του ζητηθεί να καθορίσει κάτι αλλά εν τω μεταξύ από την εποχή που έχει τραβηχτεί η φωτογραφία ή έχει σχεδιαστεί ο χάρτης τα δεδομένα της περιοχής έχουν αλλάξει, ο ραδιαισθητικός θα βγάλει τα συμπεράσματά του βάσει των δεδομένων της φωτογραφίας και του χάρτη ή βάσει της μετέπειτα πραγματικότητας; Δηλαδή αν μία λίμνη έχει αποξηρανθεί ή ένα ρυάκι έχει εκτραπεί από την αρχική του πορεία ή σε μία περιοχή έχει γίνει σεισμός ή έχει κατασκευαστεί ένα φράγμα που δεν προϋπήρχε τότε τι γίνεται;**
— Αρχικά ο ραδιαισθητικός όταν συγκεντρωθεί με το εκκρεμές του ή με οποιοδήποτε άλλο μέσο ή ακόμα με τη σκέψη του, στο χάρτη ή στη φωτογραφία που του έχουν δοθεί,

θα βγάλει τα συμπεράσματά του βάσει της αρχικής κατάστασης της περιοχής και αμέσως μετά αν είναι αρκετά προικισμένος θα «δει» τα καινούργια δεδομένα, τα οποία θα περιγράψει. Πάντα όμως το κάθε τι εξαρτάται από τις δυνατότητες του ραδιαισθητικού. Αυτή η ικανότητα του ραδιαισθητικού δεν μπορεί λογικά να ερμηνευτεί βάσει των κλασικών αντιλήψεων των ραδιαισθητικών που μιλάνε για κυματισμούς και ακτινοβολίες στα οποία οι ίδιοι είναι ευαίσθητοι. Η απάντηση μπορεί να δοθεί μόνο από τους μεταφυσικούς που μιλούν για τις Αστρικές ικανότητες που έχουν αναπτυγμένες σε διαφορετικό βαθμό ορισμένα άτομα.

- **Στην περίπτωση ενός κινούμενου σώματος, όπως είναι ένα τραίνο, ένα πλοίο ή ένα αεροπλάνο, μπορεί ένας ραδιαισθητικός να καθορίσει την πορεία του πάνω σε ένα χάρτη;**

  — Ναι, μπορεί και θα αναφερθώ και σε δύο άλλες περιπτώσεις που ξέρω. Πρώτον είναι δυνατόν να υπολογιστεί το ύψος της λάβας που εκπέμπεται από ένα ηφαίστειο και ακόμα είναι δυνατό να αστυνομευτεί ένας δρόμος ή ένα πέρασμα με τον εξής τρόπο: Ο ραδιαισθητικός κρατάει με το δεξί του χέρι ένα εκκρεμές ενώ με το αριστερό κρατάει ένα μολύβι ή κάποιο άλλο αντικείμενο που λειτουργεί σαν κεραία και τη μύτη του μολυβιού τοποθετεί πάνω σε ένα χάρτη στον οποίο είναι χαραγμένος ο υπό παρακολούθηση δρόμος. Το εκκρεμές παραμένει ακίνητο όσο χρόνο δεν περνάει από το δρόμο κανένα τροχοφόρο. Όμως μόλις κάποιο τροχοφόρο περάσει από αυτό το δρόμο, στο συγκεκριμένο σημείο που έχει τοποθετηθεί η μύτη του μολυβιού, το εκκρεμές θα αρχίσει να δείχνει τα χαρακτηριστικά του Ραδιαισθητικού Πεδίου του σιδήρου. Έχουν μείνει στην ιστορία τα κατορθώματα του Γάλλου στρατιώτη Νταρντέν (J. Dardin) που κατά τη διάρκεια του Πρώτου Παγκόσμιου πολέμου, που ήταν πόλεμος χαρακωμάτων, και η ελάχιστη μετακίνηση πυροβόλων είχε σημασία, σε μία περιοχή, οι Γάλλοι με τη βοήθειά του, γνώριζαν από

τη μετακίνηση των πυροβόλων κάθε επικείμενη επίθεση των Γερμανών, μερικές ώρες πιο πριν.

- **Μελετώντας το Ραδιαισθητικό Πεδίο ενός σώματος από μεγάλη απόσταση, είναι δυνατόν να καθορίσει κανείς το Σειριακό του Αριθμό;**
  — Ναι.

- **Τη Διεύθυνση Περιστροφής;**
  — Ναι.

- **Τη Ραδιαισθητική Γεωδυναμική Ακτίνα;**
  — Ναι.

- **Τις Σπειροειδείς Κινήσεις;**
  — Ναι.

- **Τη Φωτεινή Ραδιαισθητική Ακτίνα;**
  — Ναι, αλλά θα πρέπει να λάβει υπόψη του ότι ο ραδιαισθητικός μπορεί να βρίσκεται σε ένα μέρος που να είναι μεσημέρι ενώ το αντικείμενο της αναζήτησής του μπορεί να βρίσκεται σε ένα μέρος που είναι μεσάνυκτα.

- **Σχετικά με τη Ραδιαισθητική Ακτίνα Προσοχής. Πώς αυτή ενεργοποιείται στον ραδιαισθητικό;**
  — Στην περίπτωση της τηλεραδιαισθητικής αναζήτησης ενός σώματος, ο ραδιαισθητικός δεν χρειάζεται να στηρίζει στο έδαφος το δεξί του πόδι. Μπορεί να μην ακουμπάει καθόλου το έδαφος ή ακόμα να είναι και στο γραφείο του. Σε αυτή την περίπτωση παίρνει ένα χάρτη της περιοχής και μετακινεί το δείκτη του αριστερού του χεριού ή τη μύτη ενός μολυβιού, πάνω στο χάρτη, ενώ στο δεξιό του χέρι κρατάει ένα εκκρεμές που σε κάποια στιγμή θα αρχίσει να ταλαντώνεται. Στην περίπτωση αυτή ο δείκτης του χεριού και η μύτη του μολυβιού λειτουργούν σαν κεραίες. Όμως ένας προικισμένος ραδιαισθητικός αρκεί να ρίξει

μία προσεκτική ματιά πάνω στο χάρτη για να περιγράφει το κάθε τι με ακρίβεια, όπως ένας άνθρωπος μπορεί να περιγράφει το φαγητό που βρίσκεται μέσα στο πιάτο που του έχουν σερβίρει.

- **Αντικείμενα από το ίδιο υλικό και του ίδιου βάρους, σαν παράδειγμα δύο ίδια χρυσά νομίσματα, προκαλούν ανεξάρτητα από την απόσταση τους από τον ραδιαισθητικό, το ίδιο εύρος ταλάντωσης και την ίδια ταχύτητα κίνησης του εκκρεμούς;**
  — Ναι, ακριβώς τα ίδια.

- **Το σχήμα και το μέγεθος του σώματος μπορεί να υπολογιστούν με τον ίδιο τρόπο σαν το σώμα να βρίσκεται κάτω από τα πόδια του ραδιαισθητικού;**
  — Ναι, μπορεί να τα καθορίσει με την ίδια ακρίβεια ανεξάρτητα από την απόσταση. Το ίδιο ισχύει για τον καθορισμό του βάθους μέσα στη γη, στο οποίο βρίσκεται ένα σώμα, καθώς και για την παροχή, την πίεση και τη θερμοκρασία ενός υγρού.

- **Οι γνωστοί κανόνες που αφορούν τη Μαγνητική Ραδιαισθητική Επιφάνεια και τις Μαγνητικές Ραδιαισθητικές Γ ραμμές ισχύουν για τα μακράν ευρισκόμενα σώματα;**
  — Ναι, ισχύουν ακριβώς τα ίδια καθώς και ό,τι αφορά τη Ραδιαισθητική Ακτίνα Μάρτυρα, την εικόνα του Σταυρού του Χρυσού κλπ.

- **Έχει σημασία για έναν ραδιαισθητικό να εργάζεται πάνω σε ένα χάρτη στις περιπτώσεις τηλεραδιαισθησίας;**
  — Για ένα ιδιαίτερα χαρισματικό άτομο, ο χάρτης είναι κάτι σαν τις εικόνες που προσευχόμαστε. Χρησιμεύει μόνο για το συντονισμό και για τη συγκέντρωση της Ραδιαισθητικής Ακτίνας Προσοχής.

- **Μπορεί να έχει σχέση με τη μεταβίβαση της σκέψης αυτού που ζωγράφισε το χάρτη;**
  — Όχι, σε καμία περίπτωση. Η «μεταβίβαση της σκέψης» ή το «διάβασμα της σκέψης» είναι μία άλλη Αστρική ικανότητα που μπορεί να έχει ένα άτομο. Είναι κάτι τελείως διαφορετικό. Εδώ αυτός που φτιάχνει το χάρτη δεν γνωρίζει ούτε τη θέση ούτε πολλές φορές το είδος του αντικειμένου. Πώς είναι λοιπόν δυνατό να διαβάσει κάποιος κάτι που δεν είναι γραμμένο;

- **Εφόσον ο ραδιαισθητικός λαμβάνει σταθερά και αδιάλειπτα ακτινοβολίες από πολλά σώματα συγχρόνως, πώς μπορεί και κάνει το διαχωρισμό μεταξύ αυτών των ακτινοβολιών και να αξιοποιεί αυτές που τον ενδιαφέρουν;**
  — Με την προσοχή που δίνει, συντονίζεται με τις ακτινοβολίες που τον ενδιαφέρουν και αγνοεί αυτές που δεν τον ενδιαφέρουν. Είναι σαν κάποιος να βρίσκεται μέσα σε ένα δωμάτιο που μιλούν πολλά άτομα συγχρόνως και αυτός να συντονίζεται με αυτά που λέει ένα άτομο, αυτό με το οποίο συνομιλεί. Τους άλλους σχεδόν δεν τους ακούει.

11.Πώς μπορεί κάποιος να ανακαλύψει αν έχει το χάρισμα της

Αν κάποιος νομίζει ότι έχει αναπτυγμένο το χάρισμα της ραδιαισθησίας έστω και σε μικρό βαθμό, μπορεί να το καταλάβει κάνοντας το πιο κάτω πείραμα: Να καθίσει αναπαυτικά σε μία καρέκλα και σε ένα τραπέζι που θα είναι μπροστά του να βάλει μία εγκυκλοπαίδεια παλαιότερης εποχής, από εκείνες που έχουν ασπρόμαυρες εικόνες. Στο αριστερό του χέρι πρέπει να κρατάει ένα αιχμηρό μολύβι που να παίζει το ρόλο κεραίας και να ακουμπάει τη μύτη του μολυβιού πάνω σε διάφορες φωτογραφίες της εγκυκλοπαίδειας αλλά όχι πάνω σε σχέδια ή γκραβούρες.

Αν υπάρχει κάποια τηλεραδιαισθητική ικανότητα, ο πειραματιζόμενος έκπληκτος θα δει το εκκρεμές που κρατάει στο δεξιό του χέρι να αρχίζει να περιστρέφεται και να δίνει ανάλογα τους Σειριακούς Αριθμούς των σωμάτων που δείχνει η μύτη του μολυβιού που κρατάει στο αριστερό του χέρι. Από εδώ και πέρα ο πειραματιζόμενος δεν έχει παρά να καταγράφει τους Σειριακούς Αριθμούς, να επαναλαμβάνει τα πειράματά του ξανά και ξανά και όταν βεβαιωθεί ότι πράγματι έχει κάποια έμφυτη ικανότητα να συμβουλευθεί κάποιον ραδιαισθητικό για να τον βάλει στο δρόμο.

Πολλές φορές ίσως θα χρειαστεί να αλλάξει και ένα και δύο δασκάλους, όπως είναι πιθανό αργότερα ο ίδιος αν έχει μεγαλύτερες δυνάμεις από τους δασκάλους του, να τους βοηθάει και να τους συμβουλεύει.

Είναι κάτι ανάλογο με τους προπονητές των αθλητών, που έχοντας την πείρα, βοηθούν τους μαθητές τους να πετύχουν όλο και

υψηλότερους στόχους, στόχους που εκείνοι ίσως ποτέ δεν έφθασαν.

Ένα άλλο πείραμα είναι, αντί για εγκυκλοπαίδεια ο πειραματιζόμενος να χρησιμοποιήσει ένα χάρτη σε κλίμακα 1:1000 έως 1:10.000 στον οποίο να έχει σημειωθεί που βρίσκεται κάποιο σπίτι, ή κάποιο πηγάδι ή κάποιο ρυάκι ή κάποιος χείμαρρος κλπ. Το μολύβι-αντένα που θα κρατιέται με το αριστερό χέρι θα χρησιμοποιηθεί και πάλι, με τη μύτη του να δείχνει το χείμαρρο, το ποτάμι ή τη γέφυρα, ενώ το δεξιό χέρι θα κρατάει το εκκρεμές που θα δίνει τον Σειριακό Αριθμό του νερού και η διεύθυνση των περιστροφών και των ταλαντώσεων θα δείχνουν την κατεύθυνσή του από βορρά σε νότο, από ανατολή σε δύση κλπ. Συγχρόνως ο πειραματιζόμενος θα πρέπει να προσπαθήσει να εντοπίσει και άλλα σώματα που εσκεμμένα δεν θα σημειώνονται στο χάρτη, αλλά θα γνωρίζει ότι υπάρχουν, όπως συσσωρευμένα κάρβουνα, ένα πηγάδι, μία πηγή, ένα τάφο κλπ. και με τα ευρήματά του να συμπληρώνει το χάρτη. Με το δάκτυλό του ή με τη μύτη τού μολυβιού-αντένα, θα ανιχνεύει ξανά και ξανά το χάρτη όπως ο κυνηγός βάζει το σκύλο του να ανιχνεύσει μία περιοχή και θα προσπαθεί ό,τι βρίσκει με το εκκρεμές του να το επαληθεύει.

Πολλές φορές ο αρχάριος ραδιαισθητικός είναι φυσικό να κάνει λάθη και να έχει δυσκολίες. Σαν παράδειγμα με τον Σειριακό Αριθμό 16 μπορεί να μην καταφέρνει να καθορίσει αν πρόκειται για νερό ή για αέριο. Τελικά όμως με την εξάσκηση και με την υπομονή θα γίνει ένας έμπειρος ραδιαισθητικός.

Βέβαια το κάθε τι εξαρτάται και από το βαθμό στον οποίο είναι αναπτυγμένο το χάρισμα που του έχει δοθεί. Όμως, όπως έλεγε ο Διδάσκαλος Κιρπάλ «προσπάθεια και Θεία Χάρη πάνε μαζί, όπως το μάγουλο με τη σιαγώνα». Η εξάσκηση είναι απαραίτητη για να τελειοποιήσει κανείς τις ραδιαισθητικές ικανότητές του.

Συμβαίνει όμως καμία φορά, δάσκαλος και μαθητής να μην ταιριάξουν λόγω κάποιας παλιάς καρμικής τους σχέσης. Τότε -χωρίς να ξέρουν το γιατί ο δάσκαλος δεν δέχεται το μαθητή και ο μαθητής το δάσκαλο- είναι που οι δρόμοι τους χωρίζουν.

Το 1934 στο Σαντιγύ της Γαλλίας (Lys-Chanttilly - Oise) ένας νέος μηχανικός, ο Ααβάρ (George de Lavaur) παρατηρώντας έναν ραδιαισθητικό, τον γέρο-αβά Μπαρνιέ (Abbe J.J.

Bamier) να εργάζεται πάνω σε ένα χάρτη της εταιρείας που εργαζόταν ο Λαβάρ, τον ρώτησε αν και κείνος μπορούσε να κρατήσει για λίγο το εκκρεμές του ραδιαισθητικού. Ο ραδιαισθητικός ευχαρίστως του έδωσε να κρατήσει το εκκρεμές του, με αποτέλεσμα ο Λαβάρ να ανακαλύψει ότι το εκκρεμές στα χέρια του γύριζε σαν τρελό. Ο Μπαρνιέ βλέποντας το χάρισμα του Λαβάρ προσφέρθηκε να τον διδάξει τις αρχές της ραβδοσκοπίας.

Τα μαθήματα άρχισαν αλλά ο Λαβάρ αρρώστησε παρουσιάζοντας ανεξήγητους υψηλούς πυρετούς και για ένα διάστημα έφυγε από το Σαντιγύ. Όταν έγινε καλά γύρισε στο σπίτι του και μετά από 3-4 μήνες άρχισε ξανά τα μαθήματα με τον αβά. Αλλά μετά από λίγο καιρό άρχισε να έχει πάλι υψηλούς πυρετούς και ξαναέφυγε. Γύρισε πάλι και μετά από πολύ καιρό άρχισε πάλι τα μαθήματα της ραδιαισθησίας αλλά και πάλι παρουσίασε αυτούς τους ανεξήγητους πυρετούς. Τελικά έβγαλε το συμπέρασμα ότι η εκπαίδευσή του στη ραδιαισθησία ήταν η αιτία της παράδοξης αρρώστιας του. Διέκοψε τα μαθήματα και δεν παρουσίασε ξανά το παραμικρό. Δύο χρόνια αργότερα, ο αβάς, λίγες μέρες πριν πεθάνει, κάλεσε κοντά του το Λαβάρ και του εκμυστηρεύτηκε ότι ήταν ο φυσικός του πατέρας και ότι όταν βρισκόταν κοντά του έχανε το μεγαλύτερο μέρος από τη ραδιαισθητική του ικανότητα. Προφανώς του είπε «η μεταξύ μας επαφή, εσένα σε αρρώσταινε και εμένα μου άμβλυνε τη ραδιαισθητική ικανότητα που είχα».

Ένας μεγάλος Άγγλος ραδιαισθητικός, ο Μπλούμ (Bloom 1881 - 1931) έλεγε ότι: «Αν κάποιος προσπαθεί να ανακαλύψει αν διαθέτει την Έκτη Αίσθηση και πειραματίζεται με κάποιο εκκρεμές θα πρέπει να το αφήσει έρμαιο στις ραδιαισθητικές του δυνάμεις, χωρίς να χρησιμοποιεί τις νοητικές του ικανότητες και να προσπαθεί νοητικά να το κατευθύνει σε ταλάντωση. Έχει μεγάλη σημασία το εκκρεμές να παραμένει ανεπηρέαστο από την επίδραση της σκέψης και της προκατάληψης του πειραματιζόμενου ατόμου. Οι σκέψεις και η συγκέντρωση της προσοχής έχουν τεράστια δύναμη και μεγάλη επίδραση όχι μόνο στους ανθρώπους αλλά και στο ζωικό και στο φυτικό βασίλειο ακόμα και σε αυτόν τον άμορφο υλικό κόσμο».

12. Τηλε-ραδιαισθητικά επιτεύγματα

Προσωπικές εμπειρίες και πληροφορίες μέσα από την Ελληνική και διεθνή βιβλιογραφία

Κάποτε, σε ηλικία 17 ετών, γνώρισα ένα Ραδιαισθητικό άτομο, τον πρώτο μου Πνευματικό δάσκαλο. Ήταν ο Π.Π. Την πρώτη μέρα της πολύχρονης γνωριμίας μας και ενώ συζητούσαμε για κάποιο θέμα, τυχαία του ανέφερα ότι έμενα σε μία πολυκατοικία στην οδό Σίνα στην Αθήνα και ότι το δωμάτιό μου βρισκόταν από τη μεριά του δρόμου και είχε θόρυβο. Για μια στιγμή εκεί που του μίλαγα με διέκοψε και με ρώτησε αν μέσα στο δωμάτιό μου υπήρχε μία μπλε ντουλάπα με ένα μικυ-μάους σε ένα από τα πορτάκια της. Έκπληκτος του απάντησα ναι, και πως ήταν μία παιδική ντουλάπα που την είχα πάντα από μικρό παιδί στο δωμάτιό μου. Στη συνέχεια με ρώτησε αν στο μεσαίο από τα τρία συρτάρια που είχε η ντουλάπα βρισκόταν δύο πιστόλια και πάλι του απάντησα, ναι. Τότε συνέχισε λέγοντάς μου «είναι μακρίκανα πιστόλια και εμπροσθογεμή γιατί βλέπω πως μαζί τους υπάρχουν και μολύβδινα σφαιρίδια... Θα πρέπει να είναι παλιά πιστόλια μονομαχίας», συνέχισε. Του απάντησα «ναι» και μάλιστα συμπλήρωσα πως «ήταν τα πιστόλια με τα οποία έγινε η τελευταία μονομαχία στην Ελλάδα». Συνέχισε ρωτώντας με απορία «Δύο μεταλλικά αρθρωτά αντικείμενα που είναι κοντά στα πιστόλια τι

είναι»; Του απάντησα ότι «είναι καλούπια που μέσα τους έριχναν λιωμένο μολύβι για να γίνουν σφαιρίδια και πως στη συνέχεια όταν κρύωνε το μέταλλο άνοιγαν το καλούπι από την άρθρωσή του και έβγαζαν τις μολύβδινες σφαίρες». Συνέχισε λέγοντας «Έτσι πρέπει να είναι... αλλά γιατί έχουν διαφορετικά μεγέθη οι κοιλότητές τους, που σημαίνει ότι κατασκεύαζαν με αυτά δύο διαφορετικά μεγέθη σφαιρίδια, αφού τα όπλα είναι του ίδιου διαμετρήματος»; Σε αυτή την ερώτηση δεν μπόρεσα να δώσω απάντηση γιατί ο παππούλης από τον οποίο είχα κληρονομήσει τα όπλα, δεν μου είχε πει ποτέ το γιατί, ίσως επειδή και εγώ ποτέ δεν τον είχα ρωτήσει.

Και γεννάται το ερώτημα, πώς ο Π.Π. «έβλεπε» με τόση ακρίβεια αυτά τα αντικείμενα; Με την Πράτι; Με την Πράτι και τη Διαίσθηση ή με κάποιον άλλο τρόπο; Κανείς δεν μπορεί με ακρίβεια να γνωρίζει, ίσως ούτε και ο ίδιος που έχει αυτές τις ιδιότητες. Μπορεί μόνον υποθέσεις να κάνει κανείς γιατί αυτά τα πράγματα ανήκουν στο κεφάλαιο της μεταφυσικής και δεν μπορούν να μπουν σε κανόνες και σε λογικές.

Θα αναφέρω και δύο άλλες ιστορίες με το ίδιο Ψυχικό άτομο.

Μία ημέρα ειδοποίησαν τον Π.Π. ότι ο γιος του ο Ιωσήφ, είχε πολλές απουσίες στο σχολείο, στην Ιόνιο Σχολή. Έτσι μία ημέρα την ώρα του σχολείου χρησιμοποιώντας προφανώς τη Ραδιαισθητική Ακτίνα Προσοχής, τον εντόπισε να παρακολουθεί μία ταινία στον κινηματογράφο «Κόσμος» που βρισκόταν στην πλατεία Θησείου και που εκείνα τα χρόνια λειτουργούσε από το πρωί. Πήγε και τον βρήκε, τον πήρε από το αυτί και τον έστειλε στο σχολείο.

Μία άλλη φορά ο αστυνόμος του αστυνομικού τμήματος του Θησείου πέρασε από το εργοστάσιο του δασκάλου Π.Π., που κατασκεύαζε ηλεκτροκίνητους ψεκαστήρες. Τα χρόνια εκείνα (δεκαετία του 60) οι διοικητές των αστυνομικών τμημάτων, συνήθιζαν να περνάνε κατά διαστήματα από όλες τις επιχειρήσεις και τα μαγαζιά της περιοχής τους για να γνωρίζουν και να συνομιλούν με τους ιδιοκτήτες τους. Εκείνη λοιπόν την ημέρα, στη συζήτηση επάνω, ο αστυνόμος αναφέρθηκε σε κάποιον κακοποιό

που καταζητούσαν οι αστυφύλακες όλη τη νύχτα για κάποια διάρρηξη που είχε γίνει στην περιοχή Γκάζι. Ο Π.Π. άκουσε την ιστορία και γέλασε γιατί διαισθητικά «είδε» που βρισκόταν ο κακοποιός και είπε του αστυνόμου πως, αν ήθελαν να συλλάβουν τον κακοποιό δεν είχαν παρά να πάνε σε ένα συγκεκριμένο σημείο στην Πνύκα. Έτσι και έγινε. Οι αστυφύλακες τον βρήκαν να κοιμάται βαθιά, ξαπλωμένος σε ένα βράχο, μετά από μία γενναία οινοποσία που είχε κάνει σε κάποιο υπόγειο ταβερνάκι στην οδό Τριών Ιεραρχών. Μετά από λίγες μέρες ο αστυνόμος γλυκαμένος ξαναπήγε να ρωτήσει τον Π.Π. για κάποια άλλη υπόθεση, αλλά πήρε την απάντηση ότι «αυτό δεν μπορεί να συνεχιστεί».

Έτσι γεννάται το ερώτημα: Μπορεί ένας ραδιαισθητικός να εντοπίζει και άτομα που βρίσκονται στη ζωή ή είναι πεθαμένα; Μπορεί με το εκκρεμές του να εντοπίζει μέρη του οργανισμού μας που πάσχουν από κάποια αρρώστια; Και ακόμα είναι δυνατόν ένας ραδιαισθητικός να κάνει μία διάγνωση ασθένειας από μακριά;

Η απάντηση είναι «Ναι, μπορεί» και σε ορισμένες περιπτώσεις ιδιαίτερα προικισμένιον ατόμων όχι μόνο μπορεί να εντοπίζει άτομα και να διαγνώσει σωματικές παθήσεις αλλά ακόμα και να τους «δίνει» κάποια «Ραδιαισθητική Θεραπευτική Ακτινοβολία» απευθείας με τα χέρια του ή από μακριά με τη Ραδιαισθητική Ακτίνα Προσοχής. Η «Ραδιαισθητική Θεραπευτική Ακτινοβολία» είναι στην πραγματικότητα ηλεκτρομαγνητική ενέργεια ή πράνα και η θεραπευτική αυτή μέθοδος εφαρμόζεται από τότε που ο άνθρωπος πάτησε αυτή τη γη. Λέγεται «Πρανική Θεραπεία» ή «Θεραπεία μέσω των Τσάκρας» ή «Βιοενεργειακή Θεραπεία».

Σήμερα υπάρχουν στο διαδίκτυο περισσότερες από 1800 καταχωρήσεις ατόμων που ασχολούνται επαγγελματικά με αυτό ακριβώς το αντικείμενο, της διάγνωσης και θεραπείας παθήσεων με βιοενέργεια. Πολλά από αυτά τα άτομα είναι γιατροί που λένε ότι συνδυάζουν την Κλασική ιατρική με τη βιοενεργειακή θεραπεία. Ένας γιατρός πραγματικά προικισμένος με την ικανότητα της Ανιμα (*γλωσσάρι) μπορεί να προσφέρει τις καλύτερες δυνατές υπηρεσίες στο συνάνθρωπό του. Φαίνεται όμως ότι οι γιατροί αυ-

τοί είναι εξαιρετικά σπάνιοι. Για τους πολλούς ο συνδυασμός κλασική ιατρική-βιοθεραπεία, δεν είναι παρά ένας τρόπος για να ξεχωρίζουν από του άλλους γιατρούς και να βγάζουν περισσότερα χρήματα. Ξέρω αρκετούς τέτοιους γιατρούς εδώ στην Ελλάδα.

Αναζητώντας χαμένα πρόσωπα και χαμένα αντικείμενα

Υπάρχουν πολλές μέθοδοι εντοπισμού προσώπων από ραδιαισθητικους αλλά αυτή που θα περιγράψουμε είναι η πιο κοινή.

Για την εργασία αυτή ο ραδιαισθητικός χρησιμοποιεί συνήθως: 1) μία φωτογραφία του αναζητούμενου ατόμου ή ένα αντικείμενο που να έχει πιάσει ή να έχει φορέσει, 2) ένα σχέδιο που να δείχνει το σπίτι στο οποίο διέμενε μία μέρα πριν χαθεί ή το μέρος στο οποίο κάποιος τον είδε για τελευταία φορά και 3) ένα χάρτη της περιοχής στην οποία πιθανολογείται ότι βρίσκεται το αναζητούμενο πρόσωπο.

Αρχικά ο ραδιαισθητικός ανιχνεύει τις προσωπικές ακτινοβολίες του χαμένου προσώπου, ή από κάποιο αντικείμενο που έχει πιάσει ή έχει φορέσει ή από τη φωτογραφία του. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να εξετάσει πολύ προσεκτικά αυτά τα «ακτινοβολούντα» αντικείμενα γιατί μπορεί σαν «ανθρώπινες υπάρξεις», να εκπέμπουμε μία ειδική ακτινοβολία, όμως η ακτινοβολία του κάθε ατόμου χωριστά, έχει επιπλέον τα δικά της χαρακτηριστικά.

Θα πρέπει ακόμα να εξετάσει από τη φωτογραφία τα φυσικά χαρακτηριστικά του ατόμου και τις πιθανές αναπηρίες του και ακόμα να πληροφορηθεί την κατάσταση της υγείας του και να εξετάσει και προσωπικά του αντικείμενα, όπως παπούτσια, εσώρουχα, μαντήλια, καπέλο κλπ. Όταν μελετήσει όλους αυτούς τους παράγοντες, νοητικά σχηματίζει μία «Ραδιαισθητική Εικόνα» την οποία στη συνέχεια θα αναζητήσει με τη Ραδιαισθητική Ακτίνα Προσοχής σε κυκλικές επιφάνειες που όλο και θα επεκτείνονται στον περιβάλλοντα χώρο και θα έχουν σαν κέντρο τον εαυτό του. Τα μέρη από τα οποία έχει περάσει το υπό αναζήτηση άτομο συγκρατούν για ένα διάστημα την ακτινοβολία που αυτό εξέπεμπε και που εξακολουθεί συνεχώς να εκπέμπει. Ο ραδιαισθητικός για

τον εντοπισμό του χαμένου προσώπου ακολουθεί αυτή την ακτινοβολία όπιος ένας κυνηγητικός σκύλος ακολουθεί τα οσφρητικά ίχνη που αφήνει πίσω το θήραμα του. Η μόνη διαφορά είναι ότι ο ραδιαισθητικός μπορεί να εργαστεί και επάνω σε ένα χάρτη. Χρησιμοποιεί το αριστερό του χέρι σαν κινητή κεραία που όταν συναντήσει τη Μαγνητική Ραδιαισθητική Γραμμή του αναζητούμενου ατόμου, το εκκρεμές που κρατάει με το δεξιό του χέρι αρχίζει να ταλαντώνεται και να δείχνει την παρουσία του ατόμου αυτού. Όταν βρεθεί η κατεύθυνση, σύμφωνα με όσα έχουν ήδη αναφερθεί καθορίζεται και η απόσταση που βρίσκεται το συγκεκριμένο άτομο. Κάτι ανάλογο συμβαίνει και με τις θερμο-φωτογραφίες που χρησιμοποιούν σήμερα στο στρατό για να προσδιορίζουν αν από ένα συγκεκριμένο σημείο πέρασε το βράδυ ή λίγες ώρες πιο πριν κάποια φάλαγγα αυτοκινήτων και πόσο μεγάλη ήταν.

Στη συνέχεια θα αναφερθούμε σε μερικά περιστατικά χαμένων ατόμων που βρέθηκαν από ραδιαισθητικούς τη δεκαετία 1930-1940 και αναφέρονται στη σχετική Ελληνική και παγκόσμια μεταφυσική βιβλιογραφία.

1. Στις 4 Μαΐου 1935 μία χήρα, η Elise Duary από το Valais της Ελβετίας ζητάει τη βοήθεια του Αβά Μέμερτ για την επιληπτική της κόρη που είχε εξαφανιστεί πριν από μία εβδομάδα. Λίγες μέρες μετά του έγραψε το πιο κάτω γράμμα.

«Η δύστυχη κόρη μου βρέθηκε και θάφτηκε στις 14 Μαΐου σύμφωνα με τα Χριστιανικά έθιμα και αυτό ήταν μία παρηγοριά για μένα. Οι οδηγίες σας επιβεβαιώθηκαν καθώς το πτώμα της κόρης μου βρέθηκε στο βυθό του γκρεμού που υποδείξατε. Θα πρέπει να έπεσε κατά τη διάρκεια κάποιας επιληπτικής της κρίσης. Ευχαριστίες κλπ.»

2. Απόσπασμα από την εφημερίδα Courrier de Geneve, στις 24 Απριλίου του 1935, με τίτλο «Ανεύρεση εξαφανισθέντος ατόμου».

Στις 3 Απριλίου ο Η.Ε. Caproz μηχανικός από την πόλη Αιών της Γαλλίας εξαφανίστηκε ενώ ταξίδευε για εμπορικές εργασίες

χωρίς να έχει δώσει την παραμικρή ένδειξη ότι σκόπευε να αυτοκτονήσει. Το πρωί πήγε όπως συνήθιζε στο γραφείο του και εργάστηκε εντατικά μέχρι το μεσημέρι. Στη συνέχεια γύρισε σπίτι του για φαγητό και αμέσως μετά πήγε τη μικρή του κόρη στο γιατρό. Μέχρι εκείνη τη στιγμή κανείς δεν παρατήρησε τίποτα το διαφορετικό στη συμπεριφορά του. Γύρω στις 5 το απόγευμα πήρε το αυτοκίνητό του και έφυγε με κατεύθυνση τη Valence. Όταν έφθασε στη μικρή αυτή πόλη, πήγε για δείπνο στο εστιατόριο που συνήθιζε να πηγαίνει και εκεί άφησε το αυτοκίνητό του. Από εκείνη τη στιγμή εξαφανίστηκε.

Η οικογένειά του σύντομα αντελήφθη την εξαφάνισή του και έψαξε παντού να τον βρει, αλλά μάταια. Η αστυνομία της περιοχής ζήτησε τη βοήθεια κάποιου ραδιαισθητικού, δίνοντάς του τα απαραίτητα στοιχεία και εκείνος ακολούθησε την υποτιθέμενη διαδρομή του Caproz μέσα από τους δρόμους της Valence, μέχρι που σταμάτησε στην όχθη του ποταμού Rhone όπου πιθανολόγησε ότι ο εξαφανισθείς θα πρέπει να έπεσε. Στη συνέχεια παρακολούθησε την πορεία του ποταμού, μέχρι τη θέση Aramon και από εκεί στη θέση Vivier Ardeche όπου, είπε στους συγγενείς, ότι θα έπρεπε να βρίσκεται το πτώμα. Το περίεργο είναι πως ο ραδιαισθητικός τούς είπε και μία λεπτομέρεια, ότι δηλαδή ο Caproz τη στιγμή της εξαφάνισής του δεν βρισκόταν στα λογικά του.

Την επόμενη μέρα 6 Απριλίου το πτώμα του Carpoz βρέθηκε στο μέρος που υπέδειξε ο ραδιαισθητικός και στις 9 Απριλίου αναγνωρίστηκε από τη συγγενή του ιατροδικαστή, ιατρό κυρία Vidier Marie Caproz. Η τοξικολογική εξέταση των σπλάχνων έδειξε ότι ο υποτιθέμενος αυτόχειρας είχε καταναλώσει μία μεγάλη ποσότητα οινοπνεύματος πριν την πιθανολογούμενη αυτοκτονία του και επομένως θα μπορούσε να μην είχε αυτοκτονήσει αλλά να υπήρξε θύμα ατυχήματος και ο ραδιαισθητικός να είχε δίκιο όταν έλεγε ότι ο Caproz τη στιγμή της εξαφάνισής του δεν είχε τα λογικά του.

Η συνέχεια δόθηκε στα δικαστήρια γιατί η μεν ασφαλιστική εταιρεία στην οποία ήταν ασφαλισμένος ο Caproz στηριζόμενη σε ένα γράμμα του, ισχυριζόταν ότι ο πελάτης της είχε αυτοκτονήσει και επομένως η ίδια δεν είχε λόγους να καταβάλει κάποια

αποζημίωση, οι δε αντίδικοι συγγενείς του υποστήριζαν το αντίθετο ότι ο Caproz υπήρξε θύμα ατυχήματος. Τελικά μεσολάβησε ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος και όλα ξεχάστηκαν.

3. Από την εφημερίδα Republican Landais, 26 Ιανουάριου 1937. «Μερικοί κάτοικοι του Mont-de-Marshan, είδαν με τα μάτια τους έναν αετό να αρπάζει με τα νύχια του ένα μωρό παιδί και να το εξαφανίζει στα ύψη. Η επιστήμη σηκώνει τα χέρια», σχολίαζε η εφημερίδα, «και δεν μπορεί να εξηγήσει το γεγονός που συνέβη, πώς ο ραδιαισθητικός Galley χρησιμοποιώντας τις πάνες του παιδιού και ένα χάρτη της ευρύτερης περιοχής του Mont-de-Marshan, κατόρθωσε να εντοπίσει το σώμα του μιορού μέσα στον ποταμό Midouze σε βάθος 2.5 μέτρων». Το άρθρο συνέχιζε με διάφορα σχόλια και υποθέσεις και υπογραφόταν από τον διάσημο δημοσιογράφο της εποχής, Jean Lacoste.

4. Το έτος 1926 ο Γιώργης Κόκκορης από το χωριό Κόκλα ή Πλαταιές της Βοιωτίας, απέκτησε ένα γιο για τον οποίο ήταν πάρα πολύ περήφανος. Η χαρά του όμως γρήγορα έσβησε όταν η γυναίκα του ανακάλυψε ότι το μωρό της που το είχε αφήσει στη σκιά ενός δέντρου ενόσω εργαζόταν στο χωράφι, εξαφανίστηκε. Στην αρχή πιθανολογήθηκε ότι κάποιος σκύλος ή κάποιο άλλο άγριο ζώο μπορεί να το σήκωσε από εκεί και αργότερα είπαν ότι πιθανόν το πήραν ληστές που εκείνα τα χρόνια αφθονούσαν στην Ελλάδα και οι απαγωγές ατόμων για λύτρα ήταν στην ημερήσια διάταξη. Όμως και οι δύο εκδοχές δε φάνηκαν πιθανές γιατί ο Κόκκορης δεν είχε εκτός από ένα γάιδαρο και μία καλύβα καμία άλλη περιουσία.

Τη λύση προσφέρθηκε να δώσει ένας φημισμένος εκείνα τα χρόνια γυρολόγος - ραβδοσκόπος, με το όνομα Ματαίος Σίστος. Ο Ματαίος ζήτησε ένα ρούχο του παιδιού, έκοψε από μία ελιά μία διχάλα, κοίταξε από πού βγαίνει ο ήλιος και άρχισε να ρωτάει τον παπά του χωριού που συμπτωματικά ήξερε πολλά γράμματα, πού βγάζει ο Α δρόμος του χωριού και προς ποια κατεύθυνση πηγαίνει ο Β. Ακόμα τον ρώτησε πόσα χιλιόμετρα είναι η Μάντρα, η Κάζα, η Αθήνα κλπ. και τέλος μετά από ώρες, έβγαλε τη διάγνωση! Το

παιδί, είπε, το έχουν σε ένα τσαντίρι τσιγγάνοι, που βρίσκονται στο βορειοανατολικό μέρος της Αθήνας, κάτω από ένα βουνό. Ο ασύρματος του σταθμού της χωροφυλακής έδωσε την είδηση στο Υπουργείο Εσωτερικών, όπως συνηθιζόταν τα χρόνια εκείνα, το Υπουργείο έδωσε εντολή για έρευνα στο τμήμα χωροφυλακής Μενιδίου και τελικά το παιδί βρέθηκε στο Μενίδι αρπαγμένο από Τσιγγάνους που το είχαν έτοιμο για πούλημα.

5. Έτος 1947. Οι Γερμανοί έχουν φύγει από την Αθήνα και ο εμφύλιος ακόμα είναι στην εξέλιξή του. Ο κόσμος ψάχνει για τους χαμένους συγγενείς του κατά τη διάρκεια του πολέμου και του εμφυλίου. Μάνες ψάχνουν για τα παιδιά τους και παιδιά για τους γονείς τους. Αναπτύσσεται στην Αθήνα μία μεγάλη βιομηχανία μάγων και μέντιουμ που έναντι αμοιβής «βλέπουν» ότι τα παιδιά και οι συγγενείς των ενδιαφερομένων είναι όλοι καλά (!) κάπου στη Γερμανία ή κάπου στη Ρωσία και σε λίγο καιρό οι ενδιαφερόμενοι θα έχουν νέα τους και όλοι οι αγνοούμενοι θα γυρίσουν (!) υγιείς. Ο κόσμος διασταυρώνει τις πληροφορίες γιατί το ένα μέντιουμ λέει ότι ο «χαμένος» είναι στη Γερμανία και το άλλο ότι είναι αιχμάλωτος στη Ρωσία και άλλοι λένε το εκ διαμέτρου αντίθετο. Έτσι πολλοί χρειάζεται να πάνε και σε άλλο μέντιουμ και μετά σε κάποιο άλλο και μετά σε κάποια καφετζού και σε κάποια χαρτορίχτρα και έτσι το επάγγελμα του μάγου αυτά τα χρόνια ανθεί στην Αθήνα.

Εκείνη ακριβώς την εποχή, γύρω από τα ανθοπωλεία της πλατείας Ομονοίας, λαθροβιώνει ένας κόσμος μικρών και μεγάλων απατεώνων μεταξύ των οποίων επιφανή θέση κατέχουν οι μάγοι και τα μέντιουμ. Ανάμεσα σε αυτούς τους «εκλεκτούς» κύκλους, υπάρχει η φήμη για μία κυρία Δήμητρα που έμενε πίσω από τις γραμμές του τραίνου των ΣΠΑΓΤ στην πλατεία Λαρίσης και είχε τη φήμη ότι μπορούσε να βρει χαμένα και κυρίως κλεμμένα αντικείμενα. Σε αυτή την κυρία Δήμητρα κατέφυγε η Φανή Παπουτσή προκειμένου να μάθει ποιος της είχε κλέψει ένα μεγάλο για εκείνη την εποχή χρηματικό ποσό μαζί με κάποια κοσμήματα.

Πριν καλά-καλά η Φανή Παπουτσή τελειώσει την ερώτησή της η κυρία Δήμητρα της είπε ότι τα χρήματα και τα κοσμήματα

τα είχε πάρει ο δεκαπεντάχρονος γιος της και τα είχε δώσει σε κάποια γυναίκα σαν ερωτικό αντάλλαγμα. Της είπε ακόμα να μην πει τίποτα του παιδιού για να μην του δημιουργήσει ψυχολογικά προβλήματα αλλά μόνο να της πάει ένα εσώρουχό του και μία φωτογραφία του. Έτσι και έγινε. Το αποτέλεσμα ήταν να βρεθούν όλα τα χαμένα στο σπίτι του φίλου της παραδουλεύτρας της οικογένειας, που τότε διέμενε πίσω από το Πεδίο του Άρεως κοντά στη σχολή Ευελπίδων.

Η κυρία Δήμητρα διαισθητικά βρήκε την περιοχή και ρωτώντας, βρήκε και την ακριβή διεύθυνση του ανθρώπου που είχε τα κλεμμένα, τα οποία τελικά και χωρίς αντίρρηση επιστράφηκαν στην ιδιοκτήτρια, χωρίς ο μικρός γιος της να καταλάβει τίποτα. Η κυρία Δήμητρα είχε κάνει για άλλη μια φορά το θαύμα της.

Το αστείο είναι ότι λίγο καιρό αργότερα κάποιος μπήκε στο φτωχικό της κυρίας Δήμητρας που ήταν μοδίστρα και της έκλεψε τη ραπτομηχανή. Έκανε τα αδύνατα δυνατά να τη βρει, αλλά δεν μπόρεσε για την προσωπική της υπόθεση να κάνει τίποτα και αυτό επιβεβαιώνει αυτό που λένε πολλοί που έχουν Αστρικές δυνάμεις ότι, όταν πρόκειται να τις χρησιμοποιήσουν οι ίδιοι για προσωπικούς τους λόγους, πολλές φορές αποτυγχάνουν.

Τελικά η κυρία Δήμητρα για να μη χάσει τη φήμη της διέδωσε ότι τη μηχανή της την έκλεψαν «πνεύματα» για να την εκδικηθούν.

Και στο σημείο αυτό μπορεί να κάνει κανείς ορισμένες σκέψεις και να βγάλει ορισμένα εύλογα συμπεράσματα. Η κυρία Δήμητρα για λόγους διατήρησης της φήμης της, έδωσε ένα ψευδεπίγραφο μήνυμα σε αυτούς που την πίστευαν σαν διαισθητικό άτομο. Ότι «τα πνεύματα της πήραν τη ραπτομηχανή για να την εκδικηθούν». Αυτό ήταν μία ανακρίβεια και συγχρόνως ένα ψέμα, ένα παραμύθι και μία φαντασία, που όμως πέρασε μέσα στο συνειδητό και στο υποσυνείδητο ορισμένων ατόμων που το πίστεψαν ή έστω το θεώρησαν πιθανό. Από αυτά τα άτομα, ορισμένοι θα μετέφεραν την ψευδεπίγραφη αυτή εξήγηση της κυρίας Δήμητρας σε άλλους, διανθισμένη και παραποιημένη, έχοντας και οι ίδιοι προσθέσει τα δικά τους συμπεράσματα.

Αυτό συμβαίνει σε υπερθετικό βαθμό μέσα στους αιώνες και

ορισμένες έννοιες έχουν τελείως παραποιηθεί και παρεξηγηθεί. Σαν κλασικό παράδειγμα η λέξη «γκουρού» που η αρχική της έννοια όπως εκφράστηκε από τους αρχαίους Ρίσσις ήταν «Πνευματικός δάσκαλος της ανώτατης βαθμίδας» και κατέληξε συνώνυμη με τις λέξεις αγύρτης και απατεώνας.

Η παραποίηση των εννοιών, η άγνοια και η αμάθεια σε συνδυασμό με την ακούσια και κυρίως με την εκούσια διαστρέβλωση των ιερών γραφών και κειμένων όλων των θρησκειών και όλων των φιλοσοφικών συστημάτων, έχει σαν αποτέλεσμα η σοφία και τα γραπτά κείμενα που γλίτωσαν μέσα στους αιώνες από τη φωτιά και τον αφανισμό, να είναι παραποιημένα, ψευδεπίγραφα και παραπλανητικά. Και τη μεν κυρία Δήμητρα μπορεί να την συγχωρήσει κανείς, όμως τους πνευματικούς και θρησκευτικούς ταγούς των ανθρώπων που κακοποίησαν τις Γ ραφές που έχουμε σήμερα στα χέρια μας, ποιος θα τους συγχωρήσει; Δεν θέλω να συνεχίσω για να μην προσβάλω τη θρησκεία, την εκκλησία, ιερείς και θεολόγους και για να μη θεωρηθώ άθεος και μηδενιστής.

6.Μία ιστορία από τη Γερμανική κατοχή στην Ελλάδα. Ο Ερρίκος Δ. Λεβεντάκος, σύμφωνα με τα επίσημα κρατικά αρχεία της Εθνικής Αντίστασης, ήταν αρχηγός της σημαντικότερης «ομάδας σαμποτάζ και καταστροφών Γερμανικών στόχων» κατά τη διάρκεια της Γερμανικής Κατοχής στην Ελλάδα κατά το Β. Παγκόσμιο πόλεμο. Το 1943 συνελήφθη και καταδικάστηκε σε θάνατο και σύμφωνα με τα Γερμανικά αρχεία, φέρεται ότι από τις φυλακές Χαϊδαρίου μεταφέρθηκε στα κρατητήρια της οδού Μέρλιν και από εκεί αυθημερόν οδηγήθηκε για εκτέλεση στην Καισαριανή μαζί με την ομάδα της Δέλας Καραγιάννη, τον Σεπτέμβριο του 1944. Όμως το περίεργο ήταν ότι από τα 42 άτομα που εκτελέστηκαν στην Καισαριανή εκείνες τις μέρες δεν βρέθηκαν τα ρούχα του Ερρίκου και 4 ακόμα πατριωτών. Την εποχή εκείνη από τα ρούχα που έβρισκαν οι συγγενείς στον τόπο εκτελέσεων, καταλάβαιναν ότι οι δικοί τους είχαν εκτελεστεί. Παρέμενε λοιπόν ένα μυστήριο για το τι είχε γίνει με τους πέντε αυτούς πατριώτες. Είχαν εκτελεστεί ή είχαν πεθάνει από τα βασανι-

στήρια στις φυλακές Χαϊδαρίου και γι'αυτό δεν βρέθηκαν τα ρούχα τους;

Ένα χρόνο αργότερα το 1945 κάποιος έδωσε στους συγγενείς του Λεβεντάκου την πληροφορία ότι τον είχε δει με τρεις - τέσσερις άλλους κρατούμενους, με Γερμανική συνοδεία στο Σταθμό Λαρίσης σαν να επρόκειτο να ταξιδέψουν με το τραίνο για τη Γερμανία. «Σκέφτηκα» είπε αυτός που έδωσε την πληροφορία «ότι ο Λεβεντάκος και οι άλλοι πατριώτες ίσως λύγισαν και εξαγόρασαν την ελευθερία τους».

Μετά από είκοσι χρόνια, γύρω στο 1965 ρώτησα το ραδιαισθητικό Π.Π. πού βρίσκεται αυτό το άτομο, χωρίς να του πω λεπτομέρειες. Η απάντησή του Π.Π. ήταν ότι ο Ερρίκος σκοτώθηκε πριν από 20 περίπου χρόνια από εκτροχιασμό ενός τραίνου μετά από έκρηξη, έξω από την Αθήνα, λίγο πριν από το σιδηροδρομικό σταθμό του Αυλώνα (Κακοσάλεσι).

Πέρασαν άλλα 30 χρόνια όταν, το 1995 μετά από μία ιστορική έρευνα που έκανε ένας καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών, με την ευκαιρία των εγκαινίων ενός μνημείου που στήθηκε έξω από τις φυλακές Χαϊδαρίου σε μνήμη των εκτελεσθέντων την εποχή της Γερμανικής κατοχής, αποκαλύφθηκαν μέσα από Γερμανικά αρχεία, στο Βερολίνο, τα εξής: Ο Λεβεντάκος είχε φορτωθεί μαζί με μερικούς άλλους σε κάποιο βαγόνι τραίνου, που όπως συνήθιζαν οι Γερμανοί, την περίοδο της αποχώρησής τους από την Ελλάδα, το έβαζαν πριν τις ατμομηχανές των τραίνων, ώστε σε περίπτωση σαμποτάζ να σκοτώνονται Έλληνες και με αυτό τον τρόπο να αποτρέπουν τους αντάρτες να βάζουν νάρκες και να ανατινάζουν τα τραίνα που μετέφεραν Γερμανούς πίσω στη Γερμανία.

7. Η εφημερίδα Feuille d'Avis de Lausanne της Ελβετίας στις 10 Ιουλίου του 1928 είχε ένα άρθρο για ένα ατύχημα στον Βόρειο Πόλο όπου χάθηκε ένα Ζέππελιν. Με τα μέσα της εποχής ήταν αδύνατο να βρεθεί η άτρακτος του Ζέππελιν και γι' αυτό ζητήθηκε η βοήθεια ενός διαπρεπούς ραδιαισθητικού της εποχής, του Αβά Kunzle. Το άρθρο της εφημερίδας είχε σκοπό να εγκωμιάσει την επιτυχία του ραδιαισθητικού, ο οποίος αφού

αποφάνθηκε ότι το ατύχημα προκλήθηκε από μία φοβερή καταιγίδα, υπέδειξε με ακρίβεια μία έκταση μερικών χιλιομέτρων στην οποία εύκολα βρέθηκε η άτρακτος και τα διασκορπισμένα μέλη των επιβατών. Θα πρέπει να σημειωθεί, έλεγε το άρθρο, ότι το σημείο που βρέθηκε η άτρακτος του Ζέππελιν βρισκόταν εκατοντάδες χιλιόμετρα μακριά από το σημείο που οι ειδικοί υπέθεταν ότι είχε συμβεί το ατύχημα.

8.Το περιστατικό αυτό δημοσιεύθηκε στην Ελλάδα στο περιοδικό Τρίτο Μάτι στο τεύχος 110 σε μικρό άρθρο με τον τίτλο «Ο Γκέλερ στην υπηρεσία της ιστορίας». Στο άρθρο αυτό διαβάζει κανείς τον τρόπο εργασίας ενός ραδιαισθητικού ατόμου και στη συγκεκριμένη περίπτωση, πώς ορισμένοι παράγοντες όπως η κακοκαιρία, μπορούν να επηρεάσουν την εργασία ενός ραδιαισθητικού.

Υπενθυμίζουμε ότι ο Γκέλερ είχε έρθει και στην Ελλάδα να επιδείξει τις πολλαπλές Αστρικές ικανότητές του, μία από τις οποίες είναι ότι με το βλέμμα του, από απόσταση να μπορεί να στρεβλώνει μεταλλικά αντικείμενα, όπως για παράδειγμα τη λαβή ενός κουταλιού.

Γράφει λοιπόν το άρθρο: «Σε ένα από τα πιο ανεξιχνίαστα ιστορικά θέματα της Σκοτίας προσπάθησε να δώσει λύση πριν από λίγες εβδομάδες ο διάσημος Ψυχικός Γιούρι Γκέλερ με τη βοήθεια των Ψυχικών ικανοτήτων του. Πετώντας με ένα ελικόπτερο επάνω από την παλιά κοινότητα του Φόλκτρκ, προσπάθησε να εντοπίσει την περιοχή, όπου δόθηκε η ομώνυμη μάχη το 1298. Στη μάχη αυτή, ο Εδουάρδος Ι κατατρόπωσε το στρατό του Σερ Ουίλιαμ Ουάλας, του επαναστάτη και ήρωα της Σκοτίας, ο οποίος αγωνιζόταν για την απελευθέρωση της.

Παρά τις επίμονες προσπάθειες των ιστορικών, η έλλειψη οποιουδήποτε ιστορικού στοιχείου, καθιστά επί επτά αιώνες αδύνατο τον προσδιορισμό της θέσης όπου πραγματοποιήθηκε η μάχη του Φόλκτρκ αν και θεωρείται ότι πρέπει να βρίσκεται μέσα σε μία συγκεκριμένη περιοχή 85 τετρ. χιλιομέτρων.

Θέλοντας λοιπόν να εντοπίσει την ακριβή θέση της, ο ιστορικός Τζον Ουόκερ ζήτησε από τον Γκέλερ, στις αρχές του 2002,

να πετάξει με ελικόπτερο και να εντοπίσει με τις δυνάμεις που διαθέτει, αν υπάρχουν κάποια «ανήσυχα πνεύματα» στρατιωτών, που εξακολουθούν να περιπλανιούνται στο αρχαίο πεδίο της μάχης! Ο Ουόκερ οδηγήθηκε σε αυτή τη λύση έχοντας προηγουμένως δει τον Γκέλερ να εντοπίζει με επιτυχία τη θέση ενός χαμένου ναυαγίου στις ακτές του Πόρτσμουθ. Πραγματικά ο Γκέλερ δέχθηκε την πρόσκληση και στα τέλη Οκτωβρίου βρέθηκε στο Φόλκτρκ.

Την ημέρα της πτήσης ο καιρός ήταν βροχερός και με πολύ ομίχλη, όμως ο Γκέλερ ανέβηκε στο ελικόπτερο και πέταξε πάνω από την περιοχή κρατώντας ένα χάρτη της περιοχής. Στόχος του ήταν, όπως ανέφερε, «να αισθανθεί κάποιο πολύ ισχυρό ενεργειακό πεδίο, παρόμοιο με αυτό που δημιουργούν οι ομώνυμοι πόλοι δύο μαγνητών όταν πλησιάσουν ο ένας τον άλλο».

Αν και η πτήση του κράτησε πολύ ώρα, δεν κατάφερε να εντοπίσει την ακριβή θέση της μάχης, υπέδειξε όμως στο χάρτη, μία περιοχή 16 τετρ. χιλιομέτρων στην οποία «αισθάνθηκε» ότι θα πρέπει να βρίσκονται ενταφιασμένοι εκατοντάδες, ίσως και χιλιάδες στρατιώτες που έλαβαν μέρος στη μάχη. Η σχετική αποτυχία αυτού του εγχειρήματος οφείλεται, όπως άφησε να εννοηθεί ο Γκέλερ, στην έντονη φόρτιση της περιοχής εξαιτίας της βροχής. Υποσχέθηκε, όμως, ότι θα επισκεφθεί στο μέλλον το Φόλκτρκ και θα επαναλάβει το ίδιο εγχείρημα κάποια ηλιόλουστη μέρα.

Στο σημείο αυτό υπενθυμίζουμε το ρόλο των κλιματολογικών συνθηκών στην εργασία των ραδιαισθητικών, όπως την περιγράψαμε στο κεφάλαιο της μελέτης του Ραδιαισθητικού Πεδίου. Πολλές φορές οι συνθήκες αυτές εμποδίζουν την έρευνα η οποία θα πρέπει να επαναληφθεί με ευνοϊκές καιρικές συνθήκες όταν δεν θα υπάρχει δηλαδή ηλεκτρική φόρτιση στην ατμόσφαιρα.

9.Στην Αθήνα το καλοκαίρι του 1997, ο συνάδελφός μου γιατρός Α. Κ. ανακάλυψε το πρωί που έφευγε για τη δουλειά του ότι του είχαν κλέψει το αυτοκίνητο. Προσπάθησε να το βρει μέσω της αστυνομίας και βάζοντας καταχωρήσεις στις εφημερίδες αλλά χωρίς αποτέλεσμα.

Είχαν περάσει δύο μήνες από τη μέρα της κλοπής όταν μετά από κάποια συζήτηση αποφάσισε να δοκιμάσει να το βρει μόνος του με ένα εκκρεμές, χωρίς να σκεφθεί αν είχε έστω και κάποιου μικρού βαθμού ραδιαισθητική ικανότητα. Ενστικτωδώς χρησιμοποίησε τη μέθοδο της «Ραδιαισθητικής Ακτίνας Προσοχής» γιατί από περιγραφές ήταν η μόνη που είχε καταλάβει πώς μπορεί να λειτουργήσει. Πήρε λοιπόν ένα χάρτη της Ελλάδας και σαν εκκρεμές χρησιμοποίησε τη βέρα του που την κρέμασε με μία λεπτή κλωστή. Άπλωσε μπροστά του το χάρτη της Ελλάδας και με το δεξιό χέρι κρατούσε το εκκρεμές ενώ το δείκτη του αριστερού του χεριού άρχισε να μετακινεί από Δύση προς Ανατολή στο κάτω περιθώριο του χάρτη. Πέρασε την περιοχή του Ιονίου Πελάγους και της Δυτικής Ελλάδας και όταν το δάκτυλό του έφθασε στο γεωγραφικό πλάτος της Αττικής το εκκρεμές άρχισε να περιστρέφεται. Γύρισε το χάρτη 90 μοίρες ώστε να έχει δεξιά του τη Βουλγαρία και αριστερά του την Αφρική. Επανέλαβε τα ίδια μετακινώντας πάλι το δείκτη του αριστερού του χεριού στο περιθώριο του χάρτη, από αριστερά προς τα δεξιά. Μόλις το δάκτυλό του έφθασε στο γεωγραφικό μήκος της Αττικής το εκκρεμές άρχισε να περιστρέφεται. Ήταν προφανές ότι το σημείο που συναντιόταν οι δύο «Ραδιαισθητικές Ακτίνες Προσοχής» ήταν η Αττική.

Το πείραμα επανέλαβε με ένα χάρτη της Αττικής και οι «Ραδιαισθητικές Γραμμές Προσοχής» συναντιόταν στην Αθήνα. Το πείραμα επανέλαβε για τρίτη φορά με ένα χάρτη με τους δρόμους της Αθήνας οπότε οι «Ραδιαισθητικές Γραμμές Προσοχής» συναντήθηκαν στην οδό Λιοσίων.

Στο σημείο αυτό δεν μπορούσε να προχωρήσει την έρευνά του και τότε σκέφθηκε το εξής. Πήρε μία φωτογραφία που είχε βγάλει με το αυτοκίνητό του στην Πάρνηθα και έκοψε τη φωτογραφία του αυτοκινήτου. Κρατώντας τη φωτογραφία στο αριστερό του χέρι, άρχισε να μετακινεί το εκκρεμές πάνω στον οδικό χάρτη της Αθήνας και κατά μήκος της οδού Λιοσίων. Σε κάποιο σημείο το εκκρεμές άρχισε να περιστρέφεται εξαιρετικά έντονα. Ήταν άραγε το αυτοκίνητό του εκεί; Ναι, το αυτοκίνητο βρέθηκε τελικά σχεδόν διαλυμένο στην αυλή πίσω από ένα γκα-

ράζ στο σημείο που υπέδειξε το εκκρεμές. Η χαρά του φίλου μου ήταν πολύ μεγάλη όχι μόνο γιατί βρέθηκε το αυτοκίνητο που τελικά ήταν ερείπιο και δεν χρησιμοποιήθηκε ποτέ αλλά γιατί ανακάλυψε μόνος του, τυχαία και απροσδόκητα ότι είχε αυτό το ψυχικό χάρισμα, τη ραδιαισθησία.

Η συνέχεια είναι ότι ο Α.Κ. σκέφθηκε να αξιοποιήσει αυτό του το χάρισμα και αποφάσισε να βρει κάποιον που να μπορεί να τον διδάξει περισσότερα και να τον κατευθύνει. Δεν βρήκε κανένα και κανείς δεν μπόρεσε να του δώσει την παραμικρή πληροφορία. Άρχισε λοιπόν να πειραματίζεται μόνος του βάζοντας τη γυναίκα του να του κρύβει νομίσματα και διάφορα μικροαντικείμενα κάτω από ένα μεγάλο χαλί ή σε ορισμένα μέρη του σπιτιού τους και εκείνος προσπαθούσε με το εκκρεμές να τα βρει. Έφτιαξε πολλά εκκρεμή και προσπάθησε να βρει σε διάφορα μέρη νερό. Τελικά βαρέθηκε και αποκαρδιώθηκε γιατί δεν είχε πάντα επιτυχία στα πειράματά του.

Κάποτε μου είπε «όταν βρω κάποιον που να μπορεί να με καθοδηγήσει θα συνεχίσω». Τελικά βρήκε κάποιον που τον οδήγησε όχι στο δρόμο της ραδιαισθησίας αλλά σε κάποιο δρόμο που οδηγεί μακρύτερα. Έτσι αργότερα μου είπε «αυτή η ευλογημένη περιπέτεια με το αυτοκίνητο είχε σαν αποτέλεσμα να ασχοληθώ με τη ραδιαισθησία, που έγινε αιτία σε ένα δεύτερο χρόνο να με οδηγήσει και να ψάξω να βρω Αυτόν που καθορίζει όλους τους νόμους και μέσα σ’ αυτούς και τους νόμους της ραδιαισθησίας».

10. Ο Δημητρός Τζωρτζίδης από τη Μυτιλήνη, έφυγε παιδάκι στις αρχές του αιώνα μετανάστης για την Αμερική και τελικά εγκαταστάθηκε στο Σωλτ Λέϊκ Σίτυ, στην Πολιτεία της Γιούτα. Εκεί άνοιξε ένα πλυντήριο και παράλληλα ασχολήθηκε και με αγοροπωλησίες ακινήτων. Μετά από 40 περίπου χρόνια, τη δεκαετία του 60 επισκέφθηκε για πρώτη φορά την Ελλάδα και φιλοξενήθηκε στο σπίτι του ανεψιού του, ραδιαισθητικού Π.Π.

Ένα απόγευμα, λίγο καιρό πριν φύγει από την Ελλάδα για να επιστρέφει στην Αμερική, η συζήτηση το έφερε και άρχισε να μιλάει για μία έκταση που είχε αγοράσει πριν πολλά χρόνια στη Γιούτα. Ξαφνικά ο δάσκαλος Π.Π. τον διέκοψε και τον ρώτησε αν

δίπλα από την περιοχή αυτή υπήρχε ένα χωριό Ινδιάνων και αν συνήθιζε να πηγαίνει εκεί κοντά σε κάτι λίμνες για ψάρεμα. Ο Θειο-Δημητρός έμεινε κατάπληκτος από την ερώτηση και επιβεβαίωσε το γεγονός. Τότε ο δάσκαλος Π.Π. του ζήτησε να σχεδιάσει το κτήμα της Γιούτας, να του βάλει τα σημεία του ορίζοντα και να σημειώσει ό,τι άλλο χαρακτηριστικό είχε η περιοχή. «Ξέρεις» άρχισε να λέει ο δάσκαλος «ότι είσαι πιο πλούσιος από ό,τι νομίζεις; Στην περιοχή αυτή» είπε δείχνοντας το σχέδιο, «υπάρχει ένα τμήμα από ένα πολύ εκτεταμένο κοίτασμα ουρανίου».

Πέντε μήνες αργότερα ήρθε ένα γράμμα από το Θειο-Δημητρό που έλεγε ότι οι αρχές της Πολιτείας της Γιούτα, γνώριζαν την ύπαρξη του κοιτάσματος ουρανίου στην περιοχή και πως όταν ζήτησε, του απαγόρευσαν να την πουλήσει σε τρίτους. Όμως αν και όποτε ήθελε, του είπαν, μπορούσε να την πουλήσει στο ίδιο το κράτος. Έτσι και έγινε, μετά από λίγα χρόνια η περιοχή πουλήθηκε από τα παιδιά του Δημητρού Τζωρτζίδη στο Αμερικανικό κράτος.

11 .Θα πρέπει να ήταν τον Σεπτέμβριο του 1970. Βρισκόμαστε με τον Π.Π. και την οικογένειά του στην Αίγινα όπου μας φιλοξένησε για Σαββατοκύριακο στο σπίτι του, ο Χρήστος Ντούφας. Μετά το μεσημεριανό φαγητό ο Ντούφας μας πρότεινε να πάμε εκεί κοντά στο σπίτι ενός φίλου του για να μας φιλέψουν φιστίκια και σύκα. Οι νοικοκυραίοι μας δέχτηκαν με καλοσύνη και μας έβαλαν και καθίσαμε κάτω από μία μεγάλη κληματαριά και μας πρόσφεραν καφέ. Μετά από λίγο, το πειραχτήρι, ο Π.Π., ρώτησε πότε χτίστηκε το σπίτι τους και γιατί άνοιξαν το πηγάδι τους στο άλφα σημείο και όχι στο βήτα. Η νοικοκυρά απάντησε ότι σε αυτό ακριβώς το σημείο ο πηγαδάς τους υπέδειξε να ανοίξουν το πηγάδι και έτσι έκαναν. «Ισως είχε κάποιο τάφο εδώ κοντά» είπε ο Π.Π., «και γι’ αυτό ο πηγαδάς το άνοιξε εδώ». «Μπα τέτοια πράγματα, εδώ δεν υπάρχουν τάφοι και τέτοια» είπε η νοικοκυρά. «Περίεργο» είπε το «πειραχτήρι» ο Π.Π., «και εγώ νόμιζα ότι αυτό το αγγείο που έχεις δώσει στην κόρη σου ήταν από την εκσκαφή των θεμελίων του σπιτιού». Η νοικοκυρά τρελάθηκε και του λέει φοβισμένη. «Καλά και που τα ξέρεις εσύ

όλα αυτά, μήπως είσαι της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας; Εμείς... πήραμε νόμιμα άδεια όταν χτίσαμε».

Ο Π.Π. την καθησύχασε και της είπε ότι δεν ήταν ούτε χωροφύλακας ούτε της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας αλλά ότι είχε την ικανότητα να μπορεί να βλέπει κάτω από το χώμα, μέσα σε ντουλάπια, πίσω από τα βουνά, μέσα στις τσέπες των ανθρώπων, μέσα στο σώμα τους και μέσα στο μυαλό τους.

Στη συνέχεια ο Π.Π. μας περιέγραψε πώς ήταν κάποτε η γύρω περιοχή και πως στο σημείο που βρισκόμαστε ήταν το νεκροταφείο ενός μικρού χωριού. Είπε ακόμα στους νοικοκυραίους, ότι «σκάβοντας στα θεμέλια πρέπει να είχατε βρει τρεις τάφους, οι δύο δεν είχαν τίποτα μέσα αλλά στον τρίτο είχατε βρει αυτό και αυτό το αντικείμενο». Ακόμα τους είπε, πως στο «Δυτικό μέρος του κτήματος, κάτω από τις φιστικιές, υπάρχουν και άλλοι τάφοι σε βάθος τρία έως τριάμισι μέτρα, αλλά μη σκεφθείτε τους είπε να χαλάσετε τις φιστικιές για να τους ανοίξετε γιατί δεν έχουν μέσα παρά κάτι πήλινα μικροαντικείμενα».

Το ζευγάρι που μας φιλοξενούσε είχε μείνει με το στόμα ανοιχτό. Ο Ντούφας που γνώριζε σχετικά με το δάσκαλο χαμογελούσε ευχαριστημένος για τα κατορθώματα του δάσκαλού του και είχε ένα χαμόγελο που έφθανε μέχρι τα αφτιά του.

Μετά από λίγο ο Π.Π. σοβάρεψε τη συζήτηση και είπε στη νοικοκυρά. «Ξέρεις, η Ελλάδα είναι γεμάτη αρχαία. Αν καθόμουνα να λέω στον καθένα τι αρχαία υπάρχουν κάτω από το σπίτι του, δεν θα είχα χρόνο για να κάνω άλλη δουλειά. Αν μίλησα σε σας σήμερα είναι γιατί θέλω να δόσεις προσοχή στα λόγια μου. Λοιπόν αύριο πρωί-πρωί να πας στην Αθήνα σε γιατρό γιατί έχεις κάτι πολύ σοβαρό στο στήθος σου. Μη φοβάσαι. Θα πρέπει να χειρουργηθείς και με τη βοήθεια του Θεού θα γίνεις καλά. Εγώ θα κάνω ό,τι μπορώ».

Όλα γίνανε όπως έπρεπε, τα λόγια του Π.Π. επαληθεύθηκαν. Η γυναίκα χειρουργήθηκε για σοβαρό νόσημα αλλά έγινε τελείως καλά. Από τότε είμαστε καλεσμένοι κάθε Σεπτέμβρη στην Αίγινα για φιστίκια και σύκα. Όταν πέθανε ο Ντούφας, χάσαμε την επαφή με αυτή την οικογένεια.

*Ο Παναγιώτης Πύρινης ενώ περιγράφει με τη Νοητική Ακτίνα, την περιοχή που
μας φιλοξενούσαν, στην Αίγινα.*

12 .Δεκαπενταύγουστος του 1961. Μεγάλη γιορτή στο σπίτι του Π.Π. Γιόρταζε και ο ίδιος και η μεγάλη του κόρη. Κάθε χρόνο πολλοί φίλοι και «ευεργετηθέντες» πήγαιναν να του ευχηθούν για τη γιορτή του. Η αυλή του σπιτιού της οδού Θορικίων στο Θησείο, γέμιζε κόσμο. Εκείνη τη χρονιά ήταν η πρώτη φορά που οι γονείς μου επισκέφθηκαν τον Π.Π. στο σπίτι του. Ήρθαν τα ούζα, ήρθαν τα γλυκά, ήρθαν τα παγωτά και η συζήτηση άρχισε. Μιλούσε ο πατέρας μου που όπως συνήθως, γινόταν το κέντρο της συζήτησης στις παρέες. Διηγόταν την ιστορία, πως ο πατέρας του, καπετάνιος του εμπορικού ναυτικού τον είχε ναυτολογήσει μούτσο στο πλοίο και πως εκείνος κάποτε πήδηξε από το πλοίο και έμεινε στον Πειραιά σε έναν θείο του και γράφτηκε στο Πανεπιστήμιο για να γίνει γιατρός. Σπούδαζα και δούλευα έλεγε και το καλοκαίρι πήγαινα στην Πύλαρο, σε ένα χωριό της Κεφαλονιάς όπου έμενα με την οικογένειά μου. Κάποιος τον ρώτησε αν υπήρχε ακόμα αυτό το σπίτι ή είχε καταστραφεί με τους σεισμούς του 1953 και ενώ ο πατέρας μου περιέγραφε πως είχε απομείνει μόνο το ένα πάτωμα του σπιτιού και μία μικρή ταράτσα, παρεμβαίνει ο Π.Π. και αρχίζει να περιγράφει τα χαρίσματα του σπιτιού και της περιοχής. «Ήταν μικρό αλλά ωραίο σπίτι και είχε μία μεγάλη στέρνα που ήταν η μόνη στο χωριό που κρατούσε νερό για όλο το χρόνο και γύρω γύρω ήταν στρωμένη με μαλτεζόπλακες βγαλμένες από το διπλανό βουνό Αγία Δυνατή. "Θυμάσαι Ανδρέα" λέει του πατέρα μου, "εκείνη τη μικρή αμυγδαλιά που είχε φυτρώσει μέσα από το λιγοστό χώμα ανάμεσα στις πέτρες του τοίχου, στο ταρατσάκι που δεν έπεσε από το σεισμό;"» Ο πατέρας μου επιβεβαίωνε σαν να άκουγε κάποιον που ήξερε τη γειτονιά να μιλάει και... επιβεβαίωνε και πρόσθετε με χαρά λεπτομέρειες στα λεγάμενα του Π.Π., μέχρι που... για μία στιγμή, αντιλήφθηκε την πραγματικότητα και αποσβολώθηκε. Πού τα ήξερε όλα αυτά και με τόσες λεπτομέρειες ο Παναγιώτης; Σκέφθηκε αλλά δεν μίλησε, γιατί γνώριζε από μένα ορισμένα πράγματα σχετικά με τις ψυχικές ικανότητες του Π.Π.

Στην επιστροφή μας για το σπίτι τον άκουσα δέκα φορές να μονολογεί και να λέει «δεν είναι δυνατόν... δεν είναι δυνατόν» Και όμως όλα είναι δυνατά. Ο Διδάσκαλός μου Κιρπάλ Σινγκ

συχνά έλεγε **«Όλα είναι δυνατά. Η λέξη αδύνατον είναι για τα λεξικά των ανόητων».**

Η ραδιαισθησία σαν μέσο διάγνωσης και θεραπείας παθήσεων. Προσωπικές εμπειρίες

Αν και ακούγεται αφελές κάποιος ασθενής σήμερα, στην εποχή του Λέϊζερ και της μαγνητικής τομογραφίας, να πάει σε κάποιο ραδιαισθητικό άτομο για να του διαγνώσει την πάθησή του και να του εφαρμόσει κάποια θεραπεία, εντούτοις αυτό είναι ένα γεγονός που καθημερινά επαναλαμβάνεται σε ευρεία κλίμακα, ακόμα και στις πιο εξελιγμένες πόλεις της Ευρώπης και γι' αυτό θα αναφερθούμε συνοπτικά στον τρόπο διάγνωσης ασθενειών και στον τρόπο θεραπείας ασθενών «δια της αφής» από ραδιαισθητικά άτομα.

Διάγνωση: Όπως αναφέραμε και στα προηγούμενα κεφάλαια της ραδιαισθησίας, έχει μεγάλη σημασία ο βαθμός στον οποίο κάθε ραδιαισθητικός έχει αναπτυγμένο αυτό το χάρισμα καθώς και το κατά πόσο το έχει καλλιεργήσει. Στην αρχή μπορεί να κάνει λάθη, να χρειάζεται κάποιο ραδιαισθητικό βοήθημα αλλά αργότερα μπορεί με ένα απλό άγγιγμα του ασθενούς, να γνωρίζει την πάθησή του.

Συνήθως ο ραδιαισθητικός, όταν θέλει να βγάλει κάποια διάγνωση, ξαπλώνει τον ασθενή του σε ένα κρεβάτι, κατά προτίμηση ξύλινο και του ζητάει να αφαιρέσει κάθε μεταλλικό αντικείμενο που έχει επάνω του. Του ζητάει ακόμα να κλείσει τα μάτια του, να χαλαρώσει και να μη σκέπτεται τίποτα ή αν θέλει να κάνει κάποια προσευχή, όχι για να τον βοηθήσει ο Θεός αλλά για να μη διασκορπίζεται η προσοχή του και να μένει συγκεντρωμένος. Στη συνέχεια ο ίδιος συγκεντρώνεται στον ασθενή, τον κοιτάζει στο μέτωπο και αρχίζει να περιφέρει ένα μικρό εκκρεμές, συνήθως από αντιμαγνητική κρύσταλλο, αχάτη ή κεχριμπάρι, σε όλο του το σώμα. Το εκκρεμές θα αρχίζει να στροβιλίζεται όπου υπάρχει πρόβλημα και ο ραδιαισθητικός θα αρχίσει να κάνει τις

διαπιστώσεις του και συγχρόνως να ρωτάει τον ασθενή «είχες ποτέ κάποιο πρόβλημα από αυτό το όργανο; Πονάς σε αυτό το σημείο; Αισθάνεσαι το Α ή το Β ενόχλημα;» Όσο οι απαντήσεις του ασθενούς είναι καταφατικές τόσο ο ραδιαισθητικός συντονίζεται και «διαβάζει» καλύτερα το σώμα του ασθενούς. Η εξέταση αρχίζει από το κεφάλι και καταλήγει στα δάκτυλα των ποδιών.

Πολλές φορές όταν ο ραδιαισθητικός είναι απόλυτα συγκεντρωμένος, η ραδιοαισθητική του ικανότητα μπορεί να ενεργοποιήσει και άλλες Αστρικές ικανότητες λιγότερο ή περισσότερο λανθάνουσες ή αναπτυγμένες στο άτομο αυτό. Σαν παράδειγμα, μπορεί να ενεργοποιηθεί η Άνιμα, δηλαδή η ικανότητα του να εισέρχεται μέσα στους ιστούς, στα αγγεία και τα νεύρα του σώματος του ασθενούς και ακόμα η διαίσθηση και η ικανότητα να θεραπεύει. Η θεραπεία επιτυγχάνεται με τη διοχέτευση πρανικής ενέργειας ή αλλιώς βιοενέργειας, στα σημεία του σώματος του ασθενή, που θα διαπιστωθεί ότι έχουν κάποια απώλεια ή μπλοκάρισμα ενέργειας.

Είναι πολύ συνηθισμένο, ο ραδιασθητικός συγχρόνως να αποκαλύπτει και γεγονότα από την προηγούμενη ζωή του ασθενούς, όσον αφορά την υγεία του και συγκλονιστικές λεπτομέρειες για γεγονότα που επηρέασαν τη ζωή του.

Θυμάμαι ένα τέτοιο περιστατικό όταν βρισκόμουν για μετεκπαίδευση στην Αγγλία. Είχα ακούσει για τους θεραπευτές, τους healers, όπως είναι γνωστοί οι βιοθεραπευτές. Κάποιο απόγευμα λοιπόν πήγα και επισκέφθηκα ένα συνάδελφό μου γιατρό που χρησιμοποιούσε και τις κλασικές ιατρικές μεθόδους αλλά περισσότερο θεράπευε με προσφορά βιοενέργειας (healing). Κατά τη διάρκεια της εξέτασης μίας ασθενούς, ο Δρ. Ουίλινγκστον «είδε» πως αυτή η ασθενής είχε κάνει απόπειρα αυτοκτονίας με κάποια συγκεκριμένη χημική ουσία και αποκάλυψε και τους λόγους που την έκαναν να πάρει μια τέτοια απόφαση. Το γεγονός μου έκανε μεγάλη εντύπωση και από τότε συνήθιζα να πηγαίνω συχνά στο ιατρείο του Δρ. Ουίλινγκστον, να παρακολουθώ την εργασία του και να συζητώ μαζί του.

Κάθε φορά που τον επισκεπτόμουν, ανακάλυπτα και μία νέα

ικανότητά του και κάθε φορά με πολύ χιούμορ μου έδινε να καταλάβω ότι όλα αυτά που θαύμαζα ήταν παιχνιδάκια και ότι υπήρχαν άλλα σοβαρότερα πράγματα με τα οποία θα μπορούσε να ασχοληθεί κανείς.

Κάποτε μου αποκάλυψε την πιο κάτω συγκλονιστική ικανότητα που είχε: Έπαιρνε ένα χαρτονόμισμα ή μία φωτογραφία ή μία κάρτ-ποστάλ και την έβαζε πάνω σε ένα τραπέζι ή κάπου αλλού που να μην υπάρχουν δίπλα άλλα αντικείμενα. Στο δεξιό του χέρι κρατούσε ένα μικρό εκκρεμές που είχε σχήμα σταγόνας και ήταν φτιαγμένο από αλουμίνιο και στο άλλο χέρι το αριστερό, κρατούσε την ακτίνα μίας ομπρέλας που χρησιμοποιούσε σαν κεραία. Στη συνέχεια πλησίαζε το εκκρεμές πάνω από το νόμισμα και άρχιζε να κινεί όρθια την ακτίνα της ομπρέλας προς διάφορες κατευθύνσεις του ορίζοντα. Σε ένα σημείο το εκκρεμές άρχιζε να κάνει κυκλικές κινήσεις πάνω από το νόμισμα και οι εικόνες του νομίσματος άρχιζαν να ξεθωριάζουν, να σβήνουν και να χάνονται από τα μάτια μου σαν να τις έσβηνε κάποια αόρατη γομολάστιχα. Σε λίγο φαινόταν μόνο το περίγραμμα του νομίσματος και στη μέση του υπήρχε ένα φωσφορίζον κυανό φως. Όταν τελείωνε το πείραμα οι εικόνες του νομίσματος επανέρχονταν στην αρχική τους κατάσταση.

Αυτό το πείραμα τον έβαλα και το επανέλαβε χίλιες φορές, άπειρες φορές και μερικές από αυτές παρουσία μίας φίλης μου της γιατρού, Νάγιας Attwood. Τον έβαζα να το κάνει ξανά και ξανά βάζοντας μπροστά του διάφορες εικόνες και διάφορα χαρτονομίσματα ενώ εγώ προσπαθούσα να καταλάβω τι συμβαίνει. Εις μάτην όμως. Έμεινα με την απορία και όταν τον ρωτούσα τι έκανε και πώς το έκανε, έβαζε τα γέλια και μου απαντούσε «ξέρω τι γίνεται αλλά δεν υπάρχουν λόγια να στο πω. Αν μπορούσα να σου εξηγήσω θα το έκανα και θα σε μάθαινα και σένα τον τρόπο να το κάνεις. Δεν μπορώ όμως, όπως δεν μπορώ να σου πω κάτι που θέλω στη γλώσσα Σουαχίλι, γιατί και αν ακόμα εγώ τη γνώριζα, εσύ δεν θα την καταλάβαινες».

Με τον Δρ. Ουίλινγκστον γίναμε φίλοι και διατήρησα για χρόνια επαφή μαζί του. Μάλιστα τον φιλοξένησα δύο φορές καλό-

καίρι στο σπίτι μου στην Ελλάδα. Κάποτε, ενώ συζητούσαμε, μου είπε πως είχε βαρεθεί την παραμονή του πάνω στη γη και πως «είχε ζητήσει» να φύγει από τη ζωή στο τέλος εκείνου του καλοκαιριού. Έτσι και έγινε. Στο τέλος του καλοκαιριού του 1976 χωρίς να έχει καμία αρρώστια, ένα βράδυ πριν πέσει να κοιμηθεί έγραψε ένα γράμμα στη γυναίκα του λέγοντάς της να τον συγχωρέσει και το άλλο πρωί βρέθηκε νεκρός στο κρεβάτι του με τη φωτογραφία του δασκάλου του μέσα στα χέρια του. Η νεκροψία έδειξε ότι ο Δρ. Ουίλινγκστον πέθανε από καρδιακή ανακοπή. Δάσκαλός του ήταν ο Βραζιλιάνος μυστικιστής Ενρίκε Μιρέλες Κόστα.

Ο θάνατος του αγαπημένου μου φίλου με στενοχώρησε πολύ και μου γεννήθηκε η επιθυμία να πάω να βρω το δάσκαλό του, που έμαθα από τη γυναίκα του ότι ζούσε στην πόλη Ρεσίφι της Βραζιλίας. Όταν μετά από πολλές περιπέτειες έφθασα στο σπίτι του που ήταν σε μία φαζέντα (αγρόκτημα) έξω από την πόλη, η γυναίκα του Ενρίκε Κόστα, μου είπε ότι ήταν αδύνατον να τον συναντήσω γιατί από χρόνια δεν δεχόταν επισκέψεις και βρισκόταν σε διαλογισμό μέχρι και είκοσι ώρες την ημέρα. Με λυπήθηκε όμως όταν άκουσε ότι είχα κάνει ένα τόσο μακρινό ταξίδι από την Ευρώπη και μου υποσχέθηκε ότι θα τον παρακαλούσε να με δεχθεί και ότι θα μου τηλεφωνούσε στο ξενοδοχείο μου. Μου πρόσφερε έναν καφέ και μερικά φρούτα και με καλό τρόπο με έσπρωξε προς την πόρτα.

Ξαφνικά ενώ ήμουν έτοιμος να ανοίξω την εξώπορτα και να φύγω, από το βάθος της αγροικίας ακούστηκε μία φωνή... «Κορασάου»... ήταν το όνομα της γυναίκας, «πες του Γαβριήλ να με περιμένει». Ξαφνιάστηκα που άκουσα το όνομά μου και πολύ χαρούμενος ξαναγύρισα στο σαλόνι και κάθισα να περιμένω το δάσκαλο.

Πέρασε περίπου ένα τέταρτο και ξαφνικά ο Ενρίκε μπήκε μέσα στο δωμάτιο. Νόμιζα ότι θα ήταν κάποιο γεροντάκι με άσπρα μαλλιά, ίσως και γενειάδα, αλλά ήταν ένα άτομο γύρω στα εβδομήντα σε καταπληκτική φόρμα. Τα μπράτσα του έδειχναν ότι στα νιάτα του θα ήταν πολύ γυμνασμένος και είχε ένα χαμόγελο που φώτισε όλο το δωμάτιο. «Τι γίνεται φίλε μου» είπε, «νοστάλγησες το φίλο σου, το γιατρό και ήρθες να με βρεις; Είναι

καλά εκεί που είναι και θα ήταν ακόμα καλύτερα αν δεν έκανε healing τα τελευταία χρόνια.»

Κάθησα με τον Ενρίκε μέχρι το βράδυ και έμαθα αυτά που ήθελα. Ο Ενρίκε μπορούσε να μιλάει... και «Σουαχίλι» και είχε ένα γλυκό τρόπο να εξηγεί το κάθε τι. Με μάλωσε όταν τον είπα «δάσκαλο» και μου είπε ότι «δάσκαλος είναι σε όλο τον κόσμο μόνο ένας κάθε εποχή». Τον ρώτησα ποιος είναι αυτός ο ένας στη δική μας εποχή και μου απάντησε «Κάποτε θα τον γνωρίσεις και μάλιστα σύντομα».

Έφυγα ευτυχισμένος από το Ρεσίφι γιατί εκεί είχα συναντήσει έναν πολύ σημαντικό άνθρωπο ίσως, μετά τον Π.Π. τον πιο σημαντικό άνθρωπο που είχα συναντήσει στη ζωή μου μέχρι εκείνη την εποχή.

Ήταν Αύγουστος του 1977 και από τότε χρειάστηκε να περιμένω τρία ακόμα χρόνια, για να συναντήσω «το δάσκαλο» όπως τον εννοούσε ο Ενρίκε. Όταν επαληθεύτηκε αυτή του η προφητεία, η ζωή μου απέκτησε ένα καινούργιο νόημα, γιατί ξαφνικά κατάλαβα τι έψαχνα όλα αυτά τα χρόνια. Εικοσιτέσσερα ολόκληρα χρόνια! Έψαχνα για το δάσκαλο των δασκάλων! Ήταν αυτός που βρήκα άραγε ή πάλι ο νους μου μου έκανε παιχνίδια;

Όσον αφορά τις Πνευματικές θεραπείες ή θεραπείες με βιοενέργεια, υπάρχουν άλλοι ραδιαισθητικοί που δεν χρειάζεται να ξαπλώσουν τον ασθενή σε κάποιο κρεβάτι για να βρουν τη σωματική του ασθένεια αλλά σκιτσάρουν σε ένα φύλλο χαρτί ένα ανθρώπινο σώμα ή χρησιμοποιούν μία φωτογραφία του ασθενούς και περιφέρουν πάνω από το σκίτσο ή τη φωτογραφία το εκκρεμές τους. Έτσι μπορούν να κάνουν τη διάγνωση από μακριά χωρίς να παρευρίσκεται ο ασθενής. Ακόμα είναι και άλλοι που απλά ακουμπούν το δάκτυλό τους πάνω σε μία φωτογραφία του ασθενούς και άλλοι που χρειάζεται να κλείσουν τα μάτια και νοερά να περιφέρουν τη σκέψη τους στο σώμα του. Μέσα στο διαδίκτυο μπορεί να βρει κανείς εκατοντάδες καταχωρήσεις ατόμων που με αυτό τον τρόπο βγάζουν το ψωμί τους.

Μερικοί ραδιαισθητικοί προσπαθούν να εξηγήσουν το φαινόμενο λέγοντας ότι υπάρχει μία αναλογία στη μελέτη της γης και

της μελέτης του ανθρώπινου σώματος. Οι αρτηρίες και οι φλέβες, λένε, είναι σαν τα υπόγεια ρεύματα και τα διάφορα όργανα, σαν τις κοιλότητες και τα υπόγεια πετρώματα που δίνουν χαρακτηριστικές ακτινοβολίες. Οι ακτινοβολίες αυτές είναι διαφορετικές όταν οι ιστοί, τα όργανα και τα συστήματα πάσχουν και για το λόγο αυτό και η αντίδραση του εκκρεμούς είναι επίσης χαρακτηριστική.

Σε αντίθεση με αυτή την απλοϊκή θεώρηση του φαινομένου, έρχονται οι Εσωτεριστές και λένε ότι και η ικανότητα να βρίσκει κάποιος διαισθητικά τις παθήσεις του σώματος είναι μία Αστρική ιδιότητα που έχουν ορισμένα άτομα που συχνά συνοδεύεται και με την ικανότητα παροχής βιοενέργειας ή πράνα, στο όργανο ή στον ιστό που πάσχει. Τα άτομα αυτά όπως αναφέραμε ονομάζονται βιοθεραπευτές ή healers.

Είναι γεγονός ότι ο καθένας μας μπορεί να προσπαθήσει να δώσει βιοενέργεια σε άλλους άδολα και χωρίς συμφέρον για να τους ανακουφίσει και μπορεί σε κάποιο βαθμό να το επιτύχει. Όμως υπάρχουν προικισμένα άτομα που μπορούν να κατορθώσουν πραγματικά θαύματα και έχω δει πολλά από αυτά τα θαύματα.

Στο σημείο αυτό θα αναφέρω ένα πείραμα στο οποίο συμμετείχα σαν «ασθενής» για να σχηματίσει κανείς μία εικόνα του τρόπου που μπορεί ένας ραδιαισθητικός να επιδράσει πάνω σε έναν υγιές και σε ένα άρρωστο ανθρώπινο σώμα.

Μια μέρα, ακολουθώντας τις οδηγίες του ραδιαισθητικού Π.Π. ξάπλωσα σε ένα κρεβάτι και ένας συνάδελφός μου καρδιολόγος τοποθέτησε στο στήθος μου τα ηλεκτρόδια και μου έβγαλε ένα πρώτο καρδιογράφημα. Στη συνέχεια ο Π.Π. έβαλε τη δεξιά του παλάμη διαδοχικά στα πέντε κύρια ενεργειακά κέντρα του σώματός μου (τσάκρας) και ο καρδιολόγος με τον ηλεκτροκαρδιογράφο έκανε πέντε ακόμα νέες καταγραφές.

Με το χέρι του ραδιαισθητικού στα τρία κατώτερα κέντρα του σώματός μου το ηλεκτροκαρδιογράφημα δεν μεταβλήθηκε αισθητά. Όταν όμως το χέρι του ραδιαισθητικού πλησίασε το τέταρτο κέντρο, που βρίσκεται στην περιοχή της καρδιακής χώρας,

στο ηλεκτροκαρδιογράφημα παρατηρήθηκε επιτάχυνση της καρδιακής λειτουργίας κατά 40 σφίξεις, ενώ εγώ άρχισα να αισθάνομαι μία έντονη ζέστη σε όλο μου το σώμα. Ο Π.Π. μου είπε να μην ανησυχώ και επανέφερε τον κανονικό ρυθμό της καρδιακής μου λειτουργίας πιάνοντας με το αριστερό του, το δεξιό μου χέρι. Αμέσως το καρδιογράφημα άρχισε να δείχνει ξανά έναν φυσιολογικό ρυθμό.

Στη συνέχεια ο ραδιαισθητικός ζήτησε από το συνάδελφό μου να μου πάρει την πίεση που βρέθηκε να είναι 12 . Τότε μου έπιασε τον αριστερό καρπό με το δεξί του χέρι και ζήτησε να πάρουν και του ίδιου την πίεση που βρέθηκε επίσης 12. Οι μετρήσεις συνεχίστηκαν διαδοχικά από τον ένα στον άλλο και οι τιμές ήταν κάθε φορά διαφορετικές αλλά και στους δύο μας πάντα οι ίδιες. 22-10 - 18 - 11 κλπ. Το ραδιαισθητικό αυτό άτομο είχε την ικανότητα να ανεβοκατεβάζει την πίεσή του, μαζί με τη δική μου.

Όταν τελείωσε αυτό το πείραμα ο ραδιαισθητικός προσφέρθηκε να κάνει ένα άλλο πείραμα μόνος του αυτή τη φορά. Άρχισε να ανεβοκατεβάζει την πίεση του και να την φέρνει σε ακραίες τιμές και με ρώτησε αν θέλω χωρίς να μου κρατάει το χέρι να ανεβοκατεβάσει και τη δική μου πίεση. Επειδή φοβήθηκα, αρνήθηκα ευγενικά αλλά του ζήτησα αν θέλει να με εξετάσει με το εκκρεμές για να δει αν είχα κάτι. Δέχτηκε, και μου είπε πως θα το κάνει ευχαρίστως και πως αν ήθελα, μετά, θα μπορούσε να κάνει ένα άλλο πείραμα να ανεβάζει και να κατεβάζει τη θερμοκρασία του σώματός του και να φθάνει τους 40 βαθμούς.

Στη συνέχεια ο ραδιαισθητικός έβγαλε μέσα από ένα μικρό κουτί ένα κίτρινο κρυστάλλινο εκκρεμές, που είχε μία χοντρή λευκή μεταξωτή κλωστή. Αυτό, μου είπε, είναι το μόνο εκκρεμές που χρησιμοποιώ γι' αυτή τη δουλειά αλλά τα τελευταία χρόνια δεν μου είναι απόλυτα απαραίτητο. Αφού όμως μου το ζητάς θα σε εξετάσω με αυτό.

Ξάπλωσα αναπαυτικά σε ένα ντιβάνι αφού έβγαλα τα παπούτσια και το ρολόι μου και άδειασα τις τσέπες μου. Έμεινα με τη φανέλα. Όπως μου ζήτησε έκλεισα τίμια τα μάτια μου και περίμενα προσπαθώντας να έχω το μυαλό μου άδειο κςμ να συντονίζομαι νοερά με τον ραδιαισθητικό. Εκείνος μου είπε ότι είμαι

«καλός δέκτης» και αυτό θα είχε σημασία για την ακρίβεια της διάγνωσής του. Αν κάποιος είναι αρνητικός, είπε, κουράζομαι πολύ όταν εργάζομαι πάνω του και τότε, συμπλήρωσε και η θεραπεία με την αφή δεν έχει άμεσα αποτελέσματα.

Σε λίγο, καθώς ήμουν ξαπλωμένος με κλειστά τα μάτια, άρχισα να αισθάνομαι ένα λεπτό, ελαφρά ζεστό ρεύμα να βγαίνει από το εκκρεμές και να μου χαϊδεύει το κεφάλι. Δεν ξέρω γιατί, η αίσθηση αυτή μου έφερε στο μυαλό το αίσθημα που προκαλούσε στο δέρμα του χεριού μου η συγκέντρωση των ακτινών του ήλιου όταν αυτές περνούσαν μέσα από έναν φακό, ένα παιχνίδι που παίζαμε παιδιά. Μετά από λίγο αισθάνθηκα το ρεύμα από το εκκρεμές στα μάγουλά μου και τότε ήταν που άρχισε και η διάγνωση. «Έχεις τρία βουλωμένα δόντια με αμάλγαμα, μου είπε, ενώ ο πρώτος άνω δεξιά γομφίος σου είναι σφραγισμένος με γουταπέρκα. .. έχεις σκολίωση στο διάφραγμα της μύτης σου και με το αριστερό σου ρουθούνι αναπνέεις ευκολότερα».

Στη συνέχεια ο έλεγχος με το εκκρεμές αποκάλυψε στην περιοχή της κοιλιάς δυσκολία στο άδειασμα της χολής και κάποια ευαισθησία στο στομάχι. Όταν το εκκρεμές έφθασε σχεδόν στα γόνατά μου, μου είπε ότι από τη γέννησή μου έχω μία ευαισθησία στην οσφυϊκή μοίρα της σπονδυλικής μου στήλης, η οποία αργότερα θα μου δημιουργούσε προβλήματα. «Την ευαισθησία της χολής σου προσωρινά θα στη θεραπεύσω» μου είπε ενώ το «στομάχι και τη μέση σου θα τα έχεις για πάντα, γιατί αυτή είναι η μοίρα σου». Τα λόγια αυτά του Π.Π. με ξένισαν όταν τα άκουσα αλλά σήμερα που όλα επαληθεύτηκαν, καταλαβαίνω τη σημασία τους.

Μέχρι εκείνη τη στιγμή, που ήμουν τελειόφοιτος φοιτητής της Ιατρικής, είχα αισθανθεί επανειλημμένα πόνους στη χολή που με κρατούσαν κατά διαστήματα στο κρεβάτι για 1-2 μέρες και ακόμα πάθαινα μικροκρίσεις οσφυαλγίας αλλά το στομάχι μου δεν με είχε πονέσει ποτέ μέχρι τότε. Όμως ο Π.Π. στα χρόνια που πέρασαν επαληθεύθηκε 100% σε όλα.

Την ίδια μέρα με «έπιασε» καθώς και την επόμενη και από τότε για 30 χρόνια δεν είχα τον παραμικρό πόνο ή έστω και απλή ενόχληση από τη χολή μου. Πριν πέντε χρόνια όταν εξετάστηκα

προληπτικά στην κοιλιά με υπέρηχους, βρέθηκαν μικρές πέτρες και για το φόβο μιας παγκρεατίτιδας αφαίρεσα τη χολή μου. Τότε μετά από τόσα χρόνια θυμήθηκα τα λόγια του ότι θα με απάλλασσε «προσωρινά» από τις ενοχλήσεις της χολής που είχα.

Θεραπεία: Η ραδιαισθησία σαν μέσο θεραπείας παθήσεων δεν είναι αποδοτική εκτός βέβαια, όπως συχνά συμβαίνει, αν συνδυάζεται με την Άνιμα, τη Διαίσθηση και την ικανότητα του να παρέχει κανείς βιοενέργεια σε άλλους ζωντανούς οργανισμούς. Το «πιάσιμο» που όπως προανέφερα μου έκανε ο Π.Π. δύο φορές, έγινε με τον εξής τρόπο: Ξάπλωσα σε ένα κρεβάτι ακριβώς όπως την ημέρα που μου έκανε τη διάγνωση. Έκλεισα τα μάτια μου και ηρέμησα. Σε λίγο ο ραδιαισθητικός τοποθέτησε ένα άσπρο μαντήλι στην κοιλιά μου πάνω από την περιοχή της χοληδόχου κύστης και πλησίασε το δεξιό χέρι του σε απόσταση 10 περίπου εκατοστών από το δέρμα της περιοχής. Με το αριστερό του χέρι έπιανε το αριστερό μου πέλμα ή σήκωνε κατά διαστήματα το χέρι του ελαφρά, με τα δάκτυλα προς τα πάνω. Με ρώτησε αν αισθάνομαι ζέστη και αν καταλαβαίνω τα έντερά μου να κινούνται. Απάντησα «ναι» γιατί πραγματικά αισθανόμουνα μία έντονη ζέστη να βγαίνει από το χέρι του και τα έντερά μου να γουργουρίζουν όπως όταν έχουμε πονόκοιλο. Αυτό κράτησε πέντε περίπου λεπτά. Στη συνέχεια με γύρισε μπρούμυτα και με «έπιασε» για άλλα πέντε λεπτά στην περιοχή του κόκκυγα. Με ρώτησε τι αισθάνομαι και του είπα μία ζέστη κατά μήκος της σπονδυλικής μου στήλης και συγχρόνως, συνέχισα, άρχισα να βιώνω μία μυρουδιά από τριαντάφυλλο. Χαμογέλασε και μου είπε ότι αυτό συμβαίνει γιατί στη θεραπεία βοηθάει και «κάποιος άλλος». Εγώ δεν κατάλαβα τότε τι σήμαιναν τα λόγια του αλλά δεν είπα τίποτα.

Εκτός από τον τρόπο του βιοενεργειακού «πιασίματος» που ήδη περιέγραψα, ένας θεραπευτής μπορεί να βοηθήσει τη θεραπεία ενός ατόμου και με πολλές άλλες μεθόδους, ακόμα και από μακριά. Η πιο διαδεδομένη μέθοδος είναι να κλείσει τα μάτια του, να φέρει στο μυαλό του τον ασθενή, να συγκεντρώσει την προσοχή του στο μέλος του σώματος του ασθενή που πάσχει και

νοερά να του στείλει βιοενέργεια. Πολλοί αυτή τη δραστηριότητα τη συνδυάζουν με προσευχές ή επαναλαμβάνουν κάποιο μάντρα ενώ άλλοι όταν συγκεντρωθούν προσπαθούν να μετατρέψουν νοερά τη βιοενέργεια σε φως και αυτό το φως να το στείλουν σε αυτόν που θέλουν να βοηθήσουν.

13.Το Δώρο

Λίγο καιρό αργότερα, ένα μεσημέρι ο ραδιαισθητικός Π.Π. μου ζήτησε να πάρω τη γυναίκα μου και να πάμε μαζί του μία βόλτα με το αυτοκίνητο στο Ντράφι. Όταν φθάσαμε εκεί, μας μίλησε για τα μεγάλα χορτοφάγα ζώα που υπήρχαν σε αυτή την περιοχή πριν από μερικές εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια, για την εξέλιξη της ζωής πάνω στη γη και για τις δραστηριότητες των ανθρώπων εκείνης την περιοχής που βρισκόμαστε, καθώς και για το πώς ήταν η περιοχή της Ραφήνας, κατά τη Νεολιθική και τη Μυκηναϊκή Εποχή.

Αμέσως μετά, μάς έδωσε να κρατήσουμε το εκκρεμές του και να προσπαθήσουμε να βρούμε ένα νόμισμα που είχε αφήσει να του πέσει από το χέρι. Και οι δύο όταν κρατήσαμε με τα χέρια μας το εκκρεμές, αυτό παρέμενε ακίνητο. Τότε με το δεξιό του χέρι έπιασε το δεξιό το δικό μας και στη στιγμή το εκκρεμές άρχισε να περιστρέφεται με τόση δύναμη που λίγο έλειψε να φύγει μέσα από το χέρι μας. Από εκείνη τη στιγμή μας είχε δώσει τη ραδιαισθητική ικανότητα την οποία και εμείς, με τις οδηγίες του, καλλιεργήσαμε τα επόμενα χρόνια. Στην πραγματικότητα μας είχε δώσει μία Αστρική ικανότητα και όπως αμέσως μετά μας είπε, αυτό δεν ήταν απόφαση δική του αλλά, είπε με νόημα... «έτσι μου είπαν να κάνω και έτσι έκανα».

Λίγο καιρό αργότερα, το ίδιο έγινε και με την ικανότητα θεραπείας με βιοενέργεια. Αυτή τη μέθοδο χρησιμοποίησα με αρκετή επιτυχία για πολλά χρόνια, μέχρι που ...ένας άλλος Δάσκαλος μου την αντάλλαξε με κάτι άλλο. Με ένα άλλο μεγαλύτερο δώρο.

Τον Π.Π. έτυχε πολλές φορές να τον παρακολουθήσω να του δίνουν μία φωτογραφία κάποιου και να περιγράφει με λεπτομέρεια τις παθήσεις και τις ανωμαλίες που είχε, από την κορυφή μέχρι τα πόδια. Άλλοτε, όταν δεν είχε φωτογραφία έκανε ένα σκίτσο και με το χέρι του ή με τη μύτη του μολυβιού σημείωνε τα σημεία στα οποία το άτομο αυτό είχε κάποιο πρόβλημα υγείας.

Ένα μεσημέρι ενώ ακούγαμε τα νέα από το ραδιόφωνο, ο εκφωνητής είπε ότι η τότε διάσημη Αγγλίδα ηθοποιός Ελ.Τε. ήταν σοβαρά άρρωστη. Τον ρώτησα τι αρρώστια να είχε και εκείνος πήρε ένα μολύβι, έκανε το σκίτσο ενός ανθρώπινου σώματος και σε λίγα δευτερόλεπτα μου απάντησε «καρκίνο του θυρεοειδούς». Λίγες μέρες αργότερα οι εφημερίδες έγραψαν ότι η ηθοποιός Ελ. Τε. χειρουργήθηκε στην Αγγλία για καρκίνο του θυρεοειδούς.

Κάποτε σε ένα φιλικό σπίτι στη Σαλαμίνα, του έδειξα μία φωτογραφία της γυναίκας μου (και κόρης του) που ήταν έγκυος στο πρώτο μας παιδί. Την πήρε στα χέρια του και ζήτησε ένα στυλό. Με το στυλό απομόνωσε με ένα κύκλο ένα σημείο στο πάνω τμήμα της φωτογραφίας που έδειχνε μία συστάδα δέντρων και με ρώτησε: «Τί βλέπεις να σχηματίζεται μέσα στον κύκλο»; «Ένα πρόσωπο», του απάντησα. Συνέχισε: «Έτσι θα μοιάζει ο εγγονός μου».

Το μέρος αυτό της φωτογραφίας το μεγέθυνα και αργότερα όταν ρωτούσα τους φίλους μου, ποιος είναι αυτός στη φωτογραφία, μου απαντούσαν... «Ο γιος σου ο Ανδρέας είναι».

Ήταν το έτος 1956 όταν ο πρόεδρος της εταιρείας μεταψυχικών ερευνών Άγγελος Τανάγρας τηλεφώνησε στο σπίτι του Π.Π. και τον ρώτησε αν ήθελε να δεχθεί στο σπίτι του τον τότε καθηγητή της ψυχιατρικής στο Πανεπιστήμιο Αθηνών Πατρίκιο μαζί με άλλους τρεις γιατρούς που έκαναν μία έρευνα σχετικά με τις Ψυχικές δυνάμεις.

«Με ρώτησαν και τους είπα για σένα» του είπε ο Τανάγρας γιατί πιστεύω ότι είσαι ο πιο κατάλληλος και συγχρόνως δεν είσαι επαγγελματίας του είδους.

Το ραντεβού κλείστηκε για μετά τρεις μέρες και το απόγευμα μίας Τετάρτης οι γιατροί πήγαν στο σπίτι του Π.Π. στο Θησείο. Εγώ τότε, πρωτοετής φοιτητής της Ιατρικής κάθισα παράμερα

και παρακολουθούσα τις συζητήσεις τους χωρίς να μιλώ. Στην αρχή με κάποια ειρωνεία οι γιατροί άρχισαν να ζητούν ορισμένες πληροφορίες για να καταλάβουν αν είχαν να κάνουν με ένα άτομο ισορροπημένο ή κάποιον παλαβό ή ονειροπόλο. Ο Π.Π. έκανε πως δεν καταλάβαινε τους υπαινιγμούς τους και απαντούσε σε όλα ευγενικά μέχρι που «πέρασε τις εξετάσεις του» και βρέθηκε ικανός να μιλάει με γιατρούς! Έμαθαν ότι τις ικανότητές του δεν τις χρησιμοποίησε ποτέ για να έχει κάποιο όφελος ή αντάλλαγμα δεδομένου ότι όπως και το περιβάλλον έδειχνε, είχε μεγάλη οικονομική άνεση και ζούσε την κανονική ζωή ενός οικογενειάρχη με τη γυναίκα και τα παιδιά του. Ακόμα τους είπε ότι δεν επεδίωκε καμία προβολή ή καταξίωση και γι αυτό δεν συνήθιζε να μιλάει σε άτομα εκτός της οικογένειας και των φίλων του. Στη συνέχεια τον ρώτησαν *πώς* απέκτησε αυτές τις ικανότητες και τους είπε μία ιστορία που μάλλον δεν φάνηκε να τους έπεισε.

Ήταν στις αρχές της δεκαετίας του 50 όταν πήγε για δύο μέρες με τον αδελφό και συνεταίρο του στην έκθεση της Θεσσαλονίκης που είχαν ένα περίπτερο με προϊόντα του εργοστασίου τους. Το μεσημέρι της πρώτης μέρας ο αντιπρόσωπός τους στη Θεσσαλονίκη τους κάλεσε για φαγητό σε ένα γνωστό εστιατόριο της περιοχής και μετά σκέφθηκαν να πάνε για καφέ. Όμως ο αντιπρόσωπός τους έβαλε την ιδέα αν ήθελαν να πάνε μαζί του να δουν κάποιον που είχε έρθει από την Ινδία, τον «παππού» όπως τον έλεγαν, που μπορούσε να τους πει έναντι μικρής αμοιβής ό,τι ήθελαν για το παρόν και το μέλλον του εργοστασίου τους. Τα αδέλφια γέλασαν και είπαν ότι δεν πιστεύουν σε αυτά τα πράγματα και θα ήταν καλύτερο να πάνε για καφέ. Ο αντιπρόσωπός τους όμως επέμενε και τελικά τους έπεισε να πάνε μαζί του.

Ο «παππούς» από την πρώτη στιγμή έδειξε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τον Π.Π. και του ζήτησε να τον ρωτήσει ό,τι ήθελε και μάλιστα χωρίς να θέλει αμοιβή. «Δεν έχω τίποτα να σε ρωτήσω» του είπε ο Π.Π. Ο «παππούς» όμως επέμενε και για τον παρακινήσει του είπε: «Στο κυνήγι που πηγαίνεις έχεις κάποιο πρόβλημα»; «Ναι» του απάντησε ο Π.Π. «ενώ από παιδάκι πήγαινα στη Μυτιλήνη για κυνήγι και μάλιστα μπορώ να πω ότι ήμουν καλός κυνηγός, όμως εδώ και λίγα χρόνια πολλές φορές όταν σηκώνω

το όπλο για να σημαδέψω, κάτι τραβάει το όπλο μου από το στόχο και μερικές φορές παραλίγο να κάνω και κάποιο ατύχημα». «Ξέρεις πια είναι η αιτία»; Ρώτησε ο παππούς. «Όχι δεν ξέρω» απάντησε ο Π.Π. «Έχεις αναπτυγμένη την Έκτη Αίσθηση απο-φάνθηκε ο παππούς και όταν βρίσκεσαι κοντά σε νερό, το ρεύμα που προκαλείται όταν το νερό ρέει, σου τραβάει το όπλο». Τα λόγια του παππού ακούστηκαν κινέζικα αλλά σύντομα ο Π.Π. κατάλαβε ότι είχαν κάποια σημασία. Το αποτέλεσμα ήταν ότι από τότε, ο Π.Π. άρχισε να πηγαίνει κάθε βδομάδα να συναντάει τον παππού στη Θεσσαλονίκη, να μιλάει μαζί του και να μαθαίνει πράγματα άγνωστα που ποτέ δεν τα είχε φανταστεί. Πράγματα που ακούγονταν από παράλογα μέχρι τρελά αλλά που μεταξύ τους είχαν μία λογική και έλυναν πολλές από τις απορίες που μπορεί να έχει ένας ανυποψίαστος άνθρωπος.

Πέρασε λίγος καιρός μέχρι που μια μέρα ο παππούς του είπε ότι αυτά που είχε να του δώσει του τα είχε δώσει και πως στο μέλλον θα έπρεπε να συμβουλεύεται ένα άλλο πρόσωπο που διέμενε στην Αθήνα. Έτσι και έγινε. Το πρόσωπο αυτό, μία γυναίκα, συνέχισε την εκπαίδευση του Π.Π. μέχρι που εκείνος δεν χρειαζόταν καμία βοήθεια και συνέχισε μόνος του να πειραματίζεται με διαφόρους τρόπους και να αναπτύσσει την επί 40 χρόνια κοιμισμένη Έκτη Αίσθηση που διέθετε.

Οι γιατροί άκουσαν με δυσπιστία την ιστορία του Π.Π. αλλά δεν είπαν τίποτα. Στη συνέχεια τον ρώτησαν αν μπορούσε να «δει» ή να «κάνει» το α ή το β πράγμα και όταν για τα περισσότερα πήραν θετικές απαντήσεις με κάποια δόση ειρωνείας τον ρώτησαν αν γνωρίζει και το φάρμακο του καρκίνου. Ο Π.Π. απάντησε ότι δεν ήξερε το φάρμακο του καρκίνου, αλλά ότι γνώριζε ότι σύντομα θα βρεθούν φάρμακα που θα περιορίζουν και θα ανακόπτουν την πορεία του (κυτταροστατικά φάρμακα) και ότι σε 50-60 χρόνια θα μπορεί η επιστήμη να επιδρά στα γενετικά κύτταρα του ανθρώπου (DNA) και να περιορίζει σημαντικά τις πιθανότητες νοσηρότητας από αυτή τη αιτία. Πρόσθεσε όμως ότι μπορούσε να βοηθήσει τέτοιους ασθενείς. Δηλαδή «θεραπεύεις τον καρκίνο»; τον ρώτησαν. Ο Π.Π. δεν απάντησε αλλά εγώ γνώριζα την απάντηση γιατί ήξερα ότι είχε θεραπεύσει τέτοιους

ασθενείς. Αλλά τι να πει; Θα τον πίστευαν αν έλεγε ότι μέχρι τότε του είχαν πάει αρκετούς καρκινοπαθείς και ορισμένους από αυτούς τους είχε θεραπεύσει τελείως ενώ όλους τους άλλους τους είχε ανακουφίσει από τους πόνους τους και τους είχε βοηθήσει και στηρίξει ψυχολογικά; Η ερώτηση επαναλήφθηκε. «Θεραπεύεις τον καρκίνο»; Ο Π.Π. σκέφθηκε ότι ήταν καλύτερα να απαντήσει αρνητικά. Μέσα στα χρόνια όμως που ακολούθησαν εγώ σαν γιατρός είδα πολλούς ανθρώπους να θεραπεύονται και από αυτή αλλά και από άλλες σοβαρότατες καταστάσεις και ψυχικές ασθένειες.

Οι γιατροί μετά από τέσσερις ώρες συζήτηση αποφάσισαν να φύγουν με συγκεχυμένα συναισθήματα γιατί από τη μία μεριά έβλεπαν με πολύ συμπάθεια ένα γλυκό άνθρωπο που δεν φαινόταν παράφρων ή απατεώνας και από την άλλη άκουγαν πράγματα αντίθετα με τα μέχρι τότε γνωστά σε αυτούς επιστημονικά δεδομένα. Τελικά σαν συμπέρασμα ένας από τους τέσσερις γιατρούς, ένας χειρουργός, του είπε... «μπορεί αυτά που ακούσαμε να είναι στο σύνολο ή σε ένα μεγάλο μέρος αληθινά αλλά εγώ προσωπικά πιστεύω μόνο σε ό,τι είναι επιστημονικά αποδεδειγμένο. Στο σημείο αυτό ο Π.Π. έπαψε να κρατάει πλέον αμυντική στάση και του είπε: «Έχεις πάει ποτέ να δεις τους αναστενάριδες; Και αν ναι, πώς εξηγείς "επιστημονικά" την ακαΐα»; Ο γιατρός δέχθηκε ότι υπάρχουν και αδιαμφισβήτητα γεγονότα που όμως δεν μπορούν να εξηγηθούν επιστημονικά.

Ο Π.Π. από το σημείο αυτό με ευγένεια μπήκε στην αντεπίθεση. «Γιατρέ, πώς μπορεί εγώ που σε βλέπω για πρώτη φορά σήμερα να ξέρω ότι το δεξιό σου νεφρό έχει δύο μεγάλες πέτρες και ότι σκοπεύεις σύντομα να χειρουργηθείς και ακόμα ότι έχεις σοβαρότατο πρόβλημα με τη σκωληκοειδή σου απόφυση»;

«Για το πρώτο διάβασες τη σκέψη μου» απάντησε ο γιατρός «αλλά στη δεύτερη περίπτωση πέφτεις έξω γιατί η σκωληκοειδής μου απόφυση όχι μόνο δεν με έχει ενοχλήσει ποτέ, αλλά είναι και μια χαρά». «Αυτό θα το δείξει το μέλλον» είπε με σημασία ο Π.Π. και συνέχισε «Μήπως επιστημονικά μπορείς να εξηγήσεις πώς γίνεται αυτό που είπες, το διάβασμα της σκέψης»; Ο γιατρός αστειεύτηκε για να αποφύγει μια απάντηση και είπε ότι

«η επιστημονική έρευνα συνεχίζεται και κάποτε θα δώσει την απάντηση για το πώς μπορεί κανείς να διαβάζει τη σκέψη του άλλου».

Οι γιατροί έφυγαν αφού πρώτα κάποιος ρώτησε με κάποια ειρωνεία αν χρωστούσαν τίποτα. Ο Π.Π. δεν απάντησε, έκανε πάλι πως δεν κατάλαβε και φεύγοντας τους έκανε και από ένα πολύ ωραίο δώρο από το εργοστάσιο, λέγοντάς τους ότι ήταν χαρά και τιμή του που τους δέχθηκε στο σπίτι του.

Η έκπληξη όμως ήρθε την άλλη μέρα όταν πρωί-πρωί χτύπησε το τηλέφωνο. Ήταν η γυναίκα του γιατρού που είχε τη νεφρολιθίαση και ζήτησε τον Π.Π. «Κύριε Παναγιώτη», του είπε «ο άνδρας μου μόλις συνήλθε από το χειρουργείο και μου είπε να σε πάρω αμέσως στο τηλέφωνο να σου πω ότι χειρουργήθηκε εκτάκτως τα ξημερώματα για οξεία περιτονίτιδα από ρήξη της σκωληκοειδούς του απόφυσης». Ο Π.Π. αρκέστηκε να της πει «Εγώ και η οικογένειά μου θα προσευχηθούμε γι' αυτόν».

Στη συνέχεια γιατρός και ραδιαισθητικός συνδέθηκαν με φιλία, που διατηρήθηκε μέχρι την ημέρα που ο Π.Π. έφυγε από αυτό τον κόσμο.

Ένα χαρακτηριστικό γνώρισμα του Π.Π. ήταν ότι με κανένα τρόπο δεν επιδίωκε να τραβήξει άτομα γύρω του για να τα διδάσκει ή για κάποιο άλλο λόγο. Μπορεί να θεράπευσε πολλούς ασθενείς αλλά συγχρόνως προσπαθούσε να μη συνεχίσει να έχει επαφή μαζί τους. Δεν δέχθηκε ποτέ χρήματα ή κάτι άλλο σαν αμοιβή και απεχθανόταν τις φιλοφρονήσεις και τα λόγια ευχαριστίας. Στις συγκεντρώσεις που είχαμε κάθε Τρίτη είμαστε μόνο άτομα της οικογένειάς του και λίγοι στενοί του φίλοι καθώς και 3-4 από αυτούς που είχε θεραπεύσει και είχαν συνδεθεί μαζί του με φιλία.

Με την πείρα που έχω σήμερα έχω την εντύπωση ότι αν το επεδίωκε θα μπορούσε να έχει γύρω του συνεχώς περισσότερα από τρακόσα άτομα. Αυτό όμως ήταν κάτι που για κανένα λόγο δεν το ήθελε και συνήθιζε να λέει ότι ο προορισμός του σε αυτή τη ζωή δεν ήταν να γίνει γνωστός ή να αποκτήσει μαθητές και να τους διδάξει. Τον προορισμό του είχε αποκαλύψει μόνο σε 2-3 άτομα. Όταν καθίσει κανείς κοντά σε έναν τέτοιο άνθρωπο, βιώνει διάφορες καταστάσεις που δεν μπορεί να τις μεταφέρει σε τρίτους.

14.Οι δέκα αισθήσεις

Κάποτε όταν είχα πλέον αναγνωρίσει τον Π.Π. σαν δάσκαλό μου τον ρώτησα. «Δάσκαλε, εκτός από την'Εκτη αίσθηση, υπάρχουν και άλλες αισθήσεις; Και σε τι μπορεί αυτές να χρησιμεύσουν σε ένα άνθρωπο»;

«Ακούσε, παιδί μου», μου απάντησε ο δάσκαλος. «Με δύο λόγια θα σου πω ό,τι ξέρω. Από κει και πέρα ψάξε να βρεις μόνος σου τις απαντήσεις και εγώ στην αρχή θα σε βοηθήσω όσο και όπως μπορώ». Και συνέχισε λέγοντας:

«Ο έχων την Έκτη αίσθηση "κάπως τη φύση γνωρίζει" και όταν λέμε φύση, εννοούμε το Υλικό Σύμπαν, που είναι η διάσταση εκείνη στην οποία ισχύουν οι φυσικοί νόμοι. Οι νόμοι της φυσικής και της χημείας όπως τους μάθαμε στο σχολείο, ο νόμος της παγκοσμίου έλξεως, της βαρύτητας κλπ. Μία κουκίδα αυτού του Υλικού Σύμπαντος είναι και η γη μας στην οποία ισχύουν οι φυσικοί νόμοι.

Οι φυσικοί νόμοι και οι εφαρμογές τους είναι το αντικείμενο μελέτης του επιστημονικού κόσμου. Όσο περνούν τα χρόνια η επιστήμη ανακαλύπτει νέους νόμους και αξιοποιεί νέες εφαρμογές των νόμων αυτών, προκειμένου να βελτιώσει τους όρους διαβίωσης και ασφάλειας των ανθρώπων. Βέβαια επειδή το Υλικό Επίπεδο βρίσκεται μέσα στη σφαίρα της δυαδικότητας πολλές φορές οι επιστημονικές ανακαλύψεις χρησιμοποιούνται όχι μόνο για την ευτυχία του ανθρώπου αλλά και για τη δυστυχία και την εκμετάλλευση του ανθρώπου από τον άνθρωπο.

Όμως στο Υλικό Σύμπαν που ζούμε, είμαστε μάρτυρες και γεγονότων που δεν υπάγονται στους φυσικούς νόμους ή μάλλον υπακούουν σε Αστρικούς νόμους. Τέτοια παραδείγματα είναι πολλά, όπως η ακαΐα των Αναστενάρηδων, το πέταγμα της μύγας που με το ελάχιστο βάρος της μπορεί να πετάει αντίθετα σε ένα δυνατό άνεμο χωρίς να παρασύρεται από αυτόν, η δύναμη της θαλάσσιας χελώνας που μπορεί και κόβει τα ατσάλινα ανθυποβρυχιακά καλώδια κλπ. και ακόμα βλέπουμε να υπάρχουν και ορισμένες ανεξήγητες δυνάμεις και ικανότητες που έχουν ορισμένα άτομα, που τις ονομάζουμε Αστρικές ή Ψυχικές δυνάμεις.

Ο έχων λοιπόν την Έκτη Αίσθηση, έχει την ικανότητα «κάπως» να γνωρίζει και να χρησιμοποιεί ορισμένες από αυτές τις δυνάμεις, στο Υλικό Επίπεδο.

«Ο έχων την Εβδομη Αίσθηση **"γνωρίζει ό,τι υπάρχει εις γη και ουρανό".** Γνωρίζει τους κατοίκους, τους νόμους και τις πραγματικότητες που συναντάει ο άνθρωπος όταν αφήσει το Υλικό του σώμα, καθώς και ένα μέρος της διαδρομής που ακολουθεί. Έχει βιωματική γνώση για το πώς δημιουργήθηκαν τα σύμπαντα των συμπάντων και ποιοι νόμοι τα διέπουν. Πώς άρχισε η ζωή, πώς έγιναν τα μεταλλεύματα, πώς και πότε δημιουργήθηκε ο άνθρωπος. Ακόμα τις φυλές και τους πολιτισμούς που υπήρξαν στη γη και σε άλλους πλανήτες, πώς ήταν η ζωή από τα πανάρχαια προϊστορικά χρόνια και ακόμα γνωρίζει όχι μόνο πώς λειτουργούν οι νόμοι του Φυσικού και του Αστρικού πεδίου αλλά και πώς οι νόμοι αυτοί μπορούν να καταλυθούν».

«Ο έχων την ογδόη αίσθηση **"γνωρίζει τα πάντα".** Έχει βιωματική εμπειρία της εξέλιξης των ψυχών και των καρμικών νόμων. Επικοινωνεί με τους κατοίκους των Εσωτερικών περιοχών και με τα Ακκασικά αρχεία, γνωρίζει τις αιτίες για ό,τι δημιούργησε ο Πατέρας αλλά και τότε ακόμα δεν γνωρίζει τον πυρήνα ενός κόκκου από την άμμο της ερήμου».

«Ο έχων την ενάτη αίσθηση **"γνωρίζει τον Εαυτό του"** δηλαδή έχει αποκτήσει Αυτογνωσία, και

«Ο έχων τη δεκάτη αίσθηση **“τον Θεό γνωρίζει”.** Έχει φθάσει στη Θέωση, που σύμφωνα με τις νεοπλατωνικές απόψεις αλλά και με όλες γενικά τις μυστικιστικές παραδόσεις, είναι η προοπτική και το τέρμα στο ταξίδι της ψυχής, μέσα στο πανόραμα της Θεϊκής Δημιουργίας».

«Αυτές με εξαιρετικά μεγάλη συντομία είναι οι αισθήσεις που μπορεί να αναπτύξει ο άνθρωπος» κατέληξε ο δάσκαλος «και ο καθένας από μας μπορεί να τις αναπτύξει με τη Θεία Χάρη και μάλιστα στη σημερινή του ενσάρκωση, φθάνει να το βάλλει σαν πρώτη προτεραιότητα στη ζωή του». Και συνέχισε: «επιβεβαίωση έχουμε και από τον ίδιο τον Ιησού όταν απευθυνόμενος στους μαθητές του, τους είπε ότι ορισμένοι από σας, πριν φύγουν από τη ζωή θα έχουν επιτύχει τη Θέωση»... «Είναι τινές των εδώ ισταμένων οίτινες δεν θέλουσι γνωρίσει θάνατον πρωτού ίδωσι την Βασιλεία των Ουρανών».

Η ραδιαισθησία είναι μία πόρτα που μπορεί να οδηγήσει στην Πνευματικότητα

Η Έκτη Αίσθηση ή ραδιοαίσθηση όπως προαναφέρθηκε, είναι ένα θείο δώρο το οποίο μπορεί κανείς να το καλλιεργήσει και να το αναπτύξει. Από κει και πέρα όμως για να αποκτήσει τις υπόλοιπες αισθήσεις θα πρέπει να ακολουθήσει κάποιο Πνευματικό Μονοπάτι.

Μέσα από τη μυστικιστική βιβλιογραφία μαθαίνουμε ότι υπήρξαν πολλά άτομα προικισμένα με ραδιαισθητικές ικανότητες, που η ενασχόληση με τη ραδιαισθησία τούς οδήγησε μέσα σε κάποιο Πνευματικό Μονοπάτι, δηλαδή σε κάποιο Δρόμο που οδηγεί πίσω στον Θεό. Τα άτομα αυτά, «διορατικοί» όπως λέγονται, είναι προικισμένοι με μία ιδιαίτερα αναπτυγμένη διαισθητική ικανότητα, που τους καθιστά ικανούς να συλλαμβάνουν με τα Αστρικά αισθητήριά τους όργανα, οπτικά και ακουστικά μήκη κύματος μεγαλύτερα από αυτά που συλλαμβάνει ο συνηθισμένος ανθρώπινος εγκέφαλος. Αυτό λέγεται «διόραση» και «διακοή». Με αυτές τις ικανότητες και με την αυτοσυγκέντρωσή

τους πάνω στο αντικείμενο της ραδιαισθητικής εργασίας τους, κάποτε, έρχονται σε επαφή με κάποια Υλική ή Αστρική οντότητα η οποία τους οδηγεί στο να σχίσουν το πέπλο της 'Ισιδας και να βιώσουν ορισμένα από αυτά που υπάρχουν πίσω από αυτό τον κόσμο, στον κόσμο του Υπερπέραν.

Αυτή συνήθως είναι η αρχή και ακολουθεί μία Πνευματική σταδιοδρομία η οποία διαφέρει κατά πολύ από άτομο σε άτομο και όπως λένε οι μύστες, οι άγιοι και οι Πνευματικοί δάσκαλοι, αυτή η σταδιοδρομία έχει σχέση με το Καρμικό παρελθόν κάθε ατόμου. Ένα παράδειγμα μιας τέτοιας σταδιοδρομίας ήταν όπως περιγράφηκε πιο πάνω και η συνάντηση του Π.Π. με τον «παππού» και την Ελένη Κοσμίδη στην Αθήνα. Ο δάσκαλος Π.Π. άρχισε τη Πνευματική του σταδιοδρομία σαν ερασιτέχνης ραβδοσκόπος και βιοενεργειακός θεραπευτής. Κατέπλησσε το περιβάλλον του με τις ικανότητες και τις διδασκαλίες του. Στο τέλος κατέληξε να είναι ένας Πνευματικός δάσκαλος (Αποστολικό διάμεσο) που έσπειρε το σπόρο της Πνευματικότητας στην καρδιά των μαθητών, «που του δόθηκαν».

Όταν ένα άτομο, με τον α ή τον β τρόπο φθάσει στο σημείο να έχει Εσωτερική καθοδήγηση, εναπόκειται σε μεγάλο μέρος στον ίδιο να προχωρήσει σε Πνευματικότερες περιοχές ή να αρκεστεί στο να βρίσκει νερό, να θεραπεύει με τα χέρια και να κάνει άλλα θαυμαστά πράγματα για να επιβεβαιώνεται ή για να βγάζει μερικά χιλιόδραχμα. Αν ένα τέτοιο προικισμένο άτομο έχει την τύχη, ή πιο σωστά, τη Θεία Χάρη να συναντήσει κάποιον «αρμόδιο» δάσκαλο, μπορεί να καταφέρει πολλά, γιατί αν ακολουθήσει μόνο το ένστικτο και τις ροπές του νου του, είναι σχεδόν σίγουρο ότι δεν θα μπορέσει να προχωρήσει πιο πέρα από τον Αστρικό κόσμο.

Λέγεται στις μυστικιστικές παραδόσεις ότι, μέσα στους αιώνες που πέρασαν, πολλοί λίγοι ήταν εκείνοι που μόνοι τους, με το μοναχικό βίο ή με την απομόνωσή τους σε σπηλιές, ζούγκλες και ερήμους, με αφοσίωση, νηστείες, στερήσεις και προσευχές, κατόρθωσαν να διασχίσουν με επιτυχία τον Αστρικό κόσμο και να μπουν στον Αιτιατό. Η αγία Τερέζα της Άβιλλα, ο Ιωάννης του Σταυρού, ο άγιος Φραγκίσκος της Ασίζης και ορισμένοι άλ-

λοι Πνευματικοί άνθρωποι άγνωστοι στον κόσμο, είναι μερικοί από αυτούς.

Όλοι οι μεγάλοι μύστες συμφωνούν ότι όπως ο άνθρωπος χρειάζεται ένα δάσκαλο στο Δημοτικό, το Λύκειο και το Πανεπιστήμιο έτσι χρειάζεται και έναν Πνευματικό δάσκαλο για να τον οδηγήσει στις απέραντες διαστάσεις του Υπερπέραν.

Τυχερός και ευλογημένος λοιπόν είναι αυτός που σαν αποτέλεσμα της Θείας Χάρης, κάποτε βρεθεί στα πόδια ενός Πνευματικού δασκάλου, ικανού να τον οδηγήσει πίσω, στο Βασίλειο του Πατέρα.

Τέλος θα πρέπει για άλλη μία φορά να επαναλάβουμε ότι **είναι κάτι τελείως διαφορετικό, οι διαισθητικές εμπειρίες που μπορεί να έχει ένα «διορατικό» άτομο από τις Εσωτερικές ή Πνευματικές εμπειρίες που έχει ο μύστης.** Οι πρώτες, είναι νοητικά επιτεύγματα και πολύ συχνά υπόκεινται στην πιθανότητα του λάθους. Μόνον οι Πνευματικές εμπειρίες και αυτές κάτω από ορισμένες βασικές προϋποθέσεις, είναι αληθινές.

Η ραδιαισθησία θετικό εμπόδιο στην Πνευματικότητα

Ο άνθρωπος που έχει την τύχη μέσα από τη ραδιαισθησία να γνωρίσει τον Αστρικό κόσμο ή για την ακρίβεια, έχει την τύχη να βιώσει ακόμα και για λίγες στιγμές, τις πραγματικότητες του Αστρικού κόσμου, είναι σαν να έχει μπροστά του ένα βουνό με χρυσάφι που μπορεί να το χρησιμοποιήσει όπως θέλει. Μπορεί να το ξοδέψει για να επιτύχει πολλούς σκοπούς. Μπορεί να αποκτήσει φήμη και την εκτίμηση των ανθρώπων, μπορεί να ζήσει βασιλικά ή αντίθετα μπορεί να τα ακουμπήσει όλα στα πόδια ενός Πνευματικού δασκάλου και ο ίδιος, σαν τον κύκνο που βγαίνει στεγνός μέσα από το νερό, να ακολουθήσει ατάραχος το πεπρωμένο της ψυχής του.

Είναι πολλοί οι πειρασμοί για ένα άτομο που μπορεί να επιβάλει τη θέλησή του σε άλλους, που μπορεί να ζει με όλες τις ανέσεις, που μπορεί να θεραπεύει αρρώστους και να χαίρει εκτίμησης και ακόμα που μπορεί να επικοινωνεί με Αστρικές οντό-

τητες και να επιτελεί θαύματα. Είναι δύσκολο όλα αυτά να τα βάλει στα πόδια του δασκάλου του, να τα θυσιάσει όλα και να ακολουθήσει το δρόμο της Πνευματικότητας. Το δρόμο της επιστροφής στο Βασίλειο του Πατέρα. Γι’ αυτό λέγεται ότι οι ραδιαισθητικές ικανότητες αποτελούν ένα θετικό εμπόδιο στην Πνευματική σταδιοδρομία του ανθρώπου.

Ένας μεγάλος σύγχρονος άγιος, ο Κιρπάλ Σινγκ, νεαρός, στις μεγάλες επιδημίες πανώλη στην Ινδία και αργότερα στα νοσοκομεία, περιποιόταν αρρώστους και η ακτινοβολία του δασκάλου του μέσα από αυτόν, έδιωχνε τις αρρώστιες τους. Οι άρρωστοι γίνονταν καλά μόνο με την παρουσία του και ο ταπεινός Κιρπάλ προσευχόταν και έλεγε: «Κύριε, σε παρακαλώ, αν κάτι καλό βγαίνει μέσα από μένα, κάνε με σε παρακαλώ να μην το γνωρίζω».

Ραδιαισθησία και διαλογισμός

Υπάρχουν κατά τη διάρκεια της ημέρας στιγμές, που μπορεί κανείς να δει ένα ραδιαισθητικό άτομο σιωπηλό, σκεπτικό και προβληματισμένο, αλλά γαλήνιο. Οι στιγμές αυτές είναι στιγμές περισυλλογής έστω και αν ο ραδιαισθητικός βρίσκεται στο κέντρο μίας πολυθόρυβης πόλης. Έρχονται στιγμές που παραμένει απόμακρος. Άλλοτε πάλι, διακρίνουμε την έντονη επιθυμία του για απομόνωση και σιωπή. Οι καταστάσεις αυτές οφείλονται στην ανάγκη του ραδιαισθητικού να «γεμίσει με πράνα τις μπαταρίες του» και να ταξινομήσει τις εντυπώσεις που έχει λάβει μέσα από τα φυσικά αισθητήριά του όργανα αλλά και από την αναπτυγμένη σ’ αυτόν Έκτη Αίσθηση, η οποία δεν παύει να τον τροφοδοτεί με «Ραδιαισθητικές Εντυπώσεις» που καταχωρούνται σε τμήματα του φυσικού του εγκεφάλου που σύμφωνα με την επιστήμη, είναι λειτουργικά ανενεργή. Όλοι έχουμε ακούσει να λένε ότι ο άνθρωπος χρησιμοποιεί μόνο το 5% των εγκεφαλικών του κυττάρων ενώ τα υπόλοιπα δεν γνωρίζουμε τι τα χρειάζεται. Ένα μέρος από αυτά τα κύτταρα λένε οι μεταφυσικοί, είναι αποθήκες καταχώρησης τέτοιων «Ραδιαισθητικών Εντυπώσεων» και «Ραδιαισθητικής Μνήμης και Γνώσης».

Στις ώρες λοιπόν της απομόνωσής του ο ραδιαισθητικός μηρυκάζει τις πρόσφατες και παλαιότερες ραδιαισθητικές του εντυπώσεις και στη συνέχεια τις συνδυάζει και τις αφομοιώνει για να γίνουν μία ραδιαισθητική πείρα που καθιστά τον ραδιαισθητικό όλο και ικανότερο σε αυτόν τον τομέα.

Ο ραδιαισθητικός βρίσκεται σε συνεχή εξέλιξη και εξελισσόμενες οι ικανότητές του, τον οδηγούν όλο και περισσότερο σε νέους ορίζοντες που σύμφωνα με τις καρμικές του προδιαγραφές μπορεί να είναι δραστηριότητες μόνο στον Αστρικό κόσμο ή ακόμα μακρύτερα σε κόσμους με μεγαλύτερη Πνευματικότητα.

Έτσι σε ένα ραδιαισθητικό άτομο, είναι δυνατόν οι ροπές του νου του, η φύση του δηλαδή, να τον οδηγεί σε επιθυμίες πλουτισμού, προβολής και επιβεβαίωσης και άλλοτε στην επιθυμία να γνωρίσει τον Κύριο που του έδωσε το δώρο της ραδιοαίσθησης. Στην πρώτη περίπτωση τα ραδιαισθητικά άτομα μπορεί να χρησιμοποιήσουν τις ικανότητές τους και για κακούς σκοπούς. Η μαύρη μαγεία βρίσκει πολλές φορές εκφραστές της μέσω τέτοιων ατόμων. Αν μάλιστα τα άτομα αυτά αποκτήσουν επιρροή και σε πολιτικούς και θρησκευτικούς κύκλους οι βλάβες που μπορεί να προκύψουν είναι ακόμα μεγαλύτερες. Ένα τέτοιο παράδειγμα στη σύγχρονη ιστορία ήταν η αρνητική επίδραση του Ρασπούτιν στα πολιτικά δρώμενα της χώρας του.

Στη δεύτερη περίπτωση ο ραδιαισθητικός εγκαταλείπει τις διάφορες δραστηριότητές του και αφιερώνει το χρόνο του στο να ακολουθήσει ένα αρμόδιο δάσκαλο που θα τον οδηγήσει στο Πνευματικό Μονοπάτι.

Συμπερασματικά λοιπόν μπορούμε να πούμε ότι για ένα ραδιαισθητικό άτομο είναι ευκολότερο να γνωρίσει τις μεταφυσικές πραγματικότητες και να ακολουθήσει τον Εσωτερικό Δρόμο παρά για κάποιο άλλο που δεν έχει αυτές τις δυνάμεις και τις προδιαγραφές και που καμιά φορά ούτε καν φαντάζεται ότι υπάρχουν. Η περισυλλογή και η Εσωστροφή μπορεί να οδηγήσουν το ραδιαισθητικό άτομο στην πρακτική του διαλογισμού και της Εσωτερικής γνώσης όχι μόνο του Αστρικού Επιπέδου αλλά και άλλων Εσωτερικών Επιπέδων με μεγαλύτερη Πνευματικότητα.

Γιόγκι και Πνευματικοί Διδάσκαλοι

Όπως αναφέρθηκε και σε προηγούμενα κεφάλαια ένα άτομο μπορεί να γεννηθεί με ραδιαισθητικές ικανότητες και να τις αναπτύξει ακόμα περισσότερο με συνεχή πειραματισμό και εκπαίδευση. Επίσης αναφέρθηκε ότι υπάρχουν άτομα που με μικρότερη ή μεγαλύτερη προσπάθεια μπορούν με τις οδηγίες κάποιου που κατέχει τέτοιες δυνάμεις, να αναπτύξουν και αυτοί τις ίδιες δυνάμεις. Και είναι πολλοί αυτοί που καταφεύγουν σε διαφόρους γιόγκι και αφιερώνουν τη ζωή τους για να αποκτήσουν τις δυνάμεις αυτές.

Όμως υπάρχει και μία άλλη, τρίτη κατηγορία ανθρώπων που με τη βοήθεια και την καθοδήγηση ενός Πνευματικού δασκάλου, αρχίζουν το Πνευματικό τους ταξίδι, το ταξίδι δηλαδή της επιστροφής στο Βασίλειο του Πατέρα. Αυτοί οι τυχεροί, όταν φθάσουν Εσωτερικά στο Αστρικό Επίπεδο, αποκτούν σταδιακά μέσα από προσωπική πνευματική εργασία, Αστρικές δυνάμεις, σαν υποπροϊόντα της Πνευματικής τους εξέλιξης. Τις δυνάμεις όμως αυτές ποτέ δεν χρησιμοποιούν παρά μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις αν λάβουν κάποια «άνωθεν» εντολή.

Ο αναζητητής που κάνει χρήση αυτών των Αστρικών ή Ψυχικών ή αλλιώς Μαγικών δυνάμεων, ξεστρατίζει από το Πνευματικό μονοπάτι και γρήγορα τις χάνει.

Ένα μεγάλο μέρος των ατόμων που ακολουθούν το Μονοπάτι της Πνευματικότητας όταν αποκτήσουν Αστρικές δυνάμεις, επειδή οι πειρασμοί είναι πολύ μεγάλοι, παρασύρονται και ξεφεύγουν χρησιμοποιώντας αυτές τις δυνάμεις για ιδιοτελείς σκοπούς. Αποτέλεσμα είναι να σταματήσει η Πνευματική τους πρόοδος καθώς η επάνοδός τους είναι εξαιρετικά δύσκολη, αν όχι αδύνατη.

Λένε ότι αυτός που ακολουθεί το Μονοπάτι της Πνευματικότητας είναι σαν να περπατάει στην κόψη του ξυραφιού. Από τη μία μεριά είναι η Πνευματικότητα και από την άλλη οι γήινες χαρές και απολαύσεις. Η φύση του κάθε ανθρώπου είναι διαφορετική και αυτή η φύση είναι που θα κάνει τον καθένα να στρέφεται προς τη μία ή την άλλη πλευρά. Τελικά ο κάθε αναζητητής με

την ελεύθερη του βούληση, θα αποφασίσει για αυτό που είναι να κάνει, αν δηλαδή θα ακολουθήσει τον κόσμο ή αν θα στρέψει την προσοχή του στον Θεό.

Εδώ θα πρέπει να τονιστεί η ανάγκη ενός ζωντανού διδασκάλου για να στηρίζει και να καθοδηγεί το μαθητή του και στην καθημερινή ζωή του αλλά και Εσωτερικά. Ένας δάσκαλος του παρελθόντος μπορεί να μας έχει κληροδοτήσει τις διδασκαλίες του που είναι χρήσιμες και σεβαστές αλλά αυτές δεν μπορούν να καθοδηγήσουν Εσωτερικά* έναν μαθητή. Αν κάποιος αρρωστήσει σήμερα θα πρέπει να συμβουλευτεί έναν γιατρό ζωντανό και να πάρει από αυτόν μία συνταγή. Δεν μπορεί να βοηθηθεί ούτε από τον Ασκληπιό ούτε από τον Ιπποκράτη ούτε από κάποιο ιατρικό σύγγραμμα κάποιου που μπορεί να υπήρξε ο μεγαλύτερος γιατρός αλλά που σήμερα δεν ζει.

Η λέξη "Εσωτερικά" σημαίνει κατά τη διάρκεια της προσευχής, της εσωστροφής και του διαλογισμού.

15. Τα θαύματα

Όταν λέμε όχι ένα γεγονός ή ένα φαινόμενο αποτελεί «θαύμα», εννοούμε ότι το γεγονός ή το φαινόμενο αυτό δεν εξηγείται με τους φυσικούς νόμους και τις γνωστές εφαρμογές των νόμων αυτών. Λέμε ότι είναι κάτι υπερφυσικό, δηλαδή κάτι που είναι πέρα από τους Φυσικούς ή Υλικούς νόμους.

Αν κάποτε παρατηρούσαν ένα μεταλλικό αντικείμενο βάρους πολλών εκατοντάδων τόνων, να βρίσκεται ψηλά στον αέρα και να κινείται με ταχύτητα 1000 χιλιομέτρων την ώρα θα μιλούσαν για θαύμα. Σήμερα θεωρείται εφικτό και λογικό ένα αεροπλάνο να έχει αυτές τις δυνατότητες. Ο λόγος είναι ότι σήμερα γνωρίζουμε τους νόμους και τις εφαρμογές των νόμων της αεροπλοΐας και της αεροδυναμικής, που ίσχυαν μεν ανέκαθεν αλλά εμείς οι άνθρωποι, τότε δεν τους γνωρίζαμε.

Έτσι λοιπόν, πολλά από αυτά που κάποτε οι πρόγονοί μας τα θεωρούσαν σαν θαύματα, σήμερα εξηγούνται και θεωρούνται φυσικά και λογικά φαινόμενα. Φαινόμενα δηλαδή που υπακούουν στους φυσικούς νόμους. Στους νόμους του Υλικού Επίπεδου. Με αυτή τη λογική, φαινόμενα και γεγονότα τα οποία σήμερα τα κατατάσσουμε στην κατηγορία των θαυμάτων και φαίνονται να μην έχουν λογικές και επιστημονικές εξηγήσεις, μπορεί και αυτά τα φαινόμενα να οφείλονται σε φυσικούς νόμους, που μέχρι σήμερα δεν μας είναι γνωστοί.

Ακόμα και οι εφαρμογές των ήδη γνωστών νόμων μάς κατα-

πλήσσουν. Δεν περνάει μέρα που να μην ακούμε για κάτι καινούργιο που η επιστήμη και η τεχνολογία προσφέρουν στον κόσμο και που στην πραγματικότητα δεν είναι τίποτα περισσότερο από μία εφαρμογή των ήδη γνωστών νόμων.

Σαν παράδειγμα, μπορούμε να θεωρήσουμε τις εφαρμογές των υπερήχων. Πριν λίγα χρόνια, γνωρίζαμε ότι υπάρχουν υπέρηχοι, αλλά κανείς δεν μπορούσε να φανταστεί ότι με τους υπερήχους θα μπορούσαμε να ζεστάνουμε το φαγητό μας ή να βγάλουμε τις πέτρες από τα νεφρά μας. Το ίδιο ισχύει με τα μαγνητικά πεδία, τις οπτικές ίνες και τόσα άλλα επιστημονικά επιτεύγματα.

Έτσι είναι λογικό, πολλούς ανθρώπους η άγνοια να τους κάνει σκεπτικιστές και με αυτή την επιχειρηματολογία να μη δέχονται ότι υπάρχουν πραγματικά θαύματα και να λένε, ότι τα θαύματα είναι μεν γεγονότα δυσεξήγητα αυτή τη συγκεκριμένη στιγμή αλλά κάποτε θα εξηγηθούν με βάση φυσικούς νόμους που τώρα μας είναι άγνωστοι. Η λέξη «θαύμα» λένε είναι ταυτόσημη με τη λέξη «άγνοια». Οι άνθρωποι αυτοί, σαν παράδειγμα, αν δουν τους αναστενάριδες να χορεύουν στη φωτιά, δεν θα προβληματιστούν ιδιαίτερα ούτε θα διερωτηθούν για το φαινόμενο της ακαΐας ούτε θα μιλήσουν για κάποιο «θαύμα» αλλά θα σκεφθούν και θα πουν «ναι, είναι κάτι που δεν εξηγείται επιστημονικά, αλλά κάποτε η επιστήμη θα ανακαλύψει σε ποιους φυσικούς νόμους υπακούει η ακαΐα».

Υπάρχουν ακόμα άλλοι, πιο απλοϊκοί άνθρωποι, ιδιαίτερα άνθρωποι που έζησαν σε παλαιότερες εποχές, στις οποίες η επιστήμη ήταν ταυτόσημη με την αθεΐα και η επιστημονική έρευνα βλασφημία που έπρεπε να τιμωρηθεί με την ποινή του θανάτου. Τα άτομα αυτά βλέπουν παντού το υπερβατικό και το υπερφυσικό από τη θετική ή από την αρνητική του πλευρά και αποδίδουν το κάθε τι στη Θεία Πρόνοια και στη Θεία Χάρη ή αντίθετα θεωρούν ότι αποτελεί τιμωρία του ανθρώπου από τη Φύση ή από τον ίδιο τον Θεό.

Τέλος υπάρχουν και άλλοι που πιστεύουν στα μάγια και τις καταχθόνιες δυνάμεις με τις οποίες μπορεί κάποιος, χρησιμοποιώντας Αστρικές δυνάμεις, να βλάψει το συνάνθρωπό του.

Όμως οι μεγάλοι μύστες, οι άγιοι και οι Πνευματικοί δάσκαλοι,

βάζουν τα πράγματα στη θέση τους. Μας λένε ότι ο Θεός ούτε εκδικείται ούτε τιμωρεί αλλά εμείς είμαστε υπαίτιοι για τα βάσανά μας και υφιστάμεθα τις συνέπειες των παραβάσεων των νόμων που έχουν θεσμοθετηθεί από τον Θεό.

Υπάρχουν μας λένε τρεις Νόμοι σε όλη τη Θεϊκή Δημιουργία. Ο Νόμος της Φύσης, ο Νόμος του Κάρμα και ο Νόμος της Αγάπης ή της Θείας Χάρης. Στο Υλικό Επίπεδο και επομένως και στη γη μας ισχύουν και οι τρεις νόμοι. Στα ανώτερα Πνευματικά Επίπεδα ισχύουν μόνο οι δύο και στα ανώτατα, υπάρχει μόνο ο Νόμος της Αγάπης.

Καθένας από αυτούς τους νόμους κατισχύει και είναι ισχυρότερος του προηγούμενου. Ο Νόμος του Κάρμα μπορεί να κατισχύσει των Φυσικών Νόμων και ο Νόμος της Αγάπης ή της Θείας Χάρης μπορεί να κατισχύσει και των Φυσικών Νόμων και του νόμου του Κάρμα. Έτσι εξηγούνται και τα θαύματα.

Για παράδειγμα, βάση των Φυσικών Νόμων, αν κάποιος πέσει από την Ακρόπολη, θα σκοτωθεί. Αν όμως το κάρμα του είναι να ζήσει πολύ περισσότερα χρόνια, κάποια σύμπτωση (!) θα υπάρξει, κάτι το εξαιρετικό θα συμβεί και ο άνθρωπος δεν θα σκοτωθεί.

Πριν από πολλά χρόνια, ο πρωθυπουργός της Τουρκίας Μεντερές έπεσε θύμα ενός αεροπορικού ατυχήματος στο αεροδρόμιο του Λονδίνου. Καθώς προσγειώθηκε, το αεροπλάνο του κόπηκε στη μέση. Το μπροστινό μέρος κάπου χτύπησε, έπιασε φωτιά και όλοι οι 264 επιβάτες κάηκαν εκτός από τον Μεντερές, που παράτυπα, την ώρα της προσγείωσης ήταν στο πίσω μέρος της ατράκτου, στην τουαλέτα, και δεν έπαθε τίποτα ούτε γρατζουνιά. Δέκα χρόνια αργότερα ο Μεντερές καταδικάστηκε σε θάνατο και απαγχονίστηκε στην Άγκυρα. Ο Νόμος του Κάρμα είχε υπερισχύσει των Φυσικών Νόμων, γιατί μέσα στο κάρμα του Μεντερές ήταν να μη σκοτωθεί στο ατύχημα, αλλά αργότερα να κρεμαστεί. Όπως λένε οι Πνευματικοί δάσκαλοι, ο **χρόνος** και ο **τρόπος του θανάτου** είναι καρμικά προδιαγεγραμμένος στον άνθρωπο. Εκείνο που δεν είναι προδιαγεγραμμένο αλλά εξαρτάται από τις θετικές ή αρνητικές ενέργειες του ανθρώπου κατά τη διάρκεια της ζωής του, είναι ο **πόνος** που αισθάνεται η ψυχή την ώρα που αποχωρίζεται το σώμα. Αναφέρεται στη μυστικιστική

βιβλιογραφία μεταφορικά, ότι ο ψυχικός αυτός πόνος είναι πολύ μεγάλος, «σαν να σε χτυπήσουν ταυτόχρονα χίλιοι σκορπιοί, ή σαν να σου έχουν σπάσει όλα τα κόκαλα η ακόμα σαν να διαπεράσει ένας βάτος από κάτω μέχρι πάνω όλο σου το έντερο».

Αν ένα παιδί είναι άρρωστο και πρόκειται να πεθάνει, είναι δυνατόν να επιζήσει και ο Νόμος της Αγάπης ή της Θείας Χάρης να υπερισχύσει του Νόμου του Κάρμα που έχει προσδιορίσει το θάνατό του. Το θέμα είναι πώς μπορεί να ενεργοποιηθεί ο Νόμος της Αγάπης. Οι μεγάλοι μύστες λένε ότι ενεργοποιείται με δύο τρόπους, με την πίστη και την προσευχή. Δύο όροι που στην ουσία είναι ταυτόσημοι. Γι' αυτό ο Διδάσκαλος Ντάρσαν Σιγκ έλεγε ότι «το ισχυρότερο όπλο που διαθέτει ο άνθρωπος είναι η προσευχή και εκεί που όλα αποτυγχάνουν η προσευχή επιτυγχάνει».

Αν διαβάσει κανείς τη Χριστιανική Βίβλο θα δει μέσα στα Ευαγγέλια που περιγράφουν τα θαύματα του Ιησού, να αναφέρεται στερεότυπα ότι η «πίστη» των ανθρώπων τους έσωσε. Η γλυκιά παρουσία, η διδασκαλία και το παράδειγμα του Χριστού, η πίστη και η παράκληση στο όνομά του ενεργοποιούσε και θα ενεργοποιεί στο διηνεκές, το Νόμο της θείας Χάρης, που μπορεί να καταλύει όλους τους Φυσικούς και τους Καρμικούς Νόμους. Γι' αυτό και ο Ιησούς προέτρεπε τον κόσμο να προσεύχεται. Έλεγε «αν ένα παιδί ζητήσει από τον πατέρα του ψωμί, είναι δυνατόν ο πατέρας του να του δώσει μία πέτρα; Πολύ περισσότερο αν ζητήσετε τη Χάρη από τον Ουράνιο Πατέρα σας, Αυτός πάντα θα ανταποκριθεί». Με την πίστη λοιπόν ο άνθρωπος μπορεί να επιτύχει τα πάντα. Στον Ιωάννη διαβάζουμε ότι αν έχουμε τόση πίστη ακόμη και σαν ένα κόκκο σιναπιού μπορούμε να μετακινήσουμε βουνά. Και όταν ένας Θεάνθρωπος λέει κάτι, δεν μπορεί να είναι ούτε ψέματα ούτε μισές αλήθειες. Αυτό που λέει το εννοεί. Έτσι εξηγούνται από όλους τους μεγάλους Πνευματικούς δασκάλους, τους μύστες και τους αγίους, τα θαύματα των Θεανθρώπων.

Πάνε πολλοί στην Τήνο το Δεκαπενταύγουστο. Τα θαύματα όμως συμβαίνουν σε αυτούς που κατορθώνουν με την πίστη τους να ενεργοποιήσουν το Νόμο της Αγάπης ή της Θείας Χάρης.

Ο Ιησούς με τη διδασκαλία και τη Θεϊκή του ακτινοβολία ενεργοποιούσε την πίστη των ανθρώπων, η οποία γινόταν ο μοχλός για να πραγματοποιηθούν τα θαύματα. Λέγεται ότι αν τα θαύματα του Ιησού οφείλονταν μόνο στη φιλευσπλαχνία του, τότε αντί των θαυμάτων θα μπορούσε με ένα νεύμα του να κάνει όλους τους ανθρώπους αγίους. Ο ίδιος ο Θεός ήταν, τίποτα δεν ήταν ακατόρθωτο γι' Αυτόν. Αλλά, μας λένε οι μεγάλοι μύστες, είναι ο Θεϊκός Νόμος τέτοιος που προβλέπει ώστε η Σωτηρία στον άνθρωπο να επιτυγχάνεται όχι παθητικά αλλά με προσωπική προσπάθεια του και με την ελεύθερή του βούληση, εάν και όταν ο ίδιος ο άνθρωπος το αποφασίσει.

Το συμπέρασμα λοιπόν όσον αφορά τα θαύματα είναι ότι, θαύματα επιτελούνται με δύο τρόπου€: Ο πρώτος είναι με την πίστη, την προσευχή και την επίκληση της Θείας Χάρης. Τέτοια ήταν τα θαύματα του Ιησού. Ο δεύτερος είναι με τη χρήση Ψυχικών ή Αστρικών δυνάμεων. Αυτά τα θαύματα μπορεί να τα επιτελέσει ο καθένας που διαθέτει αυτές τις δυνάμεις.

Είναι γνωστό ότι οι Εβραίοι προσπάθησαν να κατηγορήσουν τον Ιησού για μαγεία, επειδή τάχα δεν σεβόταν την ημέρα του Σαββάτου που κατά τις παραδόσεις ήταν αργία και έλεγαν ή μάλλον εννοούσαν ότι αφού δεν σέβεται τους νόμους και τις παραδόσεις που είχαν θεσμοθετήσει τα ιερατεία, αυτό σήμαινε ότι οι δυνάμεις που χρησιμοποιούσε όταν έκανε τα θαύματα δεν ήταν από τον Θεό αλλά ήταν Μαγικές ή αλλιώς Αστρικές δυνάμεις. Αναφέρει ο Λουκάς... ***τινές εξ αυτών είπον, δια του Βεελζεβούλ του άρχοντος των δαιμόνιων εκβάλλει τα δαιμόνια...*** (Λουκ Γ: 15). Έχοντας όμως βαπτιστεί από τον Ιωάννη που εκείνα τα χρόνια έχαιρε όσο κανείς άλλος της γενικής αναγνώρισης σαν άγιος, σε όλη την περιοχή της Ιουδαίας, δεν μπορούσε κανείς να Τον κατηγορήσει, Αυτόν, έναν μαθητή του Ιιοάννη, σαν μάγο. Λέγει ο Ματθαίος... ***Εν ποια εξουσία πράττεις ταύτα; και τις σοι έδωκε την εξουσίαν ταύτην;... ο Ιησούς αποκριθείς είπε προς αυτούς... Το βάπτισμα του Ιωάννου πόθεν ήτο, εξ ουρανού ή εξ ανθρώπων;... και εκείνοι διελογίζοντο καθ εαυτούς λέγοντες, εάν είπωμεν εξ ουρανού θέλει είπει προς ημάς, διατί λοιπόν δεν επιστρεύσατε εις αυτόν. Εάν δε είπωμεν εξ ανθρώ-***

πων, φοβούμεθα τον όχλον, διότι πάντες έχουσι τον Ιωάννην ως προφήτην. (Ματθ ΚΑ': 24)

Εδώ θα πρέπει να επαναλάβουμε τα εξής σημαντικά: Πρώτον, δεν θα πρέπει να θεωρούμε ότι κάθε άτομο που έχει μεταφυσικές γνώσεις και υπερφυσικές δυνάμεις, ότι είναι άτομο μεγάλης Πνευματικότητας που θα πρέπει να το υπακούσουμε, να το ακολουθήσουμε ή να το δεχθούμε σαν δάσκαλο και οδηγό μας. Τα θαύματα δεν είναι ενδείξεις θειότητας. Η Έκτη Αίσθηση ή ραδιοαίσθηση, καθώς και όλες οι Αστρικές ή Μαγικές ικανότητες που μπορεί να έχει ένας άνθρωπος, μπορεί να αναπτυχθούν από τον καθένα. Μπορούμε να θαυμάζουμε τα επιτεύγματα αυτών που τις κατέχουν αλλά είναι πιο σοφό να βρούμε χρόνο και αυτόν το χρόνο να τον αφιερώσουμε για τη δική μας Πνευματική ανάπτυξη.

Δεύτερον, όλες τις Αστρικές ικανότητες - ιδιότητες που μπορεί να έχει κανείς από τη γέννησή του ή να τις έχει καλλιεργήσει κοντά σε κάποιον γιόγκι, μπορεί και ένας άλλος να τις αποκτήσει σαν υποπροϊόντα της Πνευματικής του ανάπτυξης. Στην περίπτωση αυτή ο Πνευματικός άνθρωπος δεν κάνει χρήση των δυνάμεων αυτών ούτε και αφήνει να εννοηθεί ότι τις κατέχει.

Τρίτον, ό,τι διαβάζουμε και ό,τι ακούμε, ακόμα και από τον πιο σοφό και αγαπητό δάσκαλο και από τον πιο άγιο άνθρωπο, θα πρέπει να το δεχθούμε σαν μία πιθανότητα. Τα πάντα υπόκεινται στην πιθανότητα του λάθους. Μπορεί και πρέπει να έχουμε σεβασμό για κάθε προσωπικότητα και για κάθε διδασκαλία αλλά θα πρέπει να δεχθούμε και να ακολουθήσουμε μόνο κάτι που θα το γνωρίσουμε με προσωπική Εσωτερική μας εμπειρία. Τότε δεν θα έχουμε απλά πίστη ότι αυτό είναι σωστό, αλλά πεποίθηση. Λέγεται ότι η πεποίθηση είναι πίστη συν προσωπική εμπειρία.

Τέταρτον, υπάρχουν κίνδυνοι γι' αυτούς που προσπαθούν να καλλιεργήσουν τις ραδιαισθητικές ικανότητες μόνοι τους. Είναι καλύτερα τον ελεύθερό τους χρόνο να τον αφιερώσουν σ' Αυτόν που είναι πάνω από τον Αστρικό και πάνω από όλους τους Εσωτερικούς κόσμους.

16. *Επίλογος*

Σαν επίλογο 0α αναφέρουμε μία ιστορία μέσα από τις Ινδικές παραδόσεις και θα βγάλουμε και εμείς τα συμπεράσματά μας.

Κάποτε ήταν δύο αδέλφια που όταν μεγάλωσαν έφυγαν από το σπίτι τους και ακολούθησαν διαφορετικούς δρόμους στη ζωή τους. Ο ένας είχε σαν όνειρο να μάθει να περπατάει επάνω στο νερό. Ο άλλος ήθελε να ακολουθήσει τη ζωή ενός οικογενειάρχη. Ο πρώτος έψαξε και βρήκε έναν θαυμαστό γιόγκι που γνώριζε την τέχνη να περπατάει πάνω στο νερό και του ζήτησε να γίνει μαθητής του. Ο γιόγκι τον δέχθηκε κοντά του και άρχισε να τον διδάσκει μέχρι που κάποτε μετά από χρόνια, ο μαθητής απόκτησε αυτή την ικανότητα και μάλιστα έγινε ακόμα καλύτερος και από το δάσκαλό του. Ο άλλος αδελφός έπιασε κάποια δουλειά, παντρεύτηκε, έκανε παιδιά και εγγόνια και ζούσε σε μία κοντινή πολιτεία.

Κάποτε, μετά από 30 χρόνια, τα δύο αδέλφια έτυχε να συναντηθούν και αφού έκλαψαν από χαρά για τη συνάντησή τους μετά από τόσο καιρό αποχωρισμού, άρχισαν να αφηγούνται πώς είχε ο καθένας περάσει όλα αυτά τα χρόνια. Ο πρώτος αδελφός γεμάτος καμάρι κάλεσε τον αδελφό του να πάνε μαζί στο ποτάμι για να του δείξει την ικανότητά του να περπατάει στο νερό. Ο άλλος πήρε τα παιδιά και τα εγγόνια του και πήγε μαζί με τον αδελφό του. Όταν έφθασαν στο ποτάμι ο πρώτος αδελφός λέει στο δεύτερο «κάτσε εδώ στην όχθη του ποταμού και κοίταξέ με πως θα περάσω απέναντι και συγχρόνως σκέψου αν θα μπορούσες και συ να κάνεις το ίδιο». Και λέγοντας αυτά με μεγάλη άνε-

ση πέρασε περπατώντας στην απέναντι όχθη. Ο δεύτερος αδελφός, χωρίς να σκεφθεί πολύ, φώναξε ένα βαρκάρη που ήταν εκεί δίπλα και δίνοντάς του μισή ρουπία του ζήτησε να τον περάσει απέναντι με τα παιδιά και τα εγγόνια του, στη μεριά που ήταν ο αδελφός του. Όταν έφθασε κοντά τού είπε. «Αδελφέ δεν νομίζεις ότι ξόδεψες μία ολόκληρη ζωή άδικα, για να κάνεις αυτό που έκανα εγώ με μισή ρουπία»;

Έτσι και εμείς, πολλές φορές, όταν ανακαλύψουμε ότι είμαστε προικισμένοι με την Έκτη Αίσθηση σπαταλούμε το χρόνο μας για να αξιοποιήσουμε αυτή μας την ικανότητα για χρήματα ή για το θαυμασμό των άλλων ενώ θα μπορούσαμε αυτή την ικανότητα που έχουμε να τη χρησιμοποιήσουμε για κάτι πολύ πιο χρήσιμο, για να επιτελέσουμε το σκοπό της ανθρώπινής μας ύπαρξης που είναι η Αυτογνωσία και η Θέωση, σύμφωνα με όλα τα θρησκεύματα και τις διδασκαλίες των μεγάλων μυστών, των Νεοπλατωνικών αγίων και των Πνευματικών Διδασκάλων.

Θα πρέπει να σκεφθούμε τα λόγια του Σαίξπηρ στον Αμλετ... «Υπάρχουν Οράτιε, πολύ περισσότερα πράγματα στον ουρανό και τη γη, από όσα μπορεί να φανταστεί η φιλοσοφία σου. Υπάρχουν πολύ σοβαρότερα πράγματα από το να παρατηρείς τα φαινόμενα». Και αυτά τα περισσότερα και τα σοβαρότερα είναι να ψάξουμε να βρούμε Αυτόν που είναι πίσω από τα φαινόμενα, Αυτόν που δημιουργεί όλα τα φαινόμενα.

Αυτός που έχει την Έκτη Αίσθηση ή Ραδιαισθησία έχει τη Χάρη να μπορεί με μεγαλύτερη από τους άλλους ευκολία να συναντήσει τον Θεό εδώ και τώρα, δηλαδή σε αυτή του την ενσάρκωση. Ας χρησιμοποιήσουμε λοιπόν αυτή τη «μνά» που μας δόθηκε από τον Κύριο να την κάνουμε δεκαπλάσια και εικοσαπλάσια και εκατονταπλάσια, σύμφωνα με τα λόγια και τις παραινέσεις του Ιησού.

17. *Τίποτα δεν είναι τυχαίο στη ζωή μας*

Όλα άρχισαν τον Σεπτέμβρη του 1954 που ήμουν δεκαέξι ετών. Μόλις είχα γυρίσει από την Αγγλία που πήγαινα κάθε καλοκαίρι για δύο μήνες σε ένα κολέγιο, για τη γλώσσα. Εκείνη τη χρονιά είχα ακούσει κάτι φοβερές ιστορίες για ένα φάντασμα που τριγυρνούσε τα βράδια εκεί κοντά και κανένας μας δεν τολμούσε να ξεμυτίσει το βράδυ από το κολέγιο. Περίμενα να περάσουν γρήγορα οι μέρες για να επιστρέφω στην Ελλάδα και να γλιτώσω, αλλά... μία καινούργια λαχτάρα με περίμενε λίγες μέρες μετά την επιστροφή μου.

Ήταν μία Τετάρτη βράδυ γύρω στις μία μετά τα μεσάνυχτα όταν με πήρε στο τηλέφωνο ο φίλος μου Αλέκος Μ. και μου είπε να πάω αμέσως στο σπίτι του γιατί ήταν τελείως μόνος και του συνέβη κάτι τρομερό. Έμενε στην οδό Σουρμελή και εγώ στην οδό Ηπείρου, στο Μουσείο. Καβάλησα το ποδήλατο και σε λιγότερο από τρία λεπτά βρέθηκα σπίτι του. Στο δρόμο σκεπτόμουνα τι μπορούσε να είχε συμβεί στις λίγες ώρες που είχαν μεσολαβήσει από τη στιγμή που χωρίσαμε. Όλο το απόγευμα εκείνης της ημέρας είμαστε μαζί στον Όμιλο Αντισφαίρισης στο Μετς και όλα ήταν μία χαρά. Τι να είχε συμβεί; Μήπως καμία νέα κόντρα με τον πατριό του που διαχειριζόταν περίεργα τη μεγάλη περιουσία του πατέρα του, που είχε πεθάνει ή πάλι τίποτα παράπονα για

τη μητέρα του που δεν τον κανάκεβε όσο εκείνος ήθελε; Ήταν καμία από αυτές τις συνηθισμένες ιστορίες που συνήθως μου συζητούσε ή ήταν κάτι άλλο; Με αυτές τις σκέψεις έφθασα στο σπίτι του. Με περίμενε στην πόρτα και με οδήγησε κατευθείαν στο δωμάτιό του λέγοντάς μου «πήγα στο μπάνιο να πλύνω τα δόντια μου και μετά να ξαπλώσω, όταν μέσα από τον καθρέφτη του μπάνιου είδα σαν κάποιος να είναι μέσα στο δωμάτιό μου. Γύρισα και τι να δω... τον πατέρα μου που ήταν ζωντανός και σάρκινος. Καθόταν σε αυτή την πολυθρόνα που είχα ακουμπήσει το παντελόνι μου και κάπνιζε το πούρο του. Να κοίταξε» μου λέει... «υπάρχουν ακόμα στάχτες από το πούρο του στο πάτωμα και το παντελόνι μου, φαίνεται τσαλακωμένο επειδή είχε καθίσει επάνω του». Και συνέχισε: «εκείνο που μου έκανε εντύπωση είναι ότι φορούσε ένα κοστούμι που ξέρω ότι το έχει φυλάξει η μητέρα μου στο σπίτι μας στην Κηφισιά». Τον ρώτησα αν του είπε τίποτα ο πατέρας του και μου απάντησε ότι τον προέτρεψε να σπουδάσει νομικά για να διεκδικήσει την περιουσία του και κυρίως το θέατρο «Μα...». του οποίου ήταν ο νόμιμος ιδιοκτήτης. «Αυτό που θέλω από σένα» μου είπε ο Αλέκος, «είναι να πάρουμε ένα ταξί και να πάμε στην Κηφισιά, γιατί θέλω να δω αν το συγκεκριμένο κοστούμι είναι στη θέση του».

Η αλήθεια ήταν ότι φοβήθηκα με την ιδέα του, αλλά θεώρησα τον εαυτό μου «ειδικό στα φαντάσματα» καθώς είχα ακούσει τόσες πολλές ιστορίες στην Αγγλία. Έτσι δέχθηκα να πάμε στην Κηφισιά κυρίως για να φύγω όσο το δυνατό πιο γρήγορα από το σπίτι του, μη τυχόν και ξαναρχόταν ο πατέρας του... και τότε... θα είχα γλιτώσει από το φάντασμα στην Αγγλία αλλά θα την είχα πάθει στην Ελλάδα!

Πήραμε από τη γωνία Ηπείρου και Γ' Σεπτεμβρίου το ταξί του Γιάννη του Αλεπού, όπως ήταν το παρατσούκλι του ταξιτζή. Τα χρόνια εκείνα τα ταξί περίμεναν πάντα στις ίδιες πιάτσες και δεν είχαν πολλές δουλειές. Μπορεί σε μία μέρα να παίρνανε μόνο επτά έως οκτώ πελάτες. Τις άλλες ώρες οι ταξιτζίδες έπαιζαν τάβλι και έπιναν καφέ σε κάποιο παραπλήσιο καφενείο, μέχρι να τους αναζητήσει κάποιος πελάτης. Έτσι όλοι ξέραμε όλους τους

ταξιτζήδες της πιάτσας μας και συχνά μιλάγαμε και αστειευόμαστε μαζί τους.

Στο δρόμο για την Κηφισιά, με σιγανή φωνή ρώταγα τον Αλέκο λεπτομέρειες για τον πατέρα του, πώς ήταν πριν πεθάνει και πώς τον είδε εκείνο το βράδυ. Μου είπε ότι τον είδε ολοζώντανο, σάρκινο αλλά στενοχωρημένο. «Τον άκουγα να με συμβουλεύει» συνέχισε ο Αλέκος «σαν να μην είχε περάσει ούτε μία μέρα από τη μέρα που πέθανε».

Αμίλητοι φθάσαμε στην Κηφισιά και με κλειδί μπήκαμε στον απέραντο κήπο ενός από εκείνα τα παλιά αρχοντικά σπίτια με τους τεράστιους κήπους, που διατηρούνται μέχρι σήμερα. Αρχισα να τρέμω από το φόβο μου. Ο Αλέκος ήταν ψύχραιμος. Εγώ αν και φοβόμουν, ντρεπόμουν να δείξω το φόβο μου. Μπήκαμε στο σπίτι από το πλάι, από την πόρτα της κουζίνας. Ανάψαμε το φως και όταν φωτίστηκε ο τόπος ανακουφίστηκα. Ο Αλέκος προχώρησε μέσα. Εγώ αρχικά είπα να περιμένω στο κατώφλι αλλά φοβήθηκα να μείνω μόνος. Μπήκα και εγώ μέσα και καθώς περάσαμε την κουζίνα, σε ένα διπλανό δωμάτιο... είδα μία ντουλάπα, με ένα συρτάρι ανοικτό, κάτι μαύρα ρούχα ανακατωμένα, τα μισά μέσα και τα μισά έξω και κάτι ναφθαλίνες χυμένες ένα γύρω. .. Ήταν Θαύμα που δεν λιποθύμησα από το φόβο μου. Έβαλα μία φωνή και έφυγα τρέχοντας και τρέμοντας. Σε λίγο ατάραχος βγήκε και ο Αλέκος. Θαύμασα το κουράγιο του. Μπήκαμε στο ταξί αμίλητοι. Εγώ δεν μιλούσα, όχι για άλλο λόγο αλλά επειδή έτρεμαν τα σαγόνια μου από το φόβο. Τον άφησα σπίτι του και κράτησα το ταξί μέχρι το δικό μου, που ήταν είκοσι μέτρα από την πιάτσα. Στο δρόμο ακούω το Γιάννη τον ταξιτζή να ψιθυρίζει, «Παράξενο παιδί αυτός ο Αλέκος... Να με πάει δύο φορές χωρίς λόγο στην Κηφισιά, μέσα σε τρεις ώρες». Δύο φορές σε τρεις ώρες, σήμερα; Ρώτησα. Ναι σήμερα απάντησε ο Γιάννης ο Αλεπούς.

Ανακουφίστηκα! Περίπτωση υστερίας μου εξήγησε το ίδιο βράδυ ο γιατρός πατέρας μου. Ο ίδιος τα σκηνοθέτησε όλα, συνέχισε και είναι γνωστές αυτές οι ιστορίες στην ψυχιατρική. Ώστε όλα όσα μου είπε ήταν ψέματα πατέρα; Ναι σκηνοθετημένα ψέματα αλλά όχι από ιδιοτέλεια αλλά από την ανάγκη του

παιδιού να αντιδράσει σε ορισμένες καταστάσεις που τον πίεζαν.

Αυτή η ιστορία αν και αποδείχθηκε μηδαμινή, με σημάδεψε και μου άλλαξε τη ζωή. Από εκείνη τη στιγμή αντί ναυπηγός, ήθελα να γίνω γιατρός και μάλιστα ψυχίατρος. Ευτυχώς όμως... έγινα οφθαλμίατρος.

Δεν πέρασε από τότε ούτε ένας μήνας, όταν μία Δευτέρα βράδυ είδα στον ύπνο μου ότι ήταν Τρίτη πρωί και ότι πήγαινα με το ποδήλατο φορτωμένος με ένα μπόγο ρούχα για να τα δώσω για πλύσιμο σε κάποιο πλυντήριο κοντά στην οδό Καλλιδρομίου. Αυτή η εργασία γινόταν στην πραγματικότητα κάθε Τρίτη πρωί γιατί τότε δεν υπήρχαν ηλεκτρικά πλυντήρια στα σπίτια και τα ρούχα τα πηγαίναμε έξω, για πλύσιμο. Το σχολείο μου ήταν το Βαρβάκειο και είχαμε μάθημα μόνο τα απογεύματα. Έτσι κάθε Τρίτη πρωί, ήμουν επιφορτισμένος από τη μητέρα μου με αυτή την εργασία, να πηγαίνω δηλαδή με το ποδήλατο τα ρούχα για πλύσιμο, να τα περιμένω και να τα γυρίζω πίσω. Είδα λοιπόν στον ύπνο μου ότι στο δρόμο μου για το πλυντήριο και συγκεκριμένα ακριβώς έξω από την τότε κλινική Σμπαρούνη, το ποδήλατό μου κόπηκε στη μέση.

Η έκπληξή μου ήταν μεγάλη όταν την άλλη μέρα, αυτό το όνειρο επαληθεύτηκε μέχρι την τελευταία λεπτομέρεια. Οι τρεις σωλήνες του ποδηλάτου κόπηκαν σαν με σιδεροπρίονο χωρίς κανένα λόγο, στο συγκεκριμένο σημείο της διαδρομής μου για το πλυντήριο.

Πάλι έτρεξα στον πατέρα μου για να μου δώσει κάποια εξήγηση αλλά εκείνος μου είπε ότι δεν εύρισκε καμία λογική εξήγηση και μάλιστα ότι και εκείνος είχε βρεθεί στο παρελθόν στην ίδια θέση με μένα και είχε εκπλαγεί, όταν δύο φορές στο μεσημεριανό του ύπνο, είχε δει τον πρώτο πελάτη που τον επισκέφθηκε στο ιατρείο του εκείνο το απόγευμα, να του λέει το όνομα και την καταγωγή του και να του εξιστορεί την πάθησή του. «Συγκλονίστηκα με αυτό το γεγονός» μου είπε και «προσπάθησα και εγώ να το ψάξω αλλά η Γερμανική κατοχή, ο Εμφύλιος και οι δυσκολίες της ζωής δεν μου άφησαν χρόνο»

Αυτά τα δύο γεγονότα ήταν καταλυτικά για τη παραπέρα ζωή μου γιατί μου γέννησαν την επιθυμία, έναντι κάθε θυσίας να ψάξω να βρω τι βρίσκεται πίσω από τις πέντε μου αισθήσεις και συγχρόνως να βρω τρόπους να διακρίνω σε αυτό το πεδίο έρευνας, το πραγματικό και το αληθινό, από το διαστρεβλωμένο και το ψεύτικο. Ήθελα να μη φοβάμαι ούτε τα φαντάσματα ούτε τίποτα άλλο και ακόμα να πάψω να είμαι αφελής και εύπιστος όπως στην περίπτωση του Αλέκου.

Εκείνο που με βοήθησε πολύ, ήταν η προτροπή του πατέρα μου να ψάξω να βρω αυτό που ήθελα και η προθυμία του να με βοηθήσει με οποιοδήποτε τρόπο μπορούσε. Ακόμα μου έδωσε την πιο χρήσιμη συμβουλή που και εγώ δεν παύω να την δίνω σε αυτούς που έρχονται και με συμβουλεύονται. Μου είπε «Μην πιστεύεις τίποτα και κανένα, όσο μεγάλος και όσο άγιος και αν είναι. Πίστευε μόνο ό,τι βλέπεις με τα ίδια σου τα μάτια, ό,τι ακούς με τα ίδια σου τα αυτιά και ό,τι πιάνεις με τα ίδια σου τα χέρια».

Η γνωριμία και η εκπαίδευσή μου από τον Π.Π. για περισσότερα από 15 χρόνια, μου άνοιξε καινούργιους απέραντους ορίζοντες. Γνώρισα τον θαυμαστό κόσμο του Υπερπέραν και τις καταπληκτικές δυνάμεις αυτών που έχουν τη Ραδιαισθητική ικανότητα. Η επικοινωνία με τον Αστρικό κόσμο και τους κατοίκους του, η επαφή και η διδασκαλία από εξελιγμένα πνεύματα, οι Πνευματικές θεραπείες, οι προβλέψεις γεγονότων κλπ. κλπ., ήταν όλα στην ημερήσια διάταξη και είχαν όλα ένα χαρακτηριστικό: Είχαν Χριστοκεντρικό χαρακτήρα. Ορισμένοι από τους μαθητές του Π.Π. ήταν ικανοί να βλέπουν και να ακούν πράγματα που είχαν σχέση με τη θρησκεία και με το υπερπέραν και που δεν μπορούν να γραφτούν μέσα σε αυτό το βιβλίο, γιατί θα κινδύνευε να χάσει την αξιοπιστία του. Αυτοί όμως από τους αναγνώστες που γνωρίζουν καταλαβαίνουν τι υπαινίσσομαι.

Οταν κάποτε ο Π.Π. έφυγε από αυτό τον κόσμο, τότε κατάλαβα τη σημασία των λόγων του Ιησού όταν είπε στους μαθητές του ***«...συμφέρει εις εσάς να απέλθω εγώ, διότι αν δεν απέλθω, ο Παράκλητος δεν θέλει έλθει προς εσάς... »*** (Ιωαν ΙΣΤ':7). Όσο

καιρό ζούσε ο Π.Π. εγώ δεν έψαχνα αλλά μόνο παρατηρούσα τα γεγονότα. Από το σημείο όμως αυτό και πέρα άρχισαν οι αναζητήσεις μου σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του κόσμου. Κάθε φορά που άκουγα για κάτι υπερφυσικό ή για κάποιον Πνευματικό δάσκαλο έτρεχα να τον γνωρίσω. Μετά όμως από λίγα χρόνια ήρθε μία εποχή που δεν ήξερα ακριβώς ποιόν και τι γυρεύω, καθώς ο θαυμαστός κόσμος των υπερφυσικών δυνάμεων και των θαυμάτων δεν με συγκινούσαν πια. Την Έκτη Αίσθηση την είχα γνωρίσει και την είχα «μπουχτίσει». Γνώριζα πολλά που θα μπορούσαν να είναι το όνειρο για άλλους αναζητητές αλλά εμένα πλέον δεν μου έλεγαν τίποτα. Και σκεπτόμουν: «μήπως θα έπρεπε να ψάξω για την Έβδομη Αίσθηση»; Σε λίγο κατάλαβα ότι ούτε αυτό με συγκινούσε. Τότε έτυχε και παρακολούθησα στο Λονδίνο μία θεατρική παράσταση του Σαίξπηρ, «Ιούλιος Καίσαρ» όπου μου εντυπώθηκαν τα λόγια του Άμλετ που ήδη προανέφερα «Οράτιε... υπάρχουν πολύ σοβαρότερα πράγματα από του να παρακολουθείς τα φαινόμενα». Κάθισα και σκέφθηκα... μήπως σπουδαιότερο από τα θαύματα και τα υπερφυσικά, από τους σοφούς και τους θαυμαστούς. .. μήπως θα πρέπει να ψάξω γι' Αυτόν που είναι πίσω από όλα τα φαινόμενα; Γι Αυτόν που προκαλεί τα φαινόμενα;

Τότε ξεκαθάρισε στο μυαλό μου γιατί, παρότι είχα ζήσει στιγμές μοναδικές που κάθε άλλος θα θεωρούσε τον εαυτό του εξαιρετικά ευτυχισμένο, έστω και αν είχε γνωρίσει το 1/1000 αυτών που είχα βιώσει, για μένα πια όλα αυτά είχαν μικρή ή ελάχιστη σημασία. Και άνοιξε ένα καινούργιο κεφάλαιο στην αναζήτησή μου. Άρχισα να ψάχνω γι' Αυτόν που είναι εμπρός και πίσω, πάνω και κάτω από τα φαινόμενα του Υλικού και του Αστρικού κόσμου. Αλλά μήπως αυτό ήταν κάτι υπερβολικό; Μήπως ήταν κάτι εγωιστικό; Έπρεπε να βρω κάποιον να μου τα εξηγήσει και να βάλει τα πράγματα στη θέση τους. Αλλά αυτός ο κάποιος θα έπρεπε να έχει όχι μόνο την Έβδομη και Όγδοη Αίσθηση αλλά αν ήταν δυνατόν τη Δέκατη. Να είχε φθάσει στη Θέωση!

Φοβόμουν να μιλήσω ακόμα και στη γυναίκα μου γι' αυτές μου τις σκέψεις. Φοβόμουν μήπως αρχίσει να νομίζει ότι απόκτησα παραληρηματικές ιδέες και ιδέες μεγαλείου. Και μετά είχα και ένα άλλο μεγάλο εμπόδιο. Είχα τόση δουλειά στο ιατρείο

μου που δεν μου άφηνε καιρό για την έρευνα που ήθελα να κάνω. Χτυπούσε το κουδούνι του ιατρείου και παρακαλούσα να μην μπει άλλος ασθενής, να μην έχω άλλα χειρουργεία στο πρόγραμμα! Και όταν μπορούσα έπαιρνα το αεροπλάνο και έτρεχα σε όλο τον πλανήτη για να δω κάτι ή να συναντήσω κάποιον, θαρρείς και ο Θεός έπρεπε να βρίσκεται πολύ μακριά!

Πήγα τέσσερις φορές μόνο για Σαββατοκύριακο στην Ινδία και μία ακόμα φορά έφθασα το πρωί και έφυγα με το ίδιο αεροπλάνο το ίδιο απόγευμα. Είχα ένα φορητό φωτοτυπικό μηχάνημα και πήγαινα για δυο τρεις μέρες στη βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου του Δελχί, φωτοτυπούσα σελίδες από βιβλία στα Αγγλικά και γύρναγα πίσω στην Ελλάδα και τα μηρύκαζα. Προσπαθούσα να βρω τη σχέση αυτών που είχα διδαχθεί και βιώσει με το δάσκαλό μου στην Ελλάδα με τις διδασκαλίες των μεγάλων μυστών της Ινδίας. Και πάλι ξανάφευγα και πάλι ξαναγύριζα μέχρι που έπαψαν να μου δίνουν βίζα από την Ινδική πρεσβεία γιατί νόμιζαν ότι είχα παράνομες συναλλαγές με Ινδούς. Τέλος το 1981 βρήκα αυτόν που έψαχνα. Αυτόν που μπορούσε να μου λύσει κάθε απορία και να μου δείξει το δρόμο που εκείνος ακολούθησε για να φθάσει το σκοπό που εγώ αναζητούσα. Τότε κατάλαβα ότι η ραδιαισθησία είναι για ορισμένους ένα σκαλοπάτι για πιο πάνω γνώση. Είναι ένα γλειφιτζούρι που δίνουν στα παιδιά για να πάρουν την προσοχή τους. Τότε γνώρισα αυτούς που είχαν αποκτήσει και την Έβδομη και την Όγδοή και την Ένατη και τη Δέκατη Αίσθηση. Μετά από 35 χρόνια είχα φθάσει στο τέλος της αναζήτησης.

Και στο σημείο αυτό έρχομαι να υπενθυμίσω κάτι που ανέφερα στην τέταρτη σελίδα αυτού του βιβλίου, όταν ανέφερα τους λόγους για τους οποίους γράφτηκε αυτό το παράξενο βιβλίο.

Ο πρώτος λόγος ήδη αναφέρθηκε. Ο «δεύτερος» λόγος είναι για να παροτρύνω κάθε αναζητητή της Αλήθειας να μην καθυστερήσει με ενασχολήσεις γύρω από τη ραδιαισθησία, τα θαύματα, τους πνευματιστές, τους μάγους, τους γιόγκι και τους αγίους (;) της εκκλησίας αλλά να ψάξει να βρει κάποιον που να μπορεί να τον οδηγήσει στη Θέωση, στο σκοπό της ανθρώπινής μας ύπαρξης.

Αυτός ο κάποιος δεν βρίσκεται ούτε μέσα στα ιερά βιβλία, ούτε μας περιμένει σε κάποια ιερή μονή να μας προσφέρει λουκούμι, ούτε μπορούμε να τον συναντήσουμε ταξιδεύοντας στην Ινδία ή σε οποιοδήποτε άλλο μέρος του κόσμου, ούτε κανείς υπεύθυνα μπορεί να τον υποδείξει.

Η συνταγή είναι μία και μοναδική και έρχεται μέσα από τα βάθη των αιώνων, από τους αρχαίους Ρίσσις και ακόμα πιο παλιά και λέει «Ζήτησέ Του να σου αποκαλύψει το Δρόμο που οδηγεί κοντά Του. Σε αυτή την προσευχή όταν βγαίνει μέσα από τα βάθη της καρδιάς σου, ο Θεός είναι πολύ ευήκοος».

Στην Ινδία λένε ότι ο Θεός ακούει περισσότερο τη φωνή του μυρμηγκιού όταν αυτή βγαίνει μέσα από την καρδιά του, παρά την κλαγγή του ελέφαντα. Είναι πιο ακουστή η φωνή του απλού λάτρη του Θεού από αυτή και του πιο άγιου επισκόπου. Αν πάλι επιμένετε να βρείτε κάποιο ιερωμένο για να σας βοηθήσει, ακολουθείστε αυτόν που θα σας εξηγήσει ποια από τις δύο περικοπές του Ευαγγελίου είναι η σωστή και ισχύει. Αυτή που λέει ότι «Ουδείς ποτέ τον Θεό εώρακε» ή αυτή που λέει ότι «Οι καθαροί τη καρδία τον Θεό όψονται». Είναι προφανές ότι και τα δύο ισχύουν αλλά θα πρέπει να σας δώσει την εξήγηση. Η δύναμη της προσευχής είναι μεγάλη και εκεί που όλα αποτυγχάνουν, η προσευχή δίνει τη λύση.

Αθήνα Ιούνιος 2003

Υ.Γ. Η Πνευματικότητα δεν είναι εμπόρευμα. Εκεί που θα σας ζητήσουν ακόμα και μια δραχμή μην καθίσετε. Φύγετε αμέσως. Η Πνευματικότητα είναι ένα Θείο Δώρο του Πατέρα στα παιδιά Του.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Οι διάφορες Ψυχικές δυνάμεις, που μπορεί να έχει ένας άνθρωπος από τη γέννησή του ή μπορεί να αναπτύξει με την κατάλληλη εκπαίδευση, περιγράφονται με απτό και τεκμηριωμένο τρόπο. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στη Ραδιαισθησία που μελετάται σαν φαινόμενο από κάθε άποψη, θεωρητική και πρακτική από μία διπλή σκοπιά. Από τη σκοπιά του πρακτικού ραδιαισθητικού που βρίσκει νερό, χρυσό και θησαυρούς χωρίς να ξέρει τι είναι και πώς λειτουργούν οι δυνάμεις που χρησιμοποιεί και από τη σκοπιά του μεταφυσικού που μπορεί να μην χρησιμοποιεί πια αυτές τις δυνάμεις, αλλά γνωρίζει μέσα από τις διδασκαλίες των πνευματικών δασκάλων, πώς αναπτύσσονται και πώς καλλιεργούνται. Ακόμη δίνεται ο κώδικας που ερμηνεύει κάθε μεταφυσικό φαινόμενο όπως την ακαΐα των αναστενάρηδων, την επικοινωνία του ανθρώπου με το υπερπέραν, τα θαύματα κλπ. Είναι βιβλίο που ξεχωρίζει τα όρια της Πνευματικότητας από την απατεωνία,την αλήθεια από το ψέμα, την υπερβολή και την εκμετάλλευση των αφελών. Το βιβλίο αυτό μπορείτε να το διαβάσετε περισσότερο από μία φορά, γιατί έχει πληροφορίες που δεν μπορείτε να συλλέξετε από τη γνωστή βιβλιογραφία και απαντάει σε ερωτήσεις που για τους περισσότερους μένουν αναπάντητες.

Προσφέρεται επίσης για εκείνους που θέλουν να εμβαθύνουν στις πνευματικές διαστάσεις της έκτης αίσθησης, από την επαφή με το μυστήριο της φύσης μέχρι την ύπατη αλήθεια της ένωσης του ανθρώπου με το Θείο.

Γαβριήλ Σιμονέτος
Καθηγητής Οφθαλμολογίας
Μελετητής της Παγκόσμιας Μυστικιστικής Βιβλιογραφίας